

PR. ADRIAN LUCIAN SCĂRLĂTESCU
PR. GHEORGHE RADU

FIERBINȚII DE JOS – IALOMIȚA, PRIMUL HRISOV

AMA AEDITING
2013

PR. ADRIAN LUCIAN SCĂRLĂTESCU
PR. GHEORGHE RADU

**FIERBINȚII DE JOS – IALOMIȚA.
PRIMUL HRISOV**

PR. ADRIAN LUCIAN SCĂRLĂTESCU
PR. GHEORGHE RADU

FIERBINȚII DE JOS – IALOMIȚA. PRIMUL HRISOV

Autorii dedică această lucrare
Proiectului aniversar 1993-2013, **SLUJIRE ȘI DĂRUIRE,
DOUĂ DECENII DE MISIUNE CREȘTINĂ
ÎN EPISCOPIA SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR**
și apropiatei aniversări, în 2014, a 160 de ani
de la târnosirea Bisericii din Fierbinții de Jos – Ialomița

Tipărită cu binecuvântarea
PREASFÎNȚITULUI PĂRINTE
† VINCENTIU
EPISCOPUL SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR

AMA Aediting
București, 2013

© AMA Aediting, București. Toate drepturile rezervate.
ISBN 978-973-7894-71-7

Cartea mea-i, fiule, o treaptă.

*Așează-o cu credință căpătâi.
Ea e hrisovul vostru cel dintâi.
Al robilor cu saricile, pline
De osemintele vărsate-n mine.*

*Ca să schimbăm, acum, întâia oară
Sapa-n condei și brazda-n călimară
Bătrânii au adunat, printre plăvani,
Sudoarea muncii sutelor de ani.*

Tudor Arghezi - Testament

CUPRINS

<i>Cuvânt către cititori</i> , de Pr. Teodor Pavel	9
STADIUL CERCETĂRILOR	13
INTRODUCERE.....	15
1. Așezare geografică.....	15
2. Căi de acces.....	16
3. Utilități	16
4. Apartenența teritorial-administrativă.....	17
5. Populația.....	18
6. Toponimie	19
7. Relief.....	24
8. Climă.....	25
9. Soluri	25
10. Faună. Floră	25
11. Ape.....	26
12. Atestări documentare. Istoricul localității.	27
13. Școala.....	51
BISERICA VECHE	54
BISERICA SFÂNTUL IERARH NICOLAE	57
PISANII.....	60
HRAMUL BISERICII.....	63
ARHITECTURA.....	64
PICTURA	66
CLOPOTNIȚELE.....	73

REPARAȚII ÎNSEMNATE ALE BISERICII.....	75
VIZITE PASTORALE ȘI RESFINȚIRI.....	76
CTITORII.....	81
PREOȚII	82
DASCĂLII	88
MIHAI POP LA FIERBINȚII DE JOS.....	89
OSTAȘII	92
NEAMURI.....	96
PORECLE	97
PERSONALITĂȚI.....	99
GRUPUL VOCAL	117
MONUMENTE ISTORICE.....	118
DOCUMENTE. ARTICOLE. POVESTIRI.....	121
INSCRIȚII	238
AUTORII	261
Preot Adrian Lucian SCĂRLĂTESCU.....	261
Preot Gheorghe RADU.....	264
BIBLIOGRAFIE GENERALĂ.....	267
A. IZVOARE.....	267
B. LUCRĂRI AUXILIARE.....	268

Cuvânt către cititori

Pr. Teodor Pavel

Am primit cu bucurie invitația de a așterne pe hârtie câteva rânduri, rodul simțămintelor care mă leagă de locurile pe care le-am văzut și pământul pe care l-am călcat alături de prietenul și colegul meu, Părintele Gheorghiță Radu, Parohul satului Fierbinții de Jos și felicit această inițiativă de a scrie o *Monografie* a acestor locuri.

Această *Lucrare*, concepută după o documentație și activie cărturărească, ce le face cinste autorilor, este necesară oricărei comunități românești, mai ales astăzi, când bate vântul „globalizării” peste întreg cuprinsul pământului românesc și când amnezia identitară se promovează la scară națională, după programe bine stabilite. *Cartea* de față te invită, dragă cititorule, să te descoperi pe tine, dacă ești român, dacă ești înfipt cu rădăcinile ființei tale în acest pământ care i-a hrănit pe strămoșii tăi, care te hrănește pe tine și dacă nu-l vei uita îi va hrăni și pe nepoții tăi.

Se pare că la 1000 de ani popoarele încep să se miște pe suprafața pământului tot datorită hranei, așa au apărut popoare noi și au dispărut unele vechi. Astăzi trăim aceeași situație dar la alte dimensiuni. Printre miile de români care au plecat în alte zări tot pentru hrană sunt și „fierbințeni”. Iată că această *Lucrare* se dorește a fi o consistentă merinde din rădăcinile istoriei, din seva

credinței și din roadele strădaniilor oamenilor de pe aceste meleaguri binecuvântate de Dumnezeu, pe care orice român din Fierbinții de Jos să le așeze în traista bejeniei alături de *Sfânta Scriptură* și de zestrea primită de acasă, dar și celui ce a rămas. Acestea îi vor fi „*cărțile de identitate*” în fața tăvălugului nivelator de conștiințe ce se abate peste națiunile lumii.

Autorii n-au făcut doar o muncă științifică, inedită în ce privește *Monografia* satului Fierbinții de Jos, ci și un apostolat, de altfel așa cum le este și misiunea slujirii, pentru că, prin această lucrare, au pus o oglindă în fața celor din Fierbinții de Jos, cu trecutul și prezentul, pentru viitorul pe care ei îl scriu în paginile istoriei locurilor moștenite de la strămoși.

Citind această *Lucrare*, ca unul care privesc spre voi de peste Carpați, mi-am dat seama că acești munți frumoși nu ne-au separat ci dimpotrivă ne-au unit în marea familie care este România. Acest lucru a fost posibil datorită moștenirii comune, de credință, de limbă, de cultură, de tradiție, care i-a făcut pe munteni, olteni, „ungureni”, moldoveni, etc. să se considere frați și fii ai aceleiași mame. Ceea ce este Ortodoxia în esența ei aceasta a fost și este și nădăjduim să fie acest pământ: unitate în diversitate.

Dumnezeu l-a făcut pe om trup și suflet și această dualitate îi este pecetea întregii ființe umane, singura ce leagă cele două lumi; cea a materiei și cea a spiritului. Românul a înțeles cel mai bine acest lucru, în comunitățile tradiționale, neafectate de curente occidentale, acest lucru s-a păstrat cu sfințenie, fără să se exagereze o parte în detrimentul celeilalte. La fel și cei din Fierbinții de Jos au cinstit sufletul, adică credința dar au dat cinstire și trupului, adică pământului, cu tot ce a însemnat tradiții, obiceiuri, cântece, jocuri, munca, etc., toate făcute spre slava lui Dumnezeu, după cuvintele Apostolului, care zice că: „...*ori de mâncați, ori de beți ori de altceva faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți*” (I Cor. 10, 31).

Lucrarea de față tocmai acest lucru îl descoperă și anume că orice comunitate ce își scrie istoria trebuie să o scrie cu literele Evangheliei

și după poruncile lui Dumnezeu, altfel este sortită dezbinării ca la Turnul Babel sau pieirii ca a celei din Sodoma și Gomora și că atunci când o comunitate caută cele ale lui Dumnezeu, toate celelalte se vor adăuga ei (cf. Mt. 6, 33).

Dragă cititorule, deschizând această *Carte* o să descoperi vrednicia celor a căror sânge îți curge prin vene, dar vei mai descoperi un lucru, și anume că „*omul sfințește locul*”, cum grăiește un proverb cunoscut, deci te obligă să continui sfințirea acestor *plaiuri „fierbinți” de credință, de jertfelnicie și de hărnicie.*

Arad, 23 februarie 2013,
la praznicul Sfântului Sfințitului Mucenic Policarp,
episcopul Smirnei

STADIUL CERCETĂRILOR

In afara unor referințe sumare în diferitele dicționare sau lucrări științifice, enunțate în Bibliografie, despre satul Fierbinții de Jos, din Județul Ialomița, nu există un *Studiu* închinat doar acestei localități și bisericii ei. Volumul de față vine ca o completare a puținelor dar importantelor lămuriri despre satul Fierbinții de Jos prezente în cercetărilor anterioare ale domnilor Florian POPESCU¹ și Marian ȘTEFAN². De asemenea, aici sunt prezente date privind Parohiile Bițina, Chiroiu, Dridu, Fierbinții de Sus, Fierbinți-Târg, Maia, Merii-Petchii, Micșunești, Micșunești-Moară, Movilița, Netezești, Nuci, Rădulești, Roșiori, Stroiști, Sudiți.

Cartea aceasta este rodul căutărilor autorilor până la momentul trimiterii ei la tipografie. Ulterior apariției acesteia se mai pot ivi elemente noi. Mulțumim în mod deosebit domnului Etnolog și Folclorist, Profesor Universitar Doctor Alexandru DOBRE, domnului Romu Vasile IONEȘTI pentru ajutorul dat la documentare precum și Părintelui Profesor Conferențiar Doctor Ioan

---

¹ Prof. Florian POPESCU, *Comuna Fierbinți-Târg. Monografie*, fără Editură, tipărită cu sprijinul UGIR, 2002.

² Marian ȘTEFAN, *Fierbinți-Târg. Orașul dintre răzoare*, Editura Oscar Print, București, 2007.

MOLDOVEANU, cel care ne-a învățat cum să alcătuim o *Monografie*.

Autorii dedică această *Lucrare* Proiectului aniversar 1993-2013, SLUJIRE ȘI DĂRUIRE DOUĂ DECENII DE MISIUNE CREȘTINĂ ÎN EPISCOPIA SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR și apropiatei aniversări, în 2014, a 160 de ani de la târnosirea Bisericii de la Fierbinții de Jos.

INTRODUCERE

1. Așezare geografică

Fierbinții de Jos este un sat de tip rectangular-romboidal, din orașul (fosta comună) Fierbinți-Târg, din Județul Ialomița, situat pe stânga Ialomiței, la 69-75 m altitudine, în suprafață de 99 ha³, pe drumul dintre Fierbinți-Târg și Maia, Șoseaua Maia, D(rumul). C(omunal). 14, care unește D(rumul). J(udețean). 101 cu D(rumul). J(udețean). 101B, la 44°41'42" latitudine nordică și de 26°23'46" longitudine estică, cod poștal 927116.

La Nord este Maia, la Sud - Fierbinți-Târg, la Est - Fierbinții de Sus, Stroești, Dridu și Dridu Snagov iar la Vest - Micșuneștii Mari. La Sud trece Ialomița care se varsă în lacul de acumulare de la Dridu.

În anul 2007 Primăria a pus nume străzilor din sat: Șoseaua Maia, Strada Bisericii, Strada Boierească, Strada Cimitirului, Strada Croitorilor, Strada Dreaptă, Strada Gruianca, Strada Înclinată, Strada Lungă, Strada Mare, Strada Mică, Strada Podgorenilor, Strada Trandafirilor, Strada Turcului și Strada Viitorului.

---

³ Sorin GEACU, *Dicționar geografic al Județului Ialomița, Editura Enciclopedică, București, 1997, p. 81.*

2. Căi de acces

În 1943 s-a dat în exploatare linia ferată București – Galați, via Urziceni. Gara Fierbinți este la 3 km.

Între Fierbinți-Târg și Fierbinții de Jos au fost două poduri, din lemn, solide: unul mai mic pentru traversarea unui lac din apropierea Spitalului și altul mai mare, peste râul Ialomița, aproape de Fierbinții de Jos. Amândouă au fost desființate odată cu amenajarea lacului de acumulare în 1981. După această dată, s-a construit o pasarelă de câteva sute de metri iar, mai târziu, un pod de ciment peste râul Ialomița, în apropierea satului Fierbinții de Jos, terminat după 1990.

Între 1960-1990 s-au adus îmbunătățiri în transportul rutier în satele comunei Fierbinți, precum și în relație cu Bucureștiul și cu Urziceni. În aceeași perioadă, s-a impus folosirea bicicletelor ca singurul mod de transport individual, astfel încât, până în 1990, fiecare casă dispunea de cel puțin un vehicul pe două roți⁴.

Cele mai apropiate orașe sunt: Urziceni la 26 km, București - 31 km și Slobozia – 89 km.

Astăzi, deplasarea spre Urziceni sau București se face, în lipsa autoturismului personal, cu trenul sau cu transportului de tip Maxi-Taxi.

3. Utilități

Printre utilitățile de care localitatea dispune se numără electricitatea, alimentarea cu apă potabilă, serviciu de salubritate, de telefonie, televiziune, internet și poștă.

Satul are școală, grădiniță, magazine mixte și biserică, de la 1854.

---

⁴ POPESCU, *op. cit.*, p. 53-54.

4. Apartenența teritorial-administrativă

La 1875, comuna Fierbinți făcea parte din Plasa Mostiștea, Județul Ilfov, la 1882 – din Plasa Dâmbovița-Mostiștea, Județul Ilfov, la 1892 – din Plasa Mostiștea-Fierbinți, Județul Ilfov, la 1904 – din Plasa Fierbinți, Județul Ilfov⁵.

Administrativ, satul Fierbinții de Jos a aparținut de la anul 1864 de comuna Fierbinți-Târg, Județul Ilfov. Din 1981, satul Fierbinții de Jos este în Județul Ialomița⁶.

În perioada interbelică, în urma unei descentralizări masive, localitatea Fierbinții de Jos a fost comună cu primărie proprie⁷.

Până în 1950, Fierbinți a fost centrul Plasei Fierbinți, Județul Ilfov, cu 51 de sate arondate. În această perioadă localitatea devine un important centru comercial și meșteșugăresc.

Între 1950 și 1956 a făcut parte din Raionul Snagov, Regiunea București. Între anii 1956-1968, localitatea a aparținut Raionului Urziceni, Regiunea București. Între anii 1968-1981, localitatea a aparținut de Județul Ilfov, Regiunea București⁸.

Orașul Fierbinți-Târg este situat în extremitatea vestică a județului Ialomița, la aproximativ 35 km de București și la aproximativ 25 km de Urziceni.

Unitatea administrativ-teritorială a fost declarată oraș în anul 2004, conform Legii nr.83/2004. Localitatea Fierbinți-Târg se compune din orașul Fierbinți-Târg și satele aparținătoare: Fierbinții de Sus, Fierbinții de Jos, Grecii de Jos și Stroiști.

⁵DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI DIN ROMÂNIA, *Îndrumător în Arhivele Statului. Județul Ilfov*, București, 1975, p. 18-19.

⁶Ștefan GRIGORESCU, *Așezări și monumente Ialomițene*, Editura Helis, Slobozia, 2006, p. 131.

⁷POPESCU, *op. cit.*, p. 13.

⁸www.primariafierbinti.ro; GEACU, *op. cit.*, p. 81.

5. Populația

Într-un tabel, de la 1804, al „sudiților austrieci” sunt cuprinse numele tuturor ungurenilor⁹ și localităților de unde au plecat din Transilvania (adică Austria), cât și satele unde s-au așezat și își exercită ocupația în Țara Românească. Între acestea sunt menționate: Balamuci, Merii-Petchii, Micșunești, Dridu, Cătrunești, Maia-Filipescului și Ferbinți¹⁰. De aici rezultă că la acea dată erau în localitate oieri transilvăneni transhumanți¹¹.

În *Catagrafia obștească a Țării Românești* din 1831 se menționează satul Fierbinți, însemnând toate cele patru sate (Fierbinții de Sus, Fierbinții de Jos, Fierbinți Gruiu și Târgul Fierbinților, fost Topoloveni) cu 228 familii¹².

Pe Harta rusă de la 1835 este evidențiat în Județul Ilfov, satul Herbinții, cu 212 familii (1060 locuitori)¹³. Herbinții desemna tot cele patru sate: Fierbinții de Sus, Fierbinții de Jos, Fierbinți Gruiu și Târgul Fierbinților¹⁴.

---

⁹ ungurean, ungureni = denumire dată populației (românești) din Transilvania, în special celei din vecinătatea fostelor provincii istorice Țara Românească și Moldova. Alte denumiri: mocan, bârsan, țuțuian, mărginean, sudit. Vezi Ștefan METEȘ, *Emigrări românești din Transilvania în secolele XIII-XX*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1977, p. 148.

¹⁰ METEȘ, *op. cit.*, p. 148.

¹¹ transhumant ~tă (~ți, ~te) = (despre populații de păstori) care practică transhumanța; (despre animale) care este mutat vara la munte și iarna la șes.

¹² Ion DONAT, Ion PĂTROIU, Dinică CIOBOTEA, *Catagrafia obștească a Țării Românești din 1831*, Editura Helios, Craiova, 1999, p. 181; ȘTEFAN, *op. cit.*, p. 46.

¹³ Constantin C. GIURESCU, *Principatele Române la începutul secolului XIX*, Editura Științifică, București, 1957, p. 244.

¹⁴ ȘTEFAN, *op. cit.*, p. 46.

Satul Fierbinții de Jos a avut o populație de 502 locuitori, în 1900¹⁵, 1422 locuitori, în 1912; 1497 locuitori, în 1930 (1493 români, un ungar, 3 țigani¹⁶); 1620, în 1941; 1680 locuitori, în 1956; 1664 locuitori, în 1966; 1715 locuitori, în 1977; 1408 locuitori, în 1992, din care 712 bărbați și 696 femei¹⁷; 1063 locuitori, din numărul total de 4585 al orașului Fierbinți-Târg, în 2012.

6. Toponimie

Toponimul *Hierbinți/Fierbinții*, nelocalizat, apare în acte din 23 mai 1620 (7128), Târgoviște¹⁸, 29 august 1650 (7158), Târgoviște¹⁹, 29 aprilie 1759²⁰, 30 aprilie 1762²¹, 27 iunie 1764²².

La 1778, în *Harta* lui Friederich Wilhelm von Bauer apare, ortografiat *Merbnizy*, toponimul Fierbinți: *Merbnizy village avec*

¹⁵George Ioan LAHOVARI, General C. I. BRĂTIANU, Grigore G. TOCILESCU, *Marele Dicționar Geografic*, vol. III, București, 1900, p. 354-355.

¹⁶INSTITUTUL CENTRAL DE STATISTICĂ, *Recensământul general al populației României din 29 decembrie 1930*, vol. II, București, 1938, p. 260-261.

¹⁷GEACU, *op. cit.*, p. 81.

¹⁸*Documente privind Istoria României (=D.I.R.)*, B. Țara Românească, Veacul XVII, vol. III (1616-1620), Editura Academiei, 1951, doc. 478, p. 533-534.

¹⁹*Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Naționale (=C.D.Ț.R.)*, vol. VII, 1650-1653, București, 1999, doc. 204, p. 85-86; DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI DIN ROMÂNIA, *Indice cronologic nr. 1*, București, 1961, doc. 1074, p. 93, 1332.

²⁰DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI DIN ROMÂNIA, *Indice cronologic nr. 1*, București, 1961, doc. 6000, p. 505, 1332; ARHIVELE NAȚIONALE, Inventar nr. 1, Mitropolia Țării Românești, Pachet 59, doc. 13.

²¹DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI DIN ROMÂNIA, *Indice cronologic nr. 1*, București, 1961, doc. 6160, p. 518, 1332; ARHIVELE NAȚIONALE, Inventar nr. 4, Mitropolia Țării Românești, Pachet 278, doc. 7.

²²DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI DIN ROMÂNIA, *Indice cronologic nr. 1*, București, 1961, doc. 6287, p. 528, 1332.

une église sur la Jalowitza, sur les frontieres qu'elle fait en entrant dans le district de Jalowitza²³.

Toponimul Fierbinți, ortografiat *Herbincze*, apare, alături de altele: Stroyestie, M Stroyestie M Szerinderiana, Mora Dridu, Gretsî, Gretsî mistoh, Gretsî selior, Gretsî Sus, Ungureni, Nitzestje, Mixinjesty, Meri Petki, în *Harta* lui Specht, de la 1791.

Într-un tabel, de la 1804, al „sudiților austrieci“ este menționat și satul Ferbinți²⁴.

În acte ale Schitului/Mănăstirii Gruiu se amintește de Fierbinți la: 24 iunie 1813, 20 iulie 1813, 25 aprilie 1815, 7 iunie 1817, 18 septembrie 1826, 15 aprilie 1818, 7 noiembrie 1849 și 15 aprilie 1860²⁵.

Într-un act din 5 octombrie 1817, al Mănăstirii Sărindar, se amintește de arendașul moșiei Fierbinți²⁶.

Moșia *Herbinți* a fost menționată într-o *Catagrafie* din 1819-1820²⁷. Pe *Harta* realizată de ofițerul austriac Franz von Weiss (1791-1858) în anul 1829, în douăzeci și una de foi, la scara 1:563.000, este evidențiată și localitatea *Herbinczi*²⁸.

În *Catagrafia obștească a Țării Românești din 1831* se menționează moșia și satul Fierbinți²⁹, care însemna patru sate: Fierbinții de

²³ Friederich Wilhelm von BAUER, *Mémoires historiques et géographiques sur la Valachie*, Frankfurt-Leipzig, 1778, p. 147.

²⁴ METEȘ, *op. cit.*, p. 148.

²⁵ DIRECȚIUNEA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI, *Indice cronologic nr. 13*, București, 1958, Schitul Gruiu, doc. 10, 11, 15, 18, 20, 40, 61, p. 59-62; ARHIVELE NAȚIONALE, Inventar nr. 25, Mănăstirea Gruiu, Pachet 5.

²⁶ DIRECȚIUNEA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI, *Indice cronologic nr. 19*, București, 1951, Mănăstirea Sărindar, doc. 125, p. 138; ARHIVELE NAȚIONALE, Inventar nr. 34, Mănăstirea Sărindar, Pachet 4, doc. 37.

²⁷ ȘTEFAN, *op. cit.*, p. 46.

²⁸ Franz von WEISS, *Carte der Europaeischen Turkey nebst einen theile von Kleinasien*, Viena, 1829.

²⁹ DONAT, PĂTROIU, CIOBOTEA, *op. cit.*, p. 181.

Sus, Fierbinții de Jos, Fierbinți Gruiu și Târgul Fierbinților, fost Topoloveni³⁰.

Într-o *Hartă a Țării Românești*, de la 1833, realizată de Podpolcovnicu Bergenheim I, apare și satul *Herbinți* având biserică³¹.

În documentele privitoare la unele hirotonii de preoți din anii 1831³², 1832³³, 1840³⁴ și 1849³⁵ este prezent și toponimul Fierbinți cu referire la Fierbinții de Jos.

Pe *Harta rusă* de la 1835 este evidențiat în Județul Ilfov, satul Herbinții³⁶. Herbinții desemna tot cele patru sate: Fierbinții de Sus, Fierbinții de Jos, Fierbinți Gruiu și Târgul Fierbinților³⁷.

Localitatea *Fierbinți* era așezată pe un vechi Drum al Sării, după cum se observă în hărți ale epocii, dintre care cea mai importantă este cea a lui *Frigeley*, din 1857³⁸.

Într-o listă de alegători din Județul Ilfov, din 1858, sunt enumerate două persoane din *Herbinți*, Plasa Dâmbovița³⁹.

---

³⁰ ȘTEFAN, *op. cit.*, p. 46.

³¹ BERGENHEIM I, Podpolcovnicul, *Harta Țării Românești, 1833*, Arhivele Naționale București, Fond Diplomatice, Inv. 77, Dosar 146.

³² Preot George I. NEGULESCU, *Condica hirotoniilor de la 1823-1834*, în „Biserica Ortodoxă Română”, 1934, p. 393.

³³ *ibidem*, p. 402.

³⁴ Pr. Nițșor CAZACU, Matei CAZACU, *Hirotoniile săvârșite în Eparhia Mitropoliei Ungrovlahiei între anii 1834-1852*, în „Glasul Bisericii”, nr. 11-12, 1971, p. 1121.

³⁵ *idem*, *op. cit.*, în „Glasul Bisericii”, nr. 5-6, 1972, p. 634.

³⁶ GIURESCU, *Principatele Române ...*, p. 244.

³⁷ ȘTEFAN, *op. cit.*, p. 46.

³⁸ Mara N. POPP, *Drumuri și ocupațiuni vechi în Țările Românești*, Buletinul Societății Regale Române de Geografie, LVII, București, 1938, p. 5.

³⁹ ACADEMIA ROMÂNĂ, INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA”, *Documente privind Unirea principatelor*, Vol. V, Documente interne (1858-1859), Editura Academiei Române, București, 2007, p. 470, 473.

Același toponim, ortografiat *Fervinți*, apare, alături de altele: Stroiesci, Sărindariu de Josu, Sărindariu de Susu, Dridu, în *Harta lui Satmari*, de la 1864.

În *Manuscrisul românesc 324*, din Biblioteca Academiei Române, al cărui autor este V.A. Urechia și care cuprinde *Liste de preoți din 1865*, satele fierbințene sunt evidențiate în mai multe rubrici din capitolul Plasei Mostiștea. Printre acestea apare, pentru prima dată într-un document scris, *satul Fierbinții de Jos: 218. (Parohia) Fierbinții de jos, (Hramul) Sf(ântul) Nicolae, (Preot duhovnic) Sava (sin⁴⁰) preotul Ștefan, (Preot) Nicolae sin Ioan, (Preot) Radu (sin) preotu Sava, (cântăreț 2) Toma (sin) preotu Sava, cu actu, (paracliser⁴¹) Gheorghe (sin) preotu Nicolae, idem (=cu actu)⁴².*

Toponimul *Fierbinți* apare și în *Harta Maiorului D. Pappazoglu*, de la 1866.

Documentele privitoare la frământările țărănești din 1888 sunt importante deoarece ele reflectă pentru a doua oară dată toponimul *Fierbinți(i) de Jos*, după cum se poate observa din Decisiunea Nr. 252 a Curții de Apel din București, unde se consemnează: *În ziua de 2 Aprilie anul curent, preveniții trec în cătunul Fierbinți de Jos, adună locuitori, care armați cu ciomege, trec gârla și ajung la cătunul Fierbinți⁴³.*

Există o legendă locală în ceea ce privește originea denumirii *Hierbinți*: se spune că era un han care asigura loc de popas pentru

---

⁴⁰ sin = particulă care precedă prenumele tatălui și intră în componența numelui de familie al copiilor) fiu, fiul lui..., din synū; termen de cancelarie (XVII-XIX), fără uz oral.

⁴¹ paracliser, paracliseri = persoană însărcinată cu paza/îngrijirea unei biserici, îndeplinind și unele servicii la oficierea cultului: aprinde/stinge lumânări și candelă, trage clopotele, bate toaca, pregătește cădelnița și cărțile de slujbă ș.a.; palamar, crâșnic, făt, țârcovnic.

⁴² V.A. URECHIA, *Liste de preoți din 1865, în Manuscrisul românesc 324*, Biblioteca Academiei Române, filele 287 verso, 288 față.

⁴³ Mihail ROLLER, *Răscoala țăranilor din 1888*, Editura Academiei Române, 1950, p. 463.

drumeții și negustorii care străbăteau cu căruțele încărcate de mărfuri, Drumurile sării de la deal la câmpie și hangiuul le servea toate mâncărurile și băuturile calde, fierbinți, de unde drumeții i-au dat numele „La Hierbinți”⁴⁴.

Învățătorul Alexandru T. STAN, de la Școala Primară Fierbinții de Sus - Ilfov, în dorința de a obține gradul didactic I, a alcătuit, la 10 iunie 1945, *Monografia Comunei Fierbinții de Sus-Stroești, Județul Ilfov*, manuscris dactilografiat, aflat azi în Arhivele Naționale București, Fond MCNC, Dosar 2055/ 1945, p. 28-68. În acest document autorul relatează: *Istoricul comunei. Trecând la istoricul comunei Fierbinții de Sus-Stroești, legenda ne spune că aici, răscruce fiind de drumuri între munte și baltă, s-au statornicit câțiva negustori, care vindeau trecătorilor „gogoși fierbinți” și de a(i)ci numele localității „Fierbinți”*⁴⁵.

Învățătoarea Elena Gh. POPESCU, de la Școala Primară Dridu Movila-Ilfov, în dorința de a obține gradul didactic I, a alcătuit, în 1946, *Monografia Comunei Fierbinții de Sus-Stroești, Județul Ilfov*, manuscris, aflată azi în Arhivele Naționale București, Fond MCNC, Dosar 509/ 1946, p. 22-66. În acest document autorul relatează: *Istoricul comunei. Fierbinții, fiind așezați la o răscruce de drumuri între munte și baltă s-au așezat a(i)ci câțiva negustori care vindeau pentru călători „gogoși fierbinți” și de aici numele localității de „Fierbinți”. Astăzi li se mai zice târgoveților, în derâdere, „Gogoșari”. Aceasta spune legenda*⁴⁶.

---

⁴⁴ www.primariafierbinti.ro.

⁴⁵ Învățător Alexandru T. STAN, Școala Primară Fierbinții de Sus-Ilfov, *Monografia Comunei Fierbinții de Sus-Stroești, Județul Ilfov*, manuscris dactilografiat, Arhivele Naționale București, Fond MCNC, Dosar 2055/ 1945, p. 37/64.

⁴⁶ Învățătoare Elena Gh. POPESCU, Școala Primară Dridu Movila-Ilfov, *Monografia Comunei Fierbinții de Sus-Stroești, Județul Ilfov*, manuscris, aflată azi în Arhivele Naționale București, Fond MCNC, Dosar 509/1946, p. 59.

Bazându-se pe opinii ale Profesorului Florian POPESCU și ale Profesorului Universitar Doctor Nicolae CONSTANTINESCU⁴⁷, domnul Marian ȘTEFAN amintește de posibilitatea ca toponimul Fierbinți să aibă legătură cu anumite izvoare termale din zonă sau cu seismul din noiembrie 1940, când, în apropierea spitalului din Fierbinți-Târg, pe lunca râului, cutremurul a provocat fisuri și crăpături în scoarța terenului, adânci și late de câțiva metri, pe o distanță de aproape un kilometru, din care a țâșnit apă fierbinte cu mâl cenușiu formând movilițe. Informația poate fi legată de toponimul Topoloveni, una dintre localitățile ce au premers Fierbințiului, care ar putea conserva un radical slav *topl*= cald, fierbinte.

Pe drept cuvânt, însă, domnul Marian ȘTEFAN arată că o asemenea explicație și, adăugăm noi, cea cu gogoșile fierbinți, nu explică existența toponimului în acte din 23 mai 1620 (7128), Târgoviște⁴⁸ și 29 august 1650 (7158) Târgoviște⁴⁹, concluzionând că nu se poate formula un răspuns clar⁵⁰.

Satului i s-a zis *de Jos*, după poziția față de celelalte două așezări Fierbinți, având vatra mai joasă față de a acestora și față de cursul râului Ialomița, de care astăzi îl desparte un dig protector⁵¹.

7. Relief

Cadrul natural aparține Câmpiei Snagovului⁵².

⁴⁷ *Fierbinți-Târg: oraș tânăr, așezare străveche*, în volumul *Relații de vecinătate în localități urbane din sudul țării*, Editura Paideia, București, 2006.

⁴⁸ *D.I.R.*, B. Țara Românească, Veacul XVII, vol. III (1616-1620), Editura Academiei, 1951, doc. 478, p. 533-534.

⁴⁹ *C.D.Ț.R.*, vol. VII, 1650-1653, București, 1999, doc. 204, p. 85-86.

⁵⁰ ȘTEFAN, *op. cit.*, p. 51.

⁵¹ GRIGORESCU, *op. cit.*, p. 131.

⁵² GEACU, *op. cit.*, p. 81.

8. Climă

Temperatura medie anuală este 10-10,5°C, iar precipitațiile însumează 500-550mm/an⁵³. Clima din zonă este de tip temperat-continental. Temperatura minimă absolută este de -30,0°C iar cea maximă absolută este de +41,1°C.

9. Soluri

Geologic, depozitele loessoide și nisipo-argiloase au vârstă cuaternară⁵⁴.

Pedologic, în lunca Ialomiței sunt soluri aluviale, iar în rest sunt cernoziomuri cambice și argiloiluviale (pe alocuri freatic umede).

Punctiform, în vestul teritoriului orașului Fierbinți-Târg apar și soluri brun-roșcate de pădure⁵⁵.

10. Faună. Floră.

Vegetația are caracter silvostepic (pădurile Stroiasca, Fierbinți) și de luncă⁵⁶. Dintre arbori predomină salcâmul, stejarul, salcia, plopul, răchita, păpurișul, scaieții ș.a.

---

⁵³ *ibidem*, p. 81-82.

⁵⁴ *ibidem*, p. 81.

⁵⁵ *ibidem*, p. 82

⁵⁶ *ibidem*.

11. Ape⁵⁷

Apele freatice, situate la 3-7m adâncime, au caracter bicarbonatat, primul foraj hidrogeologic fiind făcut în 1944.

La nord-vest de satul Fierbinții de Jos este o porțiune de teren cu exces de umiditate.

Lunca Ialomiței, cu o lățime ce variază între 500m și 1000m, desparte Fierbinții de Jos de Fierbinți-Târg și Fierbinții de Sus.

Albia râului Ialomița a suferit modificări de-a lungul timpului. Demult, Ialomița curgea la marginea satelor Fundu-Danciului, Fierbinți-Târg și Fierbinții de Sus. Acest străvechi curs a lăsat o salbă de bălți și lacuri mici, care au durat până la amenajarea lacului de acumulare.

Aproape de Fierbinți-Târg era un lac peste care se trecea spre satul Fierbinții de Jos pe un pod de lemn.

Primăvara sau iarna, când se mărea debitul apei, Ialomița lovea malurile dinspre Fierbinții de Sus, dar rupea din solul aluvionar al luncii, mutându-și cu timpul albia tot mai spre Fierbinții de Jos.

Între anii 1920-1930, cursul Ialomiței era la mijlocul distanței dintre Fierbinții de Sus și Fierbinții de Jos, printr-o pădure, unde a funcționat, până la primul război mondial, o moară de apă, cu forță de tracțiune hidraulică.

Prin 1930, râul Ialomița a început să inunde sudul satului Fierbinții de Jos, în ciuda îndiguirilor făcute de proprietarul morii și al pădurii.

În urma cutremurului din 1940, în apropierea spitalului, au apărut fisuri și crăpături în scoarța terenului, adânci și late de câțiva metri, pe o distanță de 1 km, din care a țâșnit apă fierbinte cu mâl cenușiu, formând movițe, fenomen reflectat și în presa vremii.

Între anii 1981 și 1987, s-a creat lacul de acumulare Dridu, cu capătul vestic pe teritoriul comunei Fierbinți-Târg, pe o lungime de

---

⁵⁷ GEACU, *op. cit.*, p. 81; POPESCU, *op. cit.*, p. 10-12.

câțiva kilometri și pe câteva zeci de hectare, cu efecte economice și ecologice negative. S-a defrișat o pădure, s-au distrus terenuri pentru cultura legumelor și pășuni.

La începutul secolului XX au existat un lac în sudul satului Fierbinții de Jos, mai mult mlaștină, numit de localnici Borcioaia și un lac între satele Fierbinții de Jos și Micșuneștii Mari, lac numit Ianca. Astăzi sunt doar bălți cu stuf și pășuni.

În perioada interbelică apa Ialomiței era necesară pentru adăpatul vitelor, spălatul unor obiecte și lucruri, îmbăiatul și scăldatul oamenilor, mai ales al copiilor, și animalelor, topirea cânepii, irigații, sursă de energie hidraulică pentru o moară care a funcționat până la începutul secolului XX. Iarna, copiii și adolescenții se dădeau pe gheață pe patine făcute din oase.

12. Atestări documentare. Istoricul localității.

Descoperiri arheologice de pe teritoriul orașului Fierbinți-Târg sunt din secolele II-IV, care atestă existența unor așezări și comunități umane, precum și din epoca medievală⁵⁸.

Profesorul Nicolae POPESCU, împreună cu elevi și muzeografi de la Muzeul Județean de Istorie au efectuat, în anii 1979, 1981, 1982, cercetări arheologice la punctele Malu Busuiocului/ Valea lui Busuioc, Malu Roșu, malul de lângă Spitalul Fierbinți, descoperind: fragmente ceramice din lut cenușiu (arse), râșnițe pentru măcinarea cerealelor, fusaiole⁵⁹, oase, rămășițe de vatră, din secolul II. Toate acestea dovedesc existența unor așezări omenești cu o populație sedentară ce se ocupa cu agricultura, creșterea vitelor, olărit, tors, țesut, dulgherie ș.a.

⁵⁸ www.primariafierbinti.ro.

⁵⁹ fusaiolă = disc mic din lut ars sau piatră care se fixa la partea de jos a fuselor primitive pentru a le regla învârtirea.

Mai precis, la locul numit Valea lui Busuioc s-au descoperit elemente ale Culturii Latène geto-dacică, ale Culturii Sântana de Mureș, ale Culturii Dridu precum și gropi feudale⁶⁰.

Urmele unor gropi de bucate arată vechimea așezărilor respective din epoca getică și daco-romană. Unele s-au păstrat și chiar folosit până la începutul secolului XX.

În cadrul acelorași săpături au fost scoase la iveală două morminte cu inventar bogat, din secolele III-IV d.Hr. Orientarea acestora NE-SV arată originea lor carpatică, de la dacii liberi, din secolele III-IV. De asemenea, aceleași cercetări au descoperit așezări omenești din secolul IV în apropiere de Grecii de Jos și o așezare din secolul VI, în punctul numit Malu Roșu⁶¹.

În necropola din epoca medievală, secolele XVI-XVII, (codul în Lista monumentelor istorice/codul RAN: IL-I-s-B-14046/102758.01) s-au descoperit: morminte și locuințe. Este localizată în zona Malul Roșu. Raportul de săpătură de la Malul Roșu consemnează: „(...) *campania din anul 1981 a pus în evidență faptul că locuirea popinei s-a întins pe toată suprafața ei încă din epoca bronzului. (...) grosul depozitului arheologic îl constituie orizontul corespunzător epocii feudale. Analiza complexelor arheologice și a materialului mobil, întreg și fragmentar, ne determină să presupunem la Malul Roșu-Fierbinți, o așezare rurală, fortificată natural, care în perioada feudalismului a avut probabil o existență continuă, încheiată în zorii epocii moderne, când a fost părăsită*”⁶².

Toate acestea dovedesc o continuitate a locuirii acestor meleaguri din antichitate până în evul mediu.

---

⁶⁰ Constantin ISĂCESCU, *Sondajul Arheologic de pe teritoriul Com. Fierbinți-Târg, Jud. Ialomița*, în MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE AL ROMÂNIEI, *Cercetări arheologice*, vol. VI, București, 1983, p.111-119.

⁶¹ POPESCU, *op. cit.*, p. 19-20.

⁶² Bogdan FILIPESCU, *Stațiunea arheologică Malu Roșu-Fierbinți, Jud. Ialomița*, în MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE AL ROMÂNIEI, *Cercetări arheologice*, vol. VI, București, 1983, p.127, 130.

Satele fierbințene, de ieri și de azi, au fost evidențiate în Monografiile domnilor Florian POPESCU și Marian ȘTEFAN.

În secolele XIV-XVII apar documente scrise despre existența unor așezări, limitate teritorial și localizate precis sub formă de cătune și chiar sate, comunități constituite cu reguli de conviețuire. Documentele doveditoare sunt numeroase: acte de donații, de împrumutări, vânzări-cumpărări.

Prima așezare de acest fel, atestată printr-un document scris, este satul Tătărei, situat, se pare, la limita sud-vestică a orașului Fierbinți-Târg, întărit de voievodul Vladislav al II-lea, la 1 august 1451, jupanului Mihail din Ruși⁶³.

Pentru secolele XIV-XVII vorbim de așezările: Tătărei/Tătărăi, în 1451 (pe Valea Colceagului), Bonțești/ Fundu Danciului, în 1520, Topoloveni/ Fierbinți-Târg, în 1759, Stănești/Malu Roșu, în 1579, Băicești/Fierbinții de Sus, în 1580, Stroiiești/Fierbinții de Sus (numit o perioadă Fierbinții Ghicăi, după numele proprietarului Scarlat Vodă Ghica)+Stroiiești, în 1587 și Tătarul/ între Fierbinți-Târg și Fundu Danciului, în 1587. Satul Stroiiești mai există și azi. Satul Fierbinții de Jos apare mai târziu în documente, deși el exista mai demult.

În baza unor cercetări în Câmpia Română, istoricii susțin că aceste așezări omenești au fost fondate cu mult înainte de menționarea lor în documente scrise (secolul XIV, în timpul domniei lui Mircea cel Bătrân)⁶⁴.

Există documente scrise referitoare la evoluția social-economică din secolele XVII-XX, cu menționarea unor nume de personalități istorice de frunte ale țării, implicate în viața social-economică a unor sate din Fierbinți. Printre acești stăpâni de pământ pe teritoriul comunei Fierbinți s-au numărat : Mihai Viteazul, domnitor al Țării Românești (1593-1601): „*partea din Stroiiești care a fost cumpărată de răposatul Mihai Voievod*”; boieri din familia Ghiculeștilor,

---

⁶³ POPESCU, *op. cit.*, p. 20.

⁶⁴ *ibidem*, p. 21.

stăpânitori ai satelor Fierbinții de Sus și Fierbinții de Jos (secolele XVIII-XIX); o parte a moșiei satului Fierbinți-Târg și Grecii de Jos a aparținut familiei de cărturari a Grecenilor ; în 1768, este menționat, ca proprietar al satului Fierbinții de Sus, Scarlat Vodă Ghica, de la care i s-a spus Fierbinții Ghicai⁶⁵.

În cele ce urmează vom încerca să evidențiem tot ceea ce ține de toponimele Fierbinți/ Hierbinți, în general, și Fierbinții de Jos, în special. Nu se poate face o delimitare clară între istoria Fierbințiului de Jos și a Fierbințiului/ Hierbințiului (-Târg).

Prima atestare documentară a toponimului Fierbinți, ortografiat Hierbinți, este cea dintr-un hrisov a lui Gavriil Movilă voievod, din 23 mai 1620 (7128), la Târgoviște:

„† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghilă voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simeon voevod. Dă, domnia mea această poruncă a domniei mele lui Preda vătaful din Ceplea și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Ceplea, însă partea lui Preda jumătate, și din partea lui Persul și a lui Cârștian jumătate și din partea lui Oțetea și a lui Ghiorma și a fratelui său Oprea jumătate, din câmp și din pădure și din apă, și de pretutindeni, oricât se va alege.(...)

Și am văzut domnia mea și zapisele vânzătorilor la mâna lui Preda vătaf și cu mulți martori, anume: Radul postelnic din Hierbinți și Novac din Livezi și Dumitru din Filiași și Gârğa vătaful și mulți alții, care nu sunt scriși aici, că au vândut acești mai sus ziși boieri acești Ațigani de bună voie și fără nici o silă.

De aceia, am dat și domnia mea lui Preda vătaf, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine din Ceplea și mai sus zișii Ațigani dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și

⁶⁵ www.primariafierbinti.ro.

jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachui mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan ..... (nota 1: loc alb în original) mare ispravnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în Târgoviște, Mai 22, anul 7128 (1620).

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn⁶⁶.

A doua atestare documentară a toponimului Fierbinți, ortografiat Fierbinții, este cea dintr-un document emis la data de 29 august 1650 (7158), la Târgoviște. În rezumat, documentul arată că: Matei Basarab voievod întărește Mănăstirii Gruiu și lui Meletie, „mitropolitul și egumenul“, moșii și sate: *Fierbinții*, jud ... (nota 1: loc alb), cu toate hotarele și cu mori, din care, jumătate l-a cumpărat Borcea logofăt, ctitorul mănăstirii, de la Stoica, fiul lui Stoica Mățălescul, cu 10000 aspri gata și o plașcă de grana, în preț de 1250 aspri, iar cealaltă jumătate, cu rumâni, a cumpărat-o de la Maria, fata lui Stoica din Ungurei, a treia parte din jumătate de sat, cu 2000 aspri gata, în zilele lui Mihnea voievod (...). Astfel, întărește toate cărțile bătrâne, vechi și sparte. Martori (nota 3: Aceiași ca la 1 ianuarie 1650 (nr.1); lipsesc Preda mare clucer și Drăgușin mare paharnic). Ispravnic, Radul mare logofăt. Scrie Dumitru Boldici⁶⁷.

Pe *Harta Munteniei, a stolnicului Constantin Cantacuzino, de la 1700*, în județul Ilfov, nu apare satul Fierbinți⁶⁸, dar asta nu înseamnă că localitatea nu ar fi putut ființa la acea dată, știut fiind că autorul n-a trecut în *Harta* sa decât o mică parte din satele existente la acea vreme.

⁶⁶ *D.I.R.*, B. Țara Românească, Veacul XVII, vol. III (1616-1620), Editura Academiei, 1951, doc. 478, p. 533-534.

⁶⁷ *C.D.Ț.R.*, vol. VII, 1650-1653, București, 1999, doc. 204, p. 85-86.

⁶⁸ Constantin C. GIURESCU, *Harta Stolnicului Constantin Cantacuzino, Descriere a Munteniei la 1700*, București, 1943, p. 16.

Într-un act din 29 aprilie 1759⁶⁹, referitor la moșia Crângu, din Județul Saac, este vorba despre o judecată între preoteasa Preda de la Herbinți – Ilfov cu Ștefanache, fost mare medelnicer, pentru călcare de moșie: Idem pentru 100 stânjeni moșie din Crângu ca să-i stăpânească Preda preoteasa, soție popii Miricăi, în bună pace de către Ștefanache bivel medelnicer, care pe nedrept a împresurat acei stânjeni de moșie.

Într-un act din 30 aprilie 1762⁷⁰, al Mitropoliei Țării Românești, referitor la moșia Crângu, din Județul Saac se amintește de partea popii Costandin de la Hierbinții vândută mitropolitului Grigorie: Adeverința lui popa Costandin și altu prin care arată că a primit talere 28½ de la Mitropolitul, pentru vânzarea unei părți de moșie de la Crângu.

Într-un act din 27 iunie 1764⁷¹, referitor la moșia Crângu, din Județul Saac se amintește de mărturia popii Costandin din Hierbinți și alții că s-a luat dijmă de pe acea moșie numai de stăpânii ei până la vânzare către Mitropolie.

Localitatea Fierbinți, prin toponimul *Merbnizy*, apare în *Harta* lui Friederich Wilhelm von Bauer⁷², de la 1778: *Merbnizy village avec une église sur la Jalowitza, sur les frontieres qu'elle fait en entrant dans le district de Jalowitza*. În traducere: *Satul Fierbinți, cu o biserică pe Ialomița, la granița de intrare în Județul Ialomița*.

Satul Fierbinți, ortografiat *Herbincze*, apare, alături de altele: Stroyestie, M Stroyestie M Szerinderiana, Mora Dridu, Gretsî,

⁶⁹ DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI DIN ROMÂNIA, *Indice cronologic nr. 1*, București, 1961, doc. 6000, p. 505, 1332; ARHIVELE NAȚIONALE, Inventar nr. 1, Mitropolia Țării Românești, Pachet 59, doc. 13.

⁷⁰ DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI DIN ROMÂNIA, *Indice cronologic nr. 1*, București, 1961, doc. 6160, p. 5518, 1332; ARHIVELE NAȚIONALE, Inventar nr. 4, Mitropolia Țării Românești, Pachet 278, doc. 7.

⁷¹ DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI DIN ROMÂNIA, *Indice cronologic nr. 1*, București, 1961, doc. 6287, p. 528, 1332.

⁷² BAUER, *op. cit.*, p. 147.

Gretsi Mistoh, Gretsi Selior, Gretsi Sus, Ungureni, Nitizestje, Mixinjesty, Meri Petki, în *Harta lui Specht*, de la 1791.

Fierbinți apare într-un tabel, de la 1804, al „sudiților austrieci”, în care sunt cuprinse numele tuturor ungurenilor și localităților de unde au plecat din Transilvania (adică Austria), cât și satele unde s-au așezat și își exercită ocupația în Țara Românească⁷³. De aici rezultă că la acea dată erau în localitate oieri transilvăneni transhumanți.

Într-un act din 24 iunie 1813, al Schitului Gruiu, se amintește de Fierbinți, loc de băcănie cu embatic⁷⁴, al lui Tudor băcan⁷⁵. Într-un act din 20 iulie 1813, al Schitului Gruiu, se amintește de Fierbinți, băcănie, închiriere lui Lefter cojocar⁷⁶. Într-un act din 23 aprilie 1815, al Schitului Gruiu, se amintește de Fierbinți, arendare lui Anastasie⁷⁷. Într-un act din 16 septembrie 1816, al Schitului Gruiu, se amintește de: Copie după anaforaua velișilor boieri către Domn (cu întărire domnească) în privința prigonirii dintre egumenul Mănăstirii Gruiu și Alexandru Ghica, pentru împresurarea moșiilor Măneștii și Fierbinții⁷⁸. Într-un act din 7 iunie 1817, al Schitului Gruiu, se amintește de Fierbinți și Mănești, dinspre Stroești a lui Alexandru Ghica fost mare clucer, poruncă pentru cercetarea hotarelor și a venitului⁷⁹.

---

⁷³ METEȘ, *op. cit.*, p. 148.

⁷⁴ embatic, embaticuri = formă de arendare a unei proprietăți pe termen foarte lung, în intervalul căruia arendașul beneficia de toate drepturile de proprietate.

⁷⁵ DIRECȚIUNEA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI, *Indice cronologic nr. 13*, București, 1958, Schitul Gruiu, doc. 10, p. 59.

⁷⁶ *ibidem*, doc. 11, p. 59.

⁷⁷ *ibidem*, doc. 15, p. 60.

⁷⁸ ARHIVELE NAȚIONALE, Inventar nr. 25, Mănăstirea Gruiu, Pachet 5, doc. 2.

⁷⁹ DIRECȚIUNEA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI, *Indice cronologic nr. 13*, București, 1958, Schitul Gruiu, doc. 18, p. 60.

Într-un act din 5 octombrie 1817, al Mănăstirii Sărindar se amintește de arendașul moșiei Fierbinți⁸⁰: Jalba lui Radu din Ferbinți cu ordin domnesc în pricina supărării ce încearcă de la Velicu Sârbu, arendașul acelei moșii.

Într-un act din 25 aprilie 1818, al Schitului Gruiu, se amintește de Fierbinți și Mănești, arendare lui Mihalache polcovnic și Panait neguțător⁸¹.

Alexandru Scarlat Ghica a fost menționat ca proprietar al moșiei *Herbinți într-o Catagrafie* din 1819-1820⁸².

Într-un act din 18 septembrie 1826, al Mănăstirii Gruiu, avem o: Copie după hotărârea lui Grigore Dumitru Ghica în privința prigonirii mai multor proprietari cu moșia Ferbinții și după alegerea hotarelor moșiei Mănăstirii Dealului⁸³.

Pe *Harta Weiss*, de la 1829, este evidențiată și localitatea *Herbinczi*.

În *Catagrafia obștească a Țării Românești din 1831* se menționează că moșia Fierbinți era stăpânită de vornicul Alexandru Ghica împreună cu Mănăstirile Gruiu și Sărindaru. Același vornic mai stăpâna moșia Micșunești, împreună cu căminarul Polizache. Satul Fierbinți, însemnând toate cele patru sate (Fierbinții de Sus, Fierbinții de Jos, Fierbinți Gruiu și Târgul Fierbinților, fost Topoloveni) avea 228 familii⁸⁴.

⁸⁰ DIRECȚIUNEA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI, *Indice cronologic nr. 19*, București, 1951, Mănăstirea Sărindar, doc. 125, p. 138; ARHIVELE NAȚIONALE, Inventar nr. 34, Mănăstirea Sărindar, Pachet 4, doc. 37.

⁸¹ DIRECȚIUNEA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI, *Indice cronologic nr. 13*, București, 1958, Schitul Gruiu, doc. 20, p. 60.

⁸² ȘTEFAN, *op. cit.*, p. 46.

⁸³ ARHIVELE NAȚIONALE, Inventar nr. 25, Mănăstirea Gruiu, Pachet 5, doc. 3.

⁸⁴ DONAT, PĂTROIU, CIOBOTEA, *op. cit.*, p. 181; ȘTEFAN, *op. cit.*, p. 46.

În documentele privitoare la unele hirotonii de preoți din anii 1831⁸⁵, 1832⁸⁶, 1840⁸⁷ și 1849⁸⁸ este evidențiat și satul *Fierbinți* cu referire la *Fierbinții de Jos*.

Într-o *Hartă a Țării Românești, de la 1833*, realizată de Podpolcovnicu Bergenheim I, apare și satul Herbinți având biserică⁸⁹.

Pe *Harta rusă* de la 1835 este evidențiat în Județul Ilfov, satul *Herbinții*, cu 212 familii (1060 locuitori)⁹⁰. *Herbinții* desemna tot cele patru sate: Fierbinții de Sus, Fierbinții de Jos, Fierbinți Gruiu și Târgul Fierbinților⁹¹.

Într-un act din 7 noiembrie 1849, al Schitului Gruiu, se amintește de Fierbinți, pricină cu Alexandru Scarlat Ghica, vornic, pentru hotare⁹².

Studiind *Harta căilor principale de transhumanță a oierilor transilvăneni în Țara Românească în prima jumătate a secolului al XIX-lea*, întocmită de Profesorul V. Andrei⁹³, după documentele de arhivă, observăm că Fierbinți se afla pe un drum spre pășunile de iarnă care unea Dobrogea cu Piua Petrii și continua spre Slobozia, Urziceni și Ploiești. De aici spre Târgoviște era un singur drum iar spre Brașov – două.

⁸⁵ NEGULESCU, *op. cit.*, p. 393.

⁸⁶ *ibidem*, p. 402.

⁸⁷ CAZACU, CAZACU, *op. cit.*, în „Glasul Bisericii”, nr. 11-12, 1971, p. 1121.

⁸⁸ *idem*, *op. cit.*, în „Glasul Bisericii”, nr. 5-6, 1972, p. 634.

⁸⁹ BERGENHEIM I, *op. cit.*

⁹⁰ GIURESCU, *Principatele Române ...*, p. 244.

⁹¹ ȘTEFAN, *op. cit.*, p. 46.

⁹² DIRECȚIUNEA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI, *Indice cronologic nr. 13*, București, 1958, Schitul Gruiu, doc. 40, p. 61.

⁹³ C. CONSTANTINESCU-MIRCEȘTI, *Păstoritul transhumant și implicațiile lui în Transilvania și Țara Românească în secolele XVIII-XIX*, Editura Academiei, București, 1976, p. 110.

Într-un act din 1855, al Schitului Gruiu, se amintește de Hotărnicia moșiei Fierbinți și Măneștii, făcută de S. Zefchide⁹⁴.

Localitatea Fierbinți era așezată pe un vechi Drum al Sării, după cum se observă în hărți ale epocii, dintre care cea mai importantă este cea a lui *Frigeley*, din 1857⁹⁵. Drumul Sării de la Ploiești cobora de la Buda, prin Ciumați, Merii Petchi, *Fierbinți*, Fundulea, Hagiești, Cojești, Brănești, Pantelimon și ajungea la București. De la Hagiești mai cobora la Oltenița, pe la Puțul Dimii (azi satul Progresu, comuna Sohatu), Sohat(u) și Luica⁹⁶.

Într-o listă de alegători din Județul Ilfov, din 1858, sunt enumerate două persoane din *Herbinți*, Plasa Dâmbovița: Aristi Ghica cu moșie în Herbinți, cu venitul de 566 de galbeni și Alexandru Scarlat Ghica, cu o parte de proprietate în Herbinți, cu venitul de 1000 de galbeni⁹⁷.

Într-un act din 15 aprilie 1860, al Schitului Gruiu, se amintește de Fierbinți, desființare de contract de arendă⁹⁸: Actul de împăciuire al arhimandritului Chiril, egumenul Mănăstirii Văcărești cu Rădulescu, pentru desființarea contractului de arendă a moșiei Fierbinți⁹⁹.

În anul 1862, țăranii din sat au participat la răscoala condusă de fierbințeanul Mircea Mălăeru, răscoala care a cuprins mai multe sate din Ialomița și Ilfov, pe problema reformei agrare, în timpul domniei lui Cuza¹⁰⁰.

⁹⁴ ARHIVELE NAȚIONALE, Inventar nr. 25, Mănăstirea Gruiu, Pachet 5, doc. 9, cu mențiunea: Trecută la inventarul hotărnicilor Județului Ilfov, Nr. 26.

⁹⁵ POPP, *op. cit.*, p. 5.

⁹⁶ *ibidem*, p. 9.

⁹⁷ ACADEMIA ROMÂNĂ, INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA”, *Documente privind Unirea principatelor*, Vol. V, Documente interne (1858-1859), Editura Academiei Române, București, 2007, p. 470, 473.

⁹⁸ DIRECȚIUNEA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI, *Indice cronologic nr. 13*, București, 1958, Schitul Gruiu, doc. 61, p. 62.

⁹⁹ ARHIVELE NAȚIONALE, Inventar nr. 25, Mănăstirea Gruiu, Pachet 5, doc. 10.

¹⁰⁰ www.primariafierbinti.ro.

Mircea Mălăeru era un țăran, negustor de cereale, de unde-i venea și porecla, știutor de carte, care a ridicat țărani și târgoveți din mai multe localități din jurul Fierbințiului până spre cele de la deal, cu care s-a deplasat la București, în vederea sprijinirii inițiativei Domnitorului Alexandru Ioan Cuza de împrumut a țăranilor. Ultimele zile ale vieții le-a trăit chinuit de propriul ginere. Propaganda comunistă nu a reușit, decât pentru puțin timp, să impună satului numele lui¹⁰¹.

Domnul Marian ȘTEFAN îi alocă lui Mircea MĂLĂERU un capitol separat, în Monografia sa. Noi ne vom mărgini să semnalăm unele documente în care este menționat numele său.

Într-un act din 22 ianuarie 1862, emis la București, găsim un *Raport al Prefectului județului Ilfov, înaintat la Departamentul de interne, referitor la desfășurarea răscoalei condusă de Mircea Mălăeru.*

Răsculații lui Mircea MĂLĂERU au bătut subprefectul de Mostiștea, în noaptea de 21 spre 22 ianuarie. Cei care au participat la această faptă au fost mai toți întemnițați și prinși la Afumați. Între ei au fost Ioniță Copoiu, cârciumarul din Stroești, unde a avut loc bătaia și Marin Coteneață. Primul, după ce a fost interogat a fost mutat la închisoarea de la Văcărești, iar cel de-al doilea, din cauza tănuirii sale mai multe zile, n-a putut fi cercetat la fața locului. În cele din urmă a fost prins și dat în cercetare Procurorului Curții Criminale.

Existau bănuieli cu privire la neîndeplinirea datoriei jandarmilor. Unter-ofițerul Gheorghe se apăra sub cuvânt că neavând alt ordin, de la domnul subprefect, decât ca să lege pe Mircea, n-a putut întrebuința arme.

În zilele de 22 și 23 ianuarie, după ce se aflase că subprefectul fusese omorât, răsculații au jefuit la Ileana proprietățile domnului Papacopulu, căruia i-au spart ușa, i-au luat armele, și l-au amenințat cu incendiul, precum și la Drăgoeștii de Sus unde au devastat casa arendașului.

---

¹⁰¹ POPESCU, *op. cit.*, p. 24.

Spiritul de dezordine și anarhia s-au răspândit în mai multe din comunele Plășii Mostiștea, îndată ce s-a auzit de fapta lui Mircea MĂLĂERU, care avea o mare influență asupra țăranilor satelor Sărindaru, Fundu Danciului, Dridu, Fierbinți, Stroești, Maia, Biținele, Drăgoiești, Ileana, Măriuța, Greci.

Între ei s-au aflat: Ioniță Copoiu din comuna Stroești, Dumitru Sârbu, Staicu Dumitru, Chiriță Marin, Iancu Hristache, Stoica Tudor, Dumitru Mușat, Vlad Ciotârcă din comuna Maia, Costandin Dumitru Cazacu din Sărindaru, Ioniță Stoenescu din Fierbinți, Gheorghe Nica, Ioan Barbu, Radu Condei, Gheorghe Zavera, Ene Iordache, Radu Buzatu din Bițina, Vasile Mihai Macarie, Sterie Țară Lungă din Drăgoiești și Dumitru Andrei din Ileana¹⁰².

Într-un alt act din 22 ianuarie 1862, emis la Ploiești, găsim o *Telegramă a Prefectului Județului Prahova, înaintată la Ministerul de Interne, referitoare la răscoala condusă de Mircea Mălăeru.*

Mircea MĂLĂERU și tovarășii lui luând peste o sută locuitori, între care mulți cu topoare și ciomege au trecut în județul Ilfov, unde se adunaseră locuitori din Maia, Dridu, Sărindaru pentru a veni în București pe 24 ianuarie. Au bătut pe subprefectul de Mostiștea și pe dorobanți. În noaptea de 22 spre 23 a dormit la Afumați cu toți oamenii¹⁰³.

Într-un act din 23 ianuarie 1862, emis la Plumbuita, găsim o *Circulară telegrafică adresată Ministerului de Interne către toți prefectii județelor din România, prin care se comunicau semnalmentele și se cerea arestarea lui Mircea Mălăeru.*

Mircea MĂLĂERU din satul Fundul-Danciului avea următoarea înfățișare: *ca de 40-45, statul scurt, fața oacheșă, barba rasă, mustața*

¹⁰² *Tezaur de documente ialomițene, 1392-1944, vol. I, București, 1991, doc. nr. 166, p. 197-199.*

¹⁰³ *ibidem, doc. nr. 167, p. 200.*

neagră; îmbrăcat cu poturi¹⁰⁴, mintean¹⁰⁵, hermenă¹⁰⁶ cu blană neagră, scurteică¹⁰⁷ lungă de postav de Braşov cu blană neagră, cisme lungi, încins cu brâu și căciulă neagră în cap.

El a izbutit să convingă pe unii locuitori din satele județelor Prahova și Ilfov să pornească către capitală, izbutind a scăpa neprins¹⁰⁸.

Într-un act din 26 ianuarie 1862, emis la Plumbuita, găsim un *Raport al procurorului Curții de Apel Criminală, înaintat la Departamentul de interne, prin care solicită prinderea capilor răscoalei organizată și condusă de Mircea Mălăeru.*

Patruzeci de agenți principali fuseseră mobilizați în mișcarea de contracarare a locuitorilor din diferite comune ale districtelor Prahova și Ilfov, care voiau să vină în gloate la București, în ziua de 24 ianuarie. În trecerea lor au rănit pe subprefectul Plășii Mostiștea, au bătut și maltratată pe procurorul Tribunalului Corecțional din București. Între participanți au fost: Tudor Costandin și Marin Coteneacă din comuna Fierbinți; Dumitru Cazacul; Mareș Păun și Ioniță Zaharia, din comuna Dridu-Sărindarele și Mușat Albu alu Ilinchi, văduvă din Târgu-Fierbinți.

---

¹⁰⁴ poturi = pantaloni largi în partea de sus și strânși pe pulpe (cu obiele), împodobiiți pe margini cu găitane, purtați astăzi de țăranii din unele regiuni, iar odinioară de arnăuți și de haiduci; pantaloni țărănești confecționați din piele tăbăcită de oaie sau de miel.

¹⁰⁵ mintean, mintene = haină bărbătească scurtă, cu sau fără mâneci, din dimie, de obicei împodobită cu găitane, folosită în portul popular; pieptar sau tunică de stofă colorată, purtată în trecut de arnăuți sau de alte categorii de ostași.

¹⁰⁶ hermină, hermine = animal carnivor asemănător cu nevăstuica, având blana cafenie vara, albă, fină și lucioasă iarna; hermelină, cacom, helge (Mustela erminea); blana prelucrată sau haina făcută din blana acestui animal.

¹⁰⁷ scurteică, scurteici = haină de stofă, de obicei îmblănită, lungă până la (sau până sub) genunchi, purtată mai ales la țară.

¹⁰⁸ *Tezaur de...*, doc. nr. 168, p. 200-201.

Aceștia încă nu fuseseră prinși și dați judecății. Se intenționa prinderea și aducerea lor la Mănăstirea Plumbuita¹⁰⁹.

Satul Fierbinți, ortografiat *Fervinți*, apare, alături de altele: Stroiiesci, Sărindariu de Josu, Sărindariu de Susu, Dridu, în *Harta lui Satmari*, de la 1864. *Fierbinți* este evidențiat și în *Harta Maiorului D. Pappazoglu*, de la 1866.

Moșia Herbinții Ghicăi, pe care începuse a se ridica Biserica de la Fierbinți-Târg, a fost vândută de proprietarul ei, vornicul Alexandru Scarlat GHICA lui Nicolae ALEXANDRESCU, cel poreclit Cafegibașa, întrucât servea cafeaua domnitorului Grigore GHICA. El avea să fie ucis de oameni mascați în pădurea Balta Neagră, de lângă Mănăstirea Căldărușani, din cauza purtării sale lipsite de omenie față de semeni.

Nicolae ALEXANDRESCU a fost căsătorit cu Sevastia CĂTUNEANU, cu care a avut cinci copii. Dintre aceștia, Sevastia s-a căsătorit cu viitorul general Eracle ARION.

Moșia Herbinții Ghicăi a fost mult diminuată în urma reformei agrare din 1864. De aici au fost împrăștiți țărani din Fierbinții de Sus și de Jos¹¹⁰.

În *Manuscrisul românesc 324*, din Biblioteca Academiei Române, al cărui autor este V.A. Urechia și care cuprinde *Liste de preoți din 1865*, apare, pentru prima dată într-un document scris, satul Fierbinții de Jos: 218. (*Parohia*) *Fierbinții de jos*, (*Hramul*) *Sfântul Nicolae*, (*Preot duhovnic*) *Sava (sin) preotul Ștefan*, (*Preot Nicolae sin Ioan*, (*Preot*) *Radu (sin) preotu Sava*, (*cântăreț 2*) *Toma (sin) preotu Sava*, *cu actu*, (*paracliser*) *Gheorghe (sin) preotu Nicolae, idem (=cu actu)*¹¹¹.

În anul 1872 s-a înființat la Fierbinți un oficiu telegrafo-poștal¹¹².

¹⁰⁹ *ibidem*, doc. nr. 169, p. 201.

¹¹⁰ ȘTEFAN, *op. cit.*, p.49, 61-64.

¹¹¹ URECHIA, *op. cit.*, filele 287 verso, 288 față.

¹¹² Constantin N. MINESCU, *Istoria Poștelor Române*, București, Imprimeria Statului, 1916, p. 336-337.

În *Dicționarul topografic și statistic al României*, de la 1872, sunt menționate două localități Fierbinți: *Ferbinții Ghicăi, sat în județul Ilfov, plasa Mostiște; formează comună cu cătunul Ferbinții Gruiu, Strâmba, Stroiesci; 1670 locuitori în toată comuna. Ferbinții Gruiu, sat în județul Ilfov, plasa Mostiște; cătun, Comuna Ferbinții Ghicăi*¹¹³.

Săteni din Fierbinții de Jos au fost implicați și în frământările țărănești din 1888.

Începută la Urziceni, în ultima decadă a lunii martie, pe fondul general al frământărilor politice generate de lupta Opoziției Unite împotriva guvernării liberale, răscoala s-a extins, cu repeziciune, în întreaga țară. În 28 din cele 32 județe ale țării, au avut loc frământări sau răscoale, care au variat ca intensitate și manieră de desfășurare. Cel mai mare număr de sate răsculate l-au dat județele Roman, Botoșani, Ilfov, Prahova, Ialomița, Dâmbovița și Vlașca. Răscoala a avut intensitatea maximă între 1/13 și 8/20 aprilie 1888.

Printre localitățile în care răscoalele au îmbrăcat forme violente, represiunea fiind foarte aspră, menționăm Lipia-Bojdani (foarte aproape de Fierbinți), unde au fost înregistrați peste 100 de morți și răniți. Cerințele cele mai frecvent formulate au fost pământ și porumb. Pentru a-și impune cerințele, grupuri de țărani au pătruns în centre administrative (Oltenița, Călărași, Galați, Botoșani) precum și în Capitală.

Represiunea a fost dură, după toate regulile artei militare, fiind uciși sau răniți peste 1000 de țărani și arestați 3000, dintre care mulți au suferit condamnări severe¹¹⁴.

Într-un act din 4 aprilie 1888, emis la București, găsim un *Comunicat privind desfășurarea răscoalelor țărănești în localitățile județului Ialomița pe data de 3 aprilie 1888*.

¹¹³ Dimitrie FRUNZESCU, *Dicționar topografic și statistic*, București, 1872, p. 190.

¹¹⁴ Academician Gheorghe PLATON, *Istoria Românilor*, vol. VII, Tom. II, de la Independență la Marea Unire (1878-1918), Editura Enciclopedică, București, 2003, p. 98.

Mișcarea țărănilor nu s-a propagat afară de câteva izbucniri izolate în sudul plasei Dâmbovița spre linia ferată Giurgiu și a rămas necunoscută în partea de răsărit a județului.

La 3 aprilie, ora 10 seara, la Fierbinți, Greci Grădiștea, Fundul Danciului, Micșunești, Balamuci ordinea fusese restabilită de vânătorii comandați de domnul MAGHERU, călărașii – de domnul SOLOMONESCU și roșiorii - de domnul ELEFTERESCU.

La Fierbinți, la ora 10 dimineața, rebelii voiau să atace telegraful și să pună mâna pe compania locală prea slabă pentru a rezista. Ajutoarele aduse în grabă de căpitanul Solomonescu au evitat o ciocnire. Trupele locale au tras două salve de împușcături fără ca nimeni să fie rănit. Plutoanele și detașamentele fuseseră lăsate în fiecare gară, în fiecare sat.

Fuseseră operate arestări la Fierbinți, mai ales la Greci Grădiștea, unde populația bătrână îl dezarmase pe căpitanul local BRACIU și pe primar. Aceștia, în noaptea de 2 spre 3 aprilie, scăpaseră prin pădure. Toate puștile și cartușele smulse de la dorobanții dezarmați fuseseră recuperate de armată¹¹⁵.

În timpul răscoalei din 1888, Turcoiaca/ ARION(oaica) Sevastia, din Fierbinți-Târg, a scăpat cu viață numai cu ajutorul soldaților trimiși în ajutor de soțul său, generalul Eracle ARION¹¹⁶.

Documentele privitoare la evenimentele din 1888 sunt importante deoarece ele reflectă pentru a doua oară dată toponimul Fierbinți(i) de Jos, după cum se poate observa din Capitolul DOCUMENTE. ARTICOLE. POVESTIRI. În Decisiunea Nr. 252 a Curții de Apel din București se consemnează: *În ziua de 2 Aprilie anul curent, preveniții trec în cătunul Fierbinți de Jos, adună locuitori, care armați cu ciomege, trec gârla și ajung la cătunul Fierbinți*¹¹⁷.

¹¹⁵ *Tezaur de ...*, doc. nr. 212, p. 238-239.

¹¹⁶ ȘTEFAN, *op. cit.*, p. 61.

¹¹⁷ ROLLER, *op. cit.*, p. 463.

Satul Fierbinții de Jos a fost întemeiat la începutul secolului XIX pe o parte a moșiei Hierbinți/Fierbinți, aflată în proprietatea familiei domnești GHICA.

În secolul XIX, moșia Fierbinții de Jos se întindea în stânga râului, până către moșia Maia a familiei CATARGIU și era în proprietatea familiei GHICA, apoi a familiei generalului Eracle ARION¹¹⁸.

În 1890, s-a organizat serviciul poștal rural, prin numirea unor agenți poștali în fiecare comună, și în Județul Ilfov, din care făcea parte și Fierbinți¹¹⁹.

După 1872, localitatea Fierbinții de Jos devine o unitate distinctă, reflectată ca atare în documente. În *Marele Dicționar Geografic al României*, volumul III, București, 1900, găsim mai multe referiri la satele cu numele Fierbinți: *Fierbinți (Târgul-), sat în județul Ilfov, plasa Mostiștea; face parte din comuna rurală Fierbinți-Stroești. Este așezat spre Vest de Fierbinții de sus, aproape de vărsarea gârlei Pociovaliștea în râul Ialomița.*

În fiecare duminică se face aci un bâlcu. În târg este o fabrică de lumânări de ceară. Populația satului e de 201 locuitori. Are o biserică, cu hramul Sfântul Gheorghe, deservită de 1 preot și 2 cântăreți. Comerțul se face de 8 cârciumari. S-au stabilit în sat 28 străini. Numărul vitelor mari este de 52 și al celor mici de 210.

Fierbinți de jos, sat, în județul Ilfov, plasa Mostiștea; face parte din comuna rurală Fierbinți-Stroești. Este situat spre N de Fierbinți de sus, pe țărmul stâng al râului Ialomița. Se întinde pe o suprafață de 374 hectare, cu o populație de 502 locuitori. Proprietarul, domnul Er(acle). Arion, are numai 7 hectare; restul din pământ este al locuitorilor, cari cultivă 367 hectare.

Are o biserică cu hramul Sfântul Nicolae, deservită de 2 preoți și un cântăreț. S-au stabilit în sat 7 străini. Comerțul se face de 1 cârciumar și 1 hangiu. Numărul vitelor mari este de 461 și al celor mici de 359.

¹¹⁸ GRIGORESCU, *op. cit.*, p. 131.

¹¹⁹ MINESCU, *op. cit.*, p. 431.

Fierbinți de sus (Fierbinții Ghicăi), sat în județul Ilfov, plasa Mostiștea; face parte din comuna rurală Fierbinți-Stroești. Este situat la N-E de București, pe malul drept al râului Ialomița. În partea de S-E, între sat și râu, pământul e mocirlos. Aici este reședința primăriei. Până la 1 Aprilie 1882, dată când plasa Mostiștea s'a alipit de plasa Dâmbovița, în Fierbinți de sus era reședința subprefecturii plasa Mostiștea.

Are o biserică, cu hramul Sfântul Nicolae și Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cântăreț; o școală de băeți și una de fete, frecventate de 65 elevi și 27 eleve, cu întreținerea cărora statul și comuna cheltuesc anual 4968 lei. În sat e o moară cu apă, o mașină de treerat și un pod. Suprafața totală a satului e de 1433 hectare, cu o populație de 820 locuitori.

Proprietarul, domnul E(racle). Arion, are 936 hectare și locuitorii 497 hectare. Se cultivă de proprietar 700 hectare (86 islaz, 150 pădure). Locuitorii cultivă, din pământul lor, 465 hectare, restul rămân sterpe. S-au stabilit în sat 6 străini. Comerțul se face de 7 cârciumari. Numărul vitelor mari e de 842 și al celor mici de 687.

Fierbinți Gruiu sat în județul Ilfov, plasa Mostiștea; face parte din comuna rurală Fierbinți-Stroești. Este situat între Fierbinți de sus și Fierbinți Târgului. Se întinde pe o suprafață de 327 hectare, cu o populație de 427 suflete. Tot terenul aparține locuitorilor. Comerțul se face de 4 cârciumari. Numărul vitelor mari e de 387 și al celor mici de 77.

Fierbinți Stroești, comuna rurală în județul Ilfov, plasa Mostiștea, situată la N-E de București, lângă râul Ialomița, la 41 km de București. Stă în legătură cu comuna Maia prin o șosea vecinală și cu Dridul, tot prin o șosea vecinală. Se compune din satele: Fierbinți de sus, Fierbinți de jos, Fierbinți Gruiu, Fierbinți Târgului, și Stroești, cu o populație de 2289 locuitori, cari locuiesc în 559 case. Este reședința unei companii de Dorobanți și are un birou telegrafic, care face și serviciul poștei rurale și al cărui venit pe 1896-97 a fost de lei 3262, 50.

Suprafața totală a comunei e de 3052 hectare. Proprietarii au 1632 hectare, din cari cultivă 1037 (160 rămân sterpe, 85 islaz, 350 pădure). Locuitorii au 1420 hectare din care cultivă 1320 hectare, 100 rămânând sterpe. În comună se face târg în fiecare Duminică. Sunt aci:

3 biserici și 2 școli: una de băeți și alta de fete, ambele sub acoperământ. Localul s'a construit de județ în anul 1885. Budgetul comunei e de 10831 lei la venituri și de 9294 lei la cheltueli. Sunt 500 contribuabili. Dintre locuitori, 466 sunt plugari, 100 au diferite profesiuni.

Arătura se face cu 293 de pluguri: 245 cu boi și 48 de cai. Locuitorii au 370 care și căruțe: 289 cu boi și 81 cu cai. Comerțul se face cu 21 cârciumari și 1 hangiu. Numărul vitelor mari e de 2053 (478 cai și epe, 5 armăsari, 941 boi, 475 vaci și viței, 43 tauri, 15 bivoli, 96 bivolițe) și al celor mici de 2901 (10 capre, 374 porci, 2517 oi). În comună s-au stabilit 41 străini. Locuitori împrăștiți sunt 326 și neîmprăștiți, 262¹²⁰.

În anul 1907 serviciul poștal luase o mare dezvoltare prin introducerea serviciului poștal rural, prin introducerea serviciului de distribuirea produselor regiei și prin dezvoltarea serviciului telefonic. De aceea s-a hotărât ca serviciul executiv să se împartă în șase circumscripții. Județul Ilfov, din care făcea parte și Fierbinții de Jos, făcea parte din Circumscripția a II-a, cu reședința la București¹²¹.

Săteni din Fierbinții de Jos au fost implicați și în frământările țărănești din 1907¹²². Rășcoala de la 1907 s-a declanșat pe fondul unei crize și tensiuni generale provocate de sărăcie, lipsa pământului, a hranei, de povara impozitelor, de boli și analfabetism. Începutul a constat într-o mișcare petiționară a țăranilor din Flămânzi-Botoșani, în 8/21 februarie 1907, extinsă apoi în județele Iași și Dorohoi, împotriva învoielilor arendașești. Răscoalele au cuprins apoi întreaga Moldovă și Muntenie. Represiunea a fost din nou foarte violentă, cu mii de victime, zeci de mii de arestați, urmăriți, judecați pentru participare directă sau doar adeziune. Arestați au fost și muncitori, intelectuali, soldați care au susținut mișcările țărănești¹²³.

¹²⁰ LAHOVARI, BRĂTIANU, TOCILESCU, *op. cit.*, vol. III, București, 1900, p. 354-355.

¹²¹ MINESCU, *op. cit.*, p. 580.

¹²² GRIGORESCU, *op. cit.*, p. 131.

¹²³ PLATON, *op. cit.*, p. 99-101.

Deposedarea țăranilor de pământ se făcea de foarte multe ori prin camătă, sub forma deghizată a arenzilor pe termene nedefinite și în condiții derizorii. În rolul de „arendăși” și în același timp de debitori apăreau cârciumarii, perceptorii, alți reprezentanți ai autorităților, consăteni mai înstăriți etc. Despre deposedarea țăranilor de cea mai mică bucată de pământ pe care o aveau, prin camătă, există numeroase mărturii documentare. Astfel, într-o plângere adresată Ministerului de Justiție, în februarie 1907, locuitorii comunei Fierbinți cereau „a ne scăpa de îngrozitoarele ghiare ale unui om fără milă, care prin ademeniri cu făgăduieli mincinoase, profitând de simplitatea și nevoia noastră ne-a răpit puținul pământ de hrană ce aveam, așa că am ajuns cu soțiile și copilașii pe drumuri muritori de foame”¹²⁴.

La 10 martie 1907 s-au semnalat unele agitații, care tindeau să se transforme în revolte, în comuna Fierbinți. În zilele următoare, frământările și agitațiile au cuprins majoritatea comunelor din județul Ilfov. S-au intensificat însă și măsurile cu caracter preventiv: trimiterea unor patrule de recunoaștere și au unor forțe represive. Concomitent cu aceste acțiuni, s-au intensificat și operațiunile de arestare a agitatorilor și de confiscare a manifestelor ce conțineau îndemnuri la revoltă. La Fierbinți, a fost reținut pentru cercetări un muncitor tâmplar din Câmpina care mergea la lucru în Județul Ialomița. Era austro-ungar. Venea din București. Se numea Ianoș Bocar. Nu poseda nici pașaport, nici bilet de liberă trecere. El a fost considerat suspect după percheziția efectuată asupra sa, cu care prilej s-a constatat că poseda un carnet de membru al sindicatului lucrătorilor tâmplari, filiala Câmpina, precum și câteva numere din ziarele *Dimineața* și *Patriotul*¹²⁵.

La 14 martie 1907, Inspectoratul Plasei Fierbinți, prin inspectorul Medescu, găsea în satele Comunei Fierbinți pe rușii Iacov Leonaf și Ioan Radicof. Soseau dinspre Urziceni. Nu dețineau documente

¹²⁴ *Marea Răscoală a țăranilor din 1907*, Editura Academiei, București, 1967, p. 112.

¹²⁵ B.J.A.N. ILFOV, Fond Prefectura Județului Ilfov, Dosar 34/1907; *Marea Răscoală...*, p.354.

compromițătoare, „totuși, prin călătoria lor din comună în comună, transmit diferite știri în majoritate exagerate“. Erau jugănari și prezentau pericolul de a duce efizațiile din sate infectate în cele neinfectate.¹²⁶

În anul 1909 satele fierbințene au fost reflectate astfel:

307-61 PAROHLA FIERBINȚII DE SUS, *com(una)*. Fierbinți, *cu bis(erică)*. Parohială Adorm(irea). Maicei Domnului. Paroh Pr(eot). Donescu Alex(andru). Născut 15 Aug(ust). 1858. Sem(inar). inferior. Numit aci la 21 Februarie 1881. Supran(umăr).: Pr. Ionescu Radu. Născut 13 Noemb(rie). 1851. Sem(inar). inferior. Numit aci la 1 Noemb(rie) 1900. Adus de la Bărbulești (Ialomița). Bis(erică). fil(ială).: Sf(inții). Voevozi din căt(unul). Stroești *com(una)*. Fierbinți. Această parohie are: familii 355, suflete 1633. Notă: Bis(erică). par(ohială). e de zid; s-a clădit de la 1842-1843, s-a reparat la 1882; la ea servește parohul. Bis(erică) fil(ială). e de zid, s-a clădit de la 1889-1890.

308-62 PAROHLA FIERBINȚII DE TÂRG, *com(una)*. Fierbinți Stroești, *cu bis(erică)*. Parohială Sf(ântul). Gheorghe. Paroh Pr. Popescu Mincu. Născut 27 Iulie 1858. Sem(inar). inferior. Numit aci la 15 Ianuarie 1907; adus de la Grădiștea (Ilfov). Fost supran(umăr). aci. Bis(erică). fil(ială).: Sf(ântul) Nicolae, din căt(unul) Fierbinții de jos, *com(una)*. Fierbinți Stroești. Această parohie are. Familii 304, suflete 1104. Notă: Bis(erică). par(ohială). e de zid; s-a clădit de la 1858-1862; s-a reparat la 1887. Bis(erică). fil(ială). e de zid; s-a clădit la 1852-1853; s-a reparat la 1904¹²⁷.

Localitatea Fierbinți-Târg a fost vizitată, în perioada 1925-1928, de către Mircea ELIADE, pe atunci student, precum și de Marin PREDĂ, în 1941. Primul a reflectat impresiile sale în nuvela *Șarpele*, apărută în 1937 iar cel de-al doilea – în cartea autobiografică *Viața ca o pradă*, volum apărut în 1977¹²⁸.

¹²⁶ B.J.A.N. ILFOV, Fond Prefectura Județului Ilfov, Dosar 34/1907, fila 132.

¹²⁷ ADMINISTRAȚIUNEA CASSEI BISERICII, *Anuar 1909*, București, Tipografia Cărților Bisericești, 1909, p. 75.

¹²⁸ POPESCU, *op. cit.*, p. 36-39.

De asemenea *bătăile/conflictele* flăcăilor, de pe *Valea Mare* și *Valea Mică*, cu *tufanul*¹²⁹ și *lacurile* lor, de peste calea ferată, unde aveau *pământuri* cei din Fierbinții de Jos și unde își pășteau caii au fost sursă de inspirație pentru scriitorul Marin PREDA, într-una din primele sale nuvele, apărută în 1948 și intitulată *Întâlnirea din pământuri*¹³⁰, din volumul cu același titlu.

Întâlnirea din pământuri este o scriere excepțională, concepută într-un stil epic necunoscut prozei anterioare, deși estetica autorului este orientată, în genere, spre realismul ardelenilor, pe care vrea să-l depășească însă prin „filozofie“ și psihologie abisală. Filozofia e absentă și transcrierea dramei erotice în faza ei inițială e, în narațiunea citată, totul. Prozatorul pune aici accent pe candoare.

Dugu o vede goală pe Drina, la scădat, și se îndrăgostește fulgerător de ea. Pentru a o cuceri, se bate cu Achim, un măgădău care își revendică prioritatea asupra fetei. Lupta pentru inima Drinei sugerează nu numai inițierea în dragoste, potrivit canoanelor lumii rurale, dar și trecerea adolescentului în vârsta bărbăției. După ce câștigă *bătălia* cu Achim, Dugu are alt comportament, calcă altfel – observă părinții. Toate acestea sunt prinse într-un text strâns, de o excepțională finețe¹³¹.

Valea Mare e numită aici Valea Morii. *Tufanul* din Valea Mare este, la scriitor, un stejar. Apar *caii scoși la păscut* sau *la alergat pentru întreceri*, *lacul* de lângă Valea Mare/ Morii precum și *podul dinspre pădure*. Între Fierbinți-Târg și Fierbinții de Jos au fost chiar *două poduri, din lemn, solide*: unul mai mic pentru traversarea unui lac din apropierea Spitalului și altul mai mare, peste râul Ialomița, aproape de Fierbinții de Jos. Fără îndoială că scriitorul le-a văzut

---

¹²⁹ tufan, tufani = arbore înrudit cu stejarul, dar cu frunze mai lungi (*Quercus pubescens*); bătă, ciomag, gorun, măciucă, tufar, șledun, tufă.

¹³⁰ Marin PREDA, *Întâlnirea din pământuri. Nuvele*, Editura Cartea Românească, București, 1948, p. 43-70.

¹³¹ ACADEMIA ROMÂNĂ, *Dicționarul general al Literaturii Române*, P/R, Editura Univers Enciclopedic, București, 2006, p. 431; Eugen SIMION, *Scriitori români de azi*, Editura Cartea Românească, București, 1974, p. 269.

și a amintit de unul dintre ele. Nu în ultimul rând, chiar subiectul nuvelei este legat de *conflictele/bătăile* dintre băieți, provocate de admirația pentru anumite fete, confruntări care se consumau în *Valea Mare/Morii pe lângă tufan/stejar*.

Într-un document din 1929, ce cuprinde lista de poduri de pe Argeș și Ialomița, este enumerat și podul de lemn dintre Fierbinți-Târg și Fierbinții de Jos, având următoarele caracteristici: se afla pe șoseaua vicinală București – Fierbinți – Maia – Movileanca, la kilometrul 35 +364, în dreptul Târgului Fierbinți, cu 7 deschideri. Avea 50m lungime, 5,20m lățime, 4m înălțime, în stare bună, cu sarcina de 5 tone și era întreținut de Prefectura Județului Ilfov¹³².

În 1941, la Fierbinții de Jos erau 366 de exploatații/ loturi/ parcele, dintre care 11 sub 0,1 ha, 17 între 0,1 și 0,5 ha, 22 între 0,5 și 1 ha, 103 între 1 și 3 ha, 71 între 3 și 5 ha, 118 între 5 și 10 ha, 23 între 10 și 20 ha, 1 între 20 și 50 ha. De asemenea, în sat erau 210 pluguri¹³³, 131 grape¹³⁴, 145 rarițe¹³⁵, o semănătoare¹³⁶, o secerătoare¹³⁷ și 202 care și căruțe¹³⁸.

La 1942, proprietarul morii Fierbinți era domnul Petrescu.

Pe baza unor consemnări ale Părintelui Gheorghe Scărlătescu de pe un *Liturghier*, București, 1887 și de pe o *Sfânta și dumnezeiasca*

¹³² B.J.A.N. ILFOV, Fond Prefectura Județului Ilfov, Dosar 155/1929.

¹³³ plug, pluguri = unealtă agricolă cu tracțiune animală sau mecanică, folosită la arat, la dezmiriștit etc.

¹³⁴ grapă, grape = unealtă agricolă formată dintr-un grătar cu dinți, cu discuri, cu roți dințate etc. sau dintr-o legătură de măracini, care servește la mărunțirea, afânarea și netezirea pământului arat, la acoperirea semințelor etc.; boroană.

¹³⁵ rariță, rarițe = unealtă agricolă asemănătoare cu plugul, care răstoarnă brazda în ambele părți, formând șanțuri.

¹³⁶ semănătoare, semănători = mașină agricolă cu tracțiune animală sau mecanică cu care se introduc semințele în sol la o adâncime constantă, repartizându-le uniform.

¹³⁷ secerătoare, secerători = mașină agricolă de recoltat care seceră cereale și alte plante agricole.

¹³⁸ INSTITUTUL CENTRAL DE STATISTICĂ, *Recensământul agricol din 1941*, vol. I, București, 1949, p. 106-107.

Evanghelie, București, 1911, putem alcătui o cronologie a aducerii unor Sfinte Moaște în Fierbinții de Jos, din cauza secetei: la 6 iulie 1929, sâmbăta; la 23 mai 1934, miercuri, seara; la 22 iunie 1942, luni; la 4-5 iunie 1945, au fost aduse Sfintele Moaște ale Sfântului Dimitrie Basarabov, de la București.

În anii 1946-1947, o secetă devastatoare a accentuat urmările nefaste ale războiului asupra locuitorilor comunei, cu foamete și lipsuri materiale greu de suportat. Este perioada în care s-au continuat pelerinajele în sat cu sfinte moaște: ale Sfântului Dimitrie Basarabov, pe 9 mai 1946 și 21 iunie 1947, precum și ale Sfintei Mucenițe Filofteia, în 16 mai 1946.

În anii 1950-1960, s-au înființat în fiecare sat al comunei Fierbinți întovărășirile agricole. Măsurile birocratice, șantajiste și represive, de lămurire a fierbințenilor pentru colectivizare erau multiple: condiționarea eliberării unor acte oficiale de înscrierea în gospodăria agricolă, condiționarea înscrierii elevilor la admiterea în licee sau facultăți, condiționarea la obținerea unui serviciu, urmăriri călare pe la rude, în câmp și în gară (mai ales de către securistul Chintă/Clită), trădarea și delatiunea prin mituire, amenințarea.

În 1960, prin aceleași măsuri represive, la care erau antrenați oameni mai săraci, întovărășirile agricole au fost transformate în 5 gospodării agricole colective. În alte zone ale țării, procesul începuse cu zece ani înainte.

Mai târziu cele 5 unități agricole au fost comasate într-un C.A.P.¹³⁹, care s-a desființat după 1989.

Localitatea Fierbinții de Jos a fost vizitată, în anul 1960 de către Mihai POP, folclorist, profesorul domnului Alexandru DOBRE, la 25 februarie 1995, de către Preasfințitul Nifon, Episcopul Sloboziei și Călărașilor și la 12 septembrie 2004, de către Preasfințitul Damaschin Episcopul Sloboziei și Călărașilor.

---

¹³⁹ POPESCU, *op. cit.*, p. 43-44.

13. Școala

A existat un local de școală încă înainte de 1899.

La 1899, în urma unui recensământ, reieșea că la Fierbinții de Jos era o școală mixtă, de care aparțineau elevi de vârstă școlară: 120 băieți români, 99 fete românce, deci un total de 219 elevi români și 3 băieți străini, 4 fete străine, deci un total de 7 copii străini. De Școala mixtă de la Fierbinții de Jos, care exista ca instituție, în 1899, aparțineau un total de 226 copii.

Pentru comparație dăm și rezultatele pentru satele alăturate. Astfel, din comuna Fierbinții Stroești mai făcea parte și Școala mixtă de la Fierbinții de Sus, sat de care aparțineau elevi de vârstă școlară: 124 băieți români, 89 fete românce, deci un total de 213 elevi români și o fată străină, rezultând un total de 214 elevi.

Tot de această școală ținea și cătunul/satul Stroești, aflat la o distanță de 250m de școală, de unde proveneau elevi de vârstă școlară 33 băieți români, 31 fete românce, deci un total de 64 elevi români, rezultând un total de 64 elevi.

Tot de această școală ținea și cătunul/satul Tărguleț (cum se numea atunci Fierbinți-Târg), aflat la o distanță de 1500m de școală, de unde proveneau elevi de vârstă școlară 25 băieți români, 13 fete românce, deci un total de 38 elevi români, rezultând un total de 38 elevi.

Astfel, de centrul școlar Fierbinții Stroești aparținea un total de 182 băieți români, 133 fete românce (deci 315 elevi români) și o fată străină, deci un total de 316 elevi¹⁴⁰. După cum vom vedea din *Recensământul copiilor în vârstă de școală, români și străini din comunele rurale, 1904-1905*, probabil că nu toți copiii de vârstă școlară frecventau cursurile iar dintre aceștia puțini erau cei promovați sau absolvenți.

---

¹⁴⁰MINISTERUL INSTRUCȚIUNII PUBLICE ȘI AL CULTELOR, SERVICIUL STATISTIC, *Recensământul copiilor în vârstă de școală din comunele rurale și urbane, făcut în anul 1899*, București, 1899, p. 208.

La 1904-1905, Școala mixtă din Fierbinții de Jos avea o învățătoare cu definitivatul iar ca elevi de vârstă școlară - 105 băieți români, 86 fete românce, nici un elev străin, deci un total de 191 elevi.

Dintre aceștia erau înscriși la începutul anului 77 băieți, 40 fete (deci un total de 117 elevi ortodocși) iar cei care frecventau efectiv cursurile erau 34 băieți, 12 fete (deci un total de 46 de elevi). La examen s-au prezentat, din cei prezenți regulat la cursuri 38 băieți, 21 fete; din ceilalți - 17 băieți, 7 fete, rezultând un total de 83 de elevi. (Este o neconcordanță: Dintre cei prezenți în tot cursul anului, 34 băieți s-au prezentat la examen 38 băieți, adică mai mulți decât *cei cari au urmat regulat în tot timpul anului școlar.*)

Dintre cei prezenți la cursuri și din ceilalți au promovat 45 băieți, 20 fete, în total 65 de elevi ortodocși. Dintre aceștia au absolvit 6 băieți și o fată, în total 7 elevi ortodocși.

Spre comparație, în aceeași perioadă, Școala mixtă din Fierbinții de sus, care deservea patru cătune, avea un învățător și două învățătoare, „definitivi” iar ca elevi de vârstă școlară 132 băieți români, 140 fete românce (în total 272 elevi români), 2 băieți străini, o fată străină (în total 3 elevi străini), deci un total de 275 elevi.

Dintre aceștia erau înscriși 105 băieți, 99 fete (deci un total de 204 elevi ortodocși) iar cei care frecventau efectiv cursurile erau 38 băieți, 21 fete (deci un total de 59 de elevi). La examen s-au prezentat, din cei prezenți regulat la cursuri 35 băieți, 42 fete; din ceilalți - 29 băieți, 17 fete, rezultând un total de 123 de elevi.

Dintre aceștia au promovat 77 băieți, 69 fete, în total 146 de elevi ortodocși. Dintre aceștia au absolvit 9 băieți, 4 fete, în total 13 elevi¹⁴¹.

Școala primară actuală, ridicată în urmă cu un secol, în 1910, este situată în dreapta drumului rutier către Comuna Maia și este de tip Spiru Haret. Clădirii acesteia i s-au mai adăugat două încăperi prin anii '70.

---

¹⁴¹ *Recensământul copiilor în vârstă de școală, români și străini, din comunele rurale, 1904-1905*, p. 116-117.

Construcția Școlii de la Fierbinții de Jos s-a adjudecat antreprenorului Nicolae Ivănescu la 25 iunie 1910, urmându-se proiectul tip al Ministerului Instrucțiunii Publice/ Administrația Casei Școlilor. Acesta prevedea 2 săli de studiu, latrină, mobilier școlar și împrejmuirea. La 16 octombrie 1910 s-a făcut recepția provizorie, deoarece nu se predase mobilierul școlii. Recepția definitivă a avut loc în 28 octombrie 1911. Primar era N.D. Gheorghiceanu iar notar I. Dobrescu¹⁴².

Sala era spațioasă, cu mobilier corespunzător și învățători calificați, câte trei-patru la fiecare școală¹⁴³. În 2002 erau 2 clase cu 35 elevi și 2 învățători. Era, de asemenea, o grădiniță cu 26 de copii și o educatoare. Grădinița mai există și azi, în satul Fierbinții de Jos, pe Șoseaua Maia, în aceeași clădire cu Școala cu 4 clase.

Învățători au fost Preda Georgescu, Ion Petrache, Elena Manolescu și Steluța Batalu. Astăzi activează Maria Dobre, Ion Dedu și Emilia Dedu. Educatoare au fost Cecilia Horhoianu, Maria Banabic și Elena Radu. Astăzi activează doamna Ileana Lupașcu.

---

¹⁴² B.J.A.N. ILFOV, Fond Prefectura Județului Ilfov, Dosar Nr. 182/1910.

¹⁴³ POPESCU, *op. cit.*, p. 30.

BISERICA VECHĂ

In *Harta* lui Friederich Wilhelm von Bauer, de la 1778¹⁴⁴, se arată că: *Merbnizy village avec une église sur la Jalowitza, sur les frontieres qu'elle fait en entrant dans le district de Jalowitza*. În traducere: *Satul Fierbinți, cu o biserică pe Ialomița, la granița de intrare în Județul Ialomița*. Dacă autorul nu specifică expres că e vorba de o biserică din piatră, înseamnă că biserică din Fierbinți acelor ani era de lemn, la fel ca majoritatea din acele vremuri.

Din documente avem cunoștință de câțiva preoți hirotoniți pentru Fierbinți, la începutul secolului XIX: în anul 1831: (43) *Sava sin popa Ștefan, ot¹⁴⁵ Fierbinți sud¹⁴⁶ Ilfov, hram sf(ântul). Nicolae, hirotonisit de părintele Cervenno chir Neofit în bis(erică). Zlătari. Aprilie 2¹⁴⁷*; anul 1832: (53) *Nicolae sin Ioan, ot Herbinți sud Ilfov, hram sf(ântul). Nicolae, hirotonisit de părintele Nicolae (sic) chir Ioanichie în bis(erică). sf(ântul). Ștefan. Iunie 10¹⁴⁸*; anul 1840: (69) *Hristea sin Ioan ot satul Fierbinți sud Ilfov, hram Sfântul Nicolae, hirotonisit preot de părintele Palmiras chir Atanasie în biserică Sfinților Doctori ot Batiștea, noembrie 1. Dela nr. 43, anul*

¹⁴⁴ BAUER, *op. cit.*, p. 147.

¹⁴⁵ ot = de la, din, de; termen de cancelarie (XVI-XIX), fără circulație reală.

¹⁴⁶ sud = departament, provincie, județ (XVII-XIX), termen administrativ.

¹⁴⁷ NEGULESCU, *op. cit.*, p. 393.

¹⁴⁸ *ibidem*, p. 402.

1840¹⁴⁹; anul 1849: (85) *Radu sin popa Savu, hirotonisit preot pe seama bisericii cu hramul Sfântul Nicolae de la satul Herbinți, plasa Mostiștea sud Ilfov, de prea sfinția sa părintele Sirmiu chir Costandie în biserica din mahalaua Caimata, hramul Adormirea, 1849 septembrie 16*¹⁵⁰.

Pisania veche, din piatră, așezată în Muzeul de lângă biserică; litere chirilice săpate în placa de piatră și vopsite cu negru, datată la 27 decembrie 1854, glăsuiește: CU MILA ȘI CU AJUTORU LUI DUMNEZEU/ S'AU FĂCUT ACESTU SFÂNTU ȘI DUMNEZEESC LĂCAȘU CE SE PRĂZNUEȘTE SFÂNTU NICOLAE,/ PE PROP(R)IETATEA D-LUI ALCS/ANDRU SCARLAT GHICA, CU VOAIA ȘI CU BLAGOSLOVENIA MITROPOLITULUI NIFONU¹⁵¹, PRINU SILINȚA/ ȘI OSTENEALA DUMNEALOR PANAIT/ ȘI DUMITRACHE ȘI PREOȚII SAVA,/ ȘI NICOLAE ȘI RADU ȘI NEAGU/ CU AJUTORUL TUTUROR FRAȚILOR/ LA LEATU 1854 D(ECEMBRIE). 27.

Preotul *Sava sin popa Ștefan*, hirotonit în 1831 pe seama bisericii din Fierbinți, apare și în Pisania de la 1854.

Preotul *Nicolae sin Ioan*, hirotonit în 1832 pe seama bisericii din Fierbinți, apare și în Pisania de la 1854.

Preotul *Radu sin popa Savu*, hirotonit în 1849 pe seama bisericii din Fierbinți, apare și în Pisania de la 1854.

Aceiași trei preoți enumerați mai sus sunt evidențiați și de V.A. Urechia în 1865: (*Parohia*) *Fierbinții de jos, (Hramul) Sf(ântul) Nicolae, (Preot duhovnic) Sava (sin) preotul Ștefan, (Preot) Nicolae*

¹⁴⁹ CAZACU, CAZACU, *op. cit.*, în „Glasul Bisericii”, nr. 11-12, 1971, p. 1121.

¹⁵⁰ *idem, op. cit.*, în „Glasul Bisericii”, nr. 5-6, 1972, p. 634.

¹⁵¹ Nifon, fost arhiepiscop titular Sevastias, ales la 14/15 septembrie 1850, investit la 17 septembrie și înscăunat la 8 octombrie 1850 – † 5 mai 1875, mormântul în cimitirul de la Cernica. La 11 ianuarie 1865 a primit titlul de Mitropolit primat. Preot Prof. Dr. Mircea PĂCURARIU, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. 3, Editura I.B.M.B.O.R., București, 1981, p. 517.

sin Ioan, (Preot) Radu (sin) preotu Sava, (cântăreț 2) Toma (sin) preotu Sava, cu actu, (paracliser) Gheorghe (sin) preotu Nicolae, idem (=cu actu)¹⁵².

Deducem de aici că acești preoți au slujit la biserica veche de lemn, care avea hramul Sfântului Ierarh Nicolae (care ar putea fi aceeași cu cea menționată la 1778) și apoi la noua biserică, de zid, cu același hram, terminată la 1854.

Din tradiția orală știm că vatra satului Fierbinții de Jos și biserica de lemn a satului erau înspre pădure, aproape de Ialomița, care avea cursul mai aproape de Fierbinții de Sus. Din cauza inundațiilor vatra satului s-a mutat. Biserica nouă, din piatră, de la 1854, a fost punctul de unde sătenii au început să-și clădească noile case, în noua vatră a satului.

Documentele enumerate privind hirotoniile de la Fierbinți din 1831, 1832, 1840 și 1849 se referă de fapt la Fierbinții de Jos, dat fiind hramul Sfântului Nicolae menționat pentru biserică și preoții găsiți mai târziu în Biserica nouă, de zid, de la 1854.

---

¹⁵² URECHIA, *op. cit.*, filele 287 verso, 288 față.

BISERICA SFÂNTUL IERARH NICOLAE

Biserica parohială Sfântul Ierarh Nicolae din Fierbinții de Jos (codul în Lista monumentelor istorice: IL-II-m-B-20199) este așezată pe strada Bisericii, nr. 27, în jumătatea estică a satului Fierbinții de Jos, la margine, la mică distanță de lacul de acumulare Dridu.

Biserica este clădită în anul 1854 pe proprietatea domnului Alexandru Scarlat Ghica, cu voia și cu blagoslovenia Preasfințitului Mitropolit Nifon prin silința și osteneala domnilor Panait și Dumitrache și a Preoților Sava, Nicolae, Radu, Neagu și cu ajutorul tuturor credincioșilor, după cum arată pisania.

În *Anuarul* de la 1909 se spune că Biserica Sfântul Nicolae din Fierbinții de Jos s-a clădit la 1852-1853 și s-a reparat la 1904¹⁵³. Este posibil ca anul 1854, cel menționat de pisanie să fie anul sfințirii bisericii, iar anii 1852-1853 anii construcției efective. Nici astăzi nu se termină de construit o biserică în același an calendaristic, chiar dacă lucrările ar putea dura doar un an. Probabilitatea ca, în vremurile acelea, să se ridice un lăcaș de cult într-un an era foarte redusă.

La 1900, Fierbinții de Jos era un sat, în județul Ilfov, Plasa Mostiștea și făcea parte din comuna rurală Fierbinți-Stroești. Era

---

¹⁵³ ADMINISTRAȚIUNEA CASSEI BISERICII, *op. cit.*, p. 75.

situat, ca și azi, spre Nord de Fierbinții de Sus, pe țărmul stâng al râului Ialomița. Se întindea pe o suprafață de 374 hectare, având o populație de 502 locuitori.

Biserica cu hramul Sfântul Nicolae era deservită de 2 preoți și un cântăreț¹⁵⁴. Nu ni se spune că ar fi fost filie a vreunei alte Biserici.

În 1909, despre Parohia/Biserica Sfântul Nicolae din Fierbinții de Jos se scria că este filie a Parohiei/Bisericii Sfântul Gheorghe din Fierbinți-Târg, unde slujea ca Paroh Preotul Mincu Popescu. Născut la 27 Iulie 1858, absolvent de Seminar inferior, fusese numit la Parohia/Biserica Sfântul Gheorghe din Fierbinți Târg la 15 Ianuarie 1907, fiind adus de la Grădiștea-Ilfov. Până să ajungă paroh, fusese mai întâi preot *supranumăr* la Fierbinți-Târg¹⁵⁵.

Se poate trage concluzia că atunci când era la Fierbinți-Târg, Părintele Mincu Popescu a slujit și la Fierbinții de Jos, care era, după cum am văzut o filie, și nu numai de la 1907, anul când a fost numit paroh, ci cu puțin timp înainte, perioadă pe care nu o cunoaștem dar o vreme în care a fost preot *supranumăr* sau, cu alte cuvinte, preot II, ajutor ori co(n)slujitor. Deci înainte de 1907 au fost chiar doi preoți, care slujeau la Fierbinți-Târg și Fierbinții de Jos.

S-a amenajat pangarul și s-au instalat icoane praznicale pe balustrada cafasului, în 1995. S-a instalat un sistem de alarmă, au fost cumpărate candelile și policandre noi, în 2004. S-a achiziționat centrală termică electrică, în 2007. În anul 2008 a fost construită Sala multifuncțională/ de festivități. Tâmplăria din lemn a fost înlocuită cu tâmplărie PVC, în 2009. S-au achiziționat mobilier, 28 de strane noi în 2009 și un scaun arhieresc, în naos, în 2011, toate din lemn de stejar. Biserica a fost împrejmuțată cu alei din pavele de ciment, în 2009. S-au adus, de la Scorțoasa-Buzău, iconostas, axioniță (cu icoana Sfinților Împărați) și două axionițe duble (cu câte două icoane), în anul 2011. Acestea au fost așezate pe perete

¹⁵⁴ LAHOVARI, BRĂTIANU, TOCILESCU, *op. cit.*, vol. III, București, 1900, p. 354-355.

¹⁵⁵ ADMINISTRAȚIUNEA CASEI BISERICII, *op. cit.*, p. 75.

nu perpendicular, cum erau cele vechi, pentru a nu mai obtura vizibilitatea la Sfântul Altar. S-a amenajat Muzeul, lângă biserică, în prelungirea Sălii multifuncționale/ de festivități, în 2012. S-a achiziționat un scaun arhieresc și o cruce în Sfântul Altar, în fața Sfintei Mese, în 2012.

Parohia este de categoria a II-a, cu aproximativ 300 de familii. Are o suprafață de 8,48 ha teren arabil, reconstituit conform Legii Fondului Funciar, 1.756 m² teren fără construcții și 6.750 m² cimitirul parohial.

Biserica din Fierbinții de Jos este trecută ca obiectiv turistic într-unul din dicționarele geografice ale României¹⁵⁶.

---

¹⁵⁶Dan GHINEA, *Enciclopedia geografică a României*, Editura Enciclopedică, București, 2000, p. 572.

PISANII

Pisania veche, din piatră, așezată în Muzeul de lângă biserică; litere chirilice săpate în placa de piatră și vopsite cu negru, datată la 27 decembrie 1854:

CU MILA ȘI CU AJUTORU LUI DUMNEZEU/ S'AU
FĂCUT ACESTU SFÂNTU ȘI DUMNEZEESC LĂCAȘU CESE
PRĂZNUEȘTE SFÂNTU NICOLAE,/ PE PROP(R)IETATEA
D-LUI ALCS/ ANDRU SCARLAT GHICA, CU VOAIA ȘI CU
BLAGOSLOVENIA MITROPOLITULUI NIFONU, PRINU
SILINȚA/ ȘI OSTENEALA DUMNEALOR PANAIT/ ȘI
DUMITRACHE ȘI PREOȚII SAVA,/ ȘI NICOLAE ȘI RADU
ȘI NEAGU/ CU AJUTORUL TUTUROR FRAȚILOR/ LA
LEATU 1854 D(CEMBRIE). 27.

În locul vechii pisanii s-a realizat, în pronaos, o pisanie cu text și caractere identice¹⁵⁷.

Pisania nouă a bisericii, aflată în tindă, deasupra intrării în pronaos, cu litere negre și roșu, pe fond crem, pictate, datată la 19 august 2004:

ÎN NUMELE TATĂLUI ȘI AL FIULUI ȘI AL SFÂNTULUI
DUH, CU MILA/ ȘI AJUTORUL LUI DUMNEZEU S-A
REÂNTOIT ACEST SFÂNT ȘI DUMNEZEESC LOCAȘ CU/

---

¹⁵⁷ V. BRĂTULESCU, R. ILIE, *Mănăstiri și biserici din Ilfov*, București, 1935, p. 41; Ștefan GRIGORESCU, *op. cit.*, p. 131.

REPARAȚII ȘI PICTURĂ, CUBINE CUVÂNTAREA Î(NALT). P(REA). S(FINȚITUL). MITROPOLIT PRIMAT CONON ARĂMESCU/DONICIAL UNGROVLAHIEI, PROTOIERU FIIND ICONOM N. POMPIAN CU BINEVOITORUL CONCURS AL DOAMNEI SEVASTA GENERALARION ȘI AL PREOTULUI PAROH GHE(ORGHE). SCĂRLĂTESCU,/ AL EPITROPILOR, CONSILIERILOR ȘI ENORIAȘILOR, ÎN 1914, DE PICTORUL STELIAN D. ILIESCU./ ÎN 1977 S-AU FĂCUT REPARAȚII CAPITALE ÎN URMA CUTREMURULUI. ÎN ANUL 1982 S-A/ RESTAURAT PICTURA DE PICTORUL STĂNCESCU GHE(ORGHE), PATRIARH FIIND P(REA). F(FERICITUL). IUSTIN MOISESCU,/ PROTOIERU FIIND CONSTANTIN VASILE, PREOT FIIND MOCANU CRISTACHE CU AJUTORUL/ ȘI CONCURSUL EPITROPILOR, CONSILIERILOR ȘI AL ENORIAȘILOR. ÎN ANUL 1994 S-A FĂCUT/ REPARAȚII LA ACOPERIȘ. EXTERIORUL S-A STROPIT ÎN PRAF DE MARMURĂ, IAR ÎN INTERIOR/ S-A RESTAURAT PICTURA DE CĂTRE PICTORUL STĂNCESCU GHE(ORGHE). CU AJUTORUL TUTUROR/ ENORIAȘILOR, PROTOIERU FIIND NEACȘU VASILE, PREOT PAROH FIIND RADU GHEORGHE,/ SFINȚIREA A FOST FĂCUTĂ DE CĂTRE Î(NALT). P(REA). S(FINȚITUL). NIFON, EPISCOPUL SLOBOZIEI ȘI/ CĂLĂRAȘILOR, LA DATA DE 26 FEB(RUARIE). 1995. ÎN PERIOADA 2000-2004, SFÂNTA BISERICĂ A/ FOST ÎNVELITĂ CU TABLĂ NOUĂ, EXTERIORUL EXECUTAT CU VAR LAVABIL, TÂMLĂRIA/ ÎNLOCUITĂ CU ALTA NOUĂ ȘI SCHIMBATĂ INSTALAȚIA ELECTRICĂ. AU FOST CUMPĂRATE CANDELE,/ UN POLICANDRU, MOCHETĂ ȘI ALTE ODOARE. A FOST VOPSIT MOBILIERUL ȘI STRANELE. PICTURA GABRIEL TEODORESCU, ÎN ANUL 2004./ S-A RESFINȚIT ACEASTĂ SFÂNTĂ BISERICĂ ÎN TIMPUL ARHIPĂSTORIRII P(REA). S(FINȚITULUI).

DAMASCHIN, EPISCOPUL/ SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR
ÎN ZIUA DE 12 SEPT(EMBRIE) 2004 DE ÎNSUȘI PRA
SFINȚIA SA, ÎNCONJURAT DE/ UN SOBOR DE PREOȚI ȘI
DIACONI, PREOT PAROH FIIND RADUGHEORGHE,/ IAR
PROTOPOP DE/ URZICENI PREOT BĂDUCU STELIAN./
19.08.2004.

HRAMUL BISERICII

De la început și până astăzi, hramul bisericii din Fierbinții de Jos a fost Sfântul Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei.

ARHITECTURA

Biserica este în formă de navă, cu un pridvor la intrare, de lățime mai mică decât lățimea Pronaosului, construită din cărămidă, cu pereții groși de 0,70 m; este învelită cu tablă galvanizată cu jgheaburi și burlane. Are o singură turlă în față, octogonală, pe o bază pătrată, cu trei ferestre, pe Pronaos, acoperită cu tablă. La temelie are un brâu de consolidare din ciment gros de 0,30 m și înalt de 0,40 m.

În față are un pridvor odinioară deschis (1970), astăzi închis cu zid și tâmplărie PVC, susținut de 4 stâlpi. Biserica are 7 ferestre mari în formă de ogivă¹⁵⁸, cu deschiderea largă. Ferestrele sunt din câte două foi. Ușile sunt din lemn de stejar înalte de 2 m, late de 1,20 m. Lungimea totală a bisericii este de 22 m, înălțimea de 9 m în Naos, iar prin turla de pe Pronaos - de 14 m. La interior este o singură încăpere: Pronaos și Naos, despărțite de Sfântul Altar prin catapeteasma din lemn de brad. Bolta este semicirculară, iar Altarul și absida, cu caracteristici ortodoxe. La Cafas are o scară din lemn care duce sus, la turla bisericii. La interior este pardosită cu mozaic.

În Sfântul Altar, în stânga, este o nișă semicirculară a Proscomidiarului, având o mică fereastră și o măsuță din piatră drept Proscomidiar. Lângă Proscomidiar se află o sobă de teracotă.

---

¹⁵⁸ogivă, ogive = sistem de construcție caracteristic arhitecturii gotice, format din intersecția a două arce de cerc dispuse diagonal, care formează osatura unei bolți.

Naosul are trei ferestre largi, pe fiecare parte, care dau luminozitate spațiului.

Sfântul Altar, de formă semicirculară, are o fereastră mică la Proscomidiar și una mare chiar în fața Sfintei Mese. La Sfântul Altar este o ușă pe latura de Sud, înaltă de 1,80 m și lată de 0,80 m.

PICTURA

Inscricția cu litere chirilice, de pe o cruce mare, de lemn, care stă de obicei în fața Sfintei Mese, glăsuiește: 1849/ ZUGRAVI/ DRAGOMIR. Această cruce, cu care se ieșea în biserică în Joia Mare, datează dinainte de construcția bisericii. Probabil că a fost adusă la Fierbinții de Jos de la vechea biserică de lemn, cu hramul Sfântul Nicolae.

Pictura este de o certă valoare artistică, executată în stil realist. Icoanele catapetesmei începând de la registrul praznicelor în sus sunt marcate cu litere chirilice și pictate într-un stil asemănător unei icoane față/ verso, înfățișând Nașterea Domnului și Bunavestire, pe lemn, inscripționată cu anul 1855, pe icoana Bunevestiri, spre deosebire de registrele 1 și 2, inscripționate cu anul 1914, an despre care avem date că a fost refăcută pictura. Putem concluziona de aici că se poate presupune că prima pictură a Bisericii de la Fierbinții de Jos ar putea data chiar de la începuturile ei, din 1855, deoarece se obișnuia ca pictorul care picta biserica, să fie și cel care împodobește catapeteasma.

Nu se cunoaște numele pictorului care a zugrăvit prima oară lăcașul de cult din Fierbinții de Jos. Ar putea fi acel *Dragomir* din inscripția de la 1849.

În 1913-1914 s-a reînnoit sfântul lăcaș cu reparații și pictură de către pictorul Stelian D. Iliescu, din Ploiești, cu binecuvântarea Înalț Preasfințitului Mitropolit Primat Conon Arămescu Donici

al Ungrovlahiei, Protopopul Județului fiind Iconom N. Papion, cu binevoitorul concurs al doamnei Sevasta Arion, al Preotului Paroh Gheorghe Scărlătescu și al epitropilor – la reparații: domnul Preda Georgescu, învățător, și Constantin Neagu, la pictură: Năstase Constantin, primar și epitrop și Iordache Ionești. Toate acestea s-au făcut cu ajutorul Casei Bisericii Prefecturii de Ilfov, al comunei, al domnilor Dobre Drăgoi, Nicolae și Dobre Podgoreanu și al enoriașilor satului. Pe o icoană murală scrie: *D. Iliescu/ PICTOR/ 1914/ PLOEȘTI.*

Pictura a fost refăcută în 1928¹⁵⁹.

În anul 1982 s-a restaurat pictura de către pictorul Gheorghe Stăncescu, în timpul Preafericitului Părinte Patriarh Iustin Moiescu, Protopop fiind Constantin Vasile iar Preot Paroh - Mocanu Cristache, cu ajutorul și concursul epitropilor, consilierilor și al enoriașilor parohiei.

În anul 1994 s-a restaurat pictura de către pictorul Gheorghe Stăncescu cu ajutorul tuturor enoriașilor, Protopop fiind Vasile Neacșu iar Preot Paroh - Gheorghe Radu.

Pictura a mai fost restaurată de pictorul Gabriel Teodorescu, în anul 2004.

La intrare, la exterior, deasupra ușii de la intrarea în pridvor este ochiul în triunghi. În stânga și dreapta pridvorului, pe peretele exterior al Pronaosului sunt pictați Sfântul Arhanghel Mihail și Sfântul Arhanghel Gavriil, în picioare. Deasupra pridvorului, pe peretele exterior al Pronaosului, pe centru, sunt pictați Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Sfântul Ierarh Nicolae și Sfântul Mucenic Pantelimon.

În Sfântul Altar, deasupra nișei semicirculare a Proscomidiarului este reprezentată Închinarea Magilor. Deasupra măsuței de zid a Proscomidiarului este pictat Iisus Hristos Emanoil în Sfântul Potir.

După scena Închinării Magilor, de la stânga la dreapta, în Sfântul Altar sunt pictați în picioare: Sfântul Arhidiacon Ștefan, Sfântul

---

¹⁵⁹ Preot Cristache MOCANU, *Istoricul bisericii parohiale Fierbinți de Jos – Ilfov*, 1970, manuscris dactilografiat, arhiva parohială; Pisania nouă.

Ierarh Ioan Gură de Aur, fereastră, Sfântul Ierarh Vasile, Sfântul Ierarh Grigorie.

Pe bolta absidei centrale a Sfântului Altar, deasupra Sfintei Mese, este pictat chipul Maicii Domnului, cea mai înaltă decât cerurile, reprezentată ca Împărăteasă a cerurilor, stând pe tron împărătesc, așezat pe nori, cu Pruncul Iisus în brațe și având lateral de o parte și de alta pe Sfinții Arhangheli Gavriil și Mihail.

Carapeteasma este din lemn de brad, nu plată/dreaptă ci frântă, cu mai multe icoane decât cele prevăzute de Erminia picturii bizantine. Catapeteasma este vopsită în galben iar fondul icoanelor de pe ea este predominant albastru.

În registrul 1 este pictată doar scena Bunăvestirii Maicii Domnului, în două icoane ovale, din lemn, aplicate una câte una pe ușile împărătești. Scenele din Vechiul Testament, în drept a fi pictate în acest registru, lipsesc.

Între icoana Mântuitorului din registrul 2 și Icoana Sfântului Arhanghel Gavriil de pe ușa diaconească dreaptă, este icoana Sfinților Trei Ierarhi: Ioan Gură de Aur, Vasile și Grigorie, în picioare. Catapeteasma este frântă în sensul că icoana împărătească a Mântuitorului este așezată oblic. În registrul 2, în dreapta ușii diaconești din dreapta este o icoană reprezentând pe Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Sfântul Ierarh Nicolae și Sfântul Mucenic Pantelimon, în picioare.

Între icoana Maicii Domnului din registrul 2 și Icoana Sfântului Arhanghel Mihail de pe ușa diaconească stângă, este icoana Sfântului Marelui Mucenic Gheorghe și a Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, în picioare. Catapeteasma este frântă în sensul că icoana împărătească a Maicii Domnului este așezată oblic. În registrul 2, în stânga ușii diaconești din stânga este o icoană reprezentând pe Sfânta Cuvioasă Paraschiva, Sfântul Arhanghel Mihail și Sfântul Arhidiacon Ștefan, în picioare.

În registrul 3, în afara icoanelor praznicale, în dreapta, deasupra icoanei cu Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Sfântul Ierarh Nicolae și

Sfântul Mucenic Pantelimon, în picioare, se află o icoană de o mărime mai mare decât celelalte praznicale, reprezentând Adormirea Maicii Domnului. Icoanele din registrul 3 sunt dreptunghiulare, încadrate de un chenar de lemn, cu model și aurit.

În registrul 3, în afara icoanelor praznicale, în stânga, deasupra icoanei cu Sfânta Cuvioasă Paraschiva, Sfântul Arhanghel Mihail și Sfântul Arhidiacon Ștefan, în picioare, se află o icoană de o mărime mai mare decât celelalte praznicale, reprezentând pe cei 40 de Mucenici de la Sevasta. Urmează apoi: Nașterea Maicii Domnului, Intrarea în Biserică a Maicii Domnului, Bunavestire, Nașterea Domnului, Tăierea împrejur a Mântuitorului și Întâmpinarea Domnului (pe partea stângă); Botezul Domnului, Schimbarea la Față, Intrarea în Ierusalim - Floriile, Învierea Domnului, Duminica Tomii și Înălțarea Domnului (pe partea dreaptă).

În registrul 4, al Sfinților Apostoli, în dreapta, deasupra icoanei reprezentând Adormirea Maicii Domnului, din registrul 3, se află o icoană triunghiulară a Pogorârii Sfântului Duh. Icoanele din registrul 4 sunt dreptunghiulare, cu latura de sus semicirculară, încadrate de un chenar de lemn, cu model și aurit.

În registrul 4, al Sfinților Apostoli, în stânga, deasupra icoanei reprezentând pe cei 40 de Mucenici de la Sevasta, din registrul 3, se află o icoană triunghiulară a Înălțării Sfintei Cruci.

Registrul 5, al Profeților Vechiului Testament nu este așezat deasupra registrului 4 ci pe centrul catapetesmei, în icoane rotunde/medalioane pe lemn, pozate pe catapetasmă, șase pe stânga și șase pe dreapta icoanelor din centru, dreptunghiulare, deasupra ușilor împărătești, reprezentând de jos în sus: Iisus Hristos, Sfânta Treime și Maica Domnului. Icoanele Profeților din registrul 5 nu sunt încadrate de nici o ramă.

În ultimul registru este Sfânta Cruce reprezentând pe Domnul nostru Iisus Hristos, răstignit, încadrat de icoanele Maicii Domnului și a Sfântului Ioan Evanghelistul, de formă dreptunghiulară, cu latura de sus semicirculară.

Icoanele din registrele 1, 3, 4 și 5 au inscripțiile cu litere chirilice. Icoanele din registrul 2 au inscripțiile cu litere latine.

Pe icoana împărătească a Mântuitorului scrie: *FAM. TĂNASE/ PĂRVU CU SOȚIA/ SA IORDANA/ 1914*. Pe aceeași icoană, pe Evanghelie, este următorul text: *Ev(anghelia după). Ioan/ Eu sînt lumina lumii, cela ce umblă după mine nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina vieții.*

Pe icoana împărătească a Maicii Domnului scrie: *FAM. DOBRE/ DRĂGOI PODGORE/ CU SOȚIA SA/ CONSTANTINA/ 1914*.

Pe icoana Sfântului Arhanghel Gavriil, de pe ușa diaconească dreaptă, pe pergament, scrie: *Vedeți fraților pre Mihail cum stă cu sabia în mână/ și tae pre cel necurat.*

Deasupra Catapetesmei, în arcada semicirculară este pictat un heruvim. De asemenea, câte un heruvim, identic cu cel amintit, se află pe peretele din stînga și pe peretele din dreapta a Naosului, între Catapeteasmă și fereastră.

Partea de sus a clădirii Bisericii este alcătuită dintr-o boltă nu elipsoidală, ci semitubulară avînd în centru pe Iisus Pantocrator, cu cei patru Sfinți Evangheliști, cu simbolurile lor. Iisus Pantocrator nu este reprezentat ca de obicei: bust, binecuvîntînd ci pe tron și binecuvîntînd, avînd deasupra textul: *AMIN! AMIN! ZIC VOUA. EUSUNT LUMINALUMII, CEL CE-MI VA URMAMIE NUVA UMBLA ÎNTRU ÎNTUNERIC/ ȘI VA AVEA LUMINA LUMII.*

Între portretele Sfinților Evangheliști, pe partea dreaptă, este icoana Nașterii Domnului, iar pe partea stîngă – Învierea Domnului.

Pe peretele drept al Naosului, între ferestrele 3 și 2, sunt Sfântul Mare Mucenic Gheorghe și Sfântul Mucenic Teodor Tiron.

Pe peretele drept al Naosului, între ferestrele 2 și 1, sunt Sfânta Muceniță Varvara și Sfânta Cuvioasă Parascheva. Deasupra este Fuga în Egipt.

În dreptul icoanei cu Sfânta Muceniță Varvara și Sfânta Cuvioasă Parascheva este o ramă de lemn de stejar, sculptată, încadrînd două icoane: prima cu Sfinții Trei Ierarhi (cu inscripția: *DONAT DE*

DONA RADU CU MAMA CLEOPATRA/ SOȚIA VASILICA ȘI FIII NICOLAE ȘI DUMITRU), a doua cu Mântuitorul (cu inscripția donației: *DONAT DE FRAȚII IONEL GOAȘĂ CU SOȚIA ALEXANDRINA/ ȘI STERICĂ GOAȘĂ CU SOȚIA ALEXANDRINA* și inscripția de pe Evanghelia Mântuitorului: *Ev(anghelia după). Ioan/ Eu sînt lumina lumii, cela ce umblă după mine nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina vieții.*)

Pe peretele stîng al Naosului, între ferestrele 3 și 2, sunt Sfântul Mucenic Mina și Sfântul Mare Mucenic Dimitrie.

Pe peretele stîng al Naosului, între ferestrele 2 și 1, sunt Sfânta Muceniță Filofteia și Sfânta Muceniță Ecaterina. Deasupra este Venirea Mironosițelor la mormânt.

În dreptul icoanei cu Sfânta Muceniță Filofteia și Sfânta Muceniță Ecaterina este o ramă de lemn de stejar, sculptată, încadrînd două icoane: prima cu Maica Domnului (cu inscripția: *DONAT DE/ CULAI GOAȘĂ CU SOȚIA NASTASIA*), a doua cu Sfântul Arhanghel Mihail, Sfântul Ierarh Nicolae și Sfântul Mucenic Ștefan (cu inscripția: *DONAT DE DONARADU CU MAMA CLEOPATRA,/ SOȚIA VASILICA ȘI FIII NICOLAE ȘI DUMITRU*).

Deasupra, pe boltă, în apropiere de Cafas, este reprezentată Sfânta Treime. Sub Sfânta Treime, pe peretele vertical, deasupra Cafasului este Rugăciunea din grădina Ghetsimani.

Pe peretele Pronaosului, pe peretele care încadrează ușile, sunt reprezentați: în dreapta: Sfântul Cuvios Sava, cu inscripție pe pergament: *CEL CE ȘI-A BIRUIT TRUPUL, ACELA FIREA ȘI-A BIRUIT, IAR CEL CARE ȘI-A BIRUIT FIREA, MAI PRESUS DE FIRES-A FĂCUT* și Sfântul Cuvios Dimitrie Basarabov, cu inscripție pe pergament: *SMERITA CU GETARE ESTE CUNUNĂ ȘI MÂNTUIRE CĂLUGĂRULUI*; în stînga: Sfântul Cuvios Antonie, cu inscripție pe pergament: *NU TE AMĂGI O CĂLUGĂRE CU ÎMBUIBAREA PÂNTECELUI, CĂCI SUPUNEREA ȘI ÎNFRÂNAREA ÎI SUBJUGĂ PE DEMONI*.

Cafasul nu este pictat cu scene sau sfinți. Doar bolta înfățișează cerul cu stele. Se poate considera că stelele sunt simboluri ale Sfinților Îngeri. Pe balustrada din lemn a cafasului sunt agățate icoane praznicale.

În pridvor, pe tavan este pictată Creațiunea și Dumnezeu Tatăl. În aceeași cameră, în stânga și dreapta ușii de intrare în Biserică/ Pronaos sunt Sfântul Apostol Petru și Sfântul Apostol Pavel, în picioare. Pe ceilalți pereți ai pridvorului – cerul cu stele.

În biserică, la Axioniță nu este icoana Maicii Domnului ci a Sfinților Împărați Constantin și Elena.

CLOPOTNIȚELE

Clopotniță construită în anul 1937, la nord de biserică, este apreciată ca o construcție arhitecturală deosebită. La fundație - ciment, cu ziduri din cărămidă. La cele 4 colțuri are contraforturi din ciment. Are formă pătrată cu latura de 3,8m, înaltă de 3m. Are o singură încăpere cu o ușă în față, cu 2 ferestre, tencuită cu ciment și pardosită cu gresie. Sus are o schelă deschisă din lemn de stejar, sculptat în stil național, ornamentate cu brâu de frunze și coloană răsucită pe stâlpi. Este învelită cu tablă. Acoperișul terminat cu o cruce din fier forjat, bogat ornamentată, înaltă de 1,80m. Înălțimea totală a clopotniței este de 7,80m. Sculptura părții superioare, în lemn, este săvârșită de un meșter local, învățătorul Preda Georgescu.

Clopotnița de lângă biserică are două clopote: unul din 1922 și altul din 1932. Inscripția de pe primul arată că: *ACEST CLOPOT SA DĂRUIT SF(INTEI) BIS(ERICI)/ DIN SATUL FIERBINȚI DE JOS/ NICOLAE D PODGOREANU, MARIN D PODGOREANU, GHEORGHE N PODGOREANU/ IOAN POPESCU, ALECSANDRU ȘTEFĂNESCU ȘI DRĂGOI TĂNASE/ FIIND PR(EOT). PAROH GHEORGHE SCĂRLĂTESCU/ ÎN ANUL 1922 IUNIE 1.* Inscripția de pe cel de-al doilea consemnează: *SA DĂRUIT ACEST CLOPOT BISERICII/FIERBINȚI DE JOS JUD(EȚUL). ILFOV/PENTRU*

*POMENIRE DE CĂTRE PIOȘI CREȘTINI/ PREOTU(L)
PAROH GHEORGHE SCĂRLĂTESCU/ TĂNASE PÂRVU,
COSTICĂ T PÂRVU, MARIN D PODGOREANU/ NICOLAE
MOLTEANU ȘI NICOLAE M CĂLIN/ ÎN ANUL MÂNTUIRII
1932 IUNIE 22.*

La intrarea în cimitir este o altă clopotniță cu un singur clopot. Construcția este din metal, cu un etaj, deschis, acoperită cu tablă. Inscripția de pe clopot este următoarea: *FABRICANT
RĂDUCANU NICOLAE SPIREANU STR. AURORA No 3
BUCURESCI.*

REPARAȚII ÎNSEMNATE ALE BISERICII

In anul 1904 s-au făcut reparații bisericii¹⁶⁰. În 1913-1914 s-a renovat sfântul lăcaș¹⁶¹. În anul 1936 a fost învelită din nou cu tablă și în anul 1937 s-a construit clopotniță.

În anul 1977 s-au făcut reparații capitale în urma cutremurului.

În anul 1994 s-au făcut reparații la acoperiș, exteriorul s-a stropit în praf de marmură.

În perioada 2000-2004, Sfânta Biserică a fost învelită cu tablă nouă, exteriorul - renovat cu var lavabil, tâmplăria - înlocuită cu alta nouă și schimbată instalația electrică.

---

¹⁶⁰ ADMINISTRAȚIUNEA CASSEI BISERICII, *op. cit.*, p. 75.

¹⁶¹ MOCANU, *op. cit.*; Pisania nouă.

VIZITE PASTORALE ȘI RESFINȚIRI

Pe baza *Pisaniei* originale, putem presupune că Mitropolitul Nifon însuși a târnosit biserica, la 27 decembrie 1854.

Pe baza unor consemnări ale părintelui Gheorghe Scărlătescu de pe un Liturghier, București, 1887 și de pe o *Sfânta și dumnezeiasca Evanghelie*, București, 1911, putem alcătui o cronologie a aducerii unor Sfinte Moaște în Fierbinții de Jos.

1) În ziua de 6 iulie 1929, sâmbăta, au fost aduse Sfintele Moaște ale Sfântului Dimitrie Basarabov, de la București. Fiind secetă, la marginea satului, spre Maia, s-a făcut sfeștanie pentru ploaie. De la cimitir până la biserică Sfintele Moaște s-au adus cu solemnitate deosebită, în frunte cu clerul. În biserică, Sfintele Moaște au fost ținute aproape o oră. Apoi s-a plecat spre Fierbinți-Târg la București. A doua zi, duminica, a plouat bine. Apoi marți și mai bine.

2) La 23 mai 1934, miercuri, seara, au fost aduse Sfintele Moaște ale Sfântului Dimitrie Basarabov, de la București și au fost depuse în biserică unde au rămas peste noapte. Au stat la priveghere, în tot cursul nopții, aproape toți creștinii din sat. A doua zi, pe 24 mai 1934, joi, dimineață, s-a oficiat Sfânta Liturghie de Preotul Paroh Gheorghe Scărlătescu împreună cu Preotul Eugeniu Bărbulescu din București de la Biserica Sfântul Silvestru, cu Părintele Arhimandrit Nicodim Zamfirescu și cu Diaconul Evghenie Arghidan de la Sfânta Mitropolie.

După Sfânta Liturghie, cu lume foarte multă s-a pornit spre Fierbinți-Târg unde Sfintele Moaște au fost întâmpinate de un sobor de preoți cu care s-a mers în Biserică, unde s-au depus Sfintele Moaște. Aici s-a săvârșit Sfânta Liturghie de mai mulți preoți împreună cu Preasfințitul Platon, vicarul Sfintei Mitropolii, însoțit de doi diaconi.

După sfârșitul slujbei credincioșii au ieșit pe lunca Târgului unde era pregătit locul pentru procesiune. Aici, în prezența Prefectului Județului, învățătorul Ion Ghiață, a consilierilor Județului, a Învățătorilor și a Preoților Plășii Fierbinți, cu mult popor, peste 6000 suflete, s-a oficiat slujba pentru ploaie, după care s-au ținut cuvântările convenite de Preotul Bărbulescu, Părintele Protopop Rădulescu și domnul Prefect Ion Ghiață.

După sfeștania de ploaie s-a pornit iar spre Fierbinți-Târg, la Biserică, unde Sfintele Moaște au stat până la orele 16, când au pornit spre Mănăstirea Căldărușani. Imediat a început o ploaie mare.

3) La 22 iunie 1942, luni, Părintele Gheorghe Scărlătescu a plecat împreună cu domnul Petrescu, proprietarul morii Fierbinți, spre Movilița, pentru a aduce Sfintele Moaște ale Sfântului Dimitrie Basarabov, venite acolo și aduse de duminică de satele Chiroiu, Roșiori, Biținele, etc. A luat parte la slujba oficiată în marginea satului Bițina. De aici a pornit cu Sfintele Moaște spre Fierbinți, puse în mașina domnului Petrescu. A sosit la Fierbinți pe la ora 10.

Sfintele Moaște au fost depuse în Biserica din Fierbinții de Jos și după ce s-a adunat lumea, s-a pornit în procesiune spre Fierbinți-Târg cu Preotul Gheorghe Scărlătescu împreună cu un alt preot iar de la Sfânta Mitropolie au venit Preasfințitul Părinte Filaret Jocu și un diacon. Pe lunca Târgului, s-a oficiat slujba rânduită pentru ploaie.

După ce toată lumea s-a închinat cu multă credință și evlavie, a vorbit poporului, care era de față în număr mare, Preotul Gheorghe Scărlătescu despre: puterea credinței și venerarea Sfinților, mijlocitori la Dumnezeu pentru iertare de păcate și revărsarea milei

de a îndestula pământul cu ploaie binefăcătoare ca să rodească pământul pentru hrana oamenilor și a dobitoacelor.

Sfintele Moaște au fost readuse în Biserica de la Fierbinții de Jos unde au stat câteva ore până când tot poporul din parohie a avut vreme să se închine și să le sărute. De aici au plecat spre Maia și Rădulești, în aceeași zi, unde și acolo poporul dreptcredincios le-a întâmpinat în număr foarte mare, rostindu-se de către preoți, după rânduială, rugăciuni pentru ploaie.

Peste noapte, luni spre marți, a început o ploaie binefăcătoare, liniștită și a durat marți și miercuri toată ziua încât a salvat toată semănătura de toamnă și primăvară.

4) În ziua de 4 iunie 1945, luni, enoriașii punând la dispoziție mijloace de transport, Părintele Gheorghe Scărlătescu a pornit de dimineață înspre satul Sudiți unde a găsit Sfintele Moaște ale Sfântului Dimitrie Basarabov de la București, purtate de enoriași prin satele Merii-Petchii și Sudiți. Duminică noaptea spre luni Sfintele Moaște au rămas în Biserica satului Nuci. Peste noapte a fost o ploaie îndestulătoare. Luni, după orele 15, s-a pornit spre Fierbinții de Jos, prin satele Netezești și Micșunești-Moară. Între aceste sate, s-a făcut sfeștanie cu rugăciuni pentru ploaie. În timpul slujbei a început o ploaie din abundență, cuprinzând și satele Micșunești-Moară și Fierbinții de Jos. La intrarea în satul Fierbinții de Jos, Sfintele Moaște au fost întâmpinate de tot poporul.

La 5 iunie 1945, marți, s-a oficiat Sfânta Liturghie, fiind în Biserica Sfintele Moaște. A doua zi, marți, împreună cu Părintele Arhimandrit (numit în 22 iunie 1942 Preasfințitul) Filaret Jocu, însoțit de un diacon, de la Sfânta Mitropolie, care însoțeau Sfintele Moaște, și cu un sobor de preoți din parohiile vecine, însoțiți de mult popor, s-a pornit în procesiune pe lunca Târgului unde s-a oficiat o slujbă pentru ploaie, după care Sfintele Moaște au fost depuse în Biserica din Fierbinți-Târg. De aici, la ora 15, au fost duse în Parohiile Maia și Rădulești.

5) La 9 mai 1946, joi, fiind început de secetă, s-au adus Sfintele Moaște ale Sfântului Dimitrie Basarabov din București. Pe la ora 12 s-a mers la câmp spre Maia. Aici s-a săvârșit slujba pentru ploaie. După aceea, cu fastul cuvenit, au fost aduse Sfintele Moaște în biserică, unde tot poporul a stat de veghe până la ora 16, când au fost pornite spre Fierbinții de Sus, unde tot cu aceeași primire au fost însoțite de popor, la câmp. Aici în timpul slujbei a început ploaia, după care Sfintele Moaște au fost aduse în Biserica din Fierbinții de Sus, unde lumea s-a închinat. De aici Sfintele Moaște au fost duse la Dridu. Însoțitorii Sfintelor Moaște au fost Preasfințitul Filaret Jocu și un Diacon de la Sfânta Patriarhie.

6) În ziua de 16 mai 1946, joi, seara, s-au adus în Biserică Sfintele Moaște ale Sfintei Mucenițe Filofteia de la Curtea de Argeș, însoțite de Părintele Vasile Trofim și Diaconul Vasile Boștinescu, venind dinspre Gruiu. Noaptea au rămas în biserică, în grija enoriașilor satului Fierbinții de Jos, cu cântări și citirea vieții Sfintei Mucenițe. Joi seara, la intrarea în sat, a început ploaia care a însoțit Sfintele Moaște până în biserică.

A doua zi de dimineață s-a oficiat Utrenia și, însoțită Sfânta Muceniță de tot poporul, s-a mers în procesiune la câmp înspre Maia. Aici s-a săvârșit slujba cuvenită pentru ploaie. La sfârșit a vorbit Părintele Vasile Trofim, însoțitorul Sfintelor Moaște, de la Curtea de Argeș. După aceea, în procesiune, s-a pornit înspre Fierbinții de Sus. Pe tot parcursul, corul fetelor din sat au cântat *Hristos a înviat, Sfintele Dumnezeule*, etc.

Fiind secetă mare, grâul a degerat, porumbul și celelalte semănături de primăvară n-au răsărit. În ziua de 8 iunie 1947, s-a făcut procesiune pentru ploaie pe lunca Târgului, împreună cu credincioși din Fierbinții de Sus, Stroești și Fierbinți-Târg. Au luat parte preoții din Parohiile respective și doi preoți călugări misionari pe întreaga țară. S-a stropit pământul cu apă sfințită și s-a implorat mila Domnului pentru a da ploaie. A predicat Preotul misionar monah Ion Ursu, fiind ascultat cu evlavie. Ca urmare marți și miercuri a plouat.

7) În ziua de 21 iunie 1947, sâmbăta, s-au adus Sfintele Moaște ale Sfântului Dimitrie Basarabov din București, care erau în trecere dinspre Maia. La marginea satului dinspre Maia a ieșit într-o întâmpinare tot satul cu mic cu mare. S-a făcut sfințirea apei, s-a botezat tot poporul care a sărutat Sfintele Moaște. Fiind secetă mare, Sfintele Moaște au fost cerute și-n Eparhia Buzăului. De aceea au fost aduse dinspre Ciorani. În urma rugăciunilor au fost ploii cu abundență.

Sfințirea, în urma lucrărilor de reparații din anul 1994, a fost făcută de către Preasfințitul Nifon, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, la data de 25 februarie 1995, după cum o arată și o însemnare pe o *Sfânta și dumnezeiasca Evanghelie*, București, 1983: 26.02.1995/ *Am slujit Sf(ânta). Liturghie cu prilejul resfințirii bisericii parohiei Fierbinții de Jos. Am constatat vrednicia preotului Radu Gheorghe, căruia i-am acordat distincția de „Iconom“./ †Nifon/ al Sloboziei și Călărașilor.*

Biserica s-a resfințit de Preasfințitul Damaschin Episcopul Sloboziei și Călărașilor, în ziua de 12 septembrie 2004, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, Preot Paroh fiind Gheorghe Radu, iar protopop de Urziceni, Părintele Băducu Stelian, după cum o arată și o însemnare pe aceeași *Sfânta și dumnezeiasca Evanghelie*, București, 1983: *Am săvârșit resfințirea bisericii cu hramul Sfântul Nicolae din Fierbinții de Jos înconjurat de un numeros și ales sobor de preoți și diaconi./ Binecuvântează Doamne pe cei ce iubesc podoaba casei Tale./ 12 septembrie 2004/ †Damaschin/ Episcopul Sloboziei și Călărașilor.*

Biserica a fost construită în 1854, de către comunitate, în timpul Preoților Sava, Nicolae, Radu și Neagu, Mu ostencala domnilor Panait și Dumitrache, pe moșia/ proprietatea domnului, nu domnitorului Alexandru Scarlat Ghica, după cum dovedește și *Pisania* veche, din piatră.

La fel ca Biserica din Fierbinți-Târg, Biserica din Fierbinții de Jos nu a fost ctitorită de Alexandru Scarlat Ghica. Acesta a oferit doar locul pe care s-au ridicat cele două lăcașuri de cult.

Nu puțini au fost cei care l-au confundat pe donatorul acestor terenuri, pe Alexandru Scarlat Ghica (1785-1868), cel supranumit Barbă Roșie, cu unchiul său: domnitorul Alexandru Ghica.

Marele vornic Alexandru Scarlat Ghica, cel supranumit Barbă Roșie, este fiul proprietarului moșiei Fierbinți, din anul 1768, marele ban Scarlat Ghica, al cărui tată a fost banul Dimitrie Ghica.

Alexandru Scarlat Ghica a fost căsătorit prima oară cu Ecaterina Năsturel-Herescu și a doua oară cu Smaranda Polizu. Era mare căminar în 1813, biv vel logofăt în 1819 și mare vornic în 1846. A fost menționat ca proprietar al moșiei *Herbinți* într-o *Catagrafie* din 1819-1820.

---

¹⁶² ȘTEFAN, *op. cit.*, p. 46, 48-49.

PREOȚII

Din documente avem cunoștință de câțiva preoți hirotoniți pentru Fierbinți, la începutul secolului XIX: în anul 1831: (43) *Sava sin popa Ștefan, ot Fierbinți sud Ilfov, hram sfântul). Nicolae, hirotonisit de părintele Cervenno chir Neofit în bis(erică). Zlătari. Aprilie 2*¹⁶³; anul 1832: (53) *Nicolae sin Ioan, ot Herbinți sud Ilfov, hram sfântul). Nicolae, hirotonisit de părintele Nicolae (sic) chir Ioanichie în bis(erică). sfântul). Ștefan. Iunie 10*¹⁶⁴; anul 1840: (69) *Hristea sin Ioan ot satul Fierbinți sud Ilfov, hram Sfântul Nicolae, hirotonisit preot de părintele Palmiras chir Atanasie în biserica Sfinților Doctori ot Batiștea, noembrie 1. Dela nr. 43, anul 1840*¹⁶⁵; anul 1849: (85) *Radu sin popa Savu, hirotonisit preot pe seama bisericii cu hramul Sfântul Nicolae de la satul Herbinți, plasa Mostiștea sud Ilfov, de prea sfinția sa părintele Sirmiu chir Costandie în biserica din mahalaua Caimata, hramul Adormirea, 1849 septembrie 16*¹⁶⁶.

Aceștia au slujit la Biserica veche, de lemn, care putea fi aceeași cu cea de la 1778, din fosta vatră a satului: Sava, fiul Preotului Ștefan, 1831-aproximativ 1852/1854; Nicolae, fiullui Ioan, 1832-aproximativ

---

¹⁶³NEGULESCU, *op. cit.*, p. 393.

¹⁶⁴*ibidem*, p. 402.

¹⁶⁵CAZACU, CAZACU, *op. cit.*, în „Glasul Bisericii”, nr. 11-12, 1971, p. 1121.

¹⁶⁶*ibidem*, în „Glasul Bisericii”, nr. 5-6, 1972, p. 634.

1852/1854; Hristea, fiul lui Ioan, 1840-aproximativ 1852/1854; Radu, fiul Preotului Savu/Sava, 1849-aproximativ 1852/1854.

La Biserica de zid, terminată la 1854, din Fierbinții de Jos au slujit Preoții: Neagu (1854-înainte de 1865), Sava, Nicolae, Radu (1854-după 1865), Stan (după 1865-aproximativ 1888), Gheorghe Popescu (aproximativ 1889-aproximativ 1893), Constantin Georgescu (aproximativ 1888-1907), Mincu Pop(p)escu Mirodot (înainte de 1907-aproximativ 1911), Gheorghe B. Scărlătescu (1911-1956), Cristache C. Mocanu (1956-1989), Gheorghe Radu (din 1989).

Pisania originală glăsuiește că Biserica a fost construită în 1854, de către comunitate, în timpul Preoților Sava, Nicolae, Radu și Neagu, pe moșia/ proprietatea domnului, nu domnitorului, Alexandru Scarlat Ghica. Drept urmare, observăm că în 1854, la Biserica din Fierbinții de Jos slujeau patru Preoți: Sava, Nicolae, Radu și Neagu, dintre care primii trei veneau de la vechea biserică de lemn, cu hramul Sfântul Nicolae.

Manuscrisul românesc 324, din Biblioteca Academiei Române, al cărui autor este V.A. Urechia cuprinde *Liste de preoți din 1865*. *Manuscrisul românesc 324* are 566 de file, albe dar și albastre, și conține numele tuturor preoților, diaconilor, cântăreților și paracliserilor ortodocși, dar și catolici sau luterani din Țările Române. Este un document nepublicat ale cărui capitole sunt repartizate ținând cont de plasele existente atunci. Numele slujitorilor Bisericii sunt legate de localitățile în care ei slujeau, precum și de hramurile lăcașurilor de cult, în cadrul unor tabele.

Manuscrisul românesc 324 nu are un caracter unitar, el fiind alcătuit din răspunsurile diverselor Eparhii la Chestionarul/Solicitarea domnului V.A. Urechia. Rubricația *Manuscrisului* cuprinde: Numărul Bisericii; Localitatea; Hramul; Preotul duhovnic, Preotul ajutor sau doar Preotul; Diaconul; Cântărețul 1, Cântărețul 2 sau doar Cântărețul; Paracliserul; Observații

Despre satele fierbințene găsim mai multe rubrici din capitolul Plasei Mostiștea:

215. (Parohia) Fierbinții de sus, (Hramul) Adormirea (Maicii Domnului), (Preot duhovnic) Dumitru (sin) Preotul Teodor, (Preot) Ion (sin) Preotul Dumitru, (paracliseri) Nicolae Mihaiu, cu actu, Costache Mihaiu, idem (=cu actu).

216. (Parohia) Paraclisul lui Ghica, (Hramul) Sf(ântul) Alecsandru, (Preot) Zamfir sin Ioan, (paracliser) Costache Dăculescu, fără actu.

217. (Parohia) Tîrgul Fierbinți, (Hramul) Sf(ântul) Nicolae, (Preot) Costache (sin) Preotul Enache, (paracliseri) Anghel Mircea, fără actu, Costandin Gheorghe, idem (=fără actu).

218. (Parohia) Fierbinții de jos, (Hramul) Sf(ântul) Nicolae, (Preot duhovnic) Sava (sin) preotul Ștefan, (Preot) Nicolae sin Ioan, (Preot) Radu (sin) preotul Sava, (cântăreț 2) Toma (sin) preotul Sava, cu actu, (paracliser) Gheorghe (sin) preotul Nicolae, idem (=cu actu).

219: (Parohia) Micșunesci, (Hramul) Adormirea (Maicii Domnului), (Preot duhovnic) Liicu sin Mihaiu, (Preot) Ene sin Aliman, (Cântăreț 2) Costandin Preotul Liicu, cu actu, (paracliser) Dragomir popa Liicu, idem (=cu actu)¹⁶⁷. În acest document apare pentru prima dată, într-un act, toponimul Fierbinții de Jos.

Recapitulând, în 1865, la Biserica din Fierbinții de Jos slujeau: Preotul duhovnic Sava fiul Preotului Ștefan, Preotul Nicolae fiul lui Ioan, Preotul Radu fiul Preotului Sava, cântărețul Toma fiul Preotului Sava, paracliserul Gheorghe fiul Preotului Nicolae. Față de 1854, când erau în funcție Preoții Sava, Nicolae, Radu și Neagu, după cum se deduce din *Pisanie*, se observă în 1865, dispariția Preotului Neagu, care a plecat din parohie sau, mai degrabă, a decedat. În epocă era obișnuit ca dascălii și preoții să fie fii de preoți, și mai rar fii de mireni, cum era cazul Părintelui Nicolae, fiul lui Ioan. Precizarea că Părintele Sava era duhovnic era necesară, întrucât în vremea aceea nu toți preoții aveau duhovnicia.

Preotul Radu apare o dată ca *Radu sin popa Savu (...)1849 septembrie 16*¹⁶⁸, a doua oară ca *Radu (sin) preotul Sava*, alături de

¹⁶⁷ URECHIA, *op. cit.*, filele 287 verso, 288 față.

¹⁶⁸ CAZACU, CAZACU, *op. cit.*, în „Glasul Bisericii”, nr. 5-6, 1972, p. 634.

(cântăreț 2) Toma (sin) preotu Sava, cu actu, la 1865¹⁶⁹ și pe Pisania din 1854. Diferența de ani între momentele hirotoniilor Preoților Radu (1849) și Sava (1831), precum și apropierea dintre numele Savu și Sava, ne îndreptățește să credem că Preotul Sava era tatăl Preotului Radu și al Cântărețului Toma.

Alt nume de slujitor la Fierbinții de Jos este, după tradiția locală, cel al Preotului Stan, care a slujit după 1865 până pe la anul 1888.

Părintele Gheorghe Popescu semnează pe două cărți bisericești în 1888, 1889, 1891 și 1893. Pe un *Liturghier*, tipărit la București, în 1887, scrie: *Dobre Drăgan/ la leatu de la Hr(istos)/ 89 Popescu/ .../ Preotu Gheorghe Popescu.*

Pe un *Penticostar*, tipărit la București, în 1889, scrie: *Preotu Gheorghe Ferbinți/ Preot Paroh Constantin Georgescu./ Acestu Penticostaru este luat cu parale dela cutiea Biserici și legată totu dela cutie prin care face lei treizeci și cinci penetru trei cărți în cursu Anului 1891 Iulie 15 de Preotu Gheorghe Popescu./ La anul 1890 în ziua de sâmbăta morțiloru timpu este forte urātu/ Preotul Constantin Georgescu./ 1966 luna Aprilie 15 Izvoru Tămăduirii/ Mircea Mihalcea./ La anul 1888 revoluți în to(a)tă țara/ Preotu Constantin./ Preotul Georgescu./ La anul 1893 luna Aprilie 25-26-27 a venit un potopu fo(a)rte mare și mîna care au scrisu va putrezi era cine o va citi o va pomeni/ Preotu Gheorghe Popescu.*

Pe o cruce din curtea Sfintei Biserici, în stânga clopotniței, scrie: *A(I)CI SE ODIHNEȘTE/ ... DOMNUL/ PREOTUL C(ONSTAN)TIN GEORGESCU/ DECEDAT ÎN ANUL 1907 .../ÎN ETATE DE 47 ANI.*

Putem deduce că Preotul Constantin Georgescu a slujit la Fierbinții de Jos în perioada: aproximativ 1888-aproximativ 1907.

La 1900, Biserica cu hramul Sfântul Nicolae era deservită de 2 preoți și un cântăreț¹⁷⁰. Aceștia erau Constantin Georgescu și

¹⁶⁹ URECHIA, *op. cit.*, filele 287 verso, 288 față.

¹⁷⁰ LAHOVARI, BRĂTIANU, TOCILESCU, *op. cit.*, vol. III, București, 1900, p. 354-355.

Gheorghe Popescu sau Mincu Pop(p)escu Mirodot. Nu ni se spune că ar fi fost filie a vreunei alte Biserici.

În 1909, despre Parohia/Biserica Sfântul Nicolae din Fierbinții de Jos se scria că este filie a Parohiei/Bisericii Sfântul Gheorghe din Fierbinți Târg, unde slujea ca Paroh Preotul Mincu Popescu. Născut la 27 Iulie 1858, absolvent de Seminar inferior, fusese numit la Parohia/Biserica Sfântul Gheorghe din Fierbinți-Târg la 15 Ianuarie 1907, fiind adus de la Grădiștea-Ilfov. Până să ajungă paroh, fusese mai întâi preot *supranumăr* la Fierbinți-Târg¹⁷¹.

Atunci când slujea la Fierbinți Târg, Părintele Mincu Popescu a slujit și la Fierbinții de Jos, care era, după cum am văzut o filie, și nu numai de la 1907, anul când a fost numit paroh, ci cu puțin timp înainte, perioadă pe care nu o cunoaștem, când a fost preot *supranumăr* sau, cu alte cuvinte, preot II, ajutor ori co(n)slujitor.

Pe *Mineitul Lunei lui Maiu*, tipărit la București, în 1893, scrie: *Preot paroh Mincu Poppescu Mirodot.../ 1907 maiu 13 Duminica Slăbănogului.*

Pe un *Orologiu* (=Ceaslov), tipărit la București, în 1902, scrie: *Acest Ceaslov s-a cumpărat pentru slujba Biserici filiale Fierbinți de jos cu hramul Sf(ântul). Ierarh Nicolae, la 8 ianuarie 1908./ Preot paroh Mincu Poppescu/ Mirodot.*

Pe o *Evangelie*, tipărită la București, în 1903, scrie: *Spre știință./ Ace(a)stă Sf(ântă). Evang(h)elie s'a dăruit Biserici(i) Fierbinți de jos cu hramul Sf(ântul). Ierarh Nicolae de Costandin Năstase cu soția Flo(a)rea și fca Tudora locuitori în Căt(unul). Balamuci, Com(una). Greci-Micșunești, spre veșnica lor pomenire. 1907 Decembrie 22./ Preot paroh Mincu Poppescu Mirodot.*

În perioada înainte de 1907-aproximativ 1911, a slujit părintele Mincu Popescu.

Apoi a urmat Preotul Gheorghe B. Scărlătescu, licențiat în Teologie, care a lăsat însemnări prețioase despre aducerea unor

---

¹⁷¹ ADMINISTRAȚIUNEA CASEI BISERICII, *op. cit.*, p. 75.

Sfinte Moaște în parohie. Din tradiția orală se știe că Părintele Gheorghe Scărlătescu era din Maia.

Pe Mineiul luni lui *Septemvrie*, tipărit la București, în 1891, scrie: *Slujitor al Bisericii din Fierbinții de Jos timp de 40 ani semnează pentru amintirea și pomenirea numelui lui/ Preot Gh(eorghe). Scărlătescu/ Licențiat în Teologie/ 1951. Părintele Cristache Mocanu a venit în 1956. Toate acestea ne duc la concluzia că Părintele Gheorghe Scărlătescu slujit în perioada 1911–1956.*

I-a urmat Preotul Cristache C. Mocanu (1910-1997, ani de slujire la Fierbinții de Jos: 1956-1989), căsătorit cu Maria Mocanu (1916-1992).

Părintele Cristache Mocanu s-a născut la 9 octombrie 1910, în localitatea Jugureanu, raionul Făurei, regiunea Galați. La studii sfinția sa a consemnat: Academia Teologică. A avut 8 copii.

Din februarie 1940 până în ianuarie 1941 a fost Preot la Parohia Scorei-Făgăraș. Din 1941 până în noiembrie 1956 a fost Preot la Stroiștei-Fierbinți.

Din noiembrie 1956 a ocupat funcția de Preot Paroh la Fierbinții de Jos, până în 1989.

A absolvit cursuri de îndrumare misionară în 1952 și 1957¹⁷².

Din 1 noiembrie 1989 s-a transferat la Parohia Fierbinții de Jos Preotul Gheorghe Radu.

---

¹⁷²PROTOPOPIATUL URZICENI, *Dosar Fișe Personale ale preoților din cuprinsul Protoieriei Urziceni*, 1967, manuscris dactilografiat.

DASCĂLII

Cântărețul Toma fiul preotului Sava, paracliserul Gheorghe fiul preotului Nicolae, în 1865. În timpurile noastre: paracliser Dumitru (Mitică) IONEȘTI (aproximativ 1949-1963), dascăli: Ion Gh. POPESCU (aproximativ 1889-1933), cântăreț bisericesc cu diplomă de seminar teologic, învățătorul Preda GEORGESCU (pe la 1917), Tănase DOBRE (până în 2002) și Stelian IONEȘTI, în vârstă de 84 de ani, fratele domnului Romu IONEȘTI, din 2002.

MIHAI POP LA FIERBINȚII DE JOS

Domnul Alexandru DOBRE relatează: „Cu domnul profesor Mihai POP am fost, în anii studenției mele (1958-1963, n.n.), la Fierbinții de Jos cu studenți români, cu studenți străini, cu cei de la Institutul de folclor – București, unde domnul profesor era Director, precum și cu alți profesori de la Facultatea de Filologie, din cadrul Universității București.

În sat am stat de vorbă cu Dobre Orbul, țăran orb din naștere, specialist în săpatul și sleitul puțurilor. La noi acasă, tata sleia puțul.

Dobre avea un simț extraordinar. Locuia lângă cimitir. Stătea mai mult pe la poartă. Avea corzi de vie în spatele curții, cu soiuri mai timpurii. Eu, când eram copil, luam pe furiș câte un bob. El apărea pe neașteptate în vie și zicea: Măi, Săndel! Tu ești? De unde știa că sunt eu nu-mi dau seama.

Om foarte sărac, Dobre era un bun povestitor de basme. Iarna, flăcării erau mai liberi. Veneau la el acasă, fierbeau un tuci de boabe de porumb și-l ascultau. Un basm dura 2-3 ceasuri.

L-am adus pe Dobre la noi acasă și domnul profesor POP l-a înregistrat, după care a făcut un studiu. Înregistrarea a dispărut din cauza unor răuvoitori dar studiul susținut în afara țării a fost publicat.

Basmele rostite de țăranul orb erau asemănătoare cu cele tipărite de Petre ISPIRESCU. Acesta a fost scriitor de basm. Scria ca să fie

citite. Dobre era povestitor. Publicul lui era un cunoscător al textelor dar venea la el pentru a-l asculta. Dobre reușea să te țină atent“.

Mihai POP (18 noiembrie 1907, Glod–Maramureș – 8 octombrie 2000, București), folclorist, este fiul Iuliei (născută Lazăr) și al lui Ștefan POP. A absolvit Liceul Dragoș Vodă din Sighetu Marmăției (1925) și a urmat cursurile Facultății de Litere și Filosofie a Universității din București (1925-1928), unde l-a avut profesor pe Ovid DENSUȘIANU. Se specializează în slavistică la Universitățile din Praga, Varșovia, Cracovia, Bonn (1929-1934). Se apropie de orientările structuraliste ale Cercului Lingvistic de la Praga și urmează cursuri de literatură comparată și folclor, de studiere a structurii interne a creației populare, de știința literaturii.

În 1942 își susține doctoratul în filologie la Universitatea din Bratislava, cu teza *Cuvintele compuse de origine veche slavă bisericească în vechea limbă română scrisă*. În 1963 devine doctor docent în științe filologice al Universității din București.

Este profesor suplinitor la Liceul Spiru Haret din București (1928-1929), iar în cadrul Facultății de Litere și Filosofie, asistent la Catedra de istorie a literaturii române și folclor (1936-1939). Ocupă mai târziu funcțiile de conferențiar (1957-1962) și profesor (1962-1975).

Între 1968 și 1972 este șeful Catedrei de literatură română veche și folclor a Facultății de Limba și Literatura Română a Universității din București.

A participat la acțiunile inițiate de Institutul Social Român, coordonate de Dimitrie GUSTI, și a condus, alături de Anton GOLOPENȚIA, cercetările în Plasa Dâmbovnic, în Județul Argeș, fiind și membru al echipelor studențești în campaniile de culegere a folclorului organizate de Constantin BRĂILOIU.

Din 1949, când se înființează Institutul de Folclor din București, răspunde de activitatea de cercetare în calitate de coordonator. Va fi director adjunct științific (1954) și director al Institutului de Etnografie și Folclor al Academiei Române (1965-1975). Devine membru al multor organisme științifice internaționale.

Este ales membru de onoare al Academiei Române (2000). A predat la Universitatea din Marburg (Germania, 1973), la Universitățile din Berkeley și Ann Arbor (SUS, 1974-1975), la Universitatea din Paris (1978). A fost distins cu Premiul Herder (1967).

Redactor-șef al *Revistei de folclor* (din 1956) și al *Revistei de etnografie și folclor* (1964-1975), membru în consiliile de redacție ale publicațiilor *Studii și cercetări de istoria artei*, *Revista de studii sud-est europene*, *Limbă și literatură ș.a.*, colaborează la *Analele Universității București*, *Romanoslavica*, *Secolul 20*, *Folclor literar (Timișoara)*, *Revue roumaine de linguistique*, *Memoriile Comisiei de Folclor*, *Journal of the International Folk Music Council*, *Fabula*, *Schweiz-Archiv für Volkskunde (Basel)*, *Acta Ethnographica Academiae Scientiarum Hungaricae*, *Uomo & cultura (Palermo)* ș.a.

Publică studii în volumele colective *Istoria literaturii române* (I, 1964), *Studii eminesciene* (1965), *Studii de poetică și stilistică* (1966), *Folclor din Țara Loviștei* (1970), *Educație și limbaj* (1972) ș.a.

A elaborat un *Îndreptar pentru culegerea folclorului* (1967), destinat amatorilor, dar util și specialiștilor.

În colaborare cu Pavel RUXĂNDOIU, a semnat lucrarea *Folclor literar românesc* (1976), text de bază al cursurilor universitare.

Este autorul volumului *Obiceiuri tradiționale românești* (1976).

Și-a adunat principalele studii în *Folclor Românesc*, 2 volume, Editura GRAI ȘI SUFLET – CULTURA NAȚIONALĂ, București, 1998, Ediție îngrijită de Nicolae CONSTANTINESCU și Alexandru DOBRE¹⁷³.

---

¹⁷³ ACADEMIA ROMÂNĂ, *Dicționarul general al Literaturii Române*, P/R, Editura Univers Enciclopedic, București, 2006, p. 307-309.

OSTAȘII¹⁷⁴

EROII NOȘTRI 1916-1918

1. CONSTANTINESCU CONSTANTIN	-subl. Reg. 23 Inf.
2. ALEXANDRU VETU	-Reg. 35 Infanterie
3. ALEXANDRU N. GHINESCU	-Reg. 23 Infanterie
4. ANDRONACHE DOBRE	-Reg. 35 Infanterie
5. ANGHEL N. RADU	-Reg. 75 Infanterie
6. BADEA VETU	-Reg. 35 Infanterie
7. DUMITRU V. IORDAN	-Reg. 75 Infanterie
8. CRISTACHE TEODORESCU	-Reg. 40 Infanterie
9. CONSTANTIN C. DUMITRU	-Reg. 35 Infanterie
10. CONSTANTIN CONSTANTIN	-Reg. 35 Infanterie
11. CONSTANTIN T. ANDREI	-Reg. 35 Infanterie
12. GHEORGHE N. TAPU	-Reg. 75 Infanterie
13. DUMITRU V. PANA	-Reg. 75 Infanterie
14. DOBRE PANAIT	-Reg. 75 Infanterie
15. DUMITRU R. OBEADA	-Reg. 75 Infanterie

---

¹⁷⁴ *Inscripția* de la pangarul Bisericii Sfântul Nicolae din Fierbinții de Jos.

16. DONA ALEXANDRU	-Reg. 25 Artilerie
17. DONA ION	-Reg. 75 Infanterie
18. DOBRE DUMITRU	-Reg. 75 Infanterie
19. IOAN CONSTANTIN	-Reg. 75 Infanterie
20. DOBRE M. OLTEANU	-Reg. 35 Infanterie
21. GHEORGHE APOSTOL	-Reg. 75 Infanterie
22. GHEORGHE VOINEA	-Reg. 75 Infanterie
23. GHEORGHE SURUGIU	-Reg. 2 Cetate
24. GRIGORE VASILE	-Reg. 2 Tren
25. IOAN I. CILA	-Reg. 75 Infanterie
26. IOAN GH. GHITA	-Reg. 35 Infanterie
27. ION GR. STAN	-Reg. 35 Infanterie
28. ION CRISTEA	-Flotila
29. ION DOBRE STAN	-Reg. 5 Obuzieri
30. ION MINEA VASILE OLTEANU	-Reg. 5 Obuzieri
31. ION GHEORGHE	-Reg. 75 Infanterie
32. IONIȚĂ N. MIHAI	-Reg. 75 Infanterie
33. IONIȚĂ CONSTANTIN	-Reg. 75 Infanterie
34. ION MARIN CĂLIN	-Reg. 35 Infanterie
35. MARIN CHIRIȚESCU	-Reg. 38 Infanterie
36. GHEORGHE GH(EORGHE).	-Reg. 23 Infanterie
37. NICULAE F. FOTA	-Reg. 35 Infanterie
39. MIHAI IORDAN VASILE	-Reg. 23 Infanterie
40. MIHALCEA NIȚU	-Reg. 5 Obuzieri
41. MIHALCEA DINU	-Reg. 75 Infanterie
42. MIHALCEA DRĂGOI	-Reg. 35 Infanterie
43. NICULAE I. CROITORU	-Reg. 75 Infanterie
44. NICULAE VA BABOIAȘ	-Reg. 75 Infanterie
45. NICHIFOR NICULAE	-Reg. 75 Infanterie
46. NICOLAE DRĂGOI	-Reg. 75 Infanterie
47. NICOLAE DOBRE SÎRBU	-Reg. 34 Infanterie
48. NICOLAE GHEORGHE	-Reg. 75 Infanterie
49. PETRACHE PETRE	-Reg. 75 Infanterie

50. MOLDOVEANU PETRE	-Reg. 75 Infanterie
51. RADU I. BUGA	-Reg. 75 Infanterie
52. RADU C. PETCU	-Reg. 75 Infanterie
53. PANĂ GHEORGHE	-Reg. 35 Infanterie
54. SIMION N. IORDAN	-Reg. 75 Infanterie
55. STAN DRĂGOI	-Reg. 75 Infanterie
56. ȘTEFAN N. OBEADA	-Reg. 35 Infanterie
57. STELIAN DOBRE	-Comp. 5 Sanitară
58. ȘTEFAN CONSTANTIN	-Reg. 75 Infanterie
59. ȘTEFAN I. DAVID	-Reg. Munte
60. TĂNASE I. PANĂ	-Reg. 75 Infanterie
61. TUDOR NICOLAE	-Reg. 2 Grea
62. TOMA CONSTANTIN	-Reg. 9 Vânători
63. TUDOR P. GHEORGHE	-Reg. 35 Infanterie
64. TOMA MIHALCEA IVAN	-Reg. 6 Mihai Viteazul
65. VASILE VASILE	-Reg. 75 Infanterie
66. VASILE VOICU	-Reg. 75 Infanterie
67. VASILE C. SURUGIU	-Reg. 46 Infanterie
68. DUMITRU JERPELEA	-Reg. 75 Infanterie
69. DOBRE ION	-Reg. 9 Vânători
70. BABOIAȘ COSTACHE	-Reg. 75 Infanterie
71. NICULAE IORDAN VASILE	-Reg. 35 Infanterie
72. NAE MARCU	-Reg. 35 Infanterie
73. PANAIT BINDIRICA	-Reg. 75 Infanterie
74. TĂNASE VOINEA	-Reg. 21 Artilerie
75. NICOLAE TRANDAFIR OBEADA	-Reg.

1941-1944

1. VLĂDULESCU MIHAI	-Locotenent 2 Garda
2. IONESTI GH. TĂNASE	-Reg. 6 Mihai Viteazul
3. IONESTI GH. STEREA	-Reg. 2 Art. Grea

4. ALEXANDRU STAN CONSTANTIN	-Reg. 2 Vânători
5. CONSTANTIN A. DUMITRU	-Reg. 36 Infanterie
6. GHEORGHE R. LUCA	-Reg. 13 Artilerie
7. IORDACHE I. ADAM	-Reg. 36 Artilerie
8. MIHALCEA ȘT. ION	-Sergent 2 Artilerie
9. MIHALCEA ȘT. ALEXANDRU	-Reg. 2 Infanterie
10. MIHAI M. ANGHEL	-Reg. 40 Infanterie
11. MOISE V. GHEORGHE	-Reg. 2 Vânători Gardă
12. NICOLAE R. GHEORGHE	-Reg. 2 Vânători Gardă
13. NICOLAE P. DONA	-Reg. 21 Infanterie
14. NICOLAE A. DUMITRU	-Reg. 23 Infanterie
15. NICOLAE Z. TĂNASE	-Reg. 4 Călărași
16. NĂSTASE I. ION	-Bateria 3 CFR P.
17. PETRE C. GHEORGHE	-Reg. 32 Dorobanți
18. MARIN NICOLAE	-Reg. 2 Artilerie Grea
19. PETRE P. DRĂGOI	-Reg. 11 Dorobanți
20. RĂCEALĂ PANAIT	-Reg. 2 V. Gardă
21. RADU T. NICOLAE	-Reg. 2 Infanterie
22. STAN ALEXANDRU	-Reg. 6 Mihai Viteazul
23. SIMA N. GHEORGHE	-Reg. 2 Vânători Gardă
24. VASILE ȘTEFAN	-Reg. 9 Călărași
25. CONSTANTIN ȘT. PETRE	-Reg. 2 Artilerie
26. IORDACHE M. IOAN	-Reg. 12 Roșiori
27. ALEXE V. NICOLAE	-Reg. 21 Infanterie
28. CONSTANTIN ȘT. PETRE – SERG.	-Reg. 6 Mihai Viteazul
29. BUCHERU LEONIDA- SERG.	-Reg. 4 Călărași
30. MIRCEA POPESCU	-Reg. 3 Călărași
31. GRIGORE G. STOICA	-Reg. 2 Art. Grea
32. DUMITRU MUREȘAN	-Reg. 2 Art. Grea
33. MIU STELIAN	-Reg.
34. STAVĂR ȘTEFAN	-Reg.
35. SIMION PANTELIMON	-Reg.

NEAMURI

Andrei, Andronache, Anghel, Apostol, Albu, Alexe, Alecu, Baboiaș, Baloș, Baltag, Barbu, Boboc, Boroș, Bucheru, Cilă, Cireașă, Constantin, Constantinescu, Crasnea, Cristea, Crișu, Croitoru, Dedu, Diaconu, Dinu, Dobre, Dona, Drăgoi, Dumitrache, Dumitrașcu, Fieraru, Georgescu, Gheorghe, Ghinescu, Ghiță, Giugea, Giurea, Grecu, Grigore, Ion, Ionescu, Ionești, Ioniță, Iordache, Luca, Neagu, Marcu, Marin, Mihai, Mihalache, Mihalcea, Mihăiță, Minea, Miron, Mocanu, Moise, Moraru, Nae, Năstase, Neagu, Nemeș, Nicolae, Niculae, Nișu, Obeadă, Olteanu, Pană, Petcu, Petre, Pârveu, Podgoreanu, Popescu, Radu, Răducanu, Rotaru, Sima, Stan, Stancu, Stârcea, Stoian, Surugiu, Șerbănescu, Tănase, Teodorescu, Trandafir, Tudor, Țapu, Țupac, Uleșteanu, Ulman, Vasile, Voicu, Voinea, Zaharia, Zuluf.

PORECLE

Americanu, Baboi, Baltag, Barosanu, Bazaochi, Băliguță, Bășină, Becu, Bejmitică, Bencea, Bernoagă, Bibanu, Biloi, Bolboacă, Brică, Bobocică, Bobonea, Bogică, Boja, Bomba, Bombista, Bombistu, Boroagă, Borcan, Borței, Boxe, Bou, Brica, Bișcă, Bucă, Bucălan, Bucur, Buduloi, Bufa, Bulache, Burse, Burtea, Buzilă, Buzdrulică, Buzoi, Calangiu, Caracă, Caraman, Catargiu, Căcăneață, Călugăru, Cărbunescu, Chinezu, Ciorbică, Ciotârcă, Cireașă, Ciubei, Ciulea, Ciupan, Căinaru, Cârnu, Cloțoi, Cobză, Cocoș, Codeț, Corbu, Cojocar, Corbu, Corciu, Cotârlea, Covrig, Cracă, Crișu, Croitoru, Crudu, Curcă, Dăspuiatu, Diblea, Dirică, Diu, Donciu, Dovleac, Fălcosu, Fenda, Flencu, Fluture, Frizeru, Ganeț, Garaon, Geneva, Gerilă, Gheba, Gheru, Ghespa, Giugea, Giurgă, Gâbă, Gâdea, Gâgâlice, Gâță, Goașă, Gore, Gubea, Iepuraș, Ismană, Japu, Jăgu, Jupânu, Limbot, Lionaș, Lulă, Lupu, Matu, Mecherez, Menghină, Mieilaș, Moale, Molotov, Moșu, Narfă, Niculică, Oaie, Ochilă, Ofițeru, Oțel, Pancea, Pașa, Păpărează, Păncioasa, Păpușa, Peiu, Peleșa, Pieptea, Pietraru, Pință, Piroșcă, Pârlogea, Plăvan, Pralea, Prican, Pripas, Purcel, Pupuioc, Purice, Răceală, Regele, Rotaru, Rusu, Savai, Sârbu, Spițoica, Stângă, Strâmbu, Surugiu, Șaibăr, Șantea, Șotolea, Tanchistu, Tălăbeasa, Tănel, Tărtăcan, Tiribigeanu, Titilică, Triu, Turcu, Țapu, Țânțar, Țigan, Țoc, Țugurică, Țundra, Țurcă, Țurpac, Uriașu, Vașpârț, Vaveaua, Vaviță, Văru, Vânătoru, Vetu, Viezure, Viteazu, Vlad, Vulpe, Zancu, Zarea, Zmeu, Zgâriuță.

Se cuvine a face unele precizări. Întâi: că multe nume și porecle de azi le găsim și la anul 1888, în actele privitoare la inculpați din Fierbinți, în urma Răscoalei din 1888. Al doilea: că, atunci precum și astăzi, este obiceiul la fierbințeni a-și dubla numele cu porecla/ supranumele care are aceeași putere ca și un nume de familie. Poreclele parcă n-ar fi propriu-zis porecle. Sunt prea puțin ilare și referitoare la vreun atribut merit să individualizeze într-un fel comic persoana.

Interesant este că, la 1888, fierbințenii răsculați sunt trecuți în actele de acuzare cu trei substantive proprii: prenume, nume și supranume. Și azi se obișnuiește ca, în vorbirea curentă, să se adauge la numele de familie, atunci când povestești de cineva, în mod obligatoriu, și porecla/ supranumele.

PERSONALITĂȚI

Alexandru N. CONSTANTINESCU¹⁷⁵

Preot și profesor doctor

Alexandru N. CONSTANTINESCU, Preot și Profesor (născut la 25 septembrie 1895, în Fierbinții de Jos, Județul Ialomița - decedat la 1 iunie 1985, în București). Studii la Seminarul Nifon din București (1908-1916), la Academia Teologică din Petrograd - azi Sankt Petersburg (1916-1917) și la Facultatea de Teologie din București, la care a obținut licența (1920) și doctoratul (1927); Studii de specializare la Berlin (Filosofie, 1922), apoi la Facultatea liberă de Teologie protestantă, Școala de Înalte Studii și Institutul Catolic de la Paris (1924-1925).

Șef de birou în Ministerul Cultelor și Artelor (1921-1922), Diacon la catedrala episcopală, profesor și spiritual la Seminarul Sfântul Andrei din Galați (1922-1926), Consilier referent cultural la Episcopia Dunării de Jos-Galați (1926); Profesor de Apologetică, Sectologie și Sociologie la Seminarul Central din București (1926 - 1940), un timp la Seminarul Nifon (1929-1940).

Preot Paroh la Biserica Sfântul Ilie Rahova din București (1926-1979), iconom stavrofor, un timp consilier la Eforia Bisericii

---

¹⁷⁵ CrestinOrtodox.ro, *Dictionarul Teologilor Romani*, Alexandru Constantinescu.

Ortodoxe Române și Președinte al Consistoriului central bisericesc. Lucrări: *Ortodoxie și Protestantism*, București, 1927, 124 p. (teză de doctorat); *Budismul și creștinismul*, București, 1928, 56 p.; *Biblia și Știința*, ediția a II-a, București, 1928, 32 p.; *Adevăruri eterne* (zece predici), ediția a II-a, București, 1928, 65 p.; *Sectologie, Combaterea sectelor din România și istoricul lor*, ediția a II-a, București, 1929, 192 p.; ediția a III-a, București, 1943, 168 p.; *Cultul sfinților*, Cernica, 1931, 35 p.; *Sfânta Liturghie*, București, 1934, 87 p.; *Taina Sfântului). Maslu*, București, 1938, 47 p.; *Spiritiștii. Originea, doctrina, cultul și combaterea*, București, 1943, 20 p.

Traduceri: *Advenșiștii*, de Paul Scheurlen, București, 1926, 36 p.

Alte numeroase broșuri, traduceri, conferințe, articole în periodicele bisericești, mai ales în: „Noua Revistă Bisericească”, a lui Teodor P. Păcescu, la care a fost un timp codirector, „Neamul Românesc” și altele.

Florian POPESCU¹⁷⁶

Profesor

S-a născut la 1 octombrie 1922, în satul Fierbinții de Jos, comuna Fierbinți, Județul Ialomița, din părinții Ion și Ștefana. Tatăl, Ion Gh. Popescu a fost cântăreț bisericesc cu diplomă de seminar teologic. A urmat cursul primar și complementar (șapte clase) în satul natal între anii 1929-1935.

Între anii 1935-1943 a urmat cursurile Școlii Normale din București. Între anii 1943-1945 a efectuat stagiul militar în cadrul Școlilor Militare de ofițeri de la Breaza, Sibiu, Slănic-Prahova, cu aceasta din urmă participând la operațiile militare, după 1 septembrie 1944, împotriva trupelor germane de ocupație, fiind veteran de război.

---

¹⁷⁶ POPESCU, *op. cit.*, p. 2.

După război a urmat cursurile Facultății de Litere și Filozofie din București, pe care a absolvit-o în anul 1948. Concomitent, a urmat și cursurile Facultății de Drept din București, pe care a absolvit-o în anul 1949.

Între anii 1948-1953, a funcționat ca Profesor titular la Școala elementară de șapte clase din Fierbinți-Târg, iar între anii 1953-1984 – la Școala generală și la Liceul de cultură generală Fierbinți, îndeplinind și funcția de Director al acestor unități școlare între anii 1963-1984, data pensionării.

Ca Profesor și Director, împreună cu ceilalți colegi și cu sprijinul autorităților locale, județene și centrale, a contribuit la dezvoltarea bazei didactico-materiale și la organizarea și îndrumarea competență a procesului instructiv-educativ. Ca recunoaștere, i s-au acordat următoarele distincții: Titlul de Profesor fruntaș (1966); Titlul de Profesor emerit (1975); Diploma de merit acordată de Ministerul Educației (1998).

În paralel cu activitatea didactică a participat activ la acțiuni culturale și științifice în cadrul unor instituții la nivel național: în anul 1955 a fost numit membru în Consiliul Științific al Institutului de Științe Pedagogice din București; în anul 1991 a fost membru fondator și ales membru în Consiliul de conducere a Societății Naționale pentru Învățătura Poporului Român.

A publicat în reviste centrale pedagogice și de specialitate numeroase articole și studii și a colaborat, în calitate de coautor, la elaborarea și redactarea unor manuale școlare de Limba și literatura română.

I se mai spunea și *Domnul Foaie* după cutuma locală potrivit căreia tuturor celor cu numele de Florin, Florian sau Alexandru li se mai zicea și Foaie.

A avut un frate mai mare, unul din cei mai buni profesori de Limba latină, din București, Ion Popescu. A decedat la 27 iunie 2005.

Dona ROȘU¹⁷⁷

Prozatoare și poetă

Doamna Dumitra Roșu-Dona (de unde pseudonimul Dona Roșu) s-a născut la 1 mai 1935, în Fierbinții de Jos, Județul Ialomița, din părinții Maria, născută Croitoru și Alexandru A. Dona, fântânar. A fost căsătorită cu Lucian Roșu, istoric și arheolog.

A urmat la București Liceul Iulia Hașdeu (1945-1952) și Facultatea de Filologie-Pedagogie (1952-1956). A fost profesoară de Limba și literatura română la școli generale (1956-1958), apoi redactor la Editura Meridiane (1962-1964), la emisiunile culturale ale Radiodifuziunii Române (1964-1971), la revista *România Pitorească* (1971-1983).

În 1987 se stabilește în Statele Unite ale Americii, iar în 1989 a obținut masteratul la Western Michigan University din Kalamazoo, unde va preda cursul *Istoria culturii. Arte și idei* (1991-1992), iar ulterior va face parte din corpul de consultanță pentru studenți la Colegiul de Arte al Universității (1992-1995). Este membră a Academiei Poetilor Americani din SUA.

A debutat la *Iașul Literar*, în 1969, iar editorial cu albumul *Mănăstirea Gura Motrului* (1969), alcătuit în colaborare cu soțul ei, arheologul Lucian Roșu. Colaborează la *România pitorească*, *Holidays in Romania*, *Almanahul turistic*, *Revista de istorie și teorie literară*, *Transilvania*, *Almanahul literar*, apoi la numeroase publicații din SUA - *Michigan Today*, *Miorița*, *Comuniunea românească*, *International Poetry Review*, *Webster Review*, *Studia Mystica* etc. - și din alte țări, în paginile cărora traduce, alături de W.D. Snodgrass, Luciana Costea și Radu Lupan, poezii de Mihai Eminescu, Ana Blandiana, Marin Sorescu, Doina Uricariu și Ion Mircea.

---

¹⁷⁷ ACADEMIA ROMÂNĂ, *Dicționarul general al Literaturii Române*, P/R, Editura Univers Enciclopedic, București, 2006, p. 698-699.

Culegerea *Voi veni într-o noapte* (1971) include delicate poeme în proză în care scriitoarea sondează eul. Cititorul este pus față în față cu un univers melancolic, de o grațioasă feminitate, lipsit de frământări și de prefaceri spectaculoase, unde își găsește loc mai degrabă efemeritatea gândului, a trăirii decât analiza interioară mai profundă. Poezia închide un monolog pe tema iubirii, a jocului permanent dintre renunțare și speranță, cu fiecare modificare ce poate transfigura teritoriul atât de instabil.

În cartea următoare, *Ca un clopot sună lutul* (1974), Dona Roșu abordează interviul. Dacă aici tema este arta populară, ilustrată prin convorbiri cu maeștri ai genului, următoarele interviuri vor avea ca puncte de reper imagini din viața cotidiană, relația dintre artă și realitate, preluând adesea din poeme acea problematică a jocului dintre efemer și durabil.

Fie că este vorba de discuții cu ingineri, ecologiști, medici sau biologi celebri, cum se întâmplă în *Cineva ne privește* (1982), sau cu universitari, cu artiști din Statele Unite, ca în interviurile adunate în *Clipe de viață de pe alt continent* (1985, cu o prefață de Virgil Cândea), sau de convorbiri având ca temă obiceiurile satului, viața de zi cu zi din lumea rurală, purtate cu locuitori din diverse ținuturi, ca în reportajele din *Moartea morilor de apă* (1986), autoarea își păstrează interesul față de relația dintre „ceea ce rămâne” și „ceea ce se pierde” din structura sufletească a individului, indiferent dacă acesta este o celebritate sau un anonim, față de modul în care omul interacționează cu lumea exterioară și amprenta pe care o lasă asupra ei, fiind preocupată de felul în care știința, arta, cultura modelează psihicul uman.

În colaborare cu Carson Leftwich, a publicat la București, în anul 2000, volumul *America – vis și realitate*.

Volumul de poezii bilingv *Scrisori către Mama de la fiica ei emigrantă*, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 2008 are ilustrații de Lucian Costea.

De asemenea are și o serie de traduceri: (Mihai Eminescu, Marin Sorescu, Ion Mircea), în W.D. Snodgrass, *Selected Translations*, New York, 1998; W.D. Snodgrass, *Cardinalul*, București, 1999 (în colaborare cu Luciana Costea); Hristache Popescu, *Sons of Cain*, București, 1999 (în colaborare cu Deborah Ann Percy și Arnold Johnston).

Părinții Dumitrei Dona-Roșu au locuit aproape de Romu Vasile Ionești. Plecarea dânzei în America s-a produs legal, deși era înainte de 1989, întrucât soțul necesita îngrijiri speciale, din cauza unei boli, care, până la urmă, în ciuda tratamentului din străinătate, l-a și răpus.

Alexandru DOBRE¹⁷⁸

**Etnolog și folclorist, Profesor Universitar Doctor
Titular al cursurilor de Etnologie și folclor;
Muzeologie etnologică; Etnologie juridică.
Facultatea de Limba și Literatura Română,
Universitatea Spiru Haret**

S-a născut la 15 mai 1940 în Fierbinții de Jos, Județul Ialomița. Este fiul Vasilicăi (născută Dedu) și al lui Dumitru Dobre, din Fierbinții de Jos. Domnul Alexandru Dobre are doi băieți. Cel mare, Adrian Doru, 47 de ani, este absolvent de Electronică, dar n-a profesat niciodată. Cel mic, Vlad Alexandru are 44 ani, este absolvent de liceu. Ambii se ocupă cu afacerile.

Alexandru DOBRE a fost studentul profesorului Mihai POP și urmașul acestuia, în 1986-2006, ca redactor-șef al *Revistei de etnografie și folclor* a Academiei Române.

---

¹⁷⁸ ACADEMIA ROMÂNĂ, *Dicționarul general al Literaturii Române*, C/D, Editura Univers Enciclopedic, București, 2004, p. 682-683; *În loc de postfață*, în Alexandru DOBRE, *Academia Română, înalt și reprezentativ așezământ cultural-științific*, I, Editura Terra EM, București, 2009, p. 286-289.

Educație și formare

1990, a fost distins cu Premiul Nicolae Bălcescu al Academiei Române, pentru volumul *Idealul unității naționale în cultura română*, București, Editura Minerva, 1988;

1994, doctor în filologie al Universității București, cu teza *Folclorul taberei militare*;

1958-1963, Facultatea de Filologie a Universității din București, Secția limba și literatura română – teoria și practica presei.

1953-1956, Liceul teoretic în localitatea Fierbinți, Județul Ilfov;

1946-1953, Școala primară și cea elementară în localitatea natală.

Experiența profesională

2004, Profesor Universitar Doctor, Facultatea de Limba și Literatura Română, Universitatea Spiru Haret, titular al cursurilor de *Etnologie și folclor, Muzeologie etnologică, Etnologie juridică*;

2001, Conferențiar Universitar Doctor la Facultățile de Limbi și Literaturi străine și de Limba și Literatura Română, Universitatea Spiru Haret, titular al cursurilor de Folclor și etnologie (etnologie juridică, muzeologie etnologică);

2000, Lector Universitar Doctor la Facultatea de Limbi și Literaturi străine, Universitatea Spiru Haret, cursuri de *Folclor, Teoria Literaturii, Literatura comparată, Metode și tehnici de cercetare și redactare*;

1996-2001, Cadru didactic asociat, cursuri de zi și studii aprofundate la Facultatea de Litere, Universitatea din București, cursuri de *Folclor și folcloristică, Istoria folcloristicii, Metoda de cercetare*.

A desfășurat, ca activități practice împreună cu studenții, anchete de teren în legătură cu: *înmormântarea seacă, implementarea unui obicei străin în România-ziuă îndrăgostiților, preparate culinare și băuturi la mesele tradițional sărbătorești de Crăciun și de Anul Nou, etnologie și folclor contemporan*.

1990-1991, Consilier al președintelui Academiei Române;

1976-1990, Referent de specialitate la Cancelaria Academiei Române; în perioada 1984-1991 a coordonat și organizat întreaga activitate a Aparatului Central al Academiei ocupându-se efectiv și răspunzând nemijlocit de resortul administrativ-financiar (ordonator de credite) și de cel științific al instituției;

1986-2007, Secretar științific al Comisiei de Folclor (din 1992, Comisia de Etnologie și Folclor) a Academiei Române;

1991-2005, Membru în Consiliul științific al Institutului de Etnografie și Folclor al Academiei Române;

1986-2006, Redactor-șef al *Revistei de etnografie și folclor* a Academiei Române, numit prin hotărâre a Prezidiului Academiei; 1980-1985, Secretar responsabil de redacție; 1979, Membru în comitetul/colegiul de redacție;

1987-1993, Membru în comitetul/colegiul de redacție și redactor șef adjunct al *Memoriilor Comisiei de Folclor*, a Academiei Române (8 tomuri, 1987-1993); Secretar științific al Comisiei de folclor, din 1988.

1976-1990, Membru în comitetul/colegiul de redacție și Secretar științific al publicației *Memoriile Secției de Științe Istorice* a Academiei Române (14 tomuri, 1997-1990);

1977-1989, Referent de specialitate la cancelaria Academiei Române;

1977-1991, Redactor și membru în comitetul de redacție al *Analelor Academiei Române*, (15 volume, pentru anii 1971-1987);

1990-2009, Membru în comitetul de redacție al publicației academice *Studii și Comunicări de Etnologie*, Sibiu.

1970-1976, Ziarist, redactor principal, redactor șef de secție la *Scânteia tineretului*;

1963-1971, Ofițer activ în M.A.I., trecut în rezervă la cerere;

1957-1958, Director la Căminul Cultural din Fierbinți. În această funcție a reușit clasarea corului comunei Fierbinți pe locul III, la nivel național. Din cor făceau parte preoții din jurul Fierbințiului și profesori. Dirijor era un profesor de muzică de la București.

Aptitudini și competențe profesionale

Experiență și rezultate menționabile în activitatea didactică: a organizat și condus Centrul de Studii și Cercetări de Etnologie și Antropologie Culturală, cercul științific al studenților, lucrări de licență. A făcut parte din comisii de doctorat (Facultatea de Litere; Academia de Muzică).

Experiență și rezultate menționabile în activitatea de cercetare științifică pe care a desfășurat-o din 1961 până în 2009.

A participat cu numeroase comunicări la sesiuni științifice, la Academie, la facultate și în principalele centre universitare și cultural-științifice.

A publicat peste 140 de studii și articole, circa 200 de note, recenzii, contribuții biobibliografice etc.

Colaborări la publicațiile de specialitate ale Academiei Române și la revistele *Academica*, *Actualités roumaines*, *Albina*, *Almanahul ziarului Satul Socialist*, *Contemporanul*, *Curierul românesc*, *Folclor literar*, *Glasul*, *Interferențe*, *Luceafărul*, *Magazin istoric*, *Literatură și arte*, *Munca*, *Noi traccii*, *Proverbium Dacoromania*, *Ramuri*, *Revista cultului mozaic*, *Românul*, *Roumanian news*, *Săptămâna*, *Scânteia*, *Transilvania*, *Tribuna*.

A publicat următoarele volume de studii, cercetări și contribuții personale:

Idealul unității naționale în cultura română, București, Editura Minerva, 1988. Lucrare distinsă cu premiul Nicolae Bălcescu al Academiei Române. Este de fapt o istorie a Academiei Române, însă cartea nu s-a putut intitula așa, fiindcă principalul for științific al țării era tot mai marginalizat și ocultat, regimul comunist contrapunându-i Academia de Științe Sociale și Politice. Lucrarea este, în prima ei parte, o istorie a spiritului de asociere în societatea românească modernă, a rădăcinilor istorice ale Academiei Române, un excurs asupra societăților și asociațiilor cultural-științifice și literare care au premers-o.

Autorul demonstrează că discuțiile purtate în aceste societăți și asociații, precum și în principalele publicații din epocă, pe marginea unor deziderate majore – elaborarea unui sistem ortografic unitar, întocmirea unei gramatici și a unui dicționar general – au condus la ideea înființării unei Academii naționale, care să concentreze activitatea învățaților epocii și să determine elaborarea acestor lucrări de interes național.

În partea a doua se stăruie asupra înființării Academiei, a alegerii ca membri a marilor cărturari din toate provinciile locuite de români, asupra marilor inițiative cărturărești și a participării la acțiunile pentru înfăptuirea unității naționale, precum *Pronunțamentul de la Blaj* (1868), *Serbarea de la Putna* (1871), *Mișcarea memorandistă* (1882, 1887-1895), asupra acțiunilor de valorificare a moștenirii clasice (prima ediție a operelor lui Dimitrie Cantemir, tipărirea *Istoriei românilor supt Mihai Vodă Viteazul* de Nicolae Bălcescu, a operelor complete ale lui Miron Costin). Scrisă de un cercetător care s-a aflat mulți ani în proximitatea arhivei Academiei Române, cartea a preluat direct de la sursă o multitudine de informații și documente, pe care le-a interpretat judicios.

Studiul *Folclorul taberei militare. Armata și folclorul românesc. O nouă abordare*, București, Editura Deliana, 2001, părește tratarea tradițională, pe secvențe, în favoarea abordării acestei categorii a folclorului în relația cu altele, fiindcă, se precizează, formele diverse ale literaturii taberei militare „afectează toate genurile și speciile creației populare”. O altă noutate constă în prezentarea militariei ca mediu generator de cultură.

Enciclopedia culturii tradiționale românești. Studii monografice, București, Academia Română. Fundația Națională pentru Știință și Artă. Institutul de Istorie și Teorie Literară G. Călinescu, București, 2001.

Etnografie și folclor românesc. Note de curs. Partea I. Familia științelor etnologice, Universitatea Spiru Haret, București, Editura

Fundației România de Măine, 2001 (în colaborare cu Prof. Univ. Dr. Nicolae Constantinescu).

Folclorul și etnografia sub protecția Academiei Române, Academia Română, Fundația Națională pentru Știință și Artă, Institutul de Istorie și Teorie Literară G. Călinescu, București, 2002.

Academia Română. Cercetarea și punerea în valoare a culturii tradiționale, Academia Română, Fundația Națională pentru Știință și Artă, Institutul de Istorie și Teorie Literară G. Călinescu, București, 2004.

Etnologia poporului român. Cercetători, culegători, colecții. Motive fundamentale, capodopere. vol. I., București, Academia Română. Fundația Națională pentru Știință și Artă, 2007.

Etnologi și etnologie. I. Cercetarea etnologică în România; II. Personalități ale științei și culturii. *Muzeologie etnologică*. O disciplină tânără, în curs de formare și de cristalizare, de mare actualitate și eficiență, ramură a familiei științelor etnologice. Repere introductive generale, București, Editura Terra EM, 2008.

Etnologi și etnologie. I. Cercetarea etnologică în România; II. Personalități ale științei și culturii. *Etnologie juridică*. Disciplină științifică autonomă, de sine stătătoare, ramură fundamentală a etnologiei generale. Capitole și secțiuni, manifestări reprezentative. Repere introductive generale, București, Editura Terra EM, 2008.

Academia Română, înalt și reprezentativ așezământ cultural-științific, I, Editura Terra EM, București, 2009.

A îngrijit, prefătat și publicat următoarele ediții din opera unor înaintași:

Mihai POP, *Folclor românesc*. I-II. București, Editura Grai și Suflet-Cultura Națională, 1998 (în colaborare cu Prof. Univ. Dr. Nicolae CONSTANTINESCU);

Mihail CANIANU, *Studii și culegeri de folclor românesc*, București, Editura Minerva, 1999 (în colaborare cu Mihail M. Robea);

Sal SEGALL, *Din folclorul poporului evreu*, Credințe, datini și superstiții. Cu o scrisoare de Gala Galaction, Editura Minerva, București, 2000;

Ion-Aureliu CANDREA, *Iarba fiarelor*. Studii de folclor. Din datinile și credințele poporului român. *Preminte Solomon. Poreclele la români*, Academia Română, Fundația Națională pentru Știință și Artă, Institutul de Istorie și Teorie Literară G. Călinescu, București, 2001;

Lazăr ȘĂINEANU, *Studii folclorice*. Cercetări în domeniul literaturii populare, Academia Română, Fundația Națională pentru Știință și Artă, Institutul de Istorie și Teorie Literară G. Călinescu, București, 2003.

A inițiat, alcătuit și publicat o colecție de studii și antologii de texte de *etnologie urbană*, în *Colecția „Restituiri“*, punând bazele teoretice și metodologice ale acestei noi discipline științifice, ramură importantă a etnologiei poporului român:

Constantin BRĂILOIU, *Primăria și muzica*. Conferința rostită la Primăria Municipiului București, 1931, de... Prefață de Prof. Univ. Dr. Emilia COMIȘEL. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 1998;

Mihai POP, *Călușarii români la Londra și realitatea folclorică a Bucureștilor*. Studiu din 1938 al prof. Univ. Dr... Prefață de Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 1998;

Petre ISPIRESCU, *Despre Pomul Crăciunului*. Conferință rostită la *Junimea* din București, în 1882, de scriitorul ... Prefață de Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Prof. Doina PRISECARU,

V.A. URECHIA, *Legende române* (Primul „Haine vechi“ din București, Prima baie din București, Prima berărie din București, Primele pavele cu piatră). Studiu introductiv de Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 1999;

Theodor D. SPERANȚIA, *Cântecul popular la modă în București și în județul Ilfov în anii 1905 și 1906*. Studiu introductiv de

Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 1999;

Târgul Moșilor – o emblemă a orașului București. Antologie și cuvânt înainte de Petre FLOREA. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 1999;

Petre ISPIRESCU, *Schiță de calendar popular pentru bucureșteni*. Cuvânt înainte de Petre FLOREA. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2000;

Ion C. MĂLDĂRĂSCU, *Din șezători*. Studiu introductiv de Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2000;

G. Dem. TEODORESCU, *Poezii populare române*. Studiu introductiv de Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2000;

Anton PANN, *Cântece de stea*, Studiu introductiv de Conf. Univ. Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2001;

Petre ISPIRESCU, *Legende sau basmele românilor*. Studiu introductiv de Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2001;

Anton PANN, *Spitalul amorului*. Cuvânt înainte de Prof. Petre FLOREA. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2001;

Dumitru STĂNCESCU, *Basme românești*, Culese de ... din București la sfârșitul secolului al XIX-lea. Prefață de Conf. Univ. Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2002;

G. Dem. TEODORESCU, *Basme române*. Auzite în București și pregătite pentru publicare la sfârșitul secolului al XIX-lea de ... Studiu introductiv de Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2002;

Nicolae FILIMON, *Literatură poporană*, Texte și articole scrise și publicate în anii 1857-1863 de ... Studiu introductiv de Conf.

Univ. Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2002;

Ovid DENSUȘIANU, *Folclorul. Cum trebuie înțeles*. Lecție de deschidere la Facultatea de Litere a Universității din București, susținută la 9 noiembrie 1909, de ... Studiu introductiv de Conf. Univ. Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2003;

Simion MEHEDINȚI, *Caracterizarea etnografică a unui popor prin munca și uneltele sale*. Discurs de recepție rostit în ședința solemnă a Academiei Române, la 6 mai 1920, de ... Studiu introductiv de Conf. Univ. Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2003;

D. CARACOSTEA, *Ce ne este cântecul poporan*. Studiu sinteză din anul 1941 al profesorului academician ... Studiu introductiv de Conf. Univ. Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2003;

Ion GHICA, *Folclorul și etnografia orașului București în opera scriitorului ...* Studiu introductiv de Conf. Univ. Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2004;

Constantin BRĂILOIU, *Folclorul muzical al orașului București în prima jumătate a secolului al XX-lea*. Conferințe prezentate la Radio de ... Studiu introductiv de Conf. Univ. Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2004;

Iordache GOLESCUL, *Pilde, povățuiri și cuvinte adăvărate și povești adunate dă dumnealui dvornicul ... fiul răposatului banul Radul Golescul*. Studiu introductiv de Prof. Univ. Dr. Alexandru DOBRE. Text îngrijit de Profesor Doina PRISECARU, 2005.

Are în manuscris, pregătite pentru publicare, alte volume de studii de specialitate. Printre acestea se află: *Etnologia poporului român*, Cercetători, culegători, colecții. Motive fundamentale, capodopere. vol. II.

Referințe critice: *Dicționarul folcloriștilor (etnologilor) români*, *Dicționarul general al literaturii române*, etc.

Silvia DOBRE

Geograf

Doamna Silvia Dobre este soția domnului Alexandru DOBRE. Prin căsătorie a devenit fierbințeancă, fapt apreciat și de localnici, care cu toții consideră că „Este de-a noastră”. A obținut în anul 2000 titlul științific de Doctor în geografie, cu o teză despre: *Dobrogea de Nord și Delta Dunării. Studiu de geografie umană, cu privire specială asupra organizării spațiului.*

S-a născut la 27 decembrie 1948, în localitatea Nufăru din Județul Tulcea. A absolvit, în 1974, Facultatea de Geografie-Geologie, secția Geografie, de la Universitatea București.

Am reprodus principalele *studii științifice* și volume de referință la care a colaborat¹⁷⁹:

1988 *Particularités géographiques du développement des localités de Roumanie, devenues villes après la seconde guerre mondiale*, RRGGG, Géographie, 32, (în colaborare).

1998 *Particularités de l'évolution de la population totale des villes et villages de la Plaine du Timiș*, An. Univ. București, geogr., XXXVI, 2, (în colaborare).

1989, *Oltenia în structura social economică a României. Realizări și perspective*, Terra, 2, (în colaborare).

1989, *Munții Șureanu. Considerații de geografie umană*, Terra, 3-4, (în colaborare).

1993, *Mutații în evoluția și repartiția în teritoriu a populației României în a doua jumătate a secolului XX*, SCG, XL, (în colaborare).

1993, *Structuri economice*, Satul românesc contemporan, Institutul de Economie Agrară, (în colaborare).

1994, *Structura naționalităților din România*, 1992, Lucr. Ses. Științ. Anuale, 1993, Institutul de Geografie, București, (în colaborare).

---

¹⁷⁹ Conform ACADEMIA ROMÂNĂ, Institutul de Geografie, *Buletin geografic. Geografie umană*, nr. 1, București, 1997, p. 124-125.

1993, *Evoluția populației așezărilor din podișul Secașelor în secolul XX*, Idem, (în colaborare).

1993, *Evoluția așezărilor rurale. Satul românesc contemporan*, Institutul de Economie Agrară, București, (în colaborare).

1995, *The evolution of Roumania's population during the second half of the 20-th century*, Rural change in Romania, Leicester University, Geography Dept., 33, (în colaborare).

1996, *Profesorul N. Al. Rădulescu, membru corespondent al Academiei Române. Documente inedite*, Revista de etnografie și folclor, 1-2, (în colaborare).

1996, *Geto-dacii (secolele VI î.Hr.-I d.Hr.)*, România – Atlas istorico-geografic, Edit. Academiei, București, (în colaborare).

1996, *Dacia (secolele II-III)*, Idem, (în colaborare).

1996, *Romanitatea orientală (secolele I-VI)*, Idem, p. (în colaborare).

1996, *Formațiuni politice (secolele X-XIII)*, Idem, (în colaborare).

1996, *Țările Române (secolul XVII-1848)*, Idem, (în colaborare).

1996, *Principatele Române – România (1859-1914)*, Idem, (în colaborare).

1996, *Structura populației pe naționalități (1992)*, Idem, (în colaborare).

1997, *Tendențe actuale în organizarea spațiului geografic în Delta Dunării*, SSG-Geogr., XLIV, (în colaborare).

1997, *Actualitatea lui Ștefan C. Hepites*, *Buletin geografic-Geografie umană*, anul I, nr. 1, Academia Română, Institutul de Geografie, București, (în colaborare).

1998, *Unele aspecte ale comportamentului demografic al populației din Dobrogea*, Revista de Etnografie și Folclor, tomul 43, nr. 3.

1998, *Considerații geografice privind organizarea administrativ-teritorială a orașelor din România, cu privire specială asupra orașelor din Oltenia*, Gorjul geografic, I, Târgu Jiu, (în colaborare).

De asemenea are articole în lucrări colective:

1996, *România – Atlas istorico-geografic*, cu texte în limbile română, franceză, engleză și germană, Editura Academiei Române. Membră în comitetul de redacție cu 7 hărți (în colaborare); Idem, 2007, ediția a II-a, revăzută și adăugită;

2005, *Geografia României, vol. V, Câmpia Română, Dunărea, Podișul Dobrogei, Litoralul românesc al Mării Negre și Platforma continentală*, 967 p., coordonator (în colaborare), pentru Podișul Dobrogei, p. 644-790, cu 16 materiale (în colaborare), Editura Academiei Române, București, 2005;

2006, *Delta Dunării, rezervație a biosferei*, 498 p, Editor Petre Gâstescu și Romulus Știucă, Academia Română, Institutul de Geografie, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare „Delta Dunării” Tulcea, cu 3 materiale, Editura Dobrogea.

Inițial a fost repartizată, prin decizie guvernamentală, cum era atunci, la Liceul din Isaccea, unde a profesat 11 ani, cu intermitențe. A fost detașată la Tulcea, după care s-a căsătorit. A fost detașată la București, doar doi ani, căci așa era legea pe atunci. S-a întors la Isaccea, deoarece n-a vrut să renunțe la titulatură. A făcut naveta un an și jumătate: Isaccea, Tulcea, București. A fost cumplit în perioada aceea.

Pe urmă s-au ivit două posturi de cercetare la Institutul de Geografie al Academiei Române și au candidat două fete și trei băieți. A câștigat, prin concurs, unul din posturi.

Dan ELIAS

Poet

Pseudonimul lui Daniel TEODORESCU, s-a născut la 7 septembrie 1957, în comuna Fierbinți, Ialomița, actualul oraș Fierbinți-Târg. Absolvent al Academiei de Studii Economice București, promoția

1984. Este frate cu domnul Profesor Gabriel TEODORESCU, pictorul unor troițe din Fierbinții de Jos.

Profesor în comunele Maia, Fierbinți, Primar al comunei Fierbinți (1992-1996), Director economic al Spitalului Fierbinți, azi Centrul de asistență medico-socială Fierbinți.

A publicat versuri în „Lucașul” (debut, 1983), sub îndrumarea poetului Geo DUMITRESCU. Debut în volum cu o prefață de Daniela CRĂSNARU – *Umbraria*, 1994.

Cărți publicate/ volume de versuri: *Umbraria*, poeme, Editura Pandora, 1994; *Erotica*, poeme desuete cu mult albastru, Editura Pandora, 1995; *Elixirul perfect la roșu*, poeme, 2001; *Arta singurătății*, Editura Helis, 2006; *Mersul pe nori. Sonete și oglinzi*, Editura Helis, 2009; *Aristocratica*, Editura Elias Expres, 2011.

Alte apariții și colaborări: *Stăpânii timpului* – 2010 (eseuri), *Borcanul cu miere* – 2011 (versuri pentru copii – împreună cu Marian ȘTEFAN), *Războiul de țesut aripi* – 2012 (antologie de versuri – în pregătire).

Publicistică: „Jurnalul de joi” - bilunar local de informații și cultură – proprietar și redactor șef; editorialist la săptămânalul „Ialomița”; realizator împreună cu Marian ȘTEFAN al suplimentului cultural al săptămânalului „Ialomița” – „Tăblițe”; colaborator permanent la revista de cultură „Helis”.

***

Tot din Parohia Fierbinții de Jos provin Preoții Sorinel Nicușor LUCA, de la Parohia Sărindaru, Comuna Dridu, Județul Ialomița și Adrian ANDREI, de la Parohia Bițina, comuna Movilița, Județul Ialomița, ambele din Protopopiatul Urziceni, precum și numeroși profesori și învățători.

GRUPUL VOCAL

Din grupul vocal de la Fierbinții de Jos au făcut parte: Preotul Gheorghe RADU, Romu Vasile IONEȘTI, Stelian Tică IONEȘTI, Alexandru DUMITRAȘCU, Constantin LUCA, Alexandru STANCU, Ștefan TRANDAFIR, Dobre PÂRVU, Ion NEDELCU, Ion ANDRONACHE. Azi mai activează Preotul Gheorghe RADU, Romu Vasile IONEȘTI, Alexandru STANCU, Ion NEDELCU, Ion ANDRONACHE. Constantin Luca a decedat în anul 2012.

Acest grup vocal are în repertoriu melodii populare, colinde și orații specifice Fierbinților de Jos. Au fost chemați la Munteni Buzău, Ciochina, Urziceni, Balaciu, Stroiești.

MONUMENTE ISTORICE DIN FIERBINȚII DE JOS

I. REZERVAȚII ARHEOLOGICE

Cele mai vechi descoperiri arheologice de pe teritoriul orașului Fierbinți-Târg, din punctul Valea lui Busuioc sunt din secolele IV-III î.Hr. (Cultura Latène geto-dacică), apoi o locuință din secolul IV aparținând purtătorilor Culturii Sântana de Mureș, dar și elemente ale Culturii Dridu și ceramică medievală din secolele XV-XVI¹⁸⁰.

În zona Malu Roșu-Fierbinți s-au descoperit materiale arheologice aparținând secolelor IV-III î. Hr., III, precum și două locuințe din epoca feudalismului dezvoltat - secolele XVI-XVII¹⁸¹.

II. ANSAMBLURI DE ARHITECTURĂ

Biserica Sfântul Ierarh Nicolae, construită în 1854.

Clopotnița din curtea bisericii.

Clopotnița din cimitir.

---

¹⁸⁰ ISĂCESCU, *op. cit.*, p. 111-119.

¹⁸¹ FILIPESCU, *op. cit.*, p. 123-124.

Casa Popa Mocanu, 1900, pe Șoseaua Maia nr. 24; proprietar – moștenitorii Părintelui Cristache Mocanu.

Școala de tip Spiru Haret, 1910.

III. MONUMENTE DE ARTĂ PLASTICĂ ȘI CU VALOARE MEMORIALĂ

1), 2) La intrarea în Fierbinții de Jos dinspre orașul Fierbinți-Târg, în mijlocul unui parc, în dreapta drumului către Maia, sunt două monumente ale eroilor. Cel din perioada interbelică este închinat eroilor locali căzuți pentru reîntregirea națională, având ca autor pe sculptorul Dumitru MĂȚĂUANU. Pe un soclu de piatră este așezată statuia unui ostaș român, ținând arma la picior, cu mâna stângă și drapelul de luptă ridicat cu mâna dreaptă. Al doilea a fost ridicat în anul 1990, în cinstea eroilor Revoluției din decembrie 1989.

Pe primul monument sunt înscrise numele eroilor, iar pe al doilea monument este scris textul: EROILOR MARTIRI CAZUTI ÎN REVOLUTIA DIN LUNA DECEMBRIE 1989 DIN PARTEA LOCUITORILOR SATULUI FIERBINTII DE JOS, JUDETUL IALOMITA, VESNICA POMENIRE DUMNEZEU SA-I IERTE!

3) În același loc cu primele două monumente se mai află și o Troiță luminată electric, donată de credincioși, în anul 2010.

4) Crucea funerară Preot Constantin GEORGESCU, din curtea bisericii.

5) Troița realizată în anul 2010, pe Șoseaua Maia, la ieșirea spre Maia, lângă o fântâna cu cumpănă, construită la începutul secolului XX; ridicată de Consiliul Local Fierbinți Târg și Parohia Fierbinții de Jos și pictată de profesorul Gabriel TEODORESCU, fratele domnului Dan ELIAS. Poate fi numită și Troița Triptic, deoarece reprezintă în trei icoane pictate pe zid pe: 1. Sfântul Apostol Andrei

și Sfântul Arhanghel Mihail; 2. Domnul Iisus Hristos Răstignit pe Cruce, având alături pe Maica Domnului și pe Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan; 3. Sfântul Arhanghel Gavriil și Sfântul Mucenic Ștefan. Icoanele 1. și 3. sunt așezate oblic față de icoana 2.

6) Troița din zid, cu icoana Sfântului Ierarh Nicolae, lângă o fântână, pe Șoseaua Maia, ridicată de credincioși în anul 2010 și pictată de profesorul Gabriel TEODORESCU.

7) Troița din lemn, lângă o fântână cu cumpănă, pe Șoseaua Maia, donată de familia Preotului Gheorghe RADU, în 2011.

8) Troița din lemn, lângă o fântână cu cumpănă, pe drumul/ la ieșirea către Dridu Snagov, donată de familia Preotului Gheorghe RADU, în 2012.

IV. OBIECTE CU VALOARE DE PATRIMONIU

Clopotele din clopotnița Bisericii și a cimitirului.

Pisania veche, icoane, obiecte, veșminte și cărți bisericești, sfinte antimise, candelabre, acte bisericești, obiecte de artă populară.

Acestea sunt monumentele istorice pe care autorii le consideră ca atare, nedecarate oficial.

DOCUMENTE.

ARTICOLE. POVESTIRI.

Prima atestare documentară a toponimului Fierbinți 23 mai 1620 (7128), Târgoviște

Prima atestare documentară a toponimului Fierbinți, ortografiat Hierbinți, este cea dintr-un hrisov al lui Gavriil Movila voievod, din 23 mai 1620 (7128), la Târgoviște:

† Din mila lui Dumnezeu, Io Gavriil Moghila voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Simeon voevod. Dă, domnia mea această poruncă a domniei mele lui Preda vătaful din Ceplea și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Ceplea, însă partea lui Preda jumătate, și din partea lui Persul și a lui Cârstian jumătate și din partea lui Oțetea și a lui Ghiorma și a fratelui său Oprea jumătate, din câmp și din pădure și din apă, și de pretutindeni, oricât se va alege.

Pentru că aceste părți de ocină, le-a cumpărat jupanița Marina, mama lui Preda, împreună cu soțul său Ișțfan, tatăl vitreg al lui Preda, însă de la Preda vătaful, din partea lui jumătate, pentru 3000

aspri și de la Persul și de la Cârștian, din partea lor jumătate, pentru 900 aspri și de la Oșetea și de la Ghiorma și de la fratele său Oprea, din partea lor jumătate, pentru 1000 aspri.

Și iar a cumpărat jupanița Marina, mama lui Preda vătaful, împreună cu soțul Ișțfan, tatăl vitreg al lui Preda, vătaf, ocină în Jupânești, de la Stanciul, fiul popei din Corbi, partea lui toată, din hotarul de sus, pentru 7000 aspri.

Și iar a cumpărat jupanița Marina și cu soțul ei Ișțfan o delniță de ocină în Vădeni, de la Herțoe, pentru 600 aspri.

Și iar a cumpărat jupanița Marina și cu soțul ei Ișțfan ocină în Hrăborul, pentru 1600 aspri, însă a cumpărat jupanița Marina această cumpăratură împreună cu soțul ei Ișțfan.

Astfel, jupanița Marina, ea n-a făcut cu soțul ei Ișțfan fii, nici fete. Astfel, au făcut Ișțfan și jupanița Marina întocmire și împărțire, de și-au împărțit dedinele și ocinele astfel: a luat Ișțfan, soțul jupaniței Marina, ocina din Jupânești și ocina din Vădeni și ocina din Hrăborul, iar jupanița Marina, ea a luat ocinele din Ceplea. Și s-au întocmit de bună voie Ișțfan și jupanița Marina.

Iar după aceia, jupanița Marina, ea a dat părțile ei de ocină din Ceplea, toate, fiului ei Preda vătaf, de bună voia ei, ca să-i fie lui dedină, pentru că alți fii n-a avut, numai pe fiul său Preda vătaf.

Și am văzut domnia mea și zăpăsul jupaniței Marina, făcut cu mare blestem și cu mulți martori, anume: Stan din Jupânești și Vlad din Bălcești și mulți alți, că a dat jupanița Marina aceste mai sus zise ocine din Ceplea de bună voie, să-i fie dedină.

Și iar să fie lui Preda vătaf un Așigan, anume Stepan, fiul lui Răceală, pentru că a cumpărat Preda vătaf acest Așigan de la Pătru armaș din Fărcășești și de la fiii lui, pentru 4000 aspri gata, încă din zilele lui Radul Voevod, fiul lui Mihnea voevod. Și iar a cumpărat Preda vătaf un Așigan, anume Costandin, cu trei copii, anume: Măinea și Gherghina și Preda Stanciul (nota 1: pasajul: „Gherghina ... Stanciul“, scris ulterior, cu altă cerneală), de la Tudor iuzbașa din Livezi și de la fiica lui, Grăjdana, pentru 9000 aspri gata. Și iar să-i

fie lui Preda vătaf o Ațigancă, anume Staia și cu două fiice anume, Anca și Ciomârda (nota 2: „Anca și Ciomârda”, idem), pentru că a făcut schimb Preda vătaf cu Barbul din Poiană și cu Anca, fiica lui Grama din Băt ..... (nota 3: loc rupt în original), iar pentru două fiice a dat un cal de 2000 aspri și 1300 aspri gata.

Și am văzut domnia mea și zapisele vânzătorilor la mâna lui Preda vătaf și cu mulți martori, anume: Radul postelnic din Hierbinți și Novac din Livezi și Dumitru din Filiași și Gârga vătaful și mulți alții, care nu sunt scriși aici, că au vândut acești mai sus ziși boieri acești Ațigani de bună voie și fără nici o silă.

De aceia, am dat și domnia mea lui Preda vătaf, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine din Ceplea și mai sus zișii Ațigani dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalachui mare stolnic și Buzinca mare comis și Vladul mare paharnic și jupan ..... (nota 1: loc alb în original) mare ispravnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în Târgoviște, Mai 22, anul 7128 (1620).

† Io Gavriil voevod, din mila lui Dumnezeu, domn¹⁸².

A doua atestare documentară a toponimului Fierbinți, 29 august 1650 (7158), Târgoviște

A doua atestare documentară a toponimului Fierbinți, 29 august 1650 (7158), Târgoviște, ortografiat Fierbinții, este cea dintr-un

¹⁸² D.I.R., B. Țara Românească, Veacul XVII, vol. III (1616-1620), Editura Academiei, 1951, doc. 478, p. 533-534.

document emis la data de 29 august 1650 (7158), la Târgoviște. În rezumat, documentul arată că: Matei Basarab voievod întărește Mănăstirii Gruiu și lui Meletie, „mitropolitul și egumenul“, moșii și sate: Fierbinții, jud ... ((nota 1: loc alb), cu toate hotarele și cu mori, din care, jumătate l-a cumpărat Borcea logofăt, ctitorul mănăstirii, de la Stoica, fiul lui Stoica Mățălescul, cu 10000 aspri gata și o plăcă de grana, în preț de 1250 aspri, iar cealaltă jumătate, cu rumâni, a cumpărat-o de la Maria, fata lui Stoica din Ungurei, a treia parte din jumătate de sat, cu 2000 aspri gata, în zilele lui Mihnea voievod; Ghermănești, ai cărui megieși, în zilele lui Mihai voievod, s-au vândut rumâni lui Radu Buzescul clucer, cu 5000 aspri de argint, iar acesta l-a închinat mănăstirii, cu cărți din 1605 (7113), precum și 100 stâneni din sat, cumpărați de Hrizea vistier de la Mihail monah în zilele lui Radu voievod, și dați de el pomană la mănăstire; la Măneștii, la Ialomița, partea lui Șerbul, fiul lui Badea iuzbașa, jumătate din moșie, din siliștea satului, din baltă, din două vaduri de moară, unul din matca Ialomiței, iar altul la gârlă, trei părți din această jumătate fiind cumpărate de Borcea logofăt, cu 13500 aspri gata, iar pe a patra parte s-a înfrățit Șerbul cu Borcea, dăruind cel de-al doilea, pentru frăție, o dulamă de ... (nota 1: loc alb), „cu săngif“, în preț de 3000 aspri și cu 4500 aspri gata, vânzând și înfrățindu-se pe jumătate din moșie, pe rumâni, vaduri de mori, în zilele lui Mihnea voievod, în anul 1588 (7096); Crătuneștii, partea lui Neagoe Hlapul din Crătunești, jumătate închinată de acesta, iar cealaltă jumătate vândută mănăstirii, cu 2000 ... (nota 1: loc alb), dând mănăstirii și două țigance. Necșa și Boba, în zilele lui Mihnea voievod; la Urâți, partea lui Mihai și a fratelui lui, Stan, fiii lui Nan, din Calea din Miez până la Calea Căzâneștilor, cumpărată de Borcea logofăt cu 2000 aspri; la Hrăsești, partea lui Mogoș și a lui Bogdan, bătrână și de baștină, închinată de ei mănăstirii pentru sufletul lor, în zilele lui Mihnea voievod, în 1578 (7086), și partea lui Stoica, fiul lui Barbul din Cacaletii, nepotul Mușei din Poiana, cumpărată de egumenul Onufrie, cu 1400 aspri, în zilele bătrânului Alexandru voievod, în 1593 (7101); la Băicești, cumpărată

de Borcea logofăt de la Vladul, 15 stânjeni, cu 600 aspri, de la Stanciul, 35 stânjeni, cu 600 aspri, de la Lăudat, 40 stânjeni, cu 600 aspri, de la Călin, fiul lui Stoica, 16 stânjeni, cu 240 aspri, de la Radul din Resimnice, 60 de locuri – într-un câmp, 30 locuri și în alștul, 30 – cu 3600 aspri, delnițele vândute de același Radul, lui Borcea loogofăt, cu 1600 aspri; și cea cumpărată de Bunca (nota 2: probabil : Borcea), cu 2000 aspri și dăruită lui Gruiu. De asemenea, mai întărește moșie la Băicești, partea lui Dobrișan și a lui Neagoe, fiii lui Badea din Băicești, 100 stânjeni, cumpărată, după moartea lui Borcea logofăt, cu 2000 aspri, de Calotă ban, ce a luat pe jupâneasa acestuia, în zilele lui Mihail voievod, și închinată mănăstirii în anul 1591 (7099); Loloești, partea lui Dumitru, nepotul de fată al lui Barbul vornic, cu vii și vinărici, cu rumâni, cumpărată de Borcea logofăt de la cumnatul său, Dumitru, nepotul lui Barbul, cu 11000 aspri gata, și a dat-o lui Gruiu; și partea Annei, jupâneasa lui Borcea logofăt, dată de ea, în zilele lui Mihnea voievod, în 1592 (71000, și 23 pogoane de vie, cumpărate de Tatul logofăt cu bani gata și scrise în „cartea de piele“, în zilele lui mihnea voievod, în 1591 (7099); apoi, tot satul Loloești și o parte de țigani, precum și niște case de la Gherghița, ale lui Borcea logofăt, cu loc cu tot, trecute în cărțile lui Mihnea voievod și a tatălui său, Alexandru voievod, în 1593 (7101). Astfel, întărește toate cărțile bătrâne, vechi și sparte. Martori (nota 3: Aceiași ca la 1 ianuarie 1650 (nr.1); lipsesc Preda mare clucer și Drăgușin mare paharnic). Ispravnic, Radul mare logofăt. Scrie Dumitru Boldici¹⁸³.

Fierbințeanul Mircea MĂLĂERU

1862

Într-un act din 22 ianuarie 1862, emis la București, găsim un *Raport al Prefectului județului Ilfov, înaintat la Departamentul de*

¹⁸³ C.D.Ț.R., vol. VII, 1650-1653, București, 1999, doc. 204, p. 85-86.

interne, referitor la desfășurarea răscoalei condusă de Mircea Mălăeru. Textul acestuia ne lămurește despre activitatea fierbințeanului Mircea Mălăeru și a colaboratorilor săi:

„Anul 1862 ianuarie 22/ Principatele Unite/ prefectura Județului Ilfov/ Nr. 2830/ Domnule Ministru, / Spre îndeplinirea ordinului Domniei voastre cu nr. 481, din 26 ianuarie expirat, în privința răsculării lui Mircea Mălăeru și celelalte împrejurări decurse de aici, am onoarea astăzi domnule ministru a vă supune cu respect rezultatul acestei operațiuni.

I-iu – Bătăia suferită de domnul subprefect de Mostiștea, în noaptea de 21 spre 22 ianuarie, este consta(ta)tă prin procesul-verbal încheiat de domnul substitut al Tribunalului Curții și după care se anexează copia.

Acest fapt, domnule Ministru, a fost singurul cu care răzvrătitorii au venit să inaugureze pornirea lor de revoltă – cei care au participat în astă singură faptă au fost mai toți întemnițați și prinși la Afumați. Dintre dâșii s-au mai dovedit în urmă Ioniță Copoiu, cârciumarul din Stroiști unde a avut loc și bătăia și Marin Coteneacă, cel dintâiu după interogatoriul ce i s-a luat, dovedindu-se culpabil s-au și înaintat la închisoarea de la Văcărești, iar cel de-al doilea, din cauza dosirii sale mai multe zile, n-a putut fi cercetat în fața locului, se află însă prins și dat în cercetare da-dreptul domnul Procuror al Curții Criminale.

II-ilea. În privința jandarmilor care au însoțit pe subprefect și asupra cărora există bănuieli de neîndeplinirea datoriei lor, nu am lipsit recomandării ce mi se fac prin acel ordin de a fi cu toată atențiunea asupra cercetărilor. Numai unter-ofițerului Gheorghe i s-a putut lua interogatoriul, din cauză că ceilalți erau dislocați în deosebite părți cu serviciul. Unter-ofițerul se apără sub cuvânt că neavând alt ordin, de la domnul subprefect, decât ca să lege pe Mircea, n-a putut face nici-o întrebuințare de arme.

III-lea. Asupra primului ajutor al acelei subprefecturi, cu toată suspecția ce însuși scrisul avea asupra-i nu s-a putut dovedi nici-o

umbră despre a lui culpabilitate. Răspunsurile date asupra tuturor întrebărilor ci i s-a făcut concordă întocmai cu cele mai amănunțite împrejurări ale acestui fapt. Vi le anexez asemenea însoțite și de o relație.

IV-lea – În privința jafurilor și a violărilor de domiciliu al diferitelor persoane ce a reclamat dumneavoastră, ele sunt constatate prin procese-verbale încheiate în fața locului de către domnul substituit. Dintrânsele se constată că aceste mișcări de revoltă în zilele de 22 și 23 ianuarie, după ce adică se aflase că subprefectul fusese omorât, au fost mult mai iuți a jefui încât degenerase în brigandajuri, precum s-a urmat mai cu seamă la proprietățile Ileana a domnului Papacopulu, căruia i s-a spart ușa și i s-au luat armele, amenințând și cu incendiu, la Drăgoești de Sus unde asemenea casa arendașului a fost mai devastată.

V-lea – Cât pentru descoperirea tuturor celor ce au participat în aceste evenimente sub diferite categorii, subscrisul poate încredința că spiritul de dezordine și anarhia s-a răspândit cu iuteală electrică în mai multe din comunele plășii Mostiștea, îndată ce s-a auzit de criminala faptă a aceluia Mircea Mălăeru, carele se vedea că are o mare ascendență asupra locuitorilor țărani. Astfel, spre a putea arăta anume ce parte a luat fiecare din locuitori, ar trebui o lucrare de câteva luni spre a cerceta pe toți locuitorii satelor Sărindaru, Fundu Danciului, Dridu, Fierbinți, Stroești, Maia, Bișinele, Drăgoești, Ileana, Măriuța, Greci și vă închipuiți ce smăcinare¹⁸⁴ a fi căzând pe o plasă întreagă cu asemenea cercetare.

De cât subscrisul prin mijloacele de care dispune a luat în cercetare pe cei mai compromentați în această faptă și astfel din tacirurile¹⁸⁵ luate sunt dovediți de culpabili în crima de răsculare: 1. Ioniță Copoiu din comuna Stroești/ 2. Dumitru Sârbu din comuna Maia/ 3. Staicu Dumitru Idem/ 4. Chiriță Marin Idem/ 5. Iancu Hristache Idem/ 6. Stoica Tudor Idem/ 7. Dumitru Mușat Idem/ 8. Vlad Ciotârcă Idem/ 9. Costandin Dumitru Cazacu din Sarindaru/ 10. Ioniță

¹⁸⁴ smăcinare, smăcinări = fărâmițare, zdrobire; tortură; agitație, tulburare; (fig.) zbucium sufletesc.

¹⁸⁵ tacrir, tacriruri = interogatoriu; proces-verbal.

Stoenescu din Fierbinți/ 11. Gheorghe Nica din Bițina/ 12. Ioan Barbu Idem/ 13. Radu Condei Idem/ 14. Gheorghe Zavera Idem/ 15. Ene Iordache Idem/ 16. Radu Buzatu Idem/ 17. Vasile Mihai Macarie din Drăgoiești/ 18. Sterie Țară Lungă Idem și/ 19. Dumitru Andrei din Ileana.

Culpabili în crimă și răscoală și brigandaj, care cercetându-se s-au și înaintat domnului procuror. Afară de aceștia ca agenți dintre cei doșiți sunt prinși și trimiși spre cercetare de-a dreptul domnului procuror, iar pentru ceilalți s-au luat măsuri a se prinde.

Clasificația tuturor acestor indivizi rămâne a se face de domnul procuror al curții Criminale în actul său de acuzațiune, căruia i s-a și transmis de domnul substitut al Înaltei Curți, atât interogatoriile cât și procesele-verbale și după desăvârșirea instrucțiunii totale se va cunoaște categoria fiecărui individ și gradul său de pevolitate.

VI-lea – Deosebit de armele luate de la Afumați de la răzvrățitori și osebit de cele găsite la hanul de la Moara Domnească, la un Voicu Cârciumarul lăsate de cetele care s-au răsculat în urmă, adică la 22 și 23 ianuarie și care se îndreptau cu totul în capitală, s-au mai găsit acum în urmă un număr de arme, a căror listă se anexează pe lângă acesta și în care puteți vedea numele aceluia de la care s-a luat și la cine s-a găsit. Pentru aceasta din urmă, subscrisul, am luat dispozițiuni de a le înapoia proprietarilor câți s-au arătat cu cerere, sub luare de semnătură.

Sper domnule ministru că veți prețui silința ce am pus spre a corespunde ordinului și însărcinărilor ce mi-ați impus.

Binevoii dar a primi și cu această ocazie încredințarea preaosebitei mele considerațiuni.

Prefect ss. Indescifrabil/ Director ss. Indescifrabil/ Domnului Ministru Secretar de Stat la Departamentul/ Dinlăuntrul al României
<Rezoluție>: La domnul Director. Acest raport la dosar, iar actele anexate la domnul Ministru al Justiției spre a se duce cu dânsule în tratarea procesului acestei răscoale./ B./ '862 februarie 23¹⁸⁶.

¹⁸⁶ Tezaur de ..., doc. nr. 166, p. 197-199.

Răscoala condusă de Mircea MĂLĂERU 1862

Într-un act din 22 ianuarie 1862, emis la Ploiești, găsim o *Telegramă a Prefectului Județului Prahova, înaintată la Ministerul de Interne, referitoare la răscoala condusă de Mircea Mălăeru*. Textul acestuia ne lămurește despre activitatea fierbințeanului Mircea Mălăeru și a colaboratorilor săi:

Depeșă telegrafică/ Prezentată la Ploiești.....ore 4,50/ sosită la București în 1862 ore 8,15 dimineța./ Domnului Ministru de Interne/ București

Mircea Mălăeru și tovarășii lui luând peste o sută locuitori din acest district, între care mulți cu topoare și ciomege au trecut în județul Ilfov, unde se adună locuitori din Maia, Dridu, Sărindaru a veni în București pentru 24 curent. Au bătut pe subprefectul de Mostiștea și dorobanți. În astă noapte doarme la Afumați cu toți oamenii. Grăbesc a vă anunța spre a lua cuvenitele dispoziții. Aici am făcut a se prinde orice asemenea tulburări de se vor mai ivi.

Pentru prefectul Districtului Prahova/ I. S. Negulescu/ Nr. 1225/ 1862 ianuarie 22

<Rezoluție>. La dosar. Măsurile de Urgență fiind luate, după știrea autorităților, primite de la Prefectura de Ilfov./ I.B./ 1864 ianuarie 23¹⁸⁷.

Arestarea lui Mircea MĂLĂERU 1862

Într-un act din 23 ianuarie 1862, emis la Plumbuita, găsim o *Circulară telegrafică adresată Ministerului de Interne către toți prefectii*

¹⁸⁷ *ibidem*, doc. nr. 167, p. 200.

județelor din România, prin care comunica semnalmamentele și cere arestarea lui Mircea Mălăeru. Textul acestuia ne lămurește despre activitatea fierbințeanului Mircea Mălăeru și a colaboratorilor săi:

Depeșă telegrafică/ Circulară către domnii Prefecți a județelor/ din România Unită,/ Nr. 437

1862 ianuarie 23

Mircea Mălăeru din satul Fundul-Danciului: ca de 40-45, statul scurt, fața oacheșă, barba rasă, mustața neagră; îmbrăcat cu poturi, mintean, hermenă cu blană neagră, scurteică lungă de postav de Brașov cu blană neagră, cisme lungi, încins cu brâu și căciulă neagră în cap.

Prin mâgliširi¹⁸⁸ criminale izbutind a amăgi pe unii locuitori din satele județelor Prahova și Ilfov de a se porni cu intenții turburătoare în capitală și izbutind a scăpa neprins, vă invit să luați îndată dispozițiile cele mai active și binemeritate spre a-l prinde și sub bună pază a-l trimite aici, vestindu-mi prin telegramă rezultatul¹⁸⁹.

Prinderea capilor răscoalei 1862

Într-un act din 26 ianuarie 1862, emis la Plumbuita, găsim un *Raport al procurorului Curții de Apel Criminală, înaintat la Departamentul de interne, prin care solicită prinderea capilor răscoalei organizată și condusă de Mircea Mălăeru*. Textul acestuia ne lămurește despre activitatea fierbințeanului Mircea Mălăeru și a colaboratorilor săi:

Principatele Unite/ Procurorul Curții de Apel Criminală/ Anul 1862 ianuarie/ Plumbuita/ Domnule Ministru

¹⁸⁸ ademeniri, amăgiri, flatări, înșelări, înșelăciuni, înșelătorii, lingușeli, lingușiri, măguleli, măguliri, momiri, păcăleli, păcăliri, prostiri.

¹⁸⁹ *Tezaur de ...*, doc. nr. 168, p. 200-201.

Se văd implicați, patruzeci de agenți principali, în mișcarea făcută de mai mulți locuitori din diferite comune ale districtelor Prahova și Ilfov, a veni în gloate la București, pentru 24 ianuarie. Rănind în trecerea lor pe subprefectul plășii Mostiștea și bătând și maltratând pe procurorul Tribunalului Corecțional din București. Următorii indivizi:/ Tudor Vostandin și Marin Coteneată din comuna Fierbinți/ Dumitru Cazacul/ Mareș Păun și Ioniță Zaharia din comuna Dridu-Sărindarele/ Mușat Albu alu Ilinchi văduvă din Târgu-Fierbinți.

Acești oameni însă nu se află încă prinși și dați judecății, făcându-vă cunoscut numele lor, iau curajul a vă ruga să dați ordine dreguitorilor administrativi pentru prinderea și aducerea lor la Mănăstirea Plumbuita.

Primiți, vă rog, domnule Ministru, încredințarea osebitei mele considerațiuni.

ss. Indescifrabil/ Domnului Ministru Secretar de Stat la Departamentul de Interne/ <Rezoluție>: Primită ianuarie 27/ La Prefectura de Ilfov a se efectua îndată cererea domnului procuror./ 1862 ianuarie 27/ I.B¹⁹⁰.

Răspunsul lui N. IORDĂNESCU, învățătorul comunei Fierbinți 1873

*România/ Sco(a)la de Băeți/ din Com(una). Ferbinți Stroesci/
No 23/ Anul 1873 Noembrie 7*

Domnule Revisore,

Spre satisfacerea adres(e)i D(omnu)lui Primar No 1100, urmată după a D(omnu)lui Subprefect No 7894 cu respectu ve înaintez pe lângă aquesta răspunsul isvodului Cestionaru spre quille de cuviință./

---

¹⁹⁰ *ibidem*, doc. nr. 169, p. 201.

Bine voiți a primi încredințarea ossebitei melle considerațiuni./ N Iordănescu

D(omniei) Sale/ D(omnu)lui Revisoru al Sco(a)lelor din Județul Ilfovu fila 65 față/ fila 65 verso/ După scrupulossele cercetări que am făcutu în totu rondul Comuni cum și prin vecinătate întrebând pe oriquare am pututu afla următoarele:

La întrebarea I Alin(iatul) V mi s'a spusu de două movile quare se zice quă așa le am pomenitu fără a sci que însemneză. Mergând și subscrisul la facia locului spre a putea corespunde întrebări(i) IV alin(iatul) IV, am vezutu înadeveru două movili depărtate una de alta de 5 stânj(eni; = 10m, n.n.), în alte de 1½ st(ânjeni; = 3m, n.n.) trunchiate, așezate între păducele Stroiasca și Mo(a)ra spre meza-zi de Comuna Ferbinți se deslușește quă una cade în Moșia Stroiasca spre răsăritu de Pădure depărtatumulu de 10 st(ânjeni; = 20m, n.n.). iar quealtă în Moșia Sărindaru Mo(a)ra spre Apus de pădurea Mo(a)ra și printre aqueste două movile se află drumul quare limitează uă moșie de alta, făcându-se acum arătură pe elle.

Idem (= La întrebarea I, n.n.) Aliniat(ul) VI mi s'a spusu de nișce gropane și quare odinioară aru fi fostu satu portă numirea de Gropile Jidovilor (=uriași, giganți, n.n.) locuite fiind de o(a)meni și s'au găsitu întrânsele cărămizi, funduri de o(a)lle, bănuți și iconiță. Constatându le-am găsitu spre meză zi de Ferbinți dincolo de Pădurea Stroiasca pe mallu Colciagului două gropane ronde în lungime de 30 st(ânjeni; = 60m, n.n.), depărtate una de alta de 1000 stânj(eni; = 2000m, n.n.) și s'au găsitu pînă anul (1)870 cu ocase arături trecînd printrânsele bănuți căniți de argintu unde am și vezutu la unu locuitoru anumit Ioniță Cazacu uă iconiță de argintu în mărime de 0,04m, pe o parte fiind Maica D(omnu)lui cu D(omnul) Christos în brace și pe cea altă ștersă, borcane, funduri de o(a)lle în grossime de două degite și aqueste locuri se zice quă în adeveru au fostu locuite de o(a)meni quărora le ziceau Jidovi (=uriași, giganți, n.n.) pentru aquea po(artă și numirea probabil pentru aquesta este quă se află și nișce lilieci. De aci spre răsări și meză-nopte depărtare de ¼leghe (=aproximativ 1-1,37km,

n.n.) și moșia Sărin fila 65 verso/ fila 66 față mai este un locu quare po(a)rtă numirea de Odăi, fiind și în aqueste locu totu satu.

De la Gropile Jidovilor spre meză zi îndepărtare de ¼leghe (=aproximativ 1-1,37km, n.n.) pe moșia Drăgoesci se mai află uă movilă rotundă țuguiată înaltă de 5 st(ânjeni; =10m, n.n.) și grosimea de 20 st(ânjeni; =10m, n.n.) unde se zice la Movilița¹⁹¹ din aquesta s'au scosu blăni de scândură și de uni(i) au fostu săpată la aquesta movilă se zice que fostu satu totu din vremile Jidovilor.

Spre răsăritu de Ferbinți între Stroesci și Zuru la marginea cătunului, se află nișce ziduri vechi în forma Bisserici și chiar astăzi se înmormântează pe lângă aquesta zidire cadavre, despre aquesta se zice quă a fostu Biserică de este acum 400 ani și la cutremuridirea la 1835 s'a dărâmatu zidu. Spre meză nopte de aquasta Bisserică se află nișce molozu, băligaru, cărămizi que se zice quă au fostu casse totu pe timpul quând a fostu Busserica.

N Iordănescu/ Învățătorulu com(unei).
Ferbinți/ Județul Ilfov¹⁹²

Răscoala de la 1888

Într-un act din 4 aprilie 1888, emis la București, găsim un Comunicat privind desfășurarea răscoalelor țărănești în localitățile județului Ialomița pe data de 3 aprilie 1888. Textul acestuia ne lămurește despre frământările țăranilor fierbințeni în 1888:

Parte neoficială/ București 4 aprilie 1888

¹⁹¹ Este printre primele atestări ale toponimului Movilița, cu referire la comuna de azi Movilița, din Județul Ialomița, aflată în apropiere de Fierbinți, atunci, la 1873 – pe moșia Drăgoești.

¹⁹² Alexandru ODOBESCU, *Chestionarul arheologic, în Ms. rom. 227, sec. XIX (1871-1874), Răspunsul com. din jud. Ilfov, Ialomița, Iași și Mehedinți la Chestionarul arheologic alcătuit de Alexandru Odobescu*, Biblioteca Academiei Române, filele 65 -66.

Mișcarea țărănilor nu s-a propagat afară de câteva izbucniri izolate în sudul plasei Dâmbovița spre linia ferată Giurgiu și a rămas necunoscută în partea de răsărit a județului.

Situația la 3 aprilie, ora 10 seara era:

La Fierbinți, Greci-Grădiștea, Fundul Danciului, Micșunești, Balamuci ordinea a fost restabilită de vânătorii comandați de d(omnu)l Magheru, călărașii de d(omnu)l Solomonescu și roșiorii de d(omnu)l Elefterescu.

A fost un moment de încercare amenințătoare la Fierbinți la 10 ore dimineața, rebelii vroiau să atace telegraful și să pună mâna pe compania locală prea slabă pentru a rezista. Ajutoarele aduse în grabă de d(omnu)l căpitan Solomonescu au evitat o ciocnire. Trupele locale au tras două salve de împușcături fără ca nimeni să fie rănit. Raporturile sunt absolute precise atât ale militarilor cât și cele civile și știrile date de ziare sunt eronate și li se dă o desmințire completă.

Plutoanele și detașamentele sunt lăsate în fiecare gară, în fiecare sat.

Arestări au fost făcute la Fierbinți cu osebire la Greci Grădiștea unde populația bătrână îl dezarmase pe căpitanul local Braciu și pe primar, acești doi numai în noaptea de 2 spre 3 aprilie au putut scăpa în pădure. Toate puștile și cartușele smulse de la dorobanți dezarmați au fost recuperate de armată¹⁹³.

Fierbinți la Răscoala din 1888

Domnule ministru,

Astăzi de dimineață amu intratu în satulu Afumați cu unu Escadron Călărași, Comandatu de Căpitani Solomonescu și Dacie companiei vânători comandate de D(omnu)l. Major Maghieru, Cavaleria a inconjurato sefulu eara vinatori intrîndu in satu au făcutu arestări în numeru de 130. Nu am întâmpinatu nici o rezistență din partea

¹⁹³ Tezaur de ..., doc. nr. 212, p. 238-239.

lor, încă din trecerea noastră prin Cr(ea)tza-Leșile și Ferbintzi și Gradiștea sunt înspăimântați, mulți au fugitu în păduri din capi loru alții prin Bucuresci. Din toate cercetările ce am făcutu pînă acumu reesu probe cu indicii suficiente că causa revoltei din Ferbinței au fost unu Dlu. Raicoviceanu fostu subprefectu și arendași în Măineasca moșia defunctului Califaru acesta este unulu din agenti provocatori. De aci s(-)au transmisu prin comunele vecine asemenea cei care au pusu în miscare Lipia Bojdani. Arestat doi individi Iorgu Georgescu și Nic. Baicoanu acești doi din urmă suntu arestati. In ceea ce privesce Arendasulu Raicoviceanu este dispărutu prin Bucuresci înca de la începutulu acestoru mișcări. Pe unde am trecutु prin comune liniscea acuma domnesce. Am dresatu Procese verbale aprobe în fie care comună de distrugerele ce am constatatु asupra proprietățiloru arestindu autorii care s(-)au gasitu in comună, cei dositu amu luatु dispositiuni să fie inaintati Dloru. Judecători de instrucție unde tote aceste afaceri se voru repartiza. Astăzi și mâine cercetezu in de aproape cele petrecute in Afumați, amu expediatu călărași în catunele vecine spre a(-)mi aduce pe agenti provocatori de aci care acumu se afla refugiați, neputindu reuși ar avea maine la dresarea acteloru âi voiu menționa în Procesul meu Verbalu ramedidu a fi cercetat in urmă la Instrucțiune. Duminică dimineața voiu intra in Bucuresci expediendu asemenea și vreo 30 de locuitori arestati de aci șefi revoltei ma voiu presentu inaintea domnului ministru spre a raporta mai detaliatu cele ce am constatatु.

Bine ar fi si rogu respectuoasu pe Domnu Ministru ca Escadronulu Capitanului Solomonescu să primească ordin de a stârni mâine aci de 2 ore ce Dta. cunosce mai de aproape pe locuitori din Afumați.

Primiți vă rogu Dle. Ministru asigurarea distinsei mele considerațiuni./ Procuror A. Parașchivescu/ 8 aprilie 1888/ Afumați¹⁹⁴.

¹⁹⁴ROLLER, *op. cit.*, p. 16-17.

Arestați în maneurile¹⁹⁵ Malmeson

8 aprilie 1888

Manejul Roșiorilor

(...)/ Dridu Movila...3/ Fierbinți...6/ (...)/ Hagiesci....5/ (...)/ Greci/ Grădiștea...6/ (...)/ Dascălu Creața...1./ (...)/ Procuror Indescifrabil¹⁹⁶

Arestați în maneurile Malmeson

8 aprilie 1888

Manejul Artileriei

Grecii-Grădiștea...28/ (...)/ Fierbinți...20/ Dascălu Creața...15/ (...)/ Procuror Indescifrabil¹⁹⁷

Telegrama/ No.....

Presintată la Ferbinti Nr. 23 s cl.../ Cuvinte 114 grupe... data 11/4 ora 4 m. 40 timpu.../ Transmisă de ... Nr... data... ore... m... timpu.../ Copie/ D. Ministru resbel. Buk.

În acest moment sunt înștiințat de Primăria Greci-Grădiștea care aparține acestei campanii că spiritele sunt agitate contra autorități comunale și a persoanelor de consideratie asteptand in fiecă moment izbucnirea revoltei. Plecu acolo cu 20 soldați dorobanți luati din cei 30 concentrați la companie lăsând a mai veni în urma din cei concentrați

¹⁹⁵ manej= loc special unde se dresază sau se antrenează caii, unde se învață călăria etc.; arenă pe care evoluează (la circ) animalele dresate.

¹⁹⁶ ROLLER, *op. cit.*, p. 17-18.

¹⁹⁷ *ibidem*, p. 18.

la comuna Dridu unde domnesce o perfectă liniște, inca 15 soldați este forte trebuinciosă prezenta a două escadroane în Fierbinți pentru a putea face față eventualitatilor. Eu voi fi înainte de a ajunge trupa la destinații. Dl Prefect nu a recomandat ca să raportez direct Du. Imediat ce voi ajunge ve raportez./ Nr. 145/ Căpitan Bratu¹⁹⁸.

Telegrama/ No. 44/0

Presintată la Gara Branesci Notta cl.../ Cuvinte... grupe... data 12/4 ora 11 m. 00 timpu.../ Transmisă de ... No... data... ore... 12 m... 33 t.../ (...) Un escadron cavalerie la Ferbintzi ca se se facă politie patrulând comunele și satele până despre limita județului Prachova și a plasei Snagov. (...) ¹⁹⁹

Telegrama/ Nr.....

Presintată la Ferbinti Nota/ Cuvinte... Grupe... data 13/4 ora 5 m. timpu.../ Transmisă de ... Nr... data... ore... m... t.../ Urgentă. D. Ministru Resbel – Ministru Justiției – Corpul armata 2 – și Reg. 6 Dorobanți.

Venind în comuna Micșunesci greci află de la șefu acestei garnizoane și de la alți oameni că o grupă de individi au căutat pe primaru acasă la el și spunându-le că nu este acasă sau întorsu înapoi la casele lor din catunu fundu darliului întrejeul ce am făcut la primarie m'am intilnit cu Ghiță Dima proprietaru moșiei Grădiștea care oprindune în drum mi spune plingând ca o mulțime de omeni vin despre Lipia Bojdani cari sau oprit pentru un moment in monastirea Caldurașani unde devastează totul făcând atrocități tot in acest drum m m'am intilnit cu fostul starețu de la Caldurașani Gherase Ghiță Mihailescu

¹⁹⁸ *ibidem*, p. 29-30.

¹⁹⁹ *ibidem*, p. 32.

administratorul moșiei Macșineni proprietatea d(omnu)lui. Hagi Tudorache care mi au confirmat cele spuse de D. Tănase Dima. Las în comuna Micșunești Greci 21 soldați dorobanți sub comanda unui caporal pentru menținerea bunei ordine de aci plecu la comuna Greci-Grădiștea ca se me pun in comunicație cu trupele ordonate Dv. Intorcandu me fierbinți; ve voi raporta./ Căpitan Braciu²⁰⁰

Telegrama/ Nr.....

Urgent/ Dlui. Ministru Justiției/ Buk./ Presintată la Fierbinti Nr. Notă... cl.../ Cuvinte... Grupe... data 13/4 ora 12 m. t.../ Transmisă de ... Nr... data 13/4 ore 1 m... t.../

Rog bine voiți ca jumătate trupele menționate de Dvs. se vie direct Fierbinți și jumătate greci-grădiștea și cât se pote de urgent se asteptă în fiecare moment declararea revoltei din cauza timpului reu care face pe omeni se stea acasă avînd ordin pentru concentrare întregii companiei voi porni Bucuresci luând bine înțeles și soldați de paza din comunele Dridu Dragoești Bitzinele și Greci-Grădiștea dacă trupele indicate de Dv. nu vor sosi până la concentrarea companiei sub scrisul sunt forșat dupe ordinul cel am ca se plec cu compania Bucuresci aici nu am nici un călărași./ Căpitan Braciu/ Am respuns că sunt pornite venatori la Ștefănesci-Dascălu și că vin roșiori din Criveno Lipia-Bogdani²⁰¹.

Expres/ Telegrama/ Nr. 54/0

Presintată la Fierbinti Nr. 0/0 cl.../ Cuvinte... Grupe... data 13/4 ora 1 m. 30 timpu.../ Transmisă de ... Nr... data... ore 2 m... ti.../

²⁰⁰ *ibidem*, p. 36.

²⁰¹ *ibidem*, p. 37-38.

*În acest moment sosit primarul Micșunesci revolta deja începută în
acea localitate aduni dorobanți din fierbinți câți voiți găsi plec acolo./
Căpitan Braciu²⁰²*

Telegrama/ Nr. 480/73

urgentă/ Alessandru I. Marghiloman/ Buk.

*Presintată la ferbinti Nr. 73 cl.../ Cuvinte 38 grupe... data 14/4
ora 8 m. 30 t.../ Transmisă de ... Nr... data... ore... m... t.../*

*Armata nu a sosit in ferbinti mare revolutzie capitanu companiei
arestat de omeni suntem in pericol. Fugit dridu, la nopte se crede
va isbucni și aici ve rog respectuos datzine ajutore./ Cleopatra
Panaintescu/ P. Conform. Indescifrabil²⁰³*

Telegrama/ Nr. 139/0

Dlui. Ministru Al. Marghiloman/ Buk.

*Presintată la ferbinti Nr. 23 cl.../ Cuvinte 49 grupe... data 14/4
ora 7 m. timpu.../ Transmisă de ... Nr... data... ore 8... m... t.../ Copie/
Urgenta. Corpu 2 Armata Buk.*

*Dispozatzi trimiterea de trupe ferbinți acu ora 6½ iar resculat
batut grav unu individ mâine fiind duminică se pregătește mare
revolta adunanduse din tote partile rebelii, cu trupa ce am nu pot a
restabili ordinea sunt decisi a face devastari./ Locotenent Simion/ Nr.
152/ P. Conform. Indescifrabil²⁰⁴.*

---

²⁰² *ibidem*, p. 38.

²⁰³ *ibidem*, p. 44.

²⁰⁴ *ibidem*, p. 47.

Telegrama/ Nr. 66/0

Expres/ Ministru Marghiloman/ Buc.

Presintată la ferbinti Notta... cl.../ Cuvinte... grupe... data 14/4 ora 1 m. 40 timpu.../ Transmisă de ... No... data... ore 2 m... t.../ Copie/

Dlui Diriginte – Buc./ Informat ca rescola na incetat. Bătuti multime de lume negustori consilieri notaru. Se crede a fi trei omeni omorâți. Se încearcă se tae telegraful se ceartă intre ei nelasându-i omani din sat se tae. Primarul fugit cu Perceptorul îi cauta sai gaseasca si pe ei. Armata na sosit de fel./ Off. Ferbinti/ P. Conform. Indescifrabil²⁰⁵

Telegrama/ Nr. 51/0

Presintată la Ferbinti Notta... cl.../ Cuvinte... grupe... data 14/4 ora 12 m. 45 t.../ Transmisă de ... No... data... ore... m... t.../

Corpului II-lea Armată./ Capitanul Braciu batut gravu și legat în comuna Greci Gradiștea. In ferbinti numeru victimelor nu se stie. Inșă mulți batuti grav. Populația revoltată sau vorbit a taia telegraful. Trupe de nicăeri nu au sosit./ Locot. Simion/ P. Conform²⁰⁶.

Telegrama/ No.....

Urgenta. Ministru Resbel Buk./ Presintată la Ferbinti Notta... cl.../ Cuvinte... grupe... data 14/4 ora 7 m... t.../ Transmisă de ... No... data 14/4... ore... m... t.../

(...) Astăzi sosit locotenetul companiei in Ferbintzi trupa na facut us de arme./ Capitan Braciu/ P. Conformitate Indescifrabil²⁰⁷

²⁰⁵ *ibidem*, p. 55.

²⁰⁶ *ibidem*, p. 55.

²⁰⁷ *ibidem*, p. 59-60.

Telegrama/ Nr...

Presintată la Ferbinti noțtă... cl.../ Cuvinte... grupe... data 15 ora 6 timpu.../ Transmisă de ... No... data... ore. m. t.../ Dlui. Ministru de Justiție și Dlui. Procuror General./ Copie

Aseară primind ordinul Dvs. Pentru cele ce se petrec la Greci Grădiște și Ferbinții am pornit în zori de ziuă la grecii grădiștea cu batalionul de venatori requiziționați trasuri și cu escadronul capitanului Solomonescu, iar Dnu. capitan Elefterescu au pornit iarăși marși forțat la Ferbintzi. Am pornit de odată în două diferite puncte unde presupunem că Capitanul Braciu au fost grav batutsi desarmat. Sosind în Gradistea am aflat că Dnu. Capitan Braciu abia au putut scăpa din comuna Gradistea în urma loviturilor ce primise. Am dispozat arestarea capilor revoltaților. Am dresat acte de tote distrugerile comise de dâșii și rănirile grave săvârșite asupra cârciumarilor primarilor notarilor cât și asupra celor l-alți funcționari din cătune mai cu seamă asupra arendașilor. Am făcut arestări în Creată Leșile și catunele sale cât și prin tote comunele revoltate. Până în Ferbinti linistea se află complect restabilită până aci dupe informatiuni ce am în Ferbinti sosindu-mi au spus de comandantii escadroanelor, că s'au tras focuri în urma somațiilor legale făcute de sefi și intimpină cu tote acestea rezistentă. De la locuitorii revoltați nu s'au rănit nimenea Revoltați nu s'au rănit nimenea Asemenea îmi comunică Comandanții că focu s'au tras de dorobanții cu schimbu din Ferbinti în urma palmelor primite de un sergent de la locuitori pe când ei se făcea somatii Am făcut arestări de toti capii Proced la perquisitiuni dresese acte de tot ce am constatat în Ferbinti. Dridu din nou în revoltă. Primescu stire acum. Pe la comunele învecinate plantezu câte un pluton de soldati spre a restabili liniste și a face cu totzi arendasi remași prin comune să nu părăsească domiciliul. Ve voi pune în curent de ori ce ar surveni nou./ Procuror Paraschivescu²⁰⁸

²⁰⁸ *ibidem*, p. 64-65.

Telegrama/ Nr. 21/0

Presintată la Ferbinti Nottă... cl.../ Cuvinte... grupe... data 15/4 ora. 7 timpu.D.../ Transmisă de ... Nr... data 15/4... ore... m... t.../ Corpu 2 Armată – Buk.

Sosit un escadron marsu forțat 7 ore dimineața. Ocupat satul ferbinti. Peste două ore sosește batalionul Vânători și un escadron Calarași. Pana în acest moment nu este nici o agotațiune. Am început a aresta capi revoltei avind voia procurorului Paraschivescu care vine cu Directorul Ministerului Lupu Costache./ Comandant Escadronului 2 Calarasi Elefterescu/ P. Conform. Indescifrabil-²⁰⁹

Telegrama/ Nr. 404/18

D. Marghiloman/ Ministru/ Buk/ Presintată la... Branesti nr. 18 cl.../ Cuvinte 14... data 15/4 ora 6.15 m. timpu.../ Transmisă de ... ora 6.30... m... t...

Locotenentu Janolescu primit ordin mearga Ferbinti. Parerea mea sa staruiți a se lăsa armata permanenta Hagiști patru-cinci zile completeze liniștea./ Petrescu/ p. Conf. Indescifr²¹⁰.

Telegrama/ Nr.....

Presintată la Brănești Nr. 17 cl. 6/ Cuvinte 86 grupa... data 15/4 ora 4 m. timpu.../ Transmisă de... No... data... ore... m... t.../ Dlui A. Marghiloman

Astăzi comuna noastră a fost în o stare de revoltă și barbarie îngrozitoare. Ajutorul primarului bătut pe morte. În momentul când

²⁰⁹ *ibidem*, p. 66.

²¹⁰ *ibidem*, p. 68.

barbarii voiau să devasteze, totul să prade casa și omore lumea a sosit Dl. Locotenent Holban. Din regim. 3 călărași cu 40 soldați a prins cincizeci resculați sunt legați. Asteptăm din ferbinți parchetul. Dnii. Oficieri sunt tot aci, mobila in casele mari nestrictă dar rescolită cautând primarul și notarul a-i omori./ Petrescu²¹¹

Telegrama/ No. 128/0

Presintată la ferbinti Nottta cl.../ Cuvinte grupe... data 16/4 ora 4 m. 40 timpu/ Transmisă de ... No... data... ora 5 m... t.../ Dlui. Ministru Justiție și Dlui Procuror Gl.

Am sosit la Lipia Bojdani devastări complete ale proprietati. Am arestat cativa care la început sau opus și sa tras câte va focuri de vanatori. In urma sau predat. Pe cand vanatori dispun plecarea convoiului cu arestatzi ne am pomenit cu uă ceată de vreo 300 oameni armati cu ciomege și sulife in capul ciomegelor veneau să facă a li se da drumul la cei arestati. Am inaintat 4 plutoane de vânatori. Am eșit in fruntea lor și am făcut cele trei somatziuni legale. Am zis si trompetului prin Dnu. Comandant să se facă, vazînd că are se se dea focuri au lasat spangile și ciomegele și le-am zis se ingenunche la pămînt, pe capii îi arestez expeduindui Bucuresti, dresesz act? Nu au fost nici un ranit. Sunt groznic speriat de focurile care sau tras. Linistea se afla restabilita, multi la tragerea focurilor au intrat în padure. Am găsit un mare număr în pivnița îngrijitorului beți unde au spart șease buți cu vin si tot distrus in mod ingrozitor la Dnu. Jancu Georgescu administratoru.

Astept ordinele Dvs. daca trebue să trec și in alt punct./ Procuror Paraschivescu²¹²

²¹¹ ibidem, p. 72.

²¹² ibidem, p. 78.

Telegrama/ Nr. 43/0

Presintată la Ferbinti No Notă. cl.../ Cuvinte... grupe... data 16/4 ora 9 m. t. d... / Transmisă de ... No... data 16/4... ore... 9 m. 30 t.../ Dlui Ministru de Justiție și/ Dlui Procuror General./ București.-

Am pornit astăzi din Fierbinți spre Lipia Bodjani cu majorul Magheru în urma ordinului am făcut arestări în Fierbinți linistea completă restabilită./ Procuror Paraschivescu²¹³

Telegrama/ No. 34/0

Presintată la Ferbinti No 43 cl.../ Cuvinte 111 grupe... data 18 ora 6 m. timpu.../ Transmisă de... No... data 18.. ora 7 m... t.../ Corpu II

Maine pornesc din nou asupra Lipia Bojdani unde las o companie. La Ferbinți trebuie asemenea sa las o companie. Nu am disponibil pentru a merge asupra Afumașilor de cat 2 companii vanatori cu efectiv total de 96 oameni din care 50 recruți și 2 plutoane de calarași. Cu aceste trupe nu se poate face nimic la Afumași unde populațiunile are și arme. Din cele două companii disponibile una se află la Stefanesci Joi seară trimiteți cel puțin 2 companii din București, Joi seară 7 Aprilie să se afle la Stefanesci unde va primi instructii de la subsemnatu./ Colonel Popescu²¹⁴

Telegrama/ Nr. 187/0

Presintată la Ferbinti Nr. Nota cl.../ Cuvinte... grupe... data 18/4 ora 5 m... timpu.../ Transmisă de ... No... Data... ora 5 m. 20 t.../ Dlui. Procuror general/ Buk.

²¹³ *ibidem*, p. 82-83.

²¹⁴ *ibidem*, p. 121-122.

In acest moment am intrat în Fierbintzi din Lipia Bojdani cu colonelul popescu care se afla comandantul trupelor din punctele Lipia Bojdani cu cătunele sale Herbintzi, Greci, Gradiștea, Fundu Danciului, Catumorei, Hagieșci, Creatza, Lesile cu cătunele peste tot linișcea complet restabilită Mâne 7 Aprilie ora 6 pornim cu colonelul prin Dascalul la Ștefănești și imediat trecem în Afumatzi. Vă rog arătați-mi instrucțiunile și dacă trebuie să rămâi și eu cu colonelul Popescu la Afumatzi mâne./ Procuror Paraschivescu²¹⁵

Telegrama/ No.....

Presintată la Ferbinti Nr. 45 cl. 8/ Cuvinte 200 Grupe... data 18/4 ora 5 m... timpul/ Transmisă de ... No... data... ora 5 m. 50 t./ Copie

Corpului 2 de armată București/ Eri primit Escadronu Roșiori astăzi ora 9 ¼ Căpitanu Elefterescu sosit Urziceni, raportează că în drum a găsit linișce prin toate satele. Astăzi pornit din Căldărușani cu 2 companii asupra lipia Bojdani Gruia. Am pus de o explorat pădurile învecinate unde sunt refugiați încă din locuitorii satelor, dâșii fugind din naintea trupelor s'a tras mai multe focuri care a fost fără rezultat. Am lăsat în Gruia o companie cu misiune de a îngriji de linișce și a explora în direcțiile Periș și Fulga. Acum sosit în Ferbinți unde las o companie cu misiune a îngriji de linișce și în satele învecinate. Măine Joi un detașament din această companie sub comanda Căpitanului Pandelescu va porni la Albesci și Urlați. Iam dat ordine a vă raporta direct la Urlați rezultatul ce a avut. Am luat dispoziții ca maine Joi să se afle la Ștefănesci trupele ce mai sunt disponibile, 2 companii vânători și 3 plutoane călărași. Vineri voi merge asupra Afumaților unde la cea dintâi rezistență, se va uza de focuri. Trimite Joi sera Ștefănesci ne apărat o Companie./ Colonel Popescu/ No. 8²¹⁶

²¹⁵ *ibidem*, p. 131-132.

²¹⁶ *ibidem*, p. 138-139.

Telegrama expres/ Nr. 45/0

Presintată la Ferbinti No... Notta... cl.../ Cuvinte... grupe... data... ora 12 m... t.../ Transmisă de ... No... data... ore 12 m. 15 t...

Aici peste 200 omeni au venit inarmati cu ciomege la Primarie au omorât 2 omeni ce se zice a fi unul consilier altul negustor, mai multi grav batuti. Arhimandrit Ghersim reu batut primaru fugit. Acestea dupe informatile luate pîna acum. Revolta continuă./ Off. Ferbinti²¹⁷

Fierbinți în presă la Răscoala din 1888

Mișcarea țăranilor din Ilfov a putut începe sub o înfățișare politică: azi însă ea a degenerat într'un adevărat asalt în contra proprietății.

În toate satele resculat faptele au fost identice. Mai întâi alungarea autorităților comunale, însoțită adesea de violențe asupra persoanelor, violențe ce au mers până la moarte: mai în urmă prădări la casele arendașilor și proprietarilor. Pretutindeni aproape acestora li s'a devastat cu totul mobilele, li s'a scos porumbul din pătule și pe alocurea locurile de arătură au fost luate în silnicie.

Programul de asemenea a fost identic. Pretutindeni s'a spus că ar fi venit ordine din București să se dea țăranilor locurile cu dijmă din zece una, ierbăritul numai 1 leu și porumbul cum o fi.

Cum se vede nu se mai poate explica mișcare printr'un fel de spontaneitate. O lozincă a fost dată și de sigur se poate găsi urma unei agitațiuni culpabile.

Se vor face sforțările cele mai mari pentru a se putea pune mâna pe ițele acestei odioase înscenări.

În așteptare guvernul e silit să ia măsuri energice de represiuni și mulți din nenorociții care au fost întărâtați vor plăti poate mai înainte de mișeii care i-au pus în mișcare.

²¹⁷ *ibidem*, p. 218-219.

Iacă dispozițiunile ce sunt până acum în curs de execuțiune:

(...) Alt centru de răscoală plecat din Fierbinți s'a întins prin Creța-Leșile, Dascălu, până la Crătunești. (...) În cel din urmă moment (azi dimineată) mișcare a izbucnit și în Lipia-Bojdanii, unde devastațiuni enorme au fost comise la arendași și unde comerciantul Nicolae Filip a dispărut.

În această direcție ajutoare imediate au pornit ca să întărească trupele locale din Fierbinți. (...) Îndată ce liniștea va fi restabilită suntem siguri că guvernul se va ocupa de întreaga situațiune a țăranilor.

Mai pretutindeni administrațiunea comunală fusese cu totul neomenească față cu țăranii. Pe alocurea arendașii și proprietarii nu aplicaseră cu sinceritate contractele agricole. Astfel răuvoitorii au putut găsi un teren priincios pentru propagarea ideilor subversive. Sunt indicii certe că în curândă vreme să poată lucrarea de ameliorațiune./ (România Liberă, 2/14 Aprilie 1888 – la 3178, București)²¹⁸

Mișcare din Lipia-Bojdani nu s'a propagat ci din contră s'a resfrânt tot asupra liniei Fierbinți-Grădiștea, unde era cuibul primitiv. Această mișcare va fi mâine potolită grație prezenței acolo a numeroase forțe de altfel de căpitanii de dorobanți locali, Bratu și Goroveiu au fost cei mai buni agenți de pacificație./ (România Liberă, 3/15 Aprilie 1888 – București)²¹⁹

Răscoala a izbucnit la Fierbinți cu o putere și mai mare. Se vorbește că ar fi doi morți./ (Universul, 5/17 Aprilie 1888 – București)²²⁰

Se spune că la Fierbinți ar fi izbucnit uă răscoală ca cea de la Urziceni (Românul, Joi, 5 Aprilie 1888, București)²²¹.

Știrile de aseară sunt mult mai asigurătoare decât cele de eri dimineată. Se simte că atitudinea energică luată de autorități începe să intimideze pe răsculați. Agitatorii și căpeteniile au luat drept

²¹⁸ *ibidem*, p. 229-230.

²¹⁹ *ibidem*, p. 231.

²²⁰ *ibidem*, p. 234.

²²¹ *ibidem*, p. 235.

slăbiciune cece nu era decât umanitate din partea guvernului. Astăzi simt cu toții că s'a schimbat fața lucrurilor.

Astfel, la Fierbinți, de unde pornise mișcarea, se adunase pentru dimineața de ieri un număr considerabil de răsvrățiți care voia să completeze opera de distrucțiune deja începută cu două zile înainte pe la Micșunești, Dridu, Grecii, etc. (România Liberă, 5/17 Aprilie 1888, București)²²²

Comunicat/ Mișcarea țăranilor s-a propagat afară de câteva izbucniri izolate în sudul plășei Dâmbovița, spre linia ferată Giurgiu și a rămas circumscrisă în partea de răsărit a județului.

Situația la 3 Aprilie 10 ore seara era: În Ferbinți Greci-Grădiștea, Fundul Danciuului, Micșunești, Balamuci, ordinea a fost deplin restabilită de vânătorii comandați de D. Magheru, călărașii de D. Solomonescu și roșiorii de D. Elefterescu.

A fost un moment de încăerare amenințătoare la Ferbinți, la 10 ore dimineața; rebelii voiau să atace telegraful și să pună mâna pe compania locală, prea slabă pentru a rezista. Ajutoarele aduse în grabă, precis la acel moment, de căpitan Solomonescu, au evitat o ciocnire.

Trupele locale au tras două salve de împușcături fără însă ca să fi fost nimeni rănit.

Raporturile sunt absolut precise, atât cele militare cât și cele civile și știrile date de ziare sunt eronate și li se dă o desmințire completă. Plutoane și detașamente sunt lăsate în gardă la fiecare sat. Arestări au fost făcute în Fierbinți și cu osebire în Greci-Grădiștea unde populația bătuse și dezarmase pe căpitanul local Braciu și pe primar; acești doi numai în noaptea de la 2 spre 3 Aprilie au putut scăpa în pădure. Acest demn militar, refugiat în Căldărușani, s'a pus pe dată la dispoziția comandanților pentru a relua serviciul. Toate puștile și cartușele smulse de la dorobanții desarmați au fost recuperate de armată.

În comunele Lipia-Bojdani cu cătunele și Căldărușani, mișcarea este încă foarte vie: s'a adunat acolo un număr mare de răsvrătitori care amenințau de a invada Prahova, sau de a se dirige spre Crivina.

²²² ibidem, p. 236.

Raporturile cele din urmă anunță că mâine dimineată două escadroane din Focșani (Maior Rhetoride) cari sunt în Căldărușani, cooperând cu forțele aflate în Fierbinți, vor restabili ordinea./ (Universul, 6/18 Aprilie 1888, București)²²³

Primul ministru a declarat eri că la Fierbinți au fost 15 țărani uciși de gloanțe, iar la Dudești 6. Numărul răniților nu l-a spus (Lupta, București, Miercuri 6 aprilie 1888)²²⁴.

Comunicat/ București 6 Aprilie/ (...) 2. Nu este adevărat că regimentul 6 dorobanti a fraternizat cu resculații și că a venit în conflict cu cavaleria de linie. Acest regiment se află, de la începutul răscoalei, întrebuițat la restabilirea ordinii și anume: compania 8 din Fierbinți a putut menține ordinea în partea aceea a districtului până la sosirea cavaleriei de ajutor; plutoanele locotenentului Simion și a sergentului Sandu Dumitru au trebuit chiar să recurgă la arme pentru a nu fi zdrobite de mulțimea răsculaților./ (Monitorul Oficial, 8/20 Aprilie 1888, București)²²⁵

Revolta țăranilor/ (Relație de la Ministerul Justiției)/ (...) La Fierbinți și la Paraschiv nimic de semnalat. (...)/ (Universul, 9/21 Aprilie 1888, București)²²⁶

Iată cum s'a împărțit între diferiți judecători de instrucțiune instruirea afacerii ultimei turburări: (...)/ Cabinetul IV (d. Florian) Comunele: Dridu, Chiroiu, Crătunești, Creța, Leșile, Fierbinți, Grecii-Grădiștea, Vasilați, Obilești. (...)/ (Românul, 2 Mai 1888, București)²²⁷

---

²²³ *ibidem*, p. 238.

²²⁴ *ibidem*, p. 243.

²²⁵ *ibidem*, p. 249.

²²⁶ *ibidem*, p. 255.

²²⁷ *ibidem*, p. 272.

Comuna Fierbinți la Răscoala 1888²²⁸

9393/302/88/ f.f. Urgent/ (Copie)/ 13689 Noembrie 24/88/
Directorului Monitorului Oficial și al Imprimeriei Statului

Referindu-mă la adresa mea Nr. 12508 din 1 Noembrie curent,
am onoare a vă trimite cu aceasta copie dupe actul de acușațiune și
dupe decisiunea Camerei de punere sub acușațiune pe lângă Curtea
de Apel din București Nr. 252/88, date în afacerea rescoalei țieranilor
din comuna Fierbinți și vă rog pentru aceleași motive din suszisa mea
adresă să binevoți a face să se imprime fiecare în câte 40 exemplare și
a le trimite de urgență Ministerului.

Vi se trimte cu aceasta și hârtia necesară în 80 coale./ 20 Noembrie
(Arh. Naț., dos. nr. 302/88, Min. Just., fila 381)

***

România/ Camera de punere sub acușațiune a Curții de Apel din
București

DECISIUNEA Nr. 252

(A doua atestare a toponimului Fierbinții de Jos)

Ascultând raportul cu Nr. 9659, făcut de d(omnul). Procuror
general al Curții despre procedura instruită înaintea judeului de
instrucțiune al Tribunalului Ilfov contra: 1) Gheorghe Niculescu,
de 25 ani, român, născut în comuna Gura Nișcovu județul Buzău,
domiciliat în București, dulgher; 2) Costache Gheorghe, Poeșteanu,
de ani 34, român, dulgher, născut în orașul Mizil, județul Buzău,

²²⁸ *ibidem*, p. 462-468.

domiciliat în București; 3) Oancea Stan Timpuriu; 4) Marin Ghienea; 5) Iancu Anghel; 6) Vasile Ioniță Burghiu; 7) Vasile Andrei Nebunel; 8) Minea Iordache Narfă; 9) Stan Grigore Mocanu; 10) Nicolae Ioniță Baboi; 11) Drăgoi sin Drăgoi; 12) Marin Nicolae Popa; 13) Nicolae Ion Boroș; 14) Sandu Radu Balaban; 15) Enache Stancu Bobaru; 16) Grigore Rădulescu zis Grigore Radu Cârciumar; 17) Iordan Marin Nană; 18) Giurea Radu; 19) Stan Matache; 20) Apostolache Tudor Țambalagi; 21) Gheorghe Luca; 22) Nicolae Constantin; 23) Gheorghe Iordan Nană; 24) Dumitru Ștefan Rotaru; 25) Ioniță Oprea; 26) Anghel Mihai Cireașă; 27) Nicolae Iordache Narfă; 28) Tănase Marin Pană; 29) Andrei Mihăiță; 30) Ghinea Barbu; 31) Ioniță Tănase; 32) Dumitru Sandu; 33) Oancea Cristea Greere; 34) Ioan Stan Surdu; 35) Ilie Stancu; 36) Coman Constantin; 37) Nicolae Simion; 38) Ioniță Marin Tatulea; 39) Gh. Tata Cioacă; 40) Soare Stoica; 41) Radună Bugheru; 42) Ioniță Vasile Turpac; 43) Stan Iliuță; 44) Minea Vasile Olteanu; 45) Vasile Nedelcu; 46) Nicolae Nenciu Sârbu; 47) Dobre Ștefan Ciocan; 48) Radună Chelaru; 49) Cristea Iordan Greere; 50) Gheorghe Tănase Buga; 51) Ionică Radu Botică; 52) Floarea Ghiță Cismaru; 53) Mircea Ion Răducanu, români, majori, plugari, domiciliați în comuna Fierbinți, preveniți pentru distrugere și bătaie.

Văzând toate actele procedurii și rechetoriul d(omnu)-lui Procuror general cu data de astăzi, scris și subscris de d(omnul). procuror de secțiune M. Manole în următoarea coprire:

Având în vedere ordonanța d(omnu)-lui judecător al Tribunalului Ilfov cabinetul 4 cu Nr. 183 din 1888, prin care declară că există cas de urmărire contra lui Vasile Andrei Nebunel, Minea Iordache Narfă, Giurea Radu, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Ion Boroș, Ioniță Vasile Turpac, Nicolae Constantin, Oancea Stan Timpuriu, Stan Grigore Mocanu, Vasile Ioniță Burghiu, Stan Iliuță, Grigore Rădulescu, Iordan Marin Nană, Nicolae Iordache Narfă, Gheorghe Luca, Ghinea Barbu, Vasile Nedelcu, Drăgoi sin Drăgoi, Nicolae Nenciu Sârbu, Minea Vasile Olteanu, Andrei Mihăilă Târnă, Ienache

Greere, Dobre Ștefan Ciocan și Ion Stan Surdu, că au comis faptele de lovire și distrugere prevăzute și pedepsite de art(icolele). 238, 239, 354 combinat cu 40 codul penal.

Având în vedere actele de instrucțiune din care rezultă că preveniții Vasile Andrei Nebunel, Minea Iordache Narfă, Vasile Ioniță Burghiu, Stan Iliuță, Gheorghe Rădulescu, Iordan Marin Nană, Nicolae Iordană (mai sus: Iordache, n.n.) Narfă, Gheorghe Luca, Ghinea Barbu, Vasile Nedelcu, Drăgoi sin Drăgoi, Nicolae Nenciu Sârbu, Minea Vasile Olteanu și Andrei Mihăiță Târnă încep a răspândi vorbe printre locuitorii comunei Fierbinți, că primarul și delegații de la ultimele alegeri ducându-se la București au primit bani de la guvern pentru a cumpăra pământ și că ei l-au oprit în folosul lor, ascunzând ordinele venite de la primărie pentru îmbunătățirea soartei lor, îndemnându-i la revoltă.

În ziua de 2 Aprilie anul curent, preveniții trec în cătunul Fierbinți de Jos, adună locuitori, care armați cu ciomege, trec gârla și ajung la cătunul Fierbinți. Aci se pun în urmărirea lui Costache Dorobanțu fost delegat la alegeri, pe care-l găsesc ascuns în pădure, luându-l cu ei îl duc la Dumitru Ghelbiceanu, care de asemenea l-au luat tot cu ei; pornesc la casa primarului Anghel Constantin, aci, negăsind pe nimeni, strică ulucile din jurul casei, strică ferestrele și sparg geamurile, sparg ușa casei și intră înăuntru unde fac mai multe stricăciuni. De aci pleacă cu toții în ceată la primărie în Fierbinții de Sus, unde se întâlnesc cu locuitorii acestui cătun, care, tot după îndemnul preveniților, se resculaseră și aduceau cu ei la primărie pe Alecu Cazacu. De aci câțiva dintre resculați se duc la învățătorul Ion Georgescu spre a căuta pe primar crezând că este ascuns în podul casei; pe când căutau pe primar găsesc ascunși în pod pe Arhimandrit Gherasim de la Căldărușani, pe Ghiță Mihăescu, îngrijitorul d(omnu)-lui Hagi Tudorache și pe Ștefan Niculescu din comuna Grecii-Grădiștea, care se ascunsese de teama rescoalei, i-au luat cu dânșii și-i duc la primărie; aci, scăpând din mâinile lor, se ascund la reședința companiei, unde stau până ce sosește o căruță și cu 6 soldați, pornesc în Grecii-Grădiștea, fiindcă-i

cerea locuitorii acestei comune pentru ca în schimb să dea drumul Căpitanului Bratu care era închis. A doua zi, 3 Aprilie, preveniții se rescoală din nou în ceată, armați, și pornesc din nou în comuna Fierbinții de Jos spre târg, în scop de a face devastări. În capul răsculaților era prevenitul Drăgoi sin Drăgoi cu un steag alb. Aci nu isbutesc a face nici o stricăciune, fiindcă au fost respinși de armată, care tocmai atunci sosise și astfel liniștea se restabilește în această comună.

Având în vedere că din aceste acte mai rezultă următoarele: o parte din preveniții de mai sus și anume: Vasile Andrei Nebunel, Mircea Iordache Narfă, Stan Iliuță, Iordache Marin Nană și Andrei Mihăiță Târnă, cu ocasiunea rescoalei făcută în ziua de 2 Aprilie a(nul). c(urent). cei duoi dintâiu au bătut pe Costache Dorobanțu, D.M. Gherghiceanu și Alecu Cazacu iar ceilalți trei au bătut pe Alecu Cazacu.

Giurea Radu, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Ion Boroș, Ionache Stan Gubaru, Gheorghe Iordan Nanu, Cristea Iordan Greere, Dobre Stan Ciocan și Ion Stan Surdu, cu ocasiunea rescoalei de la 2 Aprilie a(nul). c(urent). au bătut pe Costache Dorobanțu, Dumitru M. Gherghiceanu și Alecu Cazacu pe când i ducea la primăria comunei Fierbinții de Sus.

Oancea Stan Timpuriu a bătut pe Costache Dorobanțu și Alecu Cazacu.

Stan Grigore Mocanu a bătut pe Dumitru M. Gherghiceanu.

Ioniță Vasile Turpac și Nicolae Constantin tot cu ocasiunea acestor răcoale au bătut pe Costache Dorobanțu.

Având în vedere că preveniții cu ocasiunea interogatoriului ce li s'au luat la instrucțiune, tăgăduesc faptele ce li se impută, însă din deponițiunile martorilor se constată cu suficiență că au comis faptele de bătaie și de distrugere ce li se impută.

Considerând că astfel fiind, faptele ce se impută numiților sunt destul de constatate.

Pentru aceste motive, cerem de la onorabila Cameră de punere sub acuzațiune să binevoiască a declara că sunt sarcini și indicii suficiente de culpabilitate ca să motiveze punerea sub acuzațiune a lui: I) Vasile

Andrei Nebunel, Minea Iordache Narfă, Giurea Radu, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Ion Boroș, Ioniță Vasile Turpac, Niculae Constantin și Oancea Stan Timpuriu, pentru că, în ziua de 2 Aprilie 1888, cu voință pe Costache Dorobanțu din comuna Fierbinți, fapt prevăzut și penat de art(icolul). 238 c(od).p(enal).

II) Minea Iordache Narfă, Niculae Ioniță Baboi, Giurea Radu, Vasile Andrei Nebunel, Niculae Ion Boroș și Stan Grigore Mocanu, pentru că în ziua de 2 Aprilie 1888, cu voință au bătut pe Dumitru Gherghiceanu din comuna Fierbinți, că acele loviri au fost grave, fapt prevăzut și penat de art(icolul). 239 c(od).p(enal).

III) Minea Iordache Narfă, Niculae Ioniță Baboi, Niculae Ion Boroș, Giurea Radu, Ienache Stancu Bubaru, Stan Iliuță, Gheorghe Jordan Nană, Cristea Jordan Greere, Oancea Stan Timpuriu, Gheorghe Ștefan Ciocan, Vasile Andrei Nebunel, Andrei Mihăiță Târnă, Iordache Marin Nană și Ion Stan Surdu, pentru că, în ziua de 2 Aprilie 1888, cu voință au aplicat lovituri lui Alecu Cazacu din comuna Fierbinți, că aceste lovituri au fost grave fapt prevăzut și pedepsit de articolul 239 c(od).p(enal).

IV) Vasile Ioniță Burghiu, Stan Iliuță, Grigore Rădulescu, Iordache Marin Nanu, Mircea Iordache Narfă, Nicolae Iordache Narfă, Gheorghe Luca, Ghinea Barbu, Vasile Nedelcu, Vasile Andrei Nebunel, Drăgoi sin Drăgoi, Nicolae Nenciu Sârbu, Minea Olteanu, Andrei Mihăiță Târnă pentru că în ziua de 2 Aprilie 1888, împreunați în ceată au comis faptul de distrugere în prejudiciul lui Anghel Constantin din comuna Fierbinți, fapt prevăzut și penat de art(icolul). 354 c(od).p(enal).; aceste articole combinate cu 40 codul penal, numai în ceea ce privește pe Minea Iordache Narfă, Nicolae Ioniță Baboi, Giurea Radu, Nicolae Ion Boroș, Vasile Andrei Nebunel, Oancea Stan Timpuriu, Stan Iliuță, Andrei Mihăilă Târnă și Jordan Main Nană, și că este loc de a fi trimiși înaintea Curței cu jurați din Ilfov, spre a fi judecați conform legei.

V) După ce actele și rechisitoriul sus menționat s-au citit în prezența d(omnu)-lui Procuror de secțiune și a grefierului și s-au depus pe masă dupe ce d(omnul). procuror și grefier s-au retras din cameră,

Curtea deliberând și considerând că faptele de care sunt preveniți Vasile Andrei Nebunel, Minea Iordache Narfă, Giurea Radu, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Ion Boroș, Ioniță Vasile Turpac, Nicolae Constantin, Oancea Stan Timpuriu, Stan Grigore Mocanu, Vasile Ioniță Burghiu, Stan Iliuță, Grigore Rădulescu, Iordache Marin Nană, Nicolae Iordache Narfă, Gheorghe Luca, Ghinea Barbu, Vasile Nedelcu, Drăgoi sin Drăgoi, Nicolae Nenciu Sârbu, Minea Vasile Olteanu, Andrei Mihăiță Târnă, Cristea Iordan Greere, Ienache Stancu Gubaru, Gheorghe Iordan Nanu, Dobre Ștefan Ciocan și Ion Stan Surdu sunt prevăzute și calificate crime de art(icolele). 238, 239, 354 și 40 cod penal din toată procedura urmată contra lor, rezultă sarcini și indicii de culpabilitate de ajuns ca să motiveze punerea lor sub acușațiune și trămiterea lor înaintea Curții juraților.

În unire cu rechisitoriul d(omnu)-lui Procuror general, adaptând faptele și motivele dintrânsul.

Declară că este loc de a se pune în acușațiune:

I) Vasile Andrei Nebunel, Minea Iordache Narfă, Giurea Radu, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Ion Boroș, Ioniță Vasile Turpac, Nicolae Constantin, Oancea Stan Timpuriu că, în ziua de 2 Aprilie 1888, cu voință au aplicat lovituri asupra persoanei lui Costache Dorobanțu, comuna Fierbinți, fapt prevăzut și penat de art(icolul). 238 c(od).p(enal).

II) Minea Iordache Narfă, Vasile Andrei Nebunel, Giurea Radu, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Ion Boroș și Stan Grigore Mocanu, că în ziua de 2 Aprilie 1888, cu voință au aplicat lovituri asupra persoanei lui Dumitru Gherghiceanu, cauzându-i o vătămare însemnată sănătăței, fapt prevăzut și penat de art(icolul). 239 c(od).p(enal). combinat cu 40 pentru toți, afară de Stan Grigore Mocanu.

III) Minea Iordache Narfă, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Stan Boroș, Giurea Radu, Ienache Stancu Gubaru, Stan Iliuță, Gheorghe

Iordan Nană, Cristea Iordan Nană, Cristea Iordan Greere, Oancea Stan Timpuriu, Dobre Ștefan Ciocan, Vasile Andrei Nebunel, Andrei Mihăiță Târnă, Iordan Marin Nană, Ion Stan Surdu că, în ziua de 2 Aprilie 1888, cu voință au aplicat lovituri asupra persoanei lui Alecu Cazacu din comuna Fierbinți, cauzându-i o vătămare însemnată a sănătăței, fapt prevăzut și penat de art(colul). 239 codul penal, combinat cu 40 pentru toți, afară de Ienache Stancu Gubaru, Stan Iliuță, Gheorghe Iordan Nană, Cristea Iordan Greere, Dobre Ștefan Ciocan, Andrei Mihai Târnă, Iordan Marin Nană și Ion Stan Surdu.

IV) Vasile Ioniță Burghiu, Stan Iliuță, Grigore Rădulescu, Iordan Marin Nană, Minea Iordană Narfă, Nicolae Iordache Narfă, Gheorghe Luca, Ghinea Barbu, Vasile Nedelcu, Vasile Andrei Nebunel, Drăgoi sin Drăgoi, Nicolae Nenciu Sârbu, Minea Vasile Olteanu și Andrei Mihăiță Târnă că, în ziua de 2 Aprilie, împreunați în ceată, au distrus lucruri mișcătoare și nemișcătoare ale lui Anghel Constantin primarul comunei Fierbinți, fapt prevăzut și pedepsit de art(icolul). 354 codul penal, afară de Vasile Ionică Burghiu, Grigore Rădulescu, Nicolae Iordache Narfă, Gheorghe Luca, Ghinea Barbu, Vasile Nedelcu, Drăgoi sin Drăgoi, Nicolae Nenciu Sârbu și Minea Vasile Olteanu.

În consecință trâmite pe preveniții de mai sus înaintea Curței juraților din Ilfov spre a fi judecați conform legeri, în acest scop d(omnul). procuror general va redigia actul de acuziune contra lor.

Curtea ordonă tuturor portăreilor sau agenților puterei publice să pună mâna pe preveniții de mai sus a căror etate, profesiune și domiciliu, se arată la începutul acestei decisiuni și să conducă pe Vasile Ioniță Burghiu, Stan Iliuță, Grigore Rădulescu, Iordan Marin Nană, Minea Iordache Narfă, Nicolae Iordache Narfă, Gheorghe Luca, Ghinea Barbu, Vasile Nedelcu, Vasile Andrei Nebunel, Drăgoi sin Drăgoi, Nicolae Nenciu Sârbu, Minea Vasile Olteanu și Andrei Mihăiță Târnă, de la domiciliurile lor, la casa de opreală a Curții Juraților din Ilfov, iar Giurea Radu, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Ion Boroș, Ioniță Vasile Turpac, Nicolae Constantin, Oancea Stan Timpuriu, Stan Grigore Mocanu, Cristea Iordan Greere, Ienache Stancu Bubaru, Dobre

Iordan Nană, Dobre Ștefan Ciocan și Ion Stan Surdu, vor compare liberi și să fie înscrși în registrul zisei case de opreală ca acuși de faptele cumulate în dispozitivul decisiunii de față și constitutive de crimele prevăzute și pedepsite de art(icolele). 354, 238, 239 și 40 codul penal.

Iar în privința celorlalți preveniți a rămas în vigoare ordonanța d(omnu)-lui Jude-Instructor, de vreme ce nu s-a făcut opoșiune de cei în drept.

Pronunțată la curtea de Apel din București, Camera de punere sub acușiune, 11 noembrie 1888, prezidată de D.M. Poenaru-Bordea, iar membrii d-(om)nii Alex. Sc. Ghica și Șt. Iorgulescu, cari au subsemnat precum și grefierul.

M.Poenaru-Bordea, Șt. Iorgulescu, Alex. Sc. Ghica/ Grefier Gr. Mihăescu

(Arh. Naț., dos. nr. 302/88, Min. Just., filele 303, 689)

***

Act de Acușiune

Camera de punere sub acușiune a Curței de Apel din București prin decisiunea nr. 252 din 11 Noembrie 1888, a declarat că sunt sarcini și indicii de culpabilitate suficientă pentru a motiva punerea sub acușiune a preveniților: 1) Vasile Andrei Nebunel 2) Minea Iordache Narfă, 3) Giurea Radu, 4) Nicolae Ioniță Baboi, 5) Nicolae Ion Boroș, 6) Ioniță Vasile Turpac, 7) Nicolae Constantin, 8) Oancea Stan Timpuriu, 9) Stan Grigore Mocanu, 10) Vasile Ioniță Burghiu, 11) Stan Iliuță, 12) Grigore Rădulescu, 13) Iordan Marin Nană, 14) Nicolae Iordache Narfă, 15) Gheorghe Luca, 16) Ghinea Barbu, 17) Vasile Nedelcu, 18) Drăgoi sin Drăgoi, 19) Nicolae Nenciu Sârbu, 20) Minea Vasile Olteanu, 21) Andrei Mihăiță Târnă, 22) Cristea Iordan Greere, 23) Ienache Stancu Bubaru, 24) Gheorghe Iordan Nană, 25) Dobre Ștefan Ciocan, 26) Ion Stan Surdu, pentru faptele

prevăzute și penate de art(icolele). 238, 239, 354 și 40 din codul penal. În consecință, a dispus trămiterea lor înaintea Curței cu jurați din Ilfov, pentru a fi judecați conform legii.

Noi, Procurorul general al acestei Curți, în executarea sus-zisei decisiuni și dupe o nouă examinare a actelor de procedură, expunem următoarele:

Îndată dupe izbucnirea rășcoalelor din Urziceni și alte comune învecinate, Grigore Rădulescu, Minea Gheorghe Narfă, Iordan Marin Nană, și alții, din comuna Fierbinți, încep a răspândi vorba printre locuitorii acestei comune că primarul și delegații de la ultimele alegeri, ducându-se la București, au primit bani dați de guvern pentru cumpărare de porumb și ei i-au oprit în folosul lor, ascunzând în același timp și ordinele venite la primărie pentru distribuirea de porumb și pentru alte dispozițiuni privitoare la îmbunătățirea soartei lor, îndemnându-i totodată să facă revoltă, căci numai astfel vor isbuti a scoate banii și ordinele menționate.

Vineri, la 1 Aprilie, primarul Anghel Constantin, înștiințat de către locuitorul Iancu Nicolae despre aceste uneltiri, fuge din comună și vine la București.

Dupe fuga primarului, acușatii de mai sus trec în cătunul Fierbinții de Jos, a doua zi, 2 Aprilie umblă din casă în casă și adună pe locuitori, care, armați cu ciomege, sub conducerea numiților, trec gârla și vin în târgul Fierbinți. Sosiți aici, pornesc în urmărirea lui Costache Dorobanțu, fost delegat la alegeri, pe care-l găesc ascuns în pădure, de unde-l iau și plec cu el spre târg. Ajungând în marginea satului, Minea Iordache Narfă, Vasile Andrei Nebunel și alții încep a-l lovi cu ciomegile, iar după ei tabără și parte din ceilalți răsculați. De aci, se duc, luând cu ei și pe Dorobanțu, la Dumitru M. Gherghiceanu, pe care-l iau asemenea la bătaie, după care, luându-l cu ei, pornesc la casa primarului.

Aci negăsind pe nimeni, strică ulucile dimprejurul casei și intră înăuntru unde fac mai multe stricăciuni. Dupe săvârșirea acestor fapte, pleacă cu toții în ceată și se duc la primărie în Fierbinții de Sus, unde se întâlnesc și cu locuitorii acestui cătun, cari, tot atunci și tot dupe

îndemnul căpeteniilor, mai sus arătate, se răsculaseră și prinseseră pe Alecu Cazacu, pe care-l aduseseră cu ei la primărie.

Îndată ce ambele cete se întâlnesc la primărie, câțiva din răsculați se duc la localul școalei, la învățătorul Ion Georgescu, spre a căuta pe primar; găesc ascunși în podul, școalei pe arhimandritul Gherasim de la Căldărușani, pe Ghiță Mihăescu, îngrijitorul d(omnu)-lui Hagi Tudorache și pe Ștefan Niculescu din Grecii-Grădiștea, cari se refugiaseră aci de teama răscoalei, care încă din ziua precedentă isbucnise în acea comună. Îi iau pe câteși trei și-i aduc la primărie, unde, introducându-i înăuntru, îi iau la bătaie. Tot atunci iau din nou la bătaie pe Costache Dorobanțu, Dumitru M. Gherghiceanu și Alecu Cazacu.

Arhimandritul Gherasim, Mihăescu și Niculescu, scăpând din mâinile lor, se ascund la reședința companiei, unde stau până când sosesc o căruță din Grecii-Grădiștea, unde sunt puși de patru soldați și întorși la această comună, în urma unui bilet scris, către locotenentul Simion Ilie, de către căpitanul Bratu, care se afla pus la popreală și sub pază la primăria din Grecii-Grădiștea, de către răsculații din acea comună. Dupe săvârșirea expuselor fapte, ceata răsculaților se împrăștie.

A doua zi, 3 Aprilie, locuitorii acestei comune se răscoală din nou în ceată, armați și pornesc din Fierbinții de Jos să vină în târg, în scop de a face devastăriuni.

În capul răsculaților se aflau acușatii: Grigore Rădulescu, Minea Iordache Narfă, Iordan Marin, Radu Giurea și Drăgoi sin Drăgoi; acest din urmă purta un steag alb făcut dintr-o batistă pusă în vârful unei prăjini.

Răsculații nu isbutesc a face nici o stricăciune, pentru că îndată ce trec podul, mai înainte de a pătrunde în târg, sunt surprinși și împrăștiați de armata care tocmai atunci sosise.

Îndată după sosirea armatei, liniștea se restabilește și astfel se termină și răscoala din această comună.

Din actele de instrucțiune se constată că:

1) Cei culpabili de faptul de bătaie săvârșit asupra lui Costache Dorobanțu sunt: Vasile Andrei Nebunel, Minea Iordache Narfă,

Giurea Radu, Nicolae Ioniță Baboi, Ioniță Vasile Turpac, Nicolae Constantin și Oancea Stan Timpuriu.

Acest fapt se stabilește contra lor din declarațiunile reclamantului Costache Dorobanțu, din depunerile martorilor Iosif Ionescu, Lixandru Stan, Constantin Marin Baba și Mitroiu Mitu Bălboacă și din interogatoriile acușăților Iancu Anghel Minea, Vasile Ioniță Burghiu, Minea Iordache Narfă, Ghinea Barbu, Ioniță Tănase, Ion Stan Surdu, Coman Constantin, Ioniță Marin Patulea, Ioniță Vasile Turpac, Stan Iliuță și Vasile Nedelcu.

2) Cei inculpați de faptul de lovire, săvârșit asupra lui Dumitru M. Gherghiceanu: Minea Iordache Narfă, Vasile Andrei Nebunel, Giurea Radu, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Ion Boroș și Stan Grigore Mocanu.

Acest fapt se stabilește contra lor din declarațiunile reclamantului Dumitru M. Gherghiceanu, din depunerile martorilor Ene Carauleanu, Andrei Constantin, Mitroiu Mitu Bălboacă, Nicolae Dumitru și Stavăr Marin, din interogatoriile acușăților: Iancu Anghel Minea, Vasile Ioniță Burghiu, Minea Iordache Narfă, Ghinea Barbu, Ion Stan Surdu, Coman Constantin Ioniță, Vasile Turpac, Stan Iliuță și Vasile Nedelcu și actul medical în care se arată numărul și gravitatea leziunilor ce prezintă numitul pacient din cauza loviturilor primite.

3) Cei culpabili de faptul de distrugere săvârșit în prejudiciul lui Anghel Constantin sunt: Vasile Burghiu, Stan Iliuță, Grigore Rădulescu, Jordan Marin Nană, Minea Iordache Narfă, Nicolae Iordache Narfă, Gheorghe Luca, Ghinea Barbu, Vasile Nedelcu, Vasile Andrei Nebunel, Drăgoi sin Drăgoi, Nicolae Nenciu Sârbu, Minea Vasile Olteanu și Andrei Mihăiță Târnă. Acest fapt se stabilește contra lor din depunerile martorilor Marin Dănescu, Dumitru M. Gherghiceanu și Stana Anghel, din interogatoriile acușăților Nicolae Iordache Narfă, Ghinea Barbu, Ioniță Tănase, Coman Constantin, Ioniță Vasile Tirpac și Stan Iliuță.

4) Cei inculpați de faptul de lovire săvârșit asupra lui Alecu Cazacu sunt: Minea Iordache Narfă, Niculae Ioniță Baboi, Giurea Radu,

Nicolae Ion Boroș, Ienache Stancu Bubaru, Stan Iliuță, Gheorghe Iordan Nană, Cristea Iordan Greere, Oancea Stan Timpuriu, Dobre Ștefan Ciocan, Vasile Andrei Nebunel, Andrei Mihăiță Târnă, Iordan Marin Nană și Ion Stan Surdu. Acest fapt se stabilește contra lor din depunerile martorilor Iamandi Tudor, Nicolae Petcu, Iordan Stancu și Dobre Vasile, din interogatoriile acușătorilor: Iancu Anghel Minea, Vasile Ioniță Burghiu, Grigore Rădulescu, Giurcă Radu, Gheorghe Iordan Nană, Anghel Mihai Cireașă și Soare Stoica, și din actul medical în care se arată că pacientul Alecu Cazacu, la examinarea făcută de medicul plășii în ziua de 29 Aprilie, suferea de contuziuni forte pe cap, fâlcii și fractura completă a antebrățului stâng, contuziuni produse prin lovire.

Așa dar sunt acușători:

1) *Vasile Andrei Nebunel, Minea Iordache Narfă, Giurea Radu, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Ion Boroș, Ioniță Vasile Turpac, Nicolae Constantin și Oancea Stan Timpuriu, că în ziua de 2 Aprilie 1888, cu voință au aplicat lovituri asupra persoanei lui Costache Dorobanți din cătunul Fierbinți, fapt prevăzut și penat de art(icolul). 238 codul penal.*

2) *Minea Iordache Narfă, Vasile Andrei Nebunel, Giurea Radu, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Ion Boroș și Stan Grigore Mocanu că, în ziua de Aprilie 1888, cu voință au aplicat lovituri asupra persoanei lui Dumitru Gherghiceanu, cauzându-i o vătămare însemnată a sănătății, fapt prevăzut și penat de art(icolul). 239 codul penal combinat cu 40 pentru toți afară de Stan Grigore Mocanu.*

3) *Minea Iordache Narfă, Nicolae Ioniță Baboi, Nicolae Stan Boroș, Giurea Radu, Ienache Stancu Bubaru, Stan Iliuță, Gheorghe Iordan Nanu, Cristea Iordan Greere, Oancea Stan Timpuriu, Dobre Ștefan Ciocan, Vasile Andrei Nebunel, Andrei Mihăiță Târnă, Iordan Marin Nană și Ion Stan Sârbu, că, în ziua de 2 Aprilie 1888, cu voință au aplicat lovituri asupra persoanei lui Alecu Cazacu din comuna Fierbinți, cauzându-i o vătămare însemnată a sănătății, fapt prevăzut și penat de art(icolul). 239 codul penal, combinat cu 40*

pentru toți afară de Ienache Stancu Bubaru, Stan Iliuță, Gheorghe Iordan Nană, Cristea Iordan Greere, Dobre Ștefan Ciocan, Andrei Mihăiță Târnă, Iordan Marin Nană și Ion Surdu.

4) Vasile Ioniță Burghiu, Stan Iliuță, Grigore Rădulescu, Iordan Marin Nană, Minea Iordache Narfă, Gheorghe Luca, Ghinea Barbu, Vasile Nedelcu, Vasile Andrei Nebunel, Drăgoi sin Drăgoi, Nicolae Nenciu Sârbu, Minea Vasile Olteanu și Andrei Mihăiță Târnă că, în ziua de 2 Aprilie 1888, împreunați în ceată au distrus lucruri mișcătoare și nemișcătoare ale lui Anghel Constantin primarul comunei Fierbinți, fapt prevăzut și penat de art(icolul). 354 cod penal, combinat cu 40 pentru toți, afară de Vasile Ioniță Burghiu, Grigore Rădulescu, Nicolae Iordache Narfă, Gheorghe Luca, Ghinea Barbu, Vasile Nedelcu, Drăgoi sin Drăgoi, Nicolae Nenciu Sârbu și Minea Vasile Olteanu.

Făcut la Parchetul nostru astăzi 21 Noembrie 1888./ p. Procuror general, M Manolescu

Documente ale Răscoalei din 1907 privitoare la Fierbinți

1907, februarie, 20, Ferbinți/ Domnule ministru,/ Subsemnații locuitori din comuna Fierbinți, jud(eșul). Ilfov, cu adâncă durere ne plângem prin aceasta, cerând ajutorul și mila domniei-voastre, de a ne scăpa din îngrozitoarele ghiare ale unui om fără milă, care prin ademeniri cu fângăduieli mincinoase profitând de simplitatea și nevoia noastră ne-a hrăpit puținul pământ de hrană ce aveam, așa că am ajuns cu soțiile și copilașii pe drumuri muritori de foame, căci acest om anume: Năstase Constantinescu – cârciumar de meserie, ne-a robit pământul pe câte 20, 25 și 30 ani, înșelându-ne ochii cu câte câțiva lei drept chirie, după cum se vede în contractele ale căror copii le alăturăm aci, dar pe care bani nu i-am primit nici așa cum se arată. Auzim că sunteți bun și drept, aveți îndurare și scăpați-ne pământul ce pe nedrept ni s-a hrăpit, nu numai nouă dar la o mulțime

de săraci locuitori, scoateți din mizerie atâtea suflete românești. O cercetare dreaptă, făcută de persoane care să nu se lase a fi influențate de acest cârciumar speculant, va descoperi lucruri mari care suntem siguri că vă va îngrozi și pe domnia-voastră, domnule ministru, care nu ne îndoim că iubiți și țineți la cei slabi și pentru aceasta ar fi bine ca justiția în care avem toată încrederea să facă cercetarea.

Avem și martori de nelegiuirile comise de numitul cârciumar./ Cu cel mai profund respect,/ (ss) Dumitru Radu Obeadă/ (ss) Tudor Radu Obeadă/ (ss) Petre Dan/ Toți din comuna Fierbinți./ Domniei sale domnului ministru de justiție, București.

(Rezoluție:)/ La dosar. Se vor restitui actele/ (ss) indescifrabil (Arh. Naț. Buc., fond Min Justiției, dos. 63/1907, f. 26.)²²⁹

***

Telegramă/ Dlui general Crăiniceanu/ Divizia 4-a/ Rog ca din trupele de la Fierbinți, sau de unde veți crede mai nimerit, să faceți să patruleze 50 sau 100 soldați în satele Moara Săracă, Căciulații și Balotești, dar mai ales Căciulații, de unde ni se semnalează de inspectorul comunal nevoie de trupe cât mai urgent./ Prefect,/ (ss) Alimănișteanu

(Arh. Naț. Buc., fond Pref. Jud. Ilfov, dos. 40/1907, f. 250.)²³⁰

***

În urma acestei note telefonice și-a ordinului regimentului, la orele 4 noaptea escadronul comandat de mine și având în front pe

²²⁹ Documente privind marea răscoală a țăranilor din 1907, vol. I, Editura Academiei Române, București, 1977, doc. nr. 372, p. 489.

²³⁰ *ibidem*, vol. III, Editura Academiei Române, București, 1984, doc. nr. 79, p. 354.

locot(enentul). Foulguier, sublocot(enenții) Pastia Alex. și Chițescu C., sergentul major Botez C., sergent plutonier Popa Vasile și 81 oameni pe front, am plecat având cu noi hrana oamenilor pe două zile și a cailor pe o zi. Am ieșit din București pe bariera Colentina, traversând satele Colentina, iar dincolo de acest sat am trimis înainte la 1 km 500m o recunoaștere de ofițeri cu direcția la Fierbinți, sub comanda sublocot(enentului). Pastia cu 6 oameni.

Am străbătut satele Andronache, Ștefăneștii de Jos, Ștefăneștii de Sus, unde am oprit 15 minute escadronul, în care timp oamenii și-au aranjat harnașamentul, iar eu cu locot(enentul). Foulguier am intrat la primărie spre a lua relații asupra spiritelor locuitorilor. Aici nu am putut afla nimic. În tot timpul drumului am întâlnit țărani care veneau la București cu căruțele încărcate cu cereale, venind toți din satele citate prin ordinul de plecare, ceea ce mi-a dat de bănuit că spiritele în acele sate trebuie să fie întrucâtva în fierbere deoarece oamenii căutau să-și scape produsele. Deși am întrebat aproape pe fiecare în parte, totuși nu am putut căpăta nici o relație.

Între satele Ștefănești și Dascălu am întâlnit pe administratorul moșiei d(omnu)lui Barbu Catargi, din Maia, care fugise din sat și care a fost primul ce mi-a declarat că a fost avertizat să plece deoarece viața îi e în pericol. Dânsul mi-a comunicat că satul e în fierbere și că locuitorii sunt pe punct de a se răscula. De aici mi-am continuat drumul mai departe prin Ștefănești, Pasărea, Dascălul, Gagu, Grecii de Sus, Balamuci, Grecii de Mijloc, Grecii de Jos, Fundul Danciului, Fierbinți. La Fierbinți am fost întâmpinați de subprefectul plășii.

Deși m-a asigurat că aici spiritele sunt liniștite, totuși am lăsat o iscoadă cu un brigadier, care, ajutată de postul de jandarmi rurali din localitate, puteau face față orșicărei eventualități. De aici, în urma cererii Prefecturii și a necesității urgente, am luat drumul spre Rădulești-Filitis, pe două drumuri. Un pluton sub comanda locot(enentului). Foulguier a luat direcția Rădulești prin Maia, iar restul escadronului sub comanda mea, având înainte și recunoașterea de ofițeri, am urmat al 2-lea drum prin Micșunești-Nuci-Sudiți-Merii-Petchii-Rădulești. (...)

În ziua de 20 martie, noaptea, mi se prezintă la Rădulești sublocot(enentul) de rezervă, Demetriade Constantin. După amiază îl

trimit în Maia și Fierbinți spre a face un rond. Tot de odată expediez telegramă la București, atât corpului de armată cât și regimentului: „Sublocotenentul) de rezervă Demetriade Constantin, prezentat astăzi noaptea la escadron. Detașările tot ca ieri. Liniște absolută. Hrana oamenilor și cailor bună. Starea sanitară bună”. (...)

În rezumat: În tot timpul, satele învecinate limitei de sud a județelor Ialomița, Prahova, Buzău, precum și nord-estul Ilfovului, au fost continuu, atât ziua cât și noaptea, patrulate, putând astfel a se reprima orice mișcare ar fi vrut să izbucnească, observând că agitația din sus citatele județe să nu se întindă și în Ilfov. Atât trupa cât și ofițerii și-au făcut datoria în mod conștiincios și exact.

Alături și un crochiu al drumului urmat, precum și al satelor ce am patrulat./ Comandantul Escadronului I, / (ss) căpitan M. Manuscrise (Arh. Naț. Buc., fond Pref. Jud. Ilfov, dos. 40/ 1907, f. 416-419.)²³¹

***

(Cuvânt înainte)

Dona ROȘU, în *Cineva ne privește*,
Editura Albatros, 1982, p. 5-6.

Scriind această carte am aflat că nu există animale „bune” și „rele”, că ele se tem de noi, că ne ocolesc ca pe un virtual dușman și că nu atacă niciodată.

Scriind despre animale, am început să le cunosc și, cunoscându-le, afecțiunea mea pentru ele a câștigat, a devenit protectoare.

Mărturisesc că nu le-am văzut niciodată, pe tot parcursul scrierii, altfel, decât în relație cu omul. Și multe din cele ce știam până acum câte puțin mi-au devenit mai limpezi, după cum multe mi s-au arătat ca noutăți, unele de-a dreptul tulburătoare.

---

²³¹ *ibidem*, vol. III, Editura Academiei Române, București, 1984, doc. nr. 101, p. 367-370.

Întrebările mele au găsit mereu răspunsuri și le mulțumesc și acum partenerilor de dialog, acești prestigioși cunoscători care au avut răbdarea să întreb și răbdarea să răspundă.

Un singur gând a rămas să mă preocupe un timp după încheierea convorbirilor și anume gândul că animalele și-au pierdut încrederea în om. Când și-au pierdut-o, când va putea să fie pusă la loc, și cum?

Știu că această întrebare comportă judecăți profunde și implică multe științe, dar știu că în aceeași măsură solicită noblețea noastră. Mai știu că între noi și ele, noi suntem cei chemați să facă pasul de apropiere și primul pas va fi acela care să anuleze frica lor de noi, omul.

Mărturisire

Dona ROȘU, în *Clipe de viață de pe alt continent*,
Editura Albatros, București, 1985, p. 7-8.

Mărturisesc că atunci când am pornit la scrierea acestei cărți, am avut în vedere un singur domeniu, și anume cel pe care îl oferă istoria, fiind influențată explicabil de preocupările soțului meu, arheologul Lucian Roșu.

Pe măsură însă ce întâlnirile și dialogurile se desfășurau, mi-am dat seama că îmi pot îngădui o extindere în favoarea cititorului român, obișnuit și doritor să fie la curent cu ceea ce se întâmplă în lume pe planul științei și al creației umane în general, al vieții.

Cu atât mai mult cu cât am avut privilegiul să fiu în preajma unor personalități, oameni a căror experiență e de natură să întregască un tablou complex al Americii contemporane.

Aș putea spune, astfel, că această carte (*Clipe de viață de pe alt continent*, Editura Albatros, București, 1985, n.n.) este, indirect, una de călătorie, un fel de portret al unei țări dezvoltată spectaculos într-un spațiu de timp atât de scurt. Pentru că vorbindu-mi despre ei, despre activitatea lor, interlocutorii mei îmi vorbesc despre punctul geografic în care trăiesc și despre cele pe care raza muncii lor le atinge.

Cât privește realizarea propriu-zisă a acestor convorbiri, îmi aduc aminte că m-am îndoit că cei pe care îi alesesem, figuri importante în domeniile lor, ca atare, cu timpul foarte măsurat, vor avea răbdarea cuvenită să răspundă întrebărilor mele. Mai aveam, în plus, și prejudecata că oamenii mari de știință sunt mai greu abordabili. Am fost surprinsă și încântată să constat că se poate și să nu fie tocmai așa. Nu numai că acești oameni foarte ocupați mă primeau prietenos, dar insistau asupra definerii unor opinii proprii. Îmi ofereau materiale suplimentare înțelegerii mele și mă rugau să revin dacă socotesc că unele completări ar fi necesare. Și mie mi se pare și acum, ca și atunci când mă aflam în fața lor, că nota aceasta de comportament ține de strălucita lor profesionalitate. Este un motiv în plus care face această carte foarte caldă și, în același timp, actuală și documentară. De fapt, fiecare discuție în parte părea și un prilej de o altfel de conturare a unor idei asupra cărora ei stăruiseră multă vreme cu minuție.

S-ar putea spune, astfel, că până la urmă, formulările care apar în paginile de față au valoare de opinii de ultimă instanță ale acestor cercetători, mulți dintre ei nume de largă circulație în America sau în afara granițelor ei, așa cum, de pildă, sunt cunoscute istoricului român numele J.B. Griffin, Bernard Goldman, Alan McPherron sau, medicului, numele Franklin Delano McDonald, iar plasticienilor numele Earl Krentzin. Și eu sunt fericită să aduc pe masa cititorului din țara mea această hartă spirituală alcătuită indirect din portrete reprezentative ale vieții americane contemporane.

Glasul din noaptea de colinde

Dona ROȘU, în *Moartea morilor de apă*,

Cartea Românească, 1986, p. 7.

Sunt iarăși copil în noaptea de colinde, stau la geam și ascult.

Ca și atunci cuvintele ajung la mine fără sens, doar glasul părintelui meu se detașează miraculos din corul de voci pe lângă care auzul meu

de copil a trecut. Îl prind ca aburul și ca raza venită iluzoriu în palmele mele, mă concentrez asupra clipei și clipa se dilată, cuprinde nesperat copilăria mea, adolescența mea și tinerețea mea vegheate în mica, dulcea, cea mai frumoasă geografie a curții casei părintești.

Erau ultimii cântăreți. El și prietenii lui, ceata lor era un omagiu pe care oamenii vârstnici cu casele lor de copii îl aduceau celor dragi.

Oricât m-aș strădui acum să-mi amintesc sensul acelu mic colind pe care ei îl repetau neschimbat o singură noapte pe an în toată viața lor de bărbați, cuvintele rămân rătăcite în universul imaterial al amintirii mele. Doar glasul tatălui meu persistă neînchipt de bărbătesc și de tandru. Cânta pentru mama și noi, și sufletul meu de copil asculta lipit de fereastră.

E prea târziu acum să-l mai aud aievea, iar glasul lui vine azi de departe, din secrete și nevăzute amvonuri²³². Eu izbutesc să-l prind încet și ireal, și din oceanul lung al drumurilor mele mă-ntorc urmându-l ca pe-o stea în noaptea de colinde, și mă opresc o clipă să-l ascult, copil cu sufletul lipit de geam.

Metode noi în cercetarea structurii basmelor

Mihai POP, în *Folclor românesc*, vol. I, Teorie și metodă,

Ediție îngrijită de Nicolae CONSTANTINESCU

și Alexandru DOBRE, Editura GRAI ȘI SUFLET-

CULTURA NAȚIONALĂ, București, 1998, p. 151- 159.

(...) Fără a insista prea mult asupra aspectelor teoretice și metodologice ale cercetării structuraliste²³³, îndeobște cunoscute

---

²³² amvon, amvoane = construcție (ca un balcon) într-o biserică, de unde se predică sau se citește Sfânta Evanghelie.

²³³ structuralism = curent în lingvistica contemporană care susține principiul unității interne a structurii limbii și privește limba ca pe un sistem de relații fonetice și gramaticale care se condiționează reciproc, dar o studiază independent de istoria poporului.

specialiștilor, vreau să prezint în acest studiu analiza structurii compoziționale a unui basm românesc.

Basmul povestește despre prințesa travestită în soldat. L-am cules în comuna Fierbinți, la circa 45 km de București, de la povestitorul Dobre N. IORDAN, de 70 ani. Dobre N. IORDAN este orb. Ocupația lui principală este construirea fântânilor. Nu a părăsit pentru un timp mai îndelungat satul. Fiind orb nu citește, deci orizontul lui literar este doar oral. Basmele le-a învățat de la tatăl său și de la alți povestitori mai bătrâni. Le-a povestit mereu și le mai povestește și astăzi, având, în momente de răgaz, ascultători copii, dar și oameni maturi. Are un repertoriu bogat de basme fantastice. Povestește frumos. Variantele pe care le cunoaște au forme ample, bine conturate. Basmul despre fata soldat durează, în forma în care l-am înregistrat, 40 minute. Tema apare în folclorul românesc și în cântecul epic despre Mizil Crai.

În varianta povestită de Dobre N. IORDAN subiectul are următoarea desfășurare: Un împărat I care are trei fete, are un frate, împăratul II, în altă țară. Acesta nu este căsătorit și n-are copii. Cere fratelui său să-i trimită un fiu pentru a-i lăsa urmaș. Neavând fii, împăratul I hotărăște să trimită o fată. Travestește întâi fetele mai mari și le încearcă curajul cu stereotipia obișnuită: se ascunde sub un pod și le iese în cale ca un urs fioros. Speriate, cele două fete mai mari se întorc din drum. Stereotipia apare și în alte basme românești, mai cu seamă în basmul despre Harap Alb.

Sfătuită de o vrăjitoare, fata cea mai mică reușește să plece după ce, uzând de o altă stratagemă stereotipă, cere tatălui său calul, armele și hainele lui din tinerețe. Fata soldat ajunge fără alte aventuri la împăratul II, care o pune în rândurile armatei sale. Aici, la instrucția militară, se dovedește mai pricepută decât soldații cu serviciu îndelungat.

Având față de fecioară, este bănuită și soldații hotărăsc să-i dezlege misterul. Organizează o petrecere pentru a o îmbăta și a o cerceta. Procedu realist nestereotipat. Cu ajutorul calului năzdrăvan fata soldat rămâne trează și taina ei nedelegată. Împăratul II cere

tuturor soldaților să caute pe un câmp lucruri pierdute pentru a le da vraciului ca să le ghicească soarta. Fata soldat găsește o pereche de cosițe și vraciul sfătuiește pe împărat să o oblige să găsească și fata care a purtat aceste cosițe.

Fata soldat pleacă în căutarea fetei care și-a pierdut cosițele. O găsește tot în chip realist nestereotip, spălând rufe la o fântână. O aruncă în șea, uzând de o mică viclenie ce îi este sugerată de calul năzdrăvan. Procedul e obișnuit în cazul raptului.

Împăratul II, văzând frumusețea fetei cu cosițele pierdute, vrea să se căsătorească cu ea. Aceasta îi pune însă condiții ca în prealabil să-i aducă nouă iepe, să le mulgă ca, pentru a consfinți căsătoria, amândoi să se scalde în lapte de iapă. Împăratul II trimite fata soldat să aducă iepele. Fata soldat cere, tot la sfatul calului năzdrăvan, să-i dea nouă piei de bivol cu care să-și acopere calul. Pleacă apoi și găsește iepele pascănd pe un câmp sub privegherea unui armăsar.

La sfatul calului, fata soldat se îngroapă împreună cu acesta în nisip. Calul nechează de trei ori și face pe armăsar să alerge pentru a găsi pe cel ce a nechezat. Îl obosește astfel. După ce l-a obosit, calul îl provoacă la luptă. Armăsarul roade toate pieile de bivol de pe spinarea calului. Calul sfâșie carnea armăsarului care rămâne doar schelet. Fata soldat îl leagă și pornește cu el spre curtea împăratului II. Iepele îi urmează. Pe drum sunt urmăriți, ca în fuga magică, de o cioară, dar la al treilea moment al urmăririi ajung la curtea împăratului și scapă.

Pusă să mulgă iepele, fata soldat trece și această probă, după ce calul provoacă o ploaie, apoi un ger ce face ca iepele să stea în apă nemișcate, înghețate. Fata cu cosițele pierdute propune fetei soldat să-i devină soț și împărat. Pusă din nou în situație dificilă, fata soldat cere sfatul calului și cu ajutorul unei stratageme pe care o folosește împotriva unei vrăjitoare, reușește ca aceasta să o blesteme ca dacă este băiat să se facă fată, iar dacă este fată să se facă băiat. Schimbându-și sexul, deci lichidând travestirea, fata soldat se căsătorește, prin îmbăiere în lapte de iapă, cu fata cu cosițele pierdute și rămâne împărat în locul împăratului II. (...)

Școala de duminică

Gabriel TEODORESCU, *Jurnalul de joi*,

18 septembrie 2008, p. 1-2.

Se spune despre Ortodoxie că este lemnul vertical al crucii, legătura nemijlocită cu Dumnezeu. Spre deosebire de Catholicism care este simbolizat de lemnul orizontal, oferind imaginea universalității pe pământ, a apropierii de oameni.

Creștinismul catolic este mult mai implicat în relația cu comunitățile, participând direct sau prin diferite organizații la viața socială. Privită din acest punct de vedere, Ortodoxiei i s-a reproșat o anume detașare. Și totuși nu de puține ori am întâlnit preoți dedicați celorlalți, gata oricând să ajute, să sfătuiască și să-i apere pe cei pe care îi păstorește.

Ne-am învățat să apreciem fapte și oameni aflați la mare distanță de noi și îi uităm tocmai pe cei pe lângă care trecem în fiecare zi. Un astfel de om ce își împlinește vocația de slujitor al Domnului la doi pași de noi este Preotul Gheorghe Radu. De o bună bucată de vreme, faptele Preotului Gheorghită nu mai sunt anonime. Am auzit din gura oamenilor despre slujbele pline de har și vorbe frumoase pe care preotul le ține în biserică din satul Fierbinți de Jos. Am auzit despre grija și dragostea cu care participă la nunți, înmormântări și parastase. Oamenii îl simt lângă ei și orice ar face Preotul Gheorghită li se pare firesc. Parcă e acolo de când se știu.

S-a născut în 30 aprilie 1963, în satul în care este astăzi Paroh. A terminat Seminarul teologic în 1985 și oficiază ca Preot din 1986. Trei ani mai târziu devine Preotul Parohiei din Fierbinții de Jos, acolo unde este și astăzi. În anul 2003 a devenit licențiat al Facultății de Teologie.

Din 2007, împreună cu soția sa, doamna preoteasă Elena Radu, au deschis o Școală de Duminică pentru copiii din satul Fierbinți de Jos. Activitatea se desfășoară în biserică și deși spațiul este puțin, la activitățile duminicale participă în jur de 40 de copii. Preotul

Gheorghită le-a adus un calculator, le-a cumpărat acuarele, pensule și blocuri de desen. Se întâlnesc, desenează, cântă, iar cei doi părinți de duminică le vorbesc despre tot ce trebuie să știe un copil, despre credință și viață. Nu i-a obligat nimeni să facă asta! Nici pe copiii și nici pe Preotul Gheorghită. Au simțit că așa trebuie și s-au apucat de treabă.

De anul acesta au beneficiat și de ajutorul organizației World Vision. Această organizație, ce trebuie să spunem că este implicată în numeroase programe în zona noastră, a oferit copiilor suma de 1.000 dolari, cu care au fost cumpărate diferite lucruri trebuincioase în activitate și a fost organizată o excursie.

Lucrurile nu s-au oprit. Preotul împreună cu doamna preoteasă le serbează zilele de sfinți astfel încât copiii să înțeleagă cât de frumoase sunt numele noastre românești și creștine, îndepărtându-i astfel de tentația numelor din telenovele. „*De Sfântul Ștefan am avut 7 torturi pe care le-am împărțit împreună cu copiii, bătrânilor asistați de la azilul din Fierbinți. Tot la acești bătrâni am făcut și un Moș Crăciun în 2007.*” Ne-a spus cu emoție în glas doamna preoteasă.

Preotul Gheorghe Radu este de câțiva ani buni și mentorul *Grupului vocal* de bătrâni din Fierbinți de Jos. Acesta a fost, să spunem așa, reînființat cu prilejul întâlnirii cu fiii satului organizată de Primărie în 2005. De atunci corul a fost invitat la mai multe manifestări de cultură și spectacole la Urziceni, Muntenii Buzău, Ciochina, iar anul acesta pe data de 1 octombrie vor ajunge la Azilul de bătrâni din Balaciu.

În deplasările corului au fost ajutați și de Primărie. Pentru *Școala de duminică* ar fi necesară o sală încăpătoare, căci biserica nu este cel mai nimerit loc. Dar Preotul Gheorghită nu se plânge. Împreună cu soția sa face planuri pentru copii cu o modestie de la care ar trebui să învățăm. „*Vom pune bani de la noi, vom mai merge cu muloaga pe la Primărie și sunt sigur că World Vision ne va mai sprijini. Copiii noștri merită toate eforturile și Dumnezeu este cu noi.*”

Nunta de aur

D(aniel). T(EODORESCU)., în *Jurnalul de joi*,
13 noiembrie 2008, p. 1 și 3.

Despre evenimentul ce a avut loc duminică, 2 noiembrie (2008, n.n.), la Biserica din Fierbinți de Jos, ne-a vorbit cel care a avut inițiativa și care l-a organizat. Pentru Preotul Gheorghe Radu pare ceva de la sine înțeles de vreme ce a face pentru ceilalți a devenit un mod de viață. Împreună cu doamna preoteasă Elena și cu sprijinul total al domnului primar Iusein Iuksel, au organizat sărbătorirea acelor cupluri ce anul acesta împlinesc 50 de ani de căsătorie. Noi am așezat imaginile și urările de sănătate.

Preotul Gheorghe Radu: „*Am început festivitățile la ora 11, după Sfânta Liturghie. L-am așteptat pe domnul Primar la intrarea în sat, la pod, cu patru colăceri îmbrăcați în portul nostru național și a fost „escortat” până la biserică. Aici, unul dintre colăceri a spus orațiile, așa cum se spunea la noi de sărbători, iar noi toți le-am ascultat în picioare în fața bisericii. Cele nouă cupluri au venit împreună cu nașii lor, așa cum se cade. Doi dintre aceștia au fost urmașii celor adevărați, ca să zic așa, ceilalți au fost nași tineri și frumoși pe care și i-au ales acum.*

Apoi am intrat în biserică și am început slujba de binecuvântare pentru cei 50 de ani trăiți împreună de acești oameni. Slujba este una de mulțumire pentru facerea de bine. Am avut cum era și firesc la o nuntă, multe flori, verighete și copii. Trebuie să spun că au fost și mulți oameni veniți să vadă și să se bucure alături de cele nouă cupluri. A fost biserica plină. Unii dintre aceștia au aflat din ziarul nostru și au vrut să fie prezenți, chiar și din Târg și Fierbinții de Sus. Cred că am fost peste 150 de persoane.

După slujbă am ieșit în curtea bisericii, unde domnul Primar Iusein Iuksel a invitat pe toată lumea la o masă festivă.

Și cum faptele bune aduc alte fapte bune, am găsit și un sponsor care i-a invitat pe sărbătoriți și nu numai, la o excursie cu autocarul la munte, la Poiana Brașov. Mulți dintre ei nu au văzut muntele

decât la televizor. Cel care a făcut acest gest este Tinel Gheorghe și el fiu al satului Fierbinți de Jos. (N(ota). R(edacției). Excursia a avut loc joi, 6 noiembrie, așa cum s-a stabilit.)

Orele pe care le-am petrecut împreună au fost clipe de bucurie. Cei prezenți au fost emoționați și unii dintre ei au avut lacrimi în ochi pentru cei care nu au fost cu noi și care poate ne priveau de undeva. La plecare le-a ieșit cu plin și s-a aruncat cu orez, așa cum e tradiția la orice nuntă.“

Cântece de sărbătoare din Fierbinți de Jos

Cornelia CONSTANTIN, în *Jurnalul de Joi*,

15 ianuarie 2009, p. 8.

L-am rugat pe Romu Ionești, din Fierbinți de Jos, să ne transcrie din cântecele vechi pe care le știe din bătrâni, pentru sărbătorile de iarnă și care își au originea în zona noastră, dacă nu cumva chiar din Fierbinți. Romu Ionești este parte din sufletul acestor locuri. Dacă mă întrebă cineva cine ar fi persoana ce ar putea caracteriza spiritul Fierbinți-ului de Jos, aș răspunde fără ezitare: nea Romu. El și mulți alții au păstrat în satul de care am amintit o anume simplitate și naturalețe caracteristice genialului țaran român. În Fierbinți de Jos, nu cu mult timp în urmă, exista o horă a satului. Tot aici, bătrânii se îmbrăcau în pantaloni și cămăși simple, albe și purtau pălărie. Graiul lor are ceva particular, o dulceață proprie, inconfundabilă. Să nu uităm că aici există un cor bărbătesc, un cor pentru sufletul lor și care astăzi începe să iasă în lume cu cântece pe care foarte puțini le știu.

Nu a trebuit să-i spunem de două ori. A transcris și ne-a trimis două cântece, împreună cu explicațiile necesare. Noi nu am schimbat nimic, căci nu era nimic de schimbat. Prezentăm textul în continuare așa cum l-am primit și noi îi dorim sănătate și un 2009 mai bun!

*Crucea// Cruce sfântă părăsită/ Lângă-o margine de drum/
Coperișul tău se strică/ Lângă creștinii de-acum.// Cruce sfântă jalnic
este/ Tristă stai plecată-n jos./ Și nu-i nimeni să te-ndrepte/ Ah, ce
lucru dureros!// Oamenii nu-și mai ridică/ Pălăria-n dreptul tău/
Să se-nchine și să zică:/ Doamne, scapă-ne de rău!// Nimeni nu mai
vine iară/ Să te-așeze-acum frumos/ Bate vântul, te doboară/ Cu
icoana lui Hristos.// Dar credința mea îmi spune/ Că mult nu va
dăinui/ Printr-o tainică minune/ Crucea tot va birui.// Iar cei care
au credință/ În acest semn glorios/ La slăvita biruință/ Străluci-vor
cu Hristos. (Nota noastră: Aceasta este o cântare specifică Oastei
Domnului, devenită clasică și cântată și azi, alături de altele, în
biserici la momentul Împărtășirii preoților.)*

„Eu sunt Romu Ionești și am 70 de ani. Acest cântec îl știu de la
mama mea care mi-a zis că a fost cu el cântat de sărbătorile de iarnă
pe la casele gospodarilor din satul nostru și că erau fericitate pentru
interpretarea acestui cântec.

Mama îmi spunea că mergeau în cete de câte 2-3 sau 4 fete și
purtau cu ele o cruce de lemn cam de 30cm. lungime și cât timp cântau
țineau crucea la geamul casei la care cântau și după ce terminau cântecul
ieșeau gazdele cu toată familia, se închinau și sărutau crucea, iar după
aceea fetelor le împărțeau covrigi.

Aceste gesturi ale gazdelor însemnau o speranță la mai bine. De
altfel, după cum reiese și din cântec, dacă respectăm crucea și avem
credință curată, dreaptă în acest semn, vom avea un viitor mai bun,
mai glorios în toate.

Ar mai fi de spus multe despre cruce. De exemplu: Iisus Hristos a
fost răstignit pe cruce iar armata Împăratului Constantin a obținut
victoria într-un război cu semnul crucii pe steaguri și pe hainele
soldaților.“

*O căsuță fermecată// Lerui Ler a fost odată/ O căsuță fermecată/
Și-n căsuță o fetiță/ Cu-n pisoi și o buniță.// Într-o seară, într-o
iarnă/ Fata s-a uitat afară/ Și-a văzut, cum prin perdea/ Stelele
vorbeau cu ea.// O stea merge-n sus și-n jos/ Să-l găsească pe Hristos/*

Și unde steaua s-a oprit/ Pe Hristos că l-au găsit.// Îngerii din cer cântau/ Ciobanii se bucurau/ Veniți toți să alergăm/ La Hristos să ne închinăm.

„Acest cântec se cânta pe la casele creștinilor de prin sat unde erau porțile deschise în Ajun de Crăciun vestind din casă-n casă Nașterea lui Hristos.

Mama mea mi-a povestit că legenda acestui cântec este că, undeva la o margine de sat într-o căsuță amărâtă, locuiau aceste ființe, bunița și fetița și că ele aveau o credință așa de puternică încât li s-a părut că stelele vorbesc cu ele și că lor li se arată că se va naște Hristos și că ele, în credința lor curată, îndeamnă și pe alții să meargă la închinare. Și că fiind mai departe de sat, nefiind vizitate de colindători, să le vestească Nașterea lui Hristos, iacătă că, datorită credinței lor, le vestesc Nașterea stelele de pe cer.“

Act filantropic

în Parohia Fierbinții de Jos

Pr. Manuel Rusu, în *Bărăganul Ortodox*, nr. 85,

iunie 2010, p. 19

Luni, 24 mai 2010, în ziua prăznuirii Sfintei Treimi, după săvârșirea Sfintei Liturghii, la îndemnul și îndrumarea Părintelui Paroh Radu Gheorghe, câteva familii tinere din Parohia Fierbinții de Jos, Protoieria Urziceni, au oferit o masă caldă în noua sală de mese ridicată de enoriași, copiilor și credincioșilor care au participat la sfânta slujbă.

Cu această ocazie, cei prezenți au stat de vorbă și au dat slavă Sfintei Treimi pentru frumoasele clipe petrecute împreună, pentru că acolo unde sunt adunați doi sau trei în numele Domnului, acolo și Hristos este în mijlocul lor.

Sărbătoare la Fierbinți

18 iulie 2010

Preot Viorel OLTEANU - Parohia Fierbinții de Sus,
Ialomița, 30 iulie 2010, p. 7.

De obicei, atunci când auzim că într-o localitate este sărbătoare, ne gândim la aniversarea atestării acelei localități (zilele localității) sau la hramul Bisericii la care se strâng toți credincioșii ei. De această dată, ei bine, sărbătoarea care a avut loc în Fierbinți pe 18 iulie anul curent a avut cu totul altă semnificație. Motivul ei poate să pară unul destul de des întâlnit la prima vedere, cu toate că, la o analiză mai atentă, nu este așa, însă amploarea evenimentului despre care vom vorbi este una deosebit de elevată, pentru care articolul nostru își merită titlul.

Fierbințiul a fost în sărbătoare datorită aniversării a 25 de ani de împreună și aleasă viață a Părintelui Gheorghe Radu și a distinsei sale soții, Elena, doi oameni care sunt bine cunoscuți în localitatea unde își au rădăcinile. Alături de numeroșii locuitori ai comunei au fost prezenți domnul primar Iusein Iuksel și alți invitați aleși iar rugăciunile de mulțumire au fost oficiate de un sobor format din 22 de preoți.

Cei doi s-au căsătorit în 1985 în Fierbinți, locul unde locuiesc și astăzi împreună cu fiica dăruită de Dumnezeu, Mihaela, care este studentă la Medicină. Tot aici și-au adus contribuția de-a lungul atâtor ani la binele comun, atât din punct de vedere spiritual, cât și material.

Sunt cunoscute activitățile părintelui cu copiii, dar și cu bătrânii, colectele organizate și împărțite personal sinistraților din Moldova, organizarea hramurilor și participarea efectivă la acțiunile cultural-sociale ale Primăriei. Într-un cuvânt, familia Preotului Gheorghe Radu este un exemplu de bună viață creștinească, acesta fiind de fapt motivul pentru care este atât de apreciată de comunitate și pentru care locuitorii acesteia au ales să vină în număr mare la eveniment.

Odată cu aniversarea a 25 de ani de căsătorie s-au împlinit și 25 de ani de la terminarea seminarului. Cu această ocazie, Părintele Gheorghiță Radu a ținut să organizeze și prima revedere a promoției 1980-1985 a absolvenților Seminarului Teologic din Caransebeș.

La această revedere au participat 13 colegi din cei 20 ai promoției, făcând mențiunea că doi dintre ei activează în SUA, dar au fost alături sufletește de colegii lor. Unii au venit din Banat, alții din Oltenia sau Muntenia. Emoțiile au fost firești, căci unii nu s-au mai văzut niciodată în cei 25 de ani iar reîntâlnirea a adus cu ea amintiri legate de clipele frumoase din școală. S-a strigat catalogul și fiecare și-a prezentat realizările sau neîmplinirile de până acum; s-au reluat prietenii mai vechi, s-au schimbat adrese și numere de telefon și toți au promis să se întâlnească mai des, în special cu ocazia unor astfel de evenimente. Inițiativa și organizarea acestei revederi a fost bine primită de foștii colegi, mulțumind fiecare pentru ocazia de a-și aduce aminte de anii de seminar alături de ceilalți. Slujba de mulțumire a fost organizată maiestuos și condusă de Preacucernicul Protoiereu al Protoieriei Urziceni, Bogdan Stancu, care a și ținut un cuvânt de apreciere la adresa Părintelui Gheorghe Radu și a familiei sale, pentru amploarea și importanța acestui eveniment din Parohia Fierbinții de Jos și din întreaga localitate Fierbinți-Targ.

Din partea colegilor, Preotul Profesor Pavel Teodor din Arad i-a felicitat pe cei doi sărbătoriți și a adresat un cuvânt de învățătură credincioșilor prezenți în număr mare, arătându-le că păstorul lor și soția sa sunt împreună-lucrători în via Domnului, meritând toată cinstea și recunoștința lor. Un moment deosebit de emoționant a fost cuvântul de felicitare citit de o fetiță din partea copiilor Clubului de Duminica al Parohiei.

Acest moment a fost de departe cel mai emoționant, deoarece s-au auzit lucruri atât de impresionante și importante legate de viață, dar văzute prin ochii copiilor, este ceva copleșitor, care nu avea cum să nu smulgă lacrimi de duioșie.

Slujba s-a terminat cu firescul „Mulți ani trăiască!“ plecat cu sinceritate din adâncul sufletelor celor prezenți. S-a filmat și s-a fotografiat, au avut loc felicitări și îmbrățișări, au curs lacrimi de bucurie și de partea „mirilor“ și de cea a invitaților, s-au primit buchete mari de flori. După 25 de ani, sărbătorii au trecut din nou pe sub un pod de flori, au pășit peste petale de trandafir și au fost „bătuți“ cu orez și grâu, apoi s-au îndreptat cu toții la o agapă frățească organizată la casa părintelui, unde au continuat felicitările.

Conducerea localității reprezentată de domnul primar a mulțumit că mai există astfel de evenimente care să ne unească în bine și să strângă comunitatea în jurul Bisericii. Întru mulți și fericiți ani Părintelui Gheorghe Radu și preotesei Elena!

Sfințire de troiță în Parohia Fierbinții de Jos

12 septembrie 2010

Preot Viorel OLTEANU - Parohia Fierbinții de Sus,
în *Bărăganul Ortodox*, septembrie 2010, p. 19 și *Ialomîța*,
29 septembrie 2010, p. 7.

Duminică, 12 septembrie, după săvârșirea Sfintei Liturghii, în Orașul Fierbinți-Târg (mai precis în Parohia Fierbinții de Jos) s-a sfințit cea dintâi troiță ridicată în ultimii ani. Aceasta a fost construită la propunerea Preotului Paroh Gheorghe Radu, cu ajutorul domnului primar Iusein Iuksel, în apropierea unei fântâni pe drumul spre comuna Maia. A fost pictată de domnul Gabriel Teodorescu, fiu al satului Fierbinții de Jos.

La slujba de sfințire au participat preoții slujitori în orașul Fierbinți(-Târg) împreună cu Părintele Protoiereu Bogdan Stancu, domnul primar (care este și ctitorul acestui monument), domnul inspector șef Nicolae Parepa (comandantul Jandarmeriei Județului Ialomîța), grupul catehetic de copii al Parohiei Fierbinții de

Jos condus de doamna preteasă Elena Radu, alți sprijinitori și binefăcători, credincioși și invitați.

După terminarea slujirii troiței, Părintele Protoiereu a ținut un cuvânt de învățătură despre rolul și importanța Sfintei Cruci în viața noastră, dar și de mulțumire pentru cei care s-au ostenit și au cheltuit pentru întărirea credinței ortodoxe prin ridicarea acestei troițe la margine de drum, lângă o fântână.

Părintele Paroh Gheorghe Radu a ținut să mulțumească la rându-i celor prezenți și celor care i-au fost mereu aproape, manifestându-și dorința de a se ridica astfel de troițe sfinte și în alte locuri din localitate.

În încheierea festivității, copiii au ținut un frumos program religios-artistic ce a impresionat întreaga asistență, la finalul căruia cei prezenți au rostit împreună Simbolul de credință ortodox. Astfel, ridicarea și sfințirea unei troițe în apropierea sărbătorii Înălțării Sfintei Cruci a adus în orașul Fierbinți-Târg dovada credinței puternice a locuitorilor lui în Dumnezeu și în puterea Crucii cea dătătoare de viață.

**Nunta, ceasul de amiază
și cel mai limpede din viața omului:
Nea Romu, colăcerul din Fierbinții de Jos**
Dumitru MANOLACHE, *Ziarul Lumina*,
Luni, 21 februarie 2011, p. 9.

Nunta este ceasul de amiază din viața unui om și cel mai limpede, pentru că în lumina nuntirii se orânduiește devenirea. Taină din vechime, nunta a fost trăită de român plenar, inconfundabil, profund, în respect și cinstire, pentru că poartă în sine zidirea Începuturilor. Nunțile noastre nu au fost alaiuri zgomotoase, ci asumări libere ale rodniciei harului acestei taine. „Oglinda“ care reflectă chipul

așumării sunt tradițiile și, dintre ele, orațiile²³⁴ zugrăvesc poate cel mai fidel acest chip. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a decis anul trecut, la inițiativa Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, ca anul 2011 să fie declarat „An omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii”.

În lumina acestei inițiative, am pornit în plină iarnă să aflăm, să vedem ce a mai rămas din nunțile de altădată ale românilor. Drumurile ne-au purtat prin pustia albă a câmpiei până în satul Fierbinții de Jos, din Bărăganul ialomițean, unde l-am cunoscut pe nea Romulus Vasile Ionești, un bătrân de 68 de ani care, întrebat cum îl cheamă, ne-a mărturisit, aproape șoptit, strecurând cu rețineră literele printre dinți: Romu. L-am întâlnit la biserică, am schimbat câteva vorbe, apoi am pornit împreună spre casa lui, unde ne-a deschis ușa mătușa Elena, soția dumnealui. Am fost invitați într-o cameră caldă, cu sobă, cu icoană pe perete, cu macaturi pe pat și cu multe alte semne ale dăinuirii țăranului de la câmpie.

L-am întrebat pe nea Romu despre viața lui, despre copii și familie, despre acareturi și pământ și mai ales despre nunți. Iar el ne-a răspuns cu o bucurie nedisimulată, rostuită, cu vorbele într-o curgere firească, ordonată, asemenea ceasurilor petrecute în zilele de iarnă în curtea lui cu orătănii. Și parcă totul avea alt sens. Totul mustea de taină, de viață așezată după niște tipare ancestrale pe care credeam că țăranul le-a pierdut odată cu colectivizarea, cu scoaterea lui din rânduiala firească a lumii, la rându-i rotită după mișcarea soarelui și vrerea Ziditorului. Și-n toată această neasemuită bucurie, vorbirea despre nuntă a aprins pe chipul bătrânului o lumină greu de definit, căci el, Romulus Vasile Ionești, zis Romu, trăiește nunta. Trăiește într-o nuntă din care parcă nu dorește să mai iasă niciodată.

---

²³⁴orație, orații = poezie populară ritualică/ urare în versuri pe care colăcarii/ colăcerii o adresează mirilor la nuntă; conăcărie; colăcărie felicitare, urare, cuvântare; discurs rostit la anumite ceremonii sau ocazii: de Anul Nou, la nuntă, la cumetrie; oratoriu; orație funebră, discurs funebru, (înv.) propovedanie.

De la el am aflat despre taina nunții asumate. Despre taina nunții din Începuturi, rânduită de Însuși Creatorul lumii, topită în zeci sau poate sute de tipare, din generație în generație, transmisă prin gura colăcerilor, până ce buchiile pline de harul Domnului au fixat-o și i-au tălmăcit nemuritoare-i rodire.

Taina nunții despre care a vorbit Dumnezeu.

Cum știm, căsătoria a fost rânduită de Însuși Dumnezeu încă în Vechiul Testament. Astfel, în Cartea Facerii ni se arată că Ziditorul a toate a așezat căsătoria, chiar de la început, prin cuvintele: „*Nu e bine să fie omul singur; să-i facem ajutor potrivit pentru el*“ (Facere II, 18). El a binecuvântat însoțirea bărbatului cu femeia zicând: „*Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți*“ (Facere I, 28).

În Noul Testament, căsătoria este înălțată și așezată de Mântuitorul Iisus Hristos în rândul Sfintelor Taine. El a cinstit-o prin aceea că a luat parte la Nunta din Cana Galileii (Ioan II, 1-11). Iar de câte ori a găsit bun prilej să grăiască despre căsătorie, El a privit-o ca Sfântă Taină, subliniind importanța ei prin cuvintele: „*Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup, așa încât nu mai sunt doi, ci un trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă*“ (Matei XIX, 5-6). Iată taina Începutului. Iată nunta din Începuturi despre care Dumnezeu le-a vorbit oamenilor. Iar ei au moștenit-o și, tot prin viu grai, au transmis-o cu smerenie, cu responsabilitate asumată flăcăilor și fetelor care își părăseau tații și mamele pentru a fi „*amândoi un trup*“, familie, taină, nuntire, biserică, la rândul lor.

„Pe vremuri, în perioada asta de iarnă, de cășlegi, cum se zice și astăzi, adică de dezlegare la dulce, se făceau nunți. Acuma se făceau nunțile în satele de aici, de pe valea asta a Ialomiței. Dar credeți că pe vremea tinereții părinților mei nunțile erau ca acum, cu băutură multă, cu mâncăruri peste mâncăruri? Nu. Știți ce se dădea la nunți? Varză sau gulie, cartofi sau orez. Tot pe atunci, ginerica, oricât ar fi

fost de frig, purta pălărie și la pălărie un ban. Semn al tinereții și al belșugului. Și tot atunci se ziceau și orațiile”, ne spune nea Romu.

Pribeția colăcerilor și taina păstorului biblic.

Odată cu nunta, omul își cunoaște întreaga măsură, statura lui de slavă și se angaja „în istorie luând partea trudei comunitare într-o rodnicie și viață echilibrată, cununa pe cap și inelul în dreapta fiind două spărturi prin care omul se trage în univers, cu care atinge și degustă nemarginile”, spunea cândva poetul Ioan Alexandru. Datorită acestor dimensiuni, taina ce urmează nunții - moartea - a fost înțeleasă de român tot ca nuntă, ca ecou al nunții, „atingere a întregului pe mai departe”, ca să-l cităm din nou pe poet. Și în acest context, orațiile despre care pomenea nea Romu, întreaga desfășurare a ceremonialului nunții, capătă înțelesuri adânci, pentru că în fond este vorba despre taina existenței, închisă în taina nunții, iar în lumina nunții omul se adeverește înțelept.

Aprins de strălucirea unor puternice trăiri, nea Romu începe să rostească orațiile de nuntă, care se spun de către un colăcer, adică un sol, un înaintemergător al mirelui, în momentul în care alaiul ginerului, cu nași, călțunari și alte rubedenii, ajunge pe drum în fața casei miresei, ce-i așteaptă pe prispă, împreună cu băiatul cu care a jucat apa: „*Bună dimineața cinstiți socri mari!! Mulțumim dumneavoastră băieți militari/ Ce umblați? Ce căutați?*” și nea Romu se adâncește în rostire, „developând” alegoric drumul inițiat pe care tânărul împărat, ajuns la vârsta asumării intrării în taina întemeierii familiei, pornește la vânătoare, adică într-o călătorie în care nu vânează nimic, ci pășește întru cunoaștere, întru cercetare și găsim a „căprioarei”, care să-i fie „soțioară”, a florii „*Ce-aicea nu-nflorește/ Nu rodește/ Nici locu nu-i priește*”... „*Și ne trimise pe noi*”.../ *Cu toții să venim/ Floricica din pământ s-o luăm/ S-o ducem la împărat în grădină/ Ca acolo să-nflorească/ Locul să-i priască/ Să nu se ofilească*”.

Floarea descoperită este mireasa care crește undeva unde nu poate cunoaște rodnicia. De aceea, cererea colăcerului de a o lua,

împreună cu cei „Şase lipani²³⁵ călări/ Pe şase jucani²³⁶”, şi a o duce în grădina împărătească a rodniciei. Adică, acolo unde „Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, şi a pus acolo pe omul pe care-l zidise” (Facerea II, 8). Pribezia colăcerilor este întocmai celei a păstorului biblic după turma pierdută sau a celor trei magi pe urma stelei.

O tulburătoare Facere într-o scriptură populară.

Nea Romu s-a oprit, cu ochii privind o închipuită depărtare. Nu în spaţiu, ci în timp. Şi apoi, rememorând şi alte momente din ceremonialul nunţii din zonă, înainte ca mirii să ajungă în faţa altarului pentru a fi cununaţi de preot în faţa lui Dumnezeu, ne-a rostit ceea ce aici, la Fierbinţii de Jos, se numeşte „Dezlegarea”. O tulburătoare mărturisire de credinţă ortodoxă, o adevărată Sfântă Scriptură spusă în grai popular, de un bărbat matur, căsătorit, un fel de păstor, în faţa mirelui şi miresei îngenuncheaţi pe o pernă, dinaintea naşilor şi părinţilor. Mărturisire care începe cu Începutul Facerii şi se încheie cu Hristos, Mirele.

Pentru frumuseţea şi profunzimea textului popular, vom reda un pasaj mai mare din această oraţie: „*Ascultaţi Dumneavoastră/ Cinstiţi soci mari/ Cinstiţi nuni mari/ Puţinele cuvinte/ De rugămintele/ Se roagă fiica Dumneavoastră.../S-o iertaţi/ S-o binecuvântaţi/ Căci binecuvântarea părinţilor/ Întăreşte casele fiilor.../ Că Dumnezeu, luni, întâia zi,/ A făcut cerul şi pământul şi Edenul/ Marţi l-a-mpodobit cu stele/ Cu luceferi şi marea/ Şi fiarele sălbatice sunt întrânsa/ Joi a făcut Dumnezeu pe strămoşul nostru Adam/ Luând asemănare/ După asemănarea Sfinţiei Sale/ Şi văzând Dumnezeu că nu este bine/ De a locui omul singur pe lumea asta/ I-a dat somn/ Strămoşului*

²³⁵ lipan, lipani = peşte asemănător cu păstrăvul, cu corpul argintiu şi alungit, cu capul mic, care trăieşte în zona inferioară a apelor de munte; plantă erbacee de dimensiuni mari, cu frunze mari şi late şi cu flori purpurii sau violete, folosită, mai ales, în scopuri medicinale; brusture.

²³⁶ juncan, juncani = bou tânăr în vârstă de la trei până la patru ani; jugan, jugani = armăsar sau taur castrat, folosit la muncă.

nostru Adam./ L-a adormit/ I-a rupt o coastă din stânga sa/ Și a făcut-o pe strămoașa noastră Eva./ Și sculându-se Adam din somn a zis:/ Ce este aceasta, Doamne?/ Iar Domnul i-a răspuns:/ Aceasta este carne din carnea ta/ Sânge din sângele tău/ Se cheamă soție./ Și i-a binecuvântat Dumnezeu/ Ca să se înmulțească/ Ca nisipul mării/ Ca iarba pământului./ Mulți și mulți crescură/ Și se înmulțiră/ Până a venit vremea și la acești doi tineri/ Care șed cu genunchele plecate/ Cu fețele rușinate/ Și de Dumneavoastră se roagă/ Cinstiți părinți/ Cinstiți nuni mari/ Să-i iertați/ Să-i binecuvântați/ Precum a binecuvântat Dumnezeu pe Sfântul Aaron/ De-a-nfrunzit toiagul lui uscat/ Fiind de 99 de ani./ Precum a binecuvântat Dumnezeu pe cei 12 patriarhi/ De le-au înflorit cununile pe cap./ Că binecuvântarea părinților/ Întărește casele fiilor./ Blestemele părinților/ Risipesc casele fiilor/... De la cinstita mireasă/ O batistă frumoasă./ Și un pahar cu vin/ C-așa-i de la Hristos, amin!"

Pelerinii care poartă sfințenia nunții în timp

Romulus Vasile Ionești poartă pe mai departe sfințenia nunții românilor exprimată atât de convingător în orațiile pe care le știe, pe care le-a spus și pe care le mai rostește și astăzi pe la nunți. Deși obiceiurile au pierit, în mare parte, aici, la Fierbinții de Jos, au rămas cinci „trezorieri“ care au grijă ca unele colinde, orațiile de nuntă și alte câteva cântece bătrânești să nu dispară din „vistieria“ satului, care se numește memorie colectivă. Ei sunt: nea Romu, Ion Andronache, Alexandru Stancu, Ion Nedelcu și Pr(eotul). Gheorghe Radu, Parohul satului, cel care, de altfel, reprezintă inima acestui grup de colindători.

Dacă bucuria lor s-ar limita doar la a se întâlni pe drum sau pe la casa vreunuia dintre ei și a cânta pe la vreo nuntă ca să știe și tineretul că Taina Cununiei este sfântă, lăsată ca taină de însuși Ziditorul lumii, i-am numi simpli rapsozi populari. Dar ei nu se limitează doar la atât. Ei sunt pelerinii, călătorii acestui început de nou mileniu creștin care aduc bucurie, alinare și bătrânilor de prin aziluri, dar și copiilor de prin școli.

„Suntem mulțumiți că așa, cât de cât, readucem tradițiile în inimile oamenilor. Nu numai celor de vârsta noastră, ci și tinerilor. Când facem repetiții, fie la biserică, fie la școală, participă și copiii. Părintele nostru e un dar de la Dumnezeu. Căci vrea să lase ceva în urmă satului al cărui fiu este“, ne mărturisește colăcerul din Fierbinții de Jos.

Ochiul lui Dumnezeu de pe porumbarul bătrânului

La plecare din gospodăria sa, nea Romu ține neapărat să ne arate minunea lui: cel mai bătrân cal din comună. „Are peste 30 de ani. Îl țin pentru că e de la mine. Și nici nu-l dau pentru că a fost un cal așa de înțelegător și așa de bun, cum am vrut eu. Merge printre rânduri la prășit încet, hopa-hopă, după pasul meu. Cum să-l dau?“, se întreabă gospodarul.

Înainte de a pleca din curte, i-am fotografiat calul, orătăniile și porumbarul, o relicvă demnă de Muzeul Satului, veche de peste o sută de ani. Și în timp ce nea Romu, colăcerul din Fierbinții de Jos, încarcă vânos roaba cu zăpadă, ca să ne arate cât de „verde“ este încă, noi privim ușile porumbarului, cu respect, căci de acolo ne privește un ochi al lui Dumnezeu, zugrăvit într-un triunghi de anonimul meșter de-acum peste un veac.

Pornim apoi spre oraș, cu nunta din ceruri și cu cea de pe pământ în suflet, amintindu-ne, din nou, cuvintele poetului Ioan Alexandru: „Nu există rodnicie fără ieșire din sine, fără sacrificiu. Nu există nuntă fără ieșire din matca solitară, acaparatoare. Într-o bună zi, trebuie să pleci. Apele nu mai sunt bune, cerul apăsător. Începe bolirea și trebuie să ieși, să te rupi din țărână pentru alte dimensiuni...“ Da, așa este, așa trebuie să fie, căci mirii se rup din matcă, unindu-se pentru a crea o altă matcă, adică o familie, în marea taină a cununiei din fața altarului, unde preotul îi unește în fața lui Dumnezeu, pentru a se înmulți, a umple pământul și a-l stăpâni... „Și văzând Dumnezeu că nu este bine/ De a locui omul singur pe lumea asta/ I-a dat somn/ Strămoșului nostru Adam./ L-a adormit/ I-a rupt o coastă din stânga sa/ Și a făcut-o pe strămoașa noastră Eva./ Și sculându-se Adam din somn a zis:/ Ce este aceasta Doamne?! Iar Domnul i-a răspuns:/

Aceasta este carne din carnea ta/ Sânge din sângele tău/ Se cheamă soție.“ (Orație de nuntă din Fierbinții de Jos, Ialomița.)

**Când un preot de țară
trudește la viitorul lumii din Cuvânt
Școala de duminică de la Fierbinții de Jos
Dumitru MANOLACHE, *Ziarul Lumina*,
Luni, 7 martie 2011, p. 9.**

Suntem mai puțin obișnuiți să aflăm că există și parohii de țară unde lucrarea preotului poartă în contemporaneitate nu numai continuitatea firească a credinței strămoșești, ci și migălirea cu răbdare și har din sufletul copiilor de astăzi ai satului, viitorii purtători ai mesajului creștin în lumea din ce în ce mai provocatoare și mai înstrăinată de mâine. Ei, bine, Parohia Fierbinții de Jos, din Protopopiatul Urziceni, din Episcopia Sloboziei și Călărașilor, cu *Școala ei de duminică*, este un exemplu în acest sens.

Pentru foarte mulți dintre noi, parohia de sat este imaginată fie doar ca o fotografie îngălbenită de la nunta bunicii, ce încă mai degajă parfumul bucolic al unei veri de altădată, fie ca un chip tăcut și prăfuit de biserică ruinată, scăpată de demolare, fără preot, în care doar câteva bătrâne intră duminica sau în marile sărbători să se închine, să aprindă lumânări sau în ziua morților să care tăciunii încinși și tămâia în oale de pământ la mormintele rudelor din cimitir.

Depopulate, îmbătrânite, sărăcite și zgribulite sub gerul uitării, cu credința schimonosită de ateismul trecut și de ofensiva agresivă a sectelor de astăzi, multe parohii rurale par a se topi încet-încet, retrăgându-și vetrele în tină. Par numai, căci, în fapt, în ultimii ani, bisericile vechi au renăscut, iar altele noi și-au înălțat turlele spre Dumnezeu, întărind parohiile și credința acolo unde vrăjmașul a lovit ani la rând cel mai necruțător.

Și tocmai din acest motiv, când vezi că un preot, fiu al satului, prin zidirea lui cotidiană face din parohie o adevărată școală de credință, trebuie să te apleci cu mai multă răbdare asupra efortului lui, să cântărești mai cu atenție fiecare realizare a parohiei sale, ca să poți cuprinde în nu prea multe fraze ale unui reportaj adevărata dimensiune și importanță a dăruirii lui.

Noi am avut prilejul să constatăm toate acestea într-o zi înghețată din această iarnă, cunoscându-l pe părintele Gheorghe Radu, de la Fierbinții de Jos, în parohia sa, și vizitându-i „Școala de duminică”, luminoasă ca o făclie peste întinderea înghețată a Bărăganului.

Copiii cu fețele aprinse de-o pulbere de soare

Nici nu știm până la urmă cum am ajuns la Fierbinții de Jos, scăpați din pierzania lăptoasă a ceții și chiciurii ce ascundeau în desimea lor reperate obișnuite ale câmpiei. Ne-am trezit deodată în malul Ialomiței, lunecând peste zăpezile drumurilor, în fața bisericii din Fierbinții de Jos, străjuită de doi falnici și nemaiîntâlniți copaci. Și tot cercetând noi la frunzișul verde-ceros al pomilor, până să ne dăm cu părerea cam ce ar putea fi ei, ne-a lămurit însuși părintele Radu, care tocmai ieșise din biserică: „Sunt două schelete de brazi peste care s-a ridicat până în vârfuli iedera asta veșnic verde. Dacă îi privești de departe, chiar crezi că sunt brazi. Numai de aproape îți dai seama că e numai iedera”, ne spune sfinția sa.

Suntem apoi invitați în biserică. Aici, câteva zeci de copii veniseră la părintele, căci erau în vacanță. Ei reprezentau doar o parte din elevii „Școlii de duminică”, pe care preotul a înființat-o în urmă cu cinci ani.

O rază de soare rătăcită tocmai trecea prin fereastra bisericii, spărgându-se într-un fel de praf auriu, sclipitor, risipindu-se peste chipurile copiilor. Rușinoși, frecându-și căciulile în mâini, incomodați parcă de mânușile ascunse în adâncimea buzunarelor, se tot înghesuiau unul în altul invitându-se reciproc să ne răspundă întrebărilor. Dar gândul că a doua zi vor pleca în excursie cu părintele, tocmai pe Valea Oltului, la Mănăstirea Cozia, i-a făcut în cele din urmă pe doi mai îndrăzneți să ne vorbească despre școala lor, cea de dincolo de școală. Adică, despre „Școala de duminică”.

„Venim duminică de duminică la biserică și în marile sărbători. Aici cântăm la strană, împreună cu fetele, spunem Crezul, ne rugăm, iar noi, băieții, îl ajutăm pe părintele în altar“, ne mărturisește Daniel Narcis Smărăndescu. Elena Alexandra Zaharia este cea mai mică dintre ei. Este clasa a III-a. Și ea se bucură de această școală, de ceea ce fac după slujbe, de toate activitățile pe care le desfășoară aici, coordonați de Părintele Radu și de soția sfinției sale, Elena.

Cinci ani de lecții de duminică în biserică

„Am demarat acest proiect acum cinci ani. La început, a fost mai greu. Cred că suntem primii din Protoierie care am deschis o Școală de duminică pentru copii. Avem înscriși în jur de 60 de elevi, iar constant vin la „cursurile“ de la biserică vreo 40, din familiile celor 900 de suflete cât adună parohia noastră.

Să vă spun acum cum decurge viața în Școala noastră de duminică. Dimineața, copiii vin la biserică, citesc Psalmii la strană, iar la Sfânta Liturghie, băieții mă ajută la altar: unii taie anafură, alții ies cu lumânarea la Vohod sau trag clopotul. Când se rostește Crezul, toți se așază în genunchi în fața altarului și mărturisesc Simbolul credinței noastre ortodoxe.

De fiecare dată, după slujbă, ne retragem în trapeză, unde ne continuăm activitățile: pictăm icoane, ne întâlnim cu medici, sanitari sau cu polițiști de circulație, ca să dau numai aceste exemple, cu care discutăm despre probleme cu care copiii se vor confrunta în viață. La sărbători mai importante, continuăm cu ei să adâncim tema zilei respective, să o înțelegem mai în profunzime“, ne-a spus părintele, în timp ce vizitam trapeza, o sală nou-nouță, ridicată cu efortul enoriașilor în curtea bisericii și cu sprijinul Organizației „World Vision“.

O miză uriașă: modelarea unor buni creștini

„Școala de duminică“ a apărut firesc, ca o necesitate, ca un răspuns la provocările vremurilor. Roadele ei sunt evidente. Dincolo de ocuparea timpului liber al copiilor cu activități utile și ziditoare, aici, la Fierbinții de Jos, se pregătește de pe acum viitorul Bisericii.

Acest „contract“ cu viitorul are o miză uriașă: modelarea unor buni creștini, pregătirea pentru o viață curată, în iubire de Dumnezeu și de semenii, a câtorva generații de copii, a unor familii și enoriași cărora provocările lumii secularizate nu-i vor putea înstrăina de lumea ce trăiește în Cuvânt. Adică de lumea care privește spre cer, în speranță, în mântuire, și nicidecum în rătăcirea și deznădejdea șablonului de viață pe care societatea de azi o propune tineretului.

Trebuie însă să mai remarcăm un fapt foarte important: nimic nu s-ar fi putut urni la Fierbinții de Jos dacă nu exista binecuvântare, interes și preocupare din partea păstorului locului și dacă autoritățile, școala din comună, nu ar fi sprijinit din plin inițiativa Părintelui Radu.

Și tot vorbind despre autorități, Părintele Paroh a ținut să ne spună cât de mult sprijin a primit din partea actualului primar, domnul Yusein Yuksel, care, deși este de altă confesiune, a dat curs tuturor cererilor parohiei. Cu sprijinul domniei sale, s-a reparat gardul bisericii, s-a renovat clopotnița, au fost ridicate mai multe troițe.

Biserica satului, mărturisitoare peste vremuri

Ne-am tot întrebat, pe drumul de întoarcere spre casă, de ce istoria acestor locuri este atât de zgârcită și nu a lăsat prea multe mărturii în urmă. Dar poate că așa a trebuit să fie, căci istoria comunei Fierbinții de Jos se trăiește într-un alt mod: în perpetuarea unor tradiții atât de originale și de tulburătoare, încât nu se poate trece ușor pe lângă ele, dar despre care noi vom vorbi într-un alt reportaj. Și în tot acest probabil hiatus istoric, biserica satului rămâne singurul mărturisitor peste timp despre oamenii locului și credința lor, despre vremurile de altădată.

Ridicată la 1854 de către Alexandru Scarlat Ghica, împreună cu obștea satului, biserica a cunoscut mai multe reparații, restaurări, preoți care și-au marcat trecerea prin lucrări de conservare și o frumoasă pictură, dar al cărei autor a rămas anonim.

Astăzi, deși încă solidă în temelie sa, zidurile îi sunt roase de nevăzute vietăți și mușcături, mai ales după ce un mare lac de acumulare a ridicat apele Ialomiței aproape la nivelul acoperișului, și numai digul de protecție ține în zăbală năvălnicia râului.

În drum spre neundele nostru de fum

Ne despărțim cu oarecare regret de gazdele noastre, de elevii „Școlii de duminică“ de la Fierbinții de Jos. O rupem la drum traversând la un moment dat Ialomița, purtați de gânduri și lungi tăceri.

Și în această petrecere a timpului spre neundele nostru de fum, trecând cu privirea peste mărcinișurile înghețate de pe marginea șoselei, ca niște copii care trag cu bățul peste ulucile gardului, vedem, așa ca prin geam, o siluetă. Să fie cumva umbra vreunui țăran ridicat din tăcerea istoriei ca să ne spună nouă, bucureșteni ai anului 2011, cum a fost la 1907 cu răscoala la Fierbinți? Cum s-au dus ei, flămânziții șesului, să-și ceară de la boier bucata de pământ din care să trăiască? Nu știm.

Câteva sute de metri mai departe însă, doi țărani înhămați la sănii cărau câteva brațe de vreascuri putrezite spre nesperanța satului lor din vale. Și iarăși, chipurile acelor copii din biserica Părintelui Radu, elevii „Școlii de duminică“, cu pulberea de soare risipită pe fețe, ne-au revenit în minte, luminându-ne cu lumina lumii lor ce trăiește în Cuvânt. Adică lumina lumii care privește spre cer și-L așteaptă pe Hristos să vină la cina din inimă.

La vârful la j-nouă meri

La vârful la j-nouă meri²³⁷

Refren: Hoi, lerui Doamne

Lerului Doamne, ler.

Mi-arde nouă lumânări

Sus îmi arde, jos îmi pică R

Pică nouă picături.

---

²³⁷ După domnul Alexandru DOBRE, corect este *La vârful la nouă j meri*.

Trei de mir și trei de vinu R
Trei de apă limpejoară
Dar în ele cin' se scaldă R
Venea Bunul Dumnezeu.

Se scâlda și se-mbăiară R
Cu apă se limpezea
Cu veșmânt nou se-mbrăca R
La biserică-j mergea.

Cu sfânt mir se miruia R
El la dreapta se trăgea
Mai pe urmă Dumnealui R
Venea Bătrânul Crăciun.

Se îmbrăca și se-mbăiară R
Cu apă se limpezea
Cu veșmânt nou se-mbrăcară R
La Biserică-j mergea.

Cruce cu dreapta-și făcea R
La icoane se închina
Cu sfânt mir se miruia R
Tot la dreapta se trăgea.

Mai pe urma Dumnealor R
Veneau Sfinții dă-i mărunți
Se scâldau și se-mbăiară R
Cu apă se limpezeau.

Cu veșmânt nou se-mbrăcară R
La Biserică-j mergeau
Cruce cu dreapta-și făceau R
La icoane se-nchinau.

Cu sfânt mir se miruiau R
Tot la dreapta se trăgeau
Mai pe urma dumnealui R
Venea Ioan, Sfânt Ioan.

Se scălda și se-mbăiară R
Cu apă se limpezea
Cu veșmânt nou se-mbrăcară R
La Biserică-j mergea.

Cruce cu dreapta-și făceau R
La icoane se-nchinau
Cu sfânt mir se miruiau R
Tot la dreapta se trăgeau.

Mai pe urmă Dumnealui R
Grăia Bunul Dumnezeu
Măi Ioane, Sfânt Ioane R
Dar tu cui te potrivești.

Ori Mie ori Sfinților R
Ori lui Bătrânul Crăciun
Doamne nu mă potrivesc R
Nici Ție, nici Sfinților.

Nici lui Bătrânul Crăciun R
Fosta-i taică d-un om bun
Fapta-i casa lângă drum R
Tins-ai mese peste drum.

Sătura-s-ar flămânjorii R
Și tot Doamne-ai mai făcut
Puțuri bune în câmpuri rele R
Și tot Doamne-ai mai făcut.

Poduri grele în ape rele R
Trecut-ai care pe ele
Auzit-ai mulțumiri R
Dar mai mult de bogdaprost²³⁸.

Taci om bun, nu comenta! Tu! R
Stai la masă nechemat
Bea-ți paharul neuratu R
Intră-n Rai nejudecat.

Aghiosul

Aghiosul, Aghios,
Trecu Nașterea lui Hristos
Veniți toți să alergăm
La Iordan să ne închinăm.

La Iordan e râu frumos
Acolo vine Hristos
Apele să le sfințească
Pe noi să ne mântuiască.

Astăzi și Sfântul Ioan
Vine către râu Iordan
Și dacă s-apropia
Domnul Hristos îi grăia.

---

²³⁸ bogdapróste = mulțumesc, să fie primit; bodaproste, bo(g)daprosti. Bogü da prostiți „Domnul să-i ierte (pe morții tăi)“. Este formulă păstrată tradițional de cerșetori, care se folosește numai pentru a mulțumi când se primește ceva de pomană.; de bogdaproste = cerut sau căpătat de pomană; (ca un pui) de bogdaproste = (om) nenorocit, prăpădit. Este o aluzie la puii care se dădeau în dar sau ca bir mănăstirilor, și care nu se alegeau desigur dintre cei mai grași și mari.; exprimă ușurarea celui care a scăpat de o nenorocire, de o grijă.

Vino Ioane! Acum cutează!
Și pe mine mă botează!
Doamne, cum voi cuteza?
Pe Tine a Te boteza?

Eu sunt iarbă și țărână
Și-mi tremură a mea mână.
Tu ești foc ce mistuiești,
Tu și munții îi topești.

Atunci Domnul mi-l privi
Lui Ioan îi porunci
Vino Ioan nu te-ndoi
Ca legea ce va-nnoi

Sfântul Ioan cutează,
Pe Domnul de mi-L Botează
Duhul Sfânt de la cer zboară
Ca un porumb se coboară.

Atunci cerul s-a deschis
Glasul Tatălui a zis
Iată Fiul meu iubit
În care-am binevoit.

Irozii

În orașul Betleem
Veniți plugari Să-L vedem, bis
Că astăzi ni S-a născut
Domnul Cel făr' de-nceput. bis

Și astăzi ni s-a-mplinit
Proorocirea de demult, bis
Că se va naște Hristos
Mesia cap luminos. bis

Din Fecioara Maria
Din neamul lui Avraam, bis
Din sămânța lui David
Din Duhul Sfânt zămislit. bis

Craii dacă au plecat
Steaua iar s-a arătat
Și-au mers până au stătut
Unde-a fost pruncul născut.

Și cu toți s-au bucurat
Pe Hristos că L-au aflat
Cu daruri s-au închinat
Ca la un mare-mpărat.

O! Doamne Împărate Sfinte
Primește a noastră cinste
Te rugăm ca să primești
De la noi daruri cerești.
Aur, smirna și tămâie,
De pomenire să fie,
La tot neamul creștinesc
Și poporul românesc.

Trei Crai de la Răsărit
La-nchinare au venit. bis
Daruri scumpe aducând
Și lui Hristos ei cântând. bis

Culcă-te Împărate ceresc
În sălaj dobitocesc
Te-ai culcat în fân uscat
De îngeri înconjurat.

Craii Te vor lăuda
Și mărire-ți vor da.
Slavă întru Cel de sus
Și pace pân' la Apus.

O! Iroade Împărate
Te-ai umplut de răutate,
Zădărnicia lumească
Și zavistia domnească

Mulți ani trăiască. bis
La mulți ani.

Tava
Cântarea la parastas/pomană,
lângă tava cu orez la cuptor

Voind a ști de această lume trecătoare,
Am întrebat trupul meu
Și-i zisei sufletului meu:
Cum fu rânduiala acestui veac, degrab trecător!

Că dacă murii, mă suiră pe o colină înaltă,
De unde văzui toate împărățiile pământului,
Și uitându-mă îndărătul meu
Văzui moarte stând lângă mine...

Îi zisei morții: Moarte! Moarte!
Să nu chinui trupul meu,
Iar tu înger al lui Dumnezeu,
Ia cu blândețe sufletul meu.

Vezi tu aceste lemne și pietre din cimitir?
Sunt rudeniile, prietenii, cunoscuții
Și cei mai de aproape ai tăi,
Iar acest pământ ce mi se pune pe trup,
Este veșmânt de la Dumnezeu făcut.

O! Minune...!
Ajungând la râul cel de foc,
Dreptii îl trecură,
Iar păcătoșii vadul îl greșiră.

Atunci cu glas de foc
Către Arhanghelul Mihail
Se rugau, zicând:
Sfinte Arhanghele Mihaile!
Trece-ne și pe noi acest râu de foc
Că-ți vom da aurul și pietrele scumpe.

Iar Arhanghelul le răspundea:
O! Vai de voi păcătoșilor și mai mult nepocăiților!
În viața voastră cât ați trăit,
Numai făr' de legi ați făcut...
Târguri, neguțătorii, lăcomii,
Dușmăanii și tot felul de ticăloșii...

Pe toate acestea să le-o fi ocolit
Sfintele sărbători
Și datinile străbune să fi ținut
Astfel Raiul ați fi dobândit.

Iată acum!... Cărțile vi s-au arătat...
Soarele vi s-a întunecat...
Și focul Gheenei v-a apucat...

Pentru aceasta, iubiții mei,
Cunoscând scurtimea vieții noastre
Răposatu lui/tei să-i cerem odihnă de la Hristos
Și sufletelor noastre mai multă milă.

Orațiile la nuntă²³⁹

Bună dimineața,
Cinstiți socri mari!

(Socrul mic răspunde:)
Mulțumim dumneavoastră,
Băieți militari!
Dar ce umblați?
Ce căutați?

(Orantul continuă:)
Ce umblăm, ce căutăm?
La nimeni seamă nu (n-avem să) dăm.
(Multe țări am bătut)

---

²³⁹ Variantă combinată între cea scrisă de Romu Ionești și cea rostită și înregistrată de același.

Orașe și sate îndepărtate am colindat,
Dar /Și nimeni seama nu ne-a luat,
(Dar cine sunteți dumneavoastră,
Să luați seama noastră?)
Dar fiindcă ne întrebați, să ne lăsați,
(Încetu cu încetu)
Să ne dăm cuvântul, cu adevărul,
Căci de multe ce sunt și dese,
Nu le vom putea spune alese.
Tânărul nostru împărat,
De dimineață s-a sculat,
Pe față s-a spălat,
(Față albă și-a spălat)
Chică neagră a pieptănat,
Cu straie noi s-a-mbrăcat,
(Murgul său a înșelat)
Cu trâmbița a sunat,
Mare oaste a adunat
Și, pe la răsărit de soare,
Au plecat la vânătoare
Și au vânat țara de sus,
Dinspre Apus,
Până junganii au obosit
Și potcoavele au pierdut.
Atunci o luară mai în jos,
Pe un deal frumos.
(Și alergară de vânară
Cerul cu stele, câmpul cu florile)
Când dădu soarele-n deseară
Eșirăm la drumul cel mare,
Dădurăm de-o urmă de fiară.
Stătu toată oastea-n mirare.
Unii ziseră că-i urmă de zână,

Să-i fie împăratului cunună,
Dar/Așadar alți vânători, mai cunoscători,
Ziseră că-i urmă de căprioară,
Să-i fie împăratului soțioară.

Dar nunul cel mare,
Cu grijă-n spinare,
Călare pe un cal,
Ca pe un Bucipal²⁴⁰,
Se ridică-n scări,
Se umflă-n nări
(Făcu ochii roată,
Peste oștirea lui toată)
Și când încoace privi,
Aicea zări
O florică frumoasă
(Orantul arată către mireasă)
Și drăgăstoasă
Și văzând
Că nu înflorește,
Nu rodește,
Nici locul nu-i priește,
Ci mai mult se ofilește,
Ne trimise pe noi șase lipani
Călări pe șase jungani,
Cu frâiele gătite,
Coamele și coadele-mpletite,
Ca cu toți să venim
Și florica s-o luăm
Și s-o luăm cu rădăcină,
S-o sădim la împărat, în grădină,
Ca acolo să înflorească,

---

²⁴⁰Ducipal, ducipali = calul lui Alexandru cel Mare; cal sprinten, voinic, frumos.

Să rodească,
Locul să-i priască,
Să nu se mai ofilească.

Socri mari!

Dacă ne credeți niscaiva tâlhari,
Avem și hârtie cu pecete de la-mpărăție,

(sau: Avem firman cu pecete,

Hârtie de la-mpărăție)

Cine știe carte latinească,

Să vină/vie să citească.

Iar cine nu știe, să nu vie,

Ci ca de foc să se păzească.

Să nu aduceți oameni cărturari,

Să ne citească carte deasă/aleasă!

Să nu fie vreun popă cu barba cănită,

Să rămână cartea necitită!

Sau vreunul cu barba rară,

Să ne țină până-n seară!

Ci unul cu barba ca fusu,

Să ne dea curând răspunsul!

Răspunsul nostru este:

Șase pahare de vin,

Cu șase prosoape de in,

Cusute cu fluturi și cu arnici,

De care se găesc pe aici,

Fie și cu strămătură²⁴¹

Să fie cu voie bună.

Fie și de mătase,

Numai să fie de aici din casă,

De la cinstita mireasă.

---

²⁴¹ strămătură= lână toarsă și vopsită în diferite culori, folosită la țară la țesut, la cusut și la brodat.

Să nu fie de la vreo vecină,
Să pați vrei rușină.
Că atunci va fi necinstea noastră
Și ocara dumneavoastră.

Socri mari!

Noi am mai sta, am mai ura,
Dar n-avem jos pe ce ne da.
Nu suntem oameni beți,
Să descălecăm în scaeți.
Sau ciobani de la oi,
Să descălecăm în noroi.
(sau: Că nu suntem ciobani de la oi,
Să descălecăm în noroi.
Sau niscăi zamorari²⁴²beți,
Să descălecăm în scaeți²⁴³.)
Ci suntem boieri mari ghinerari²⁴⁴
De lângă mare,
De unde soarele răsare.
Nouă să ne aduceți scaune de argint,
Să descălecăm (pe pământ
Sau să ne întindeți covoare
Să descălecăm) în pridvoare.
La cai să le dați să mănânce
Fân ghizdei²⁴⁵ verde,

---

²⁴²zamorî, zămorăsc= a-și astâmpăra în oarecare măsură foamea sau setea, a mânca sau a bea numai cât să-și țină zilele; a slei de puteri, a istovi pe cineva.

²⁴³scaiete, scaieți = nume generic dat mai multor plante erbacee cu frunzele sau capitulele ghimpoase, dintre care cea mai cunoscută are flori roșii-purpurii; ciulin.

²⁴⁴ghinărar, ghinărari= general, ofițer general.

²⁴⁵ghizdei= plantă perenă de nutreț, cu frunze trifoliolate, cu flori galbene (*Lotus corniculatus*).

Cosit în noaptea lui Sfântu' Gheorghe,
Cu floarea nescuturată,
Cu roua neluată,
Strâns în sărbători,
De două fete surori.

Socri mari!/ Soacre mare!
Ce s-a făcut nu mai e de desfăcut.
Să dai opt boi, patru/șapte vaci,
Să rabzi și să taci.
Ia ține, soacre mare,
Astă broască țestoasă!
La șezut crăcanată,
Pe ici lată, pe ici lată,
Ia! închin-o soacre o dată!
Să n-o săruți prea tare,
Căci căciula din cap sare.
Sărut-o mai binișor,
Să-ți pară mai dulcișor.
Poftiți și/de beți și vedeți,
Că-i rachiu de la Pitești,
Când bei mult te-nveselești,
Nu țuică de-a dumneavoastră,
Zeamă de țuică proastă.
Bei multă,
Te umfli-n burtă,
Faci burta tobă,
Intri după sobă,
Stai cu greerele de vorbă.
Tot urând socri mari,
Vedem că cei din spate
Au rămas cu gurile căscate,
Cei dinainte -

Cu gurile proțopite²⁴⁶.
Aduceți dar un vas cu prune uscate,
Să aruncăm în ale guri căscate.
Și un putinei de lapte bătut,
Să le turnăm pe gât.
Și un petec de rogojină²⁴⁷,
Să-i ștergem pe la gură,
Că s-au umplut de untură.
Un cățel de usturoi,
Să dăm în gura la ciocoi,
Fiindcă au poftit pe la noi.
Și un șodolan²⁴⁸ de cal bălan,
În vioara lui alt țigan.

Soacre mare!
Noi am mai sta, am mai ura,
Dar avem de trecut
Văi adânci, cu munți înalți,
Cu brazi mărunți
Și luminoși.
Rămâneți sănătoși!
(și-am plecat cu calul)

*Romu Ionești, născut 1939
Hierbinți sau Topoloveni*

²⁴⁶ proțăpi, proțăpesc = a (se) sprijini, a (se) propti, a (se) ține cu putere; a (se) înțepeni, a (se) fixa; (fam.) a se opri (provocator, cu îndrăzneală etc.) în fața cuiva; a se îngâmfă, a-și da importanță.

²⁴⁷ rogojină, rogojini = împletitură de tulpini sau de frunze de rogoz ori de papură, utilizată pentru protecția unor elemente de construcție, a unor instalații etc. sau pentru așternut pe jos (în unele locuințe), pentru decorațiuni interioare etc.

²⁴⁸ șodolan, șodolane = (reg.) șold la animale; femur la animale; bucată mare de carne (cu os); (în expr.) ca șodolanul = solid, rezistent.

**Dezlegarea la nunta țărănească,
mirelui și miresei,
după nunească-n casă**

Ascultați dumneavoastră!
Cinstiți nuni mari,
Cinstiți socri mari,
Puținele cuvinte,
De rugăminte.
Că se roagă fiica dumneavoastră,
Cu plecăciune,
Ca să-i dați iertăciune.
Că marcele Dumnezeu
Luni – întâia zi a făcut
Cerul și pământul și Edenul,
Adică Raiul.
Marți l-a împodobit cu soarele și luna.
Miercuri l-a împodobit cu stele și luceferi,
Fiarele sălbatice și cele domestice,
Marea și toate ce este într-nsa.
Joia a făcut Dumnezeu
Pe strămoșul nostru Adam,
Cu trupul din lut,
Cu frumusețea din soare,
După chipul și asemănarea
Sfinției Sale.
Și văzând Dumnezeu că nu este bine
De-a locui omul singur pe lumea aceasta,
I-a dat somn strămoșului nostru Adam
Și l-a adormit și i-a rupt o coastă din stânga sa
Și a făcut pe strămoșa noastră Eva.
Sculându-se Adam din somn
Și văzând pe strămoșa Eva lângă dânsu',

A strigat în glas mare:
Ce este aceasta Doamne!
Domnul i-a răspuns:
Nu te speria! Adame!
Că aceasta este
Oase din oasele tale
Și carne din carnea ta
Și se cheamă ție soție
Și veți fi amândoi un trup.
Și i-a binecuvântat Dumnezeu,
Ca să se înmulțească,
Ca stelele cerului,
Ca iarba pământului,
Ca florile codrului,
Ca nisipul mării.
Mulți și multe crescură
Și se înmulțiră,
Ca stelele cerului,
Ca iarba pământului,
Ca florile codrului,
Ca nisipul mării,
Până a venit vremea
Și la acești doi tineri
Care șed cu genunchile plecate
Și cu fețele rușinate.
Și dumneavoastră se roagă cinstiți părinți,
Care sunteți de la Dumnezeu orânduți,
Să-i iertați, să-i binecuvântați,
Precum a binecuvântat Dumnezeu pe Sfântul Aaron,
De i-a înfrunzit toiagul lui,
Uscat fiind de 99 de ani,
Precum a binecuvântat pe cei 12 Patriarhi,
De le-au înflorit cununiile pe cap.
Că dumneavoastră cinstiți părinți,

Care sunteți de la Dumnezeu orându-iți,
Să-i iertați, să-i binecuvântați,
Căci binecuvântările părinților
Întăresc casele fiilor,
Blestemele părinților
Risipesc casele copiilor
Că Dumnezeu așa a binevoit,
Că feciorul și fecioara
Va lăsa pe tatăl său și pe mama sa,
Se va lipi de femeia sa și vor fi împreună
Câte zile va avea.
Și de la nunul cel mare – un bacșiș mare,
De la cinstita mireasă – o batistă frumoasă
Și un pahar de vin
C-așa-i de la Hristos. Amin.
Să vă trăiască întru mulți ani

*Romu Ionești,
Fierbinți (varianta scrisă de rapsodul popular)*

Ascultați dumneavoastră!
Socri mari
Și cinstiți nuni mari,
Puținele cuvinte,
De rugăminte.
Că luni – întâia zi Domnul Dumnezeu a făcut
Cerul și pământul și Edenul,
Adică Raiul.
Marți l-a împodobit cu stele și cu luceferi,
Miercuri a făcut Dumnezeu apele, fiarele sălbatice
Și toate ce sunt în ape
Joia a făcut Dumnezeu
Pe strămoșul nostru Adam,
Cu trupul din lut,

Cu frumusețea din soare,
După chipul și asemănarea
Sfinției Sale.
Și văzând Dumnezeu că nu este bine
De-a locui omul singur pe lumea aceasta,
I-a dat somn strămoșului nostru Adam
Și l-a adormit și i-a rupt o coastă din stânga sa
Și a făcut pe strămoașa noastră Eva.
Sculându-se Adam din somn
Și văzând pe strămoașa Eva lângă dânsu',
A strigat în glas mare:
Ce este aceasta Doamne!
Iar Domnul i-a răspuns:
Aceasta este
Oase din oasele tale
Și carne din carnea ta
Și se cheamă ție soție
Și i-a binecuvântat Dumnezeu,
Ca să se înmulțească,
Ca stelele cerului,
Ca iarba pământului,
Mulți și multe crescură
Și se înmulțiră,
Ca stelele cerului,
Ca iarba pământului,
Până a venit vremea
Și la acești doi tineri
Care șed cu genunchile plecate
Și cu fețele rușinate.
Și dumnezevoastră se roagă cinstiți părinți,
Să-i iertați, să-i binecuvântați,
Precum a binecuvântat Dumnezeu pe Aaron,
De i-a înfrunzit toiagul lui,
Uscat fiind de 99 de ani,

Precum a binecuvântat Dumnezeu pe cei 12 Patriarhi,
De le-au înflorit cununiile pe cap.
Că binecuvântările părinților
Întăresc casele fiilor,
Blestemele părinților
Risipesc casele fiilor
Că Dumnezeu așa a binevoit,
Că feciorul și fecioara
Va lăsa pe tatăl său și pe mama sa,
Se va lipi de femeia sa și vor fi împreună
Câte zile va avea de la Dumnezeu
Și de la nunul cel mare – un bacșiș mare,
De la cinstita mireasă – o batistă frumoasă
Și un pahar de vin
C-așa-i de la Hristos. Amin.
Să vă trăiască întru mulți ani

*Romu Ionești,
Fierbinți (varianta înregistrată)*

Elide

Dan ELIAS, Aristocratica – 2011

Perechile de pleoape

Misterul nopții stă-ntr-un singur vers:
„Luna-i fântâna scobită invers!”

Adânca ei în bezne săpătură
O fac doar ochii ce o duc la gură.

În rest scânteii, cât iei într-o lopată,
Ce vor ajunge lună și ele vreodată.

Dar câte milioane, perechile de pleoape,
Sub praful de-ntuneric s-or strădui s-o sape?

Cu praștia de oase

Arunc cu pietre-n zei și ei cocori
Din mijlocul maidanului cu nori,

Mototolind în palme, la-ntâmplare,
Bucăți din tencuielile solare.

Țintesc aiurea-n zărilor cețoase
Scorneli de curcubeie cu praștia de oase,

Căci pietrele întregi tot pică înapoi
De parca nimeni-nimeni nu-i dincolo de noi!

Nebăut

Bătrân butoi cu doagele fierbinți
În care se-nvechesc doar nepuținți,

Dureri de care nici n-aveți habar
Cât vis aduc cu ele și nectar.

Ca vinul stors din strugurii necopți
Stau nebăut în beciul unei nopți

Până atunci când încolțiți de sete
Și plângerile mele-or să vă-mbete.

Sub cămăși

Eu mă înger, tu te înger
Și de pene n-o să sânger!

Pun un tei să ți le crească
Într-o limbă pășărească

De știut doar eu cu tine.
Sub cămăși de pianine

Și ninsori și să foșnești
Poți de-acum să poruncești.

Trag toți de mine

Deși e rece și neterminată
Îmi vine iarba asta ca turnată,

De parcă mii de croitori
Au pus postavului unsori,

Chemați în grabă la conac.
Trag toți de mine s-o îmbrac

Mustind de rouă și de verde,
Cât altă toamnă nu mi-o pierde.

Ploaia

Duc doar atâta cer cu mine-n gând
Cât tu să cazi ca ploaia pe pământ

Din ochiu-nchis al unui colț de seară.
Un praf dulceag de înger te coboară

Pe umeri și pe frunze. O ruină
E-acolo sus, de unde însenină

Doar chipul tău, plângând printre uluci
De forma înspumată a unor vălătuci.

Simt în sfârșit!

Mi-ai dat să țin apusul o singură secundă
Și tot mă frige palma și tâmpla mi se-afundă

În purpura de crânguri foșnindu-se altcum.
Simt în sfârșit ce-nseamnă să fii văzduh și cum

Te pipăie cocorii în nesfârșita carne,
De parcă fără formă vor liber să te toarne.

O dată-ntors sub ceruri, cu umerii vei ține
La marginile nopții și un crâmpei din mine.
Nimic mai mult

Nimic nu va rămâne din noi doi
Mai mult decât, din pulberi, un șuvoi

Ținându-se în brațe, printre fire
De iarbă îmbrăcată prea subțire.

Ne-or scormoni în joaca lor zăludă
Doar greierii, înspăimântați să-audă

Cum te rostesc de nicăieri, întruna,
Cu vorbe ce-au atins odată luna!

Cum altfel?

Nu să te spun, hârtiei mă prefac
Amant amețitor, ci să te tac!

Cum altfel să te-ascund de-această lume
Nebună să te știe după nume

Ori după gustul umbrelor bizare,
Mințite să îți cadă la picioare!?

Nu desenez cu vorbele vreo hartă
Și nu deschid spre tine nici o poartă!

Plec!

Mi-am strâns din iarbă umbra-n buzunare; plec!
Bețiile plutirii aiurea să-mi petrec,

Să freamăt fără tine tot aerul din lume
Ce te-a atins vreodată sperând să te consume.

Precum îmbracă râul un pește-n clar și hău
M-oi țese din apusuri o coajă-n jurul tău

Atâta cât lumina pot încă s-o frământ,
Să-ți prelungesc cu mine chiria pe pământ.

Povestirea lui Marin PREDĂ, din 1948 Nuvela *Întâlnirea din pământuri*, rezumat

Întâlnirea din pământuri este volumul de debut al lui Marin Preda. A apărut în 1948 și în cuprinsul lui au intrat următoarele

nuvele: *În ceată, Colina, Întâlnirea din pământuri, O adunare liniștită, Calul, La câmp, Înainte de moarte, Dimineață de iarnă*, care prefigurează motive, întâmplări și personaje din viitorul roman, ușor de depistat la o simplă confruntare, dar mai important decât aceasta este faptul că încă din nuvele se conturează obsesia fundamentală a creației lui Marin Preda, care este destinul *țăranului român*.

Romanul *Moromeții* se validează ca un element de hipertextualitate, adică derivat în raport cu nuvelele. Acestea prefigurează *moromețianismul*, adică un *modus vivendi*.

***

În toiul verii, peste câmpie, dintre porumburile înalte, țâșnesc doi călăreți care se luau la *întrecere* după ce fuseseră cu *caii* la păscut. Unul era Ganea al lui Teican. Celălalt era Dugu al lui Pașanghel.

Dugu îi povestește însoțitorului său că într-o zi, când a adormit pe câmp, pierzând *caii*, de rușinea satului s-a hotărât să se întoarcă acasă pe *Valea Morii*. Fiind cald, a vrut să se scalde în *lacul* de lângă o salcie bătrână, într-un cot unde era *apa mică*.

Acolo era o fată de vreo 18 ani, Drina lui Palici. Pitit fiind, Dugu a văzut-o cum se dezbracă și cum se scaldă. Apoi toată noaptea a visat-o și câteva zile la rând l-a urmărit acea imagine a ei, moleșindu-l pe el și îngrijorându-l pe tatăl lui.

Astfel, Dugu a constatat că-i place fata și că ar fi cazul să treacă *podul dinspre pădure*, s-o cheme la poartă, să-i vorbească. Fata, la fluierăturile lui a ieșit la poartă crezând că este unul, Achim Achim. Imediat, în spatele lui Dugu a apărut și o matahală. Era Achim.

Dându-și seama că fetei îi plăcea mai mult de el și nu de găligan, Dugu l-a provocat pe Achim, duminică dimineața, la *stejar*, în Pământuri, pentru că atunci nu avea ciomag la el iar cu Drina și-a dat întâlnire tot duminică, dar seara, la nunta lui Lisandru Voicu.

Dugu, îngrijorat de confruntarea cu Achim, îi cere prietenului său, Ganea al lui Teican, să-l însoțească, de teamă ca nu cumva și

Achim să vină cu cineva. Dugu era îndrăgostit, din care cauză avea un fel de bucurie revarsată parcă din cer și-i lipsea pofta de mâncare.

Achim era unul care abia se întorsese din armată. Dugu se gândea să verifice dacă Achim mai trece pe la Drina.

Duminică dimineața, Dugu s-a trezit, s-a îmbrăcat cu pantaloni din cânepă albă și s-a jucat cu câinele său Ursu, asmuțindu-l către un dușman imaginar.

Venind călare, Ganea l-a mințit pe nea Tudor, tatăl lui Dugu, că pleacă amândoi după iepuri.

Ganea i-a povestit lui Dugu cum, cu o seară înainte, l-a surprins pe Achim fluierând la poarta Drinei, dar aceasta nu-i deschisese, stând în spatele porții. Mai mult, îl apelase „Nea Achim“, înfuriindu-l.

Cei doi, Dugu și Ganea, ajungând la *stejar*, și găsimd pe Achim, împreună cu alți doi inși, au alergat „ca bezmeticii“ în jurul copacului. Achim și ceilalți doi stăteau rezemați în măciuci și priveau liniștiți pe cei doi călăreți.

Cu sorți de izbândă, Dugu *l-a bătut* pe Achim, mai întâi cu pumnii, apoi cu bâta, după care, suindu-se pe cal, din goană, l-a avertizat să nu se mai ducă pe la Drina.

Conflictul odată încheiat, Dugu s-a liniștit iar tatăl său se întreba când se va însura fiul lui.

Povestirile domnului Alexandru DOBRE

I. Nuvela lui Marin PREDA

În copilăria mea, în jurul satului Fierbinții de Jos erau moșiile/parcelele Ianca și Micșuneasca (spre Micșunești), Boiereasca, Gruianca, Deleanca, Drideanca (spre Dridu Sărindar), Măianca (spre Maia), Dridu Sărindar (spre Dridu), Puțu' Rusoaiicii și Neguțoaia (pe malul Ialomiței).

La Puțu' Rusoaiicii aveau buncii pământ. Neguțoaia era și pământ și pădure.

Fierbințenii de Jos au avut pământ și peste calea ferată, pe Drumul Sării, moșiile/parcelele: Greceanca (acolo unde noi puneam porumb și cânepă), Fundeanca, La Tufan, Valea Mică, Valea Mare, Colceag (aproape de Movilița), Stoinoaia, Măineasca și Movilița.

La Tufan era un pom imens, unde mâncam la prânz, la umbră. Tufanul, stejarul acela este punct de reper pentru armată.

La Valea Mică și Valea Mare erau văi cu *ape*. Mă duceam acolo cu unchiul meu cu caii, ziua la *întrecere* și noaptea la *păscut*. Tot acolo *ne scăldam*. Erau găști, grupe de băieți pe fiecare Vale. Noaptea se întâlneau acolo și se luau la *păruială*. Nuvela *Întâlnirea din pământuri* a lui Marin Preda descrie aceste *bătăi*, pe care scriitorul le transplantează în zona lui. Eu am și azi în urechi zgomotele de la bușelile lor.

După colectivizare am înțeles că ai noștri nu mai au pământuri acolo, peste calea ferată.

II. Autobiografie

Soția mea e dobrogeancă și femeile din Dobrogea sunt posesive, ele conduc totul. Eu sunt din Fierbinții de Jos. Noi suntem oameni aprigi.

***

Pe tata îl chema Dobre C. Dumitru. C de la Constantin. Pe mama – Dedu Vasilica. Asta pe buletin. În sat lui tăică-miu îi zicea Nela Sgâriuță iar mama era Vasilica lui Nela Sgâriuță. Ca fată era Vasilica Dedu sau Ghinea ori Vasilica a lui Dodi Bou, bunicul. Dodi venea de la Gheorghe iar Bou era porecla. Au fost mai mulți frați. Unul era Fane Vacă, altul Capră și toate animalele.

Dacă vă duceți la școală, să vă uitați în cataloage, să mă căutați acolo, nu mă găsiți după numele meu ci după Constantin Alexandru. Constantin e numele bunicului. Așa se declara atunci, nu după tată

ci după bunic. De aceea m-a trecut Constantin Alexandru, până au apărut certificatele de naștere.

***

Eu am făcut clasa întâi și a doua cu tatăl Părintelui Gheorghe Radu. Pe vremea aceea se învăța în clase simultane. Noi cei mici eram în băncile din față, iar cei mai mari în spate.

***

Mama Preotului Gheorghe Radu mi-a fost colegă de clasă. Avea mai multe surori. Una dintre ele era măritată cu fratele lui tata. Bărbatul celei mai mari dintre surori mi-a spus că are un caiet cu colinde și cântece. Mi-a promis că mi-l dă, dar nu mi l-a mai dat.

***

Pe taică-miu l-am cunoscut la 8 ani. A fost în armată, concentrări, în război și prizonier de război, în Rusia. A stat prizonier din 24 sau 25 august 1944, ridicat de la Iași, până în 1948. S-a dus cam peste tot. A ajuns în Armenia unde a construit fabrici de zahăr și case, pentru armenii luați de la noi și duși acolo.

Era acolo un lac. Ei lucrau în mină. Li se explica că vor să sece lacul ca să facă agricultură. De fapt era depozit militar. Mulți au rămas pe acolo.

S-au întâlnit odată la noi în curte, 10-15 familii, toți cei care au fost acolo. Pe atunci se făcea armata pe regiuni. Au venit toți care fuseseră și scăpaseră. Prin 1950 și ceva ... Eu nu m-am dezlipit de masa lor. Eram pasionat de istorie. Ei veniseră cu nevestele, cu căruțele, cu vase de mâncare.

Unul singur n-a pomenit de prizonierat. De teamă. Vorbeau de cai, de altceva. Ca și cum n-ar fi fost.

Când au venit din Rusia, au stat câteva zile la Focșani, în carantină. Unul din cei eliberați, văzându-se în țară, i-a înjurat pe ruși. Imediat, doi ruși călări l-au ridicat și l-au împușcat pe loc, în acel lagăr în carantină.

***

Tata a făcut următoarea lecție de pedagogie cu noi, cu mine și fratele meu. Ne-a zis: Aveți două posibilități: munciți la câmp ori vă duceți și învățați carte. Ca să înțelegem, ne lua la toate muncile agricole câte 2-3 zile.

***

Nașa mea, mama soției/soacra lui Romu, Liza, a zis: *Finule! Dacă o scoți pe Liza regina balului, ai de la mine un borcan de ardei capia în ulei.* Era o delicatesă pe care am văzut-o doar la Fierbinții de Jos.

Erau ilustrate. Pe dos, băieții scriau *amintiri*, dedicații pentru fetele venite cu neamurile. La sfârșit se numărau. Care fată primea mai multe vederi, aceea era regina balului. Pentru Liza am făcut multe dedicații. A ieșit regină și la primul dans am fost doar noi doi. Altele stăteau cu ochii bulbucați. Nu le convenea. Mi-a dat un borcan mare de ardei capia în ulei.

Cumnatul lui Romu, soțul surorii Lizei, era profesor. A fost directorul liceului și primar.

***

Sunt prima generație care a terminat liceul de la Fierbinți, cu Marian Ștefan și Dumitru Costică, profesorul de matematică, directorul Liceului de matematică-fizică din Slobozia. Acum e la pensie.

***

Ăștia din Fierbinții de Jos citesc. Când eram director la Căminul Cultural și Tița Ștefan, cântăreața, era bibliotecară, venea un bătrân din Fierbinții de Jos, la Bibliotecă, nea Preda al Brichii. Venea și se uita la cărți. Eu instruit la Raion, la Balotești sau Săftica, îi dădeam sfaturi ce să citească. Domne! Nici nu se uita la mine.

Pe urmă, eu am fost curios. Domne! Ce citește moșu' ăsta? Citea literatură foarte, foarte serioasă. Eu abia în facultate am citit cărțile alea.

Biblioteca era în Fierbinți-Târg, la monument. Căminul Cultural și Biblioteca erau în jurisdicția mea.

***

De ce credeți că am plecat la facultate? Secretarul de partid pe comună era un lăutar prost. Am avut lăutari buni, în Fierbinții de Sus, în Stroiiești. Acolo erau lăutari buni.

Stând pe podișca de la Căminul Cultural, se vedea de acolo programul afișat, ce crezi că-mi spune secretarul? Îmi zice: *Ce aia mă, ăsta-i program?* Când am auzit așa, mi-am zis: *Măi Sandule! Aici nu-i de trai.* M-am dus și am dat la facultate.

***

Pe mine și pe frati-miu ne-au chemat la facultate și ne-au pus în vedere să între părinții în C.A.P., că altfel ... Ne-am dus acasă și am făcut consiliu de familie: eu, fratele, mama și tata. Mama era deja

membră de partid. Cu prizonieratul lui tata era necesar. Părinții au socotit că nu e de dorit să avem probleme la facultate, să nu ne putem continua studiile din cauza asta. Oricum nu aveau cum să scape și așa au devenit membri C.A.P.

***

Am pe cartea de muncă 53 de ani și jumătate. Am fost bursier, pe baza unui contract, al Primăriei Regiunii București. Ei se angajau să ne dea masă și dormit. Noi ne angajam să mergem, după ce terminam facultatea, timp de cinci ani acolo unde aveau ei nevoie. N-aveau profesori la sate.

După facultate m-am angajat la M.A.I. M-au recrutat și n-a mai fost nevoie să merg la țară. Am plecat la cerere, după șapte ani, cu gradul de locotenent major.

***

Elena voia să desființeze Academia Română. În 1974 au fost ultimele alegeri, când a fost aleasă și ea ca membră. Ea era cel mai mare savant. Era numai vârful și rețeaua baza. Aștepta să moară ultimul academician și în acest fel să se desființeze Academia.

Eu am scris multe articole despre Academie și chiar o carte, căreia, pentru a fi publicată, i-am schimbat numele. Unii m-au învățat asta.

M-am angajat în '77 la Academie. Eram foarte atent controlați. Au scris despre Academie și domnul Ștefan Pascu, istoricul de la Cluj și Dan Berindei, istoricul, care acum e bătrân. Au existat preocupări din interior pentru rezistență, ca să se revigoreze Academia.

La un moment dat, înainte de 1989, s-au mai făcut alegeri. Atunci a fost ales Ștefan Voitec, fost președinte al Partidului Social Democrat, care se aliase cu comuniștii. Îl țineau prin preajmă ca să

arate legătura cu poporul ... N-aveau ce să-i mai dea. Împlinise 80 de ani și l-au ales membru al Academiei. Eu i-am făcut referatul.

La o bere, mi-au sugerat unii să schimb titlul cărții care vorbea despre istoricul Academiei. Volumul ajunsese la editură și ăia o țineau acolo, în sertar, că aveau prioritățile lor.

Suzana Gâdea era Ministrul Culturii și Membru corespondent al Academiei. Când venea la Academie, eu o luam de jos, o întâmpinam. Glumeam până sus, o introduceam în cabinetul președintelui și apoi îmi vedeam de treaba mea.

Odată m-a întrebat ce mai fac. *Am și eu o carte la Minerva și o țin ăia acolo*, i-am răspuns.

A doua zi s-a dus acolo și a chemat pe director și pe redactorul șef. Era o femeie mai slobodă la gură: *Ce aveți mă cu băiatu' ăsta?*

Directorul era în afara culturii. A ajuns ambasador. Atunci a îngălbenit. Cu Suzana nu era de glumit. Redactorul șef era unul dintre cei cu care băusem eu. A sărit el: *Tovarășa ministru mă ocup eu imediat*. Ea, Suzana, a zis: *Să apară imediat*. Și a apărut imediat.

Nu știa nimeni ce conținut are. Eu am trimis numai titlul. Când au văzut că e cu unitatea națională, n-au zis nimic. Doar un coleg etnolog mi-a reproșat că n-am citat pe Ceaușescu. Însă am luat premiu la propunerea domnului Ștefan Pascu.

***

Am o carte cu o dedicație foarte frumoasă de la academicianul Octav Onicescu. Țin la cărțile cu dedicații. Eu îi făcusem o recenzie la această carte în ziarul Scânteia. Pe aceeași carte cu dedicația lui mi-a scris și academicianul Gheorghe Mihoc. Era președintele Academiei. Eu eram mâna lui dreaptă la Academie.

***

M-am întâlnit și eu o dată cu Dona Roșu la biserică, la Fierbinții de Jos, prin 1988. Mai are frați și una sau două surori. Erau mulți copii la părinți.

III. Dobre Orbul – povestitorul de basme

Cu domnul profesor Mihai Pop am fost, în anii studenției mele (1958-1963, n.n.), la Fierbinții de Jos cu studenți români, cu studenți străini, cu cei de la Institutul de Folclor – București, unde domnul profesor era Director, precum și cu alți profesori de la Facultatea de Filologie, din cadrul Universității București.

În sat am stat de vorbă cu Dobre Orbul, țăran orb din naștere, specialist în săpatul și sleitul puțurilor. La noi acasă, tata sleia puțul.

Dobre avea un simț extraordinar. Locuia lângă cimitir. Stătea mai mult pe la poartă. Avea corzi de vie în spatele curții, cu soiuri mai timpurii. Eu, când eram copil, luam pe furiș câte un bob. El apărea pe neașteptate în vie și zicea: *Măi, Săndele! Tu ești? De unde știa că sunt eu nu-mi dau seama.*

Om foarte sărac, Dobre era un bun povestitor de basme. Iarna, flăcăii erau mai liberi. Veneau la el acasă, fierbeau un tuci de boabe de porumb și-l ascultau. Un basm dura 2-3 ceasuri.

L-am adus pe Dobre la noi acasă și domnul profesor Pop l-a înregistrat, după care a făcut un studiu. Înregistrarea a dispărut din cauza unor răuvoitori iar studiul susținut în afara țării a fost publicat.

Basmele rostite de țăranul orb erau asemănătoare cu cele tipărite de Petre Ispirescu. Acesta a fost scriitor de basm. Scria ca să fie citite. Dobre era povestitor. Publicul lui era un cunoscător al textelor dar venea la el pentru a-l asculta. Dobre reușea să te țină atent.

Mihai Pop a venit de mai multe ori în sat împreună cu cercetători de la Institut, cu studenți români și străini. A înregistrat de mai multe ori. Mihai Pop a fost Profesor Universitar la Facultatea de Filologie – Universitatea București, Profesor de Folclor, Director

al Institutului de Folclor, devenit ulterior Institut de Etnografie și Folclor, din București, Redactor șef al *Revistei de folclor*, devenită *Revista de Etnografie și Folclor*, Membru de onoare al Academiei Române.

IV. Istoricul satului

Câmpia Română e populată ceva mai târziu. Aici era ori stepă, ori păduri. La Fierbinți, cum cobori, unde era Spitalul, pe lunca aia, era pădure, printre cele două poduri. Era pădure care venea din munte, pe la Snagov, pe toată lunca Ialomiței, trecea pe la noi și se ducea pe sub Fierbinții de Sus, Dridu până-n baltă. Codrii Vlăsiei. Au tăiat și au distrus totul.

***

Locuitorii din Fierbinții de Sus și Târg sunt proveniți din alte locuri. Cei din Fierbinții de Jos sunt mai conservatori. Păstrează obiceiurile și tradițiile mai bine.

***

În 1940 oamenii erau săraci. Munceau până cădeau pe brânci. Costea Buzilă avea 80 de pogoane de pământ. Lumea râdea de el pentru că mânca mămăligă cu ceapă. La peșitul fetei, vorbind de zestre, i s-a adresat cuscrului: *Măi, Baboi! Lumea zice că mănânc mămăligă cu ceapă. Eu mănânc mămăligă cu zahăr.*

***

Fierbinți-Târg a fost un punct nodal. Veneau de la ocne, cu sare, treceau prin Fierbinți, pe la târg. Dincolo de gară e un drum, căruia i se zice Drumul Sării, care trece prin Colceag.

Oamenii plecau de la noi la deal, cum se spunea, adică dincolo de Maia, cu fasole, cereale, printre care și mei, venind de acolo cu lemne. Chiar dacă aveau păduri în jurul lor, acestea nu le aparțineau și erau nevoiți să facă acest troc. De la deal veneau oameni la noi în sat cu fructe.

***

Familia Podgoreanu vine de la deal. Oltenii vin de la Oltul superior, din Transilvania. Asta se vede după nume, după vorbă.

***

Florian Ionești, pe buletin și Foaie Becu, după poreclă a fost deținut politic. A fost însurat cu o verișoară de-a mea. A fost foarte apropiat de neamul nostru și așa a rămas în continuare. Povestește o grămadă de lucruri. Uneori le mai înflorește.

A fost deținut politic pentru că a făcut armata și când s-a eliberat a ieșit pe poartă și a tras o înjurătură. Țștia l-au condamnat la 2 ani. Părinții lui stăteau lângă Romu Ionești. Are vreo 82 de ani.

Când a venit din pușcărie, a fost muncitor în București. Făcea naveta.

***

Biserica de la Fierbinții de Jos e pusă mai jos decât satul, pentru a fi ferită. În vechime, oamenii se retrăgeau în păduri la vreme de zaveră. Între timp oamenii mureau, se nășteau, mai avea loc lăsata secului, sărbători. În pădure nu aveau biserică. Atunci improvizau.

***

Între satele Fierbinții de Jos și Maia, lângă drumul de câmp, nu cel de azi, asfaltat, se puteau vedea, în copilăria mea, câteva movițițe care erau ca niște marcaje între loturile diferiților țărani.

***

De lăsatul secului, în noaptea de trecere de la cășlegi la Postul Mare al Paștilor copiii umblau cu diornița. Erau niște cutii de bomboane din metal, mari, de un kilogram, două. Puneam cenușă într-o cutie din asta. Peste cenușă puneam păcură sau gaz. Se amestecau. Cutia o legam cu niște sârme, până la un metru, niște sârme care la capătul celălalt se înnodau și se legau de un băț, ca să nu ne ardem. Bățul îl țineam în mână. Umblam prin sat cu ea. Noaptea. Focul și fumul sunt elemente de purificare. Probabil, înainte de post simboliza curățirea din post.

V. Cântecele

Muzica bizantină a fost și este foarte prezentă nu numai în biserică, dar și în folclor. Noi avem muzică populară și colinde care merg pe cele două tonalități, antifonic, inclusiv la Fierbinții de Jos.

(Plugul mare) Pe la 1950 mai era doar o singură familie care avea boi, casa lui Ion Boja. Era cam de vârsta tatălui Părintelui Gheorghe Radu. Flăcăii, în număr de 15-20, puneau perechea de boi la jug, oiștea, rotilele din fața plugului și plugul pus pe niște lemne, ca suport. Nu colindau tot satul, ci doar pe cei mai înstăriți și pe cei cu fete de măritat. Nu aveau timp. Pe 1 ianuarie, ziua, boii erau gătiți de fete cu flori, mușcate și macaturi.

Plugușorul are un text scurt, compus de V.A. Urechia și unul lung, cântat și azi în Moldova. La Fierbinții de Jos, se cânta cel scurt. Unii flăcăi țineau de boi, alții de plug, alții aveau traistele pentru colaci și carne, alții damigenele pentru vin și țuică iar alții pocneau din bice, confecționate din cânepă, în 6 sau 8, cu sfârcul din mătase. Aveau și clopoței, precum și tălângi pentru oi și vaci. Se foloseau, după credințe vechi, pentru alungarea spiritelor rele, la fel cum, la biserică se trage clopotul la furtună, la incendiu, la cutremur, la tunet și la năvălirea hoților.

Intrau în curte. Dădeau plugul jos și zgâriau pământul. Apoi aruncau cu grâu pe prispă.

Spre seară era spargerea plugului. Se încheia colindatul. Duceau plugul și boii la proprietar. Lângă Romu (Ionești), dar spre șosea, era familia Japu. Aveau o băcănie și o curte mare. Puneau masa. Tot ce luau ca dar consumau la această masă, la care veneau și fete. Mamele acestora n-aveau voie decât pe marginea curții. Erau și lăutari. Tinerii mâncau, beau și jucau.

La Fierbinții de Jos nu se zice *La colindat* ci *Mergem cu cântecele*.

Se colinda pe categorii: dimineața – copiii, la amiază – tinerii, seara – flăcăii iar noaptea - oamenii mai în vârstă, care cântau doar la 5-6 case, deoarece colindul era foarte lung.

VI. Nunta

Dacă mireasa nu era fată mare, se punea pe grapă și era dusă prin sat ca să se știe. Sau se înțelegeau: *N-a fost ... Mai dai un pogon, mai dai o vacă ...*

Duminică noaptea era nunta. La un moment dat, mirii se retrăgeau, pentru a fi împreună. După ... prezentau babelor cămașa care o examinau și, dacă trecea testul purității, luni jucau rachiul, cu o sticlă vopsită în roșu, cu lăutari prin sat, ca să arate că mireasa a fost fată cuminte.

***

Călțunarii erau bărbați din partea ginerelui. La nunească (hora unde ies nuntașii, cu lăutarii în mijloc, nașii, mirii) călțunarii primeau ștergare din borangic pe care le atârnav pe umeri.

La nuntă erau trei mese: una la nași, alta la mireasă și cea din urmă la ginerică sau la salon.

La masa mare, nuntașii erau așezați pe grupe, într-un fel de U: călțunarii și oamenii mirelui, oamenii miresei, oamenii nașilor. La marginea meselor stăteau flăcăii. Fetele nu veneau la nuntă, la masă, seara. Nici flăcăii nu erau mulți.

Darul diferea în funcție de cele trei categorii. Oamenii nașilor dădeau ceva. Ai mirelui – mai mult. Mai modest – ai miresei iar flăcăii și mai puțin.

Flăcăii jucau nevestele. Mă duceam și eu, ca director la Căminul Cultural. Unchiul, fratele mamei, Nicușor Dedu, zicea: *Măi Sandule! Ia-o și pe Culina* (nevastă-sa)! Jucam și cu Liza, nevasta lu' Romu.

Povestirile lui Romu IONEȘTI

I. Nunta

Nunta ținea trei zile: sâmbătă, duminică, luni. Sâmbăta se juca bradul, se punea seara masa la mireasă. Duminică se făcea masa lui ginerică. Luni era rachiul.

Nunta se făcea cu căruțele. Nu ca acum cu mașinile.

Se înțelegea socrul mic cu socrul mare: *Facem nunta. Da? Când? Pe data de.* Se tocmeau lăutarii. Trebuiau să pună călțunarii cu ștergare, să joace nuneasca. Prosoapele - niște alea de in. Se urmărea darul. Seara la dar: *Bă! Ai fost călțunar, ai mâncat la mireasă. Dai mai mult.*

Prosoapele erau lucrate de mama miresii, de femeii, în casă, la război, de când era copila mică.

Zestrea se punea la vedere în ziua nunții sau a doua zi, în căruțe: două, trei.

Soția mea a făcut, în loc de ștergare, șapte macate, cu vergeaua. Nu s-au mai dat. Am rămas cu ele. Că am avut fată. Le-am pus pe jos. Toată iarna se lucra la ele.

Pe data de vin lăutarii la ginerică. Dânga, dânga, dânga. Se juca bradul. După masă mergem la mireasă cu călțunari cu tot. Masă la mireasă. Pă seara iese la nunească, pă stradă în fața casei.

La mireasă, până vine ginerică, dimineața, vin doi lăutari de la ginerică, care joacă bradul, vin lăutarii cu două fete la un coș cu rochia de mireasă de la ginerică, cu oglinda și cu bomboane. Eu am și acum oglinda pe care i-am trimis-o.

În acest timp joacă băieții bradul, după care ginerică se duce la nun, cu 2 lăutari. Nașu are și el invitații lui.

Mai puneă călțunari și celălalt socru, ca să ridice prețul la dar.

Pe la unu-două, de la ginerică călțunarii plecau la mireasă cu căruțele. În fața lor erau 4 colăceri sau câți vroiai să pui, călări. Înainte se puneau neamurile. Acum se pun și alții.

Se mai pun colăceri la noi și acum. Pe mine mă lua toată lumea, că ziceam orațiile. Toată lumea lua neamurile: vărul, nepoții. Toată lumea mă lua pe mine. Tata zicea: *Nu-l mai dau că-mi uzează calul.* Și ăla zicea: *Lasă că-i fac eu rost de cal.* Luam alți cai ca să zic orațiile.

Se pleca de la socrul mare, de la ginerică, cu căruțele și cu caii înainte la mireasă acasă. Femeile, bărbații în căruță. Bărbații: *Hăăă!* Femeile: *Hi, hiii!* Lumea: *Ia uite bă, are 4-5 căruțe, are 4-6 colăceri.* Lumea la mireasă, p-afară, pe lângă gard.

Intram în curtea miresei, în fața casei. Acolo ziceam *Orațiile*. Eu țineam plosca. Mai ziceau și alții *Orațiile* dar lumea mă chema pe mine că le ziceam de la 15 ani. Am dar și har de la Dumnezeu. *Orațiile* se citeau pe la ora 1. Dădeam plosca goală. Îmi dădea alta plină. Că noi mai beam. Apoi se pregătea mireasa. Noi dădeam roată la căruțe.

Mireasa, pe geam, printr-un covrig și verighetă se uită la ginerică. El era în prima căruță, în picioare. Restul, călțunarii erau pe scânduri în căruțe. După al treilea ocol de căruțe ne duceam devale. Goleam plosca. Duceam caii acasă. Și veneam la urmă.

Se zice: *Cum îl vezi pe ginerică prin verighetă: posomorât, trist, vesel ... așa va fi el în viață.*

La urmă intra, mai făcea câteva datini și apoi călțunarii invita lumea la masă. Se dă ginerică jos.

Iese mireasa din casă și joacă nuneasca. Apoi cântă lăutarii. La masă. La mireasă se joacă cozonacul.

Intră în casă la mireasă nașul cu socri mari și cu ginerică. Se zice *Dezlegarea* de către același care zice *Orația*. Eu mă păstram. Beam dar nu mult. M-a pus de am dezlegat și după ce m-am însurat, că venea cineva și zicea doar *Tatăl nostru* și: *Hai să le fie de bine și să ne trăiască!*

La *Dezlegare* stau mirii în genunchi, nașii în picioare, nunul lângă mire și nuna lângă mireasă, socrii – unii în stânga, alții în dreapta și eu într-o parte.

După dezlegare se rupe turta miresei și se pleacă la biserică. După biserică pleacă la ginerică. Mai întâi se spală socrul mare cu vin pe mâini. Îi toarnă mireasa. Apoi lăutarul zice: *Soacră mare! Primești mireasa?* Ea răspunde: *Da*. Lăutarul continuă: *Cu ce-i dăruiești?* Ea: *Cu sănătate, cu bunătate, cu aur, cu argint, cu toate bunele*. Apoi îi prinde c-un ștergar și îi trage în casă. Mai stau nițel de vorbă.

Pleacă nunul acasă. Mai stă o oră. Mulți s-au dus acasă, la animale. Într-o oră se întorc toți.

Mai spre dimineață se dă drumul mirilor... De la salon pleacă acasă, la băiat. Stăteau ei ce stăteau ... după care veneau lăutarii și cântau la fereastră: *Zorile de dimineață, scoală-te...* Mirele pune bani într-un chibrit, pe care-l oferă lăutarului pe geam. Mi-aduc aminte că am dat 25 de lei.

Acu' intră necazul. Veneau călțunarii și codoașele, babele să vadă cămașa miresii, dacă a ieșit fată mare. Confirmarea era: *Da mă, da. Este*. Așteptau călțunarii vestea ca la bătaia de iepuri. Apoi plecau prin sat pe stradă, cu sticlele roșii, vopsite, că a fost fată mare.

Dacă nu era fată mare, nu mai juca rachiul. După nuntă se adunau din nou. *Măi, cuscre! Hai să nu ne despărțim. Mai dai ceva*. Și dădea. Decât să vină fata acasă. Atâta cheltuială ...

Lunea era rachiul și se spărgea nunta.

Darul era în bani, porumb, vase. Pe urmă ajungea de se mai înțelegea(u). Că unul s-a trezit cu prea multe vase.

Joia, după nuntă, ginerică venea la mireasă acasă, cu colac și cu nașii. Făceau o întâlnire de voie bună că a ieșit totul bine.

La Fierbinți-Târg e aproape ca la noi obiceiurile dar nu chiar.

II. Obiceiuri

Tava este o cântare frumoasă la parastas și la masa de la înmormântare. Se aduce coliva. Se pune pe o tavă orez cu pește sau

carne sau măslina. Din tavă se gustă ca din colivă. Ia fiecare câte o lingură din colivă și din orez și zice: *Dumnezeu să-l ierte.*

***

Femeile aveau voie să meargă singure la bodegă în două cazuri. Când se rupea turta și când se lua moțul. Bărbații nu mai intrau.

Femeile beau de lăsatul secului, a doua zi. Era ziua ciorilor. Făceau la una din ele pentru că rămânea mâncare de dulce și nu o aruncau. Bărbații stăteau în bucătărie, nu cu ele. Când se întorceau acasă, femeile miroseau a butoi.

***

Hora era ziua, după-amiaza, duminica. Făceam act cu lăutarii. O dublă de porumb de persoană. Eu eram în comitet. Mergeam cu un lăutar: *Nea Gheorghe! Dai dubla pentru fată!* Câți băieți și câte fete, atâtea duble. Porumbul se dădea la sfârșit. Actul se făcea și în prezența a doi bătrâni lângă noi. De la horă se pleca când veneau vacile acasă. Se întorceau la serată: la pădure – vara, la salon – iarna.

Balul era seara. Îi mai zicea și serată. Venea fiecare mamă cu fata ei. Îi ținea haina.

Începea cu sârba. Erau fetele câte două prietene. Primele două fete se prindeau cu doi băieți și intrau în centru. La un moment dat se schimbau fetele. Dacă nu, se zicea: *Foaie verde, foi de praz/ Cavalerie n-ai obraz.* Se mai striga: *Hai la horă măi băieți, care vreți, care puteți.*

Negociam pe care să scoatem regină: *P-a ta sau pe care?* A celui care ieșea dădea de băut. Se scriau pe ilustrații, cărți poștale amintiri. Se striga: *Pentru Ileana.* Și ea venea și lua cartea. *Când va bate vântul/ Peste umărul tău/ Să-ți aduci aminte/ De numele meu.*

***

Când nu ploua, ne puneam mama să facem scaloianu'. Pe o scândurică se puneam o păpușă din pământ cu flori. Eu îl luam și-l duceam la gărlă. Venea lumea după noi. Femeile plângea. *Ene, iene, scaloiene/ să te duci ...* Puneam scândurica pe apă. Femeile aruncau flori. Se puneau și lumânări. După aia, băieții se aruncau în gărlă.

***

Bărbaiții și după ce se-nsura mergeau cu cântecele. Știți de ce erau cântecele frumoase și le asculta bătrânii? Pentru că nu era curent, nu era radio, nu era televizor. Era o surpriză și o mândrie să-ți cânte. Nu mergea oricine.

Azi, la colinde, până și cei mici: *Cât ți-a dat bă? Cât am luat mă?* Se dădea băutură. Nu mergeau copii. Se duceau bărbaiți nu terchea-berchea: nea Găță Olteanu, nea Fănel Bucălan, nea Mitu Fenda, Găbă, care cânta, avea voce.

III. Autobiografie

Nașul meu a fost Romu. Era din Italia. Romu de la Romulus. Când s-a dus mama la primărie a zis numele: Ionești Romu. A zis ăla că ce nume e ăsta? Și m-a trecut Vasile. Dar mama mi-a zis Romu.

M-am născut la 14 octombrie 1939 Am fost nouă frați. Primul are 93 de ani. Sora are 91 de ani. Dascălul Ionești Stelian are 84 de ani, iar eu am 74 de ani.

Cu irozii mergeam până în armată, în '57.

Când s-a făcut Colectivul eram în armată, la transmisiuni. După armată nu mai era pământ, nu mai era nimic. Era Colectiv.

Eu sunt așa cum vedeți. M-au băgat în partid. M-am căsătorit în iarna lu'62. Primu' an am fost la fabrica de lădițe. Pe părinții mei i-a alergat, i-a bătut, în '58-'59 că nu dădea pământu'.

La ședințe luam cuvântul. Am ajuns vicepreședintele C.A.P., secretar de partid pe comună și președintele Comisiei de revizie.

Soția mea a fost Liza Ionești. De față a chemat-o Dedu Elena, dar noi i-am spus Liza. S-a născut la 26 octombrie 1942 și s-a prăpădit la 15 aprilie 2011.

Soția mea a lucrat la fabrica de covoare persane de la Urziceni. A făcut naveta cu trenul.

Avem trei copii. Fata e la București, căsătorită cu un arab, care ține foarte mult la mine. Băiatul Costel stă a treia casă de mine și celălalt băiat e șofer, filmează la nunți și repară calculatoare.

***

Revoluția m-a prins la C.A.P. Ce am pățit atunci? Vedeți? Când ești curat, ai curaj de răspundere. S și contabilul C s-au pitit, au fugit. Venea alde Nae Moșu și alde Baboi: *Unde-i C?* Eu: *Stați bă puțin.*

Eram responsabil cu zootehnia. Am împărțit vacile. După un an de la Revoluție. C.A.P.-ul era la Fierbinți-Târg, de la policlinică către calea ferată. Eram al treilea pe județ. Erau Gârbovii, Grindu și Fierbinți.

***

Am jucat într-un episod din Las Fierbinți. Mi-au dat banii după un an. Cum a fost? Veneau la mine și ziceau: *Adă-ne și nouă pirostriei!* *Adă-ne și nouă o găleată cu var!* *Adă-ne și nouă o bidinea!* *Adă-ne o găină!* După care s-au hotărât să mă și filmeze într-un episod.

Să vedeți cum a fost cu găina. A legat-o în copac cu o ață care nu se vedea și a făcut-o de a zburat sus în porumbar.

Povestirile Părintelui Gheorghe RADU

Obiceiuri

În noaptea de Înălțare există obiceiul local și unic în țară ca tinerii din sat să meargă pe la casele credincioșilor, în mod special acolo unde sunt fete de măritat, de unde fură flori, tăiate sau în ghivece, după care le aduc la Monumentele eroilor din sat, înfrumusețându-le cu ele.

A doua zi, când preotul cu enoriașii și copiii de la Școală, vin după Sfânta Liturghie, ca să pomenească eroii satului și să susțină un program specific Zilei Eroilor, la Monumente este o adevărată Grădină a Raiului.

Acolo unde tinerii nu găsesc flori, aceștia scot din balamale porțile și le duc pe la vecini sau locurile virane.

***

De Bobotează este obiceiul ca, după Sfințirea cea Mare a apei, preotul să boteze caii gospodarilor care sunt la biserică, după care, în procesiune, credincioșii și părintele, în căruță sau sanie trasă de cai, după cum este vremea, merg la marginea satului pe unde trece Ialomița. Preotul aruncă Sfânta Cruce în apa râului, pentru a fi recuperată de tinerii satului și înapoiată părintelui.

Pe malul râului se fac cruci din gheață, cu drujba.

***

În Sâmbăta Floriilor copiii din sat fac din salcie coroane și merg cu *Salcia*. Aceștia primesc în dar de la credincioși ouă pe care le strâng în coșuri din nuiele așezate pe paie. Este o mare bucurie pentru ei dar și pentru gospodari deoarece copiii vestesc Floriile. Copiii cântă cântarea 1, glas 4, din catavasiile Floriilor: *Arătat-u-s-au ale adâncului izvoare umejunii neîmpărtășite și s-au descoperit temeliile mării „celei*

învăluite de vifor; căci cu voia o ai certat pe dânsa și pe poporul cel ales l-ai mântuit, cel ce-Ți cântă cântare de biruință, Doamne“.

După ce termină de colindat prin tot satul coroanele de salcie sunt aduse la biserică unde, a doua zi, de Florii, preotul le sfințește și le înmânează credincioșilor pentru a fi luate acasă.

***

A treia zi de la nașterea unui copil, în casă se așează făină, mălai, zahăr, pieptăn, oglindă, mâncare, ulei, ca să aibă copilul noroc în viață. Și o îmbrăcăminte, ca să nu-l găsească dezbrăcat. Flori. Toate astea pentru că vin ursitorile.

La un an se rupe turta la față și la băiat, să nu treacă trei posturi mari, se taie moțul. Se pun obiecte pe tavă ca să aleagă copilul. Important e primul obiect dar se mai trag și altele.

***

Când moare cineva, e un obicei, la noi, să se facă doi pari din lemn de salcie verde, ca niște araci, de grosimea unei cozi de lopată, nițel mai groși, în lungime de 1,5m. Se merge cu ei la biserică. Cel care duce parii e ultimul din cortegiul funerar. La cimitir, când se fixează crucea în pământ, se pun și acești pari la căpătâi, lângă cruce, unul în stânga și altul în dreapta.

***

În fața bisericii sunt două schelete de brazi peste care s-a ridicat până în vârfuri o iederă veșnic verde. Dacă îi privești de departe, chiar crezi că sunt brazi. Numai de aproape îți dai seama că e numai iederă.

Povestirea Preotului Adrian Lucian SCĂRLĂTESCU

Botezul

Sosit prima oară la Fierbinții de Jos, în biserică, pentru a aduna material documentar pentru viitoarea *Monografie*, m-am nimerit la o slujbă de Botez. Cu ochii unui cunoscător în ale Bisericii, am observat toate pregătite până în cel mai mic amănunt: curățenia din biserică, Sfânta Evanghelie nouă, masa pentru desfășurat/înfașat modernă/rabatabilă, cazanul sclipind de curat, participanții la Sfânta Taină în număr mare. O liniște politicoasă se așternuse în așteptarea celui mai mare eveniment, de până atunci, din viața pruncului.

Pe durata desfășurării slujbei, enoriașii au ascultat pioși, ignorându-mă pur și simplu, atitudine la care nu m-aș fi așteptat la țară. N-aveau nici o curiozitate față de străinul care participa la bucuria lor, făcând fotografii, ci se concentrau firesc la sărbătoarea familiei lor.

Am trecut cu înțelegere peste obiceiurile locale: rolul mai puțin pregnant al nașului, care nu e obligat în mod expres să țină lumânarea și ingenuncherea nașei la citirea Sfintei Evanghelii, deși Taina Sfântului Botez e slujbă de bucurie, la care nu se îngăduie pocăința exprimată prin plecarea genunchilor.

Părintele Gheorghe RADU n-a sărit un rând din carte și a cântat/slujit foarte frumos. Am rămas cu o amintire de neșters din satul Fierbinții de Jos.

Prima coborâre în sat a coincis cu o slujbă de început de viață nouă în Hristos, pentru Hristos și cu Hristos. Am luat-o ca pe o binecuvântare cerească pentru *Lucrarea* la care ne înhămasem, *Primul Hrisov* al localității.

INSCRIȚII

DOCUMENT

CU VRERA TATĂLUI, CU AJUTORUL FIULUI ȘI PLINIREA SFÂNTULUI DUH, S-A ZIDIT ACEASTĂ BISERICĂ CU HRAMUL „SFÂNTUL NICOLAE“ DIN PAROHIA FIERBINȚI DE JOS, ORAȘUL FIERBINȚI-TÂRG, JUD(EȚUL). IALOMIȚA, ÎN ANUL 1854, PE PROPRIETATEA DOMNULUI ALEXANDRU SCARLAT GHICA, CU VOIA ȘI CU BLAGOSLOVENIA PEA SFÂNTULUI MITROPOLIT NIFON, PRIN OSTENEALA DOMNILOR PANAIT ȘI DUMITRACHE, PREOȚII SAVA ȘI NICOLAE ȘI RADU ȘI NEAGU ȘI CU AJUTORUL TUTUROR CREDINCIOȘILOR. TÂMPLA ESTE DIN LEMN. ÎNTRE 1913-1914 S-A REÎNOIT ACEST SFÂNT LĂCAȘ CU REPARAȚII ȘI PICTURĂ. ÎN ANUL 1928 S-A REPARAT ȘI SPĂLAT PICTURA. ÎN ANUL 1936 A FOST ÎNVELITĂ DIN NOU CU TABLĂ ȘI ÎN 1937 S-A CONSTRUIT CLOPOTNIȚA. ÎN ANUL 1982 S-A RESTAURAT PICTURA. ÎN VARA ANULUI 1994 S-A REPARAT ȘI S-A VOPSIT CU BRONZ ACOPERIȘUL. ÎN EXTERIOR S-A REPARAT SFÂNTA BISERICĂ ȘI S-A STROPIT ÎN PRAF DE MARMURĂ. S-AU FĂCUT UȘILE DE LA INTRARE DIN LEMN DE

STEJAR. A FOST VOPSIT MOBILIERUL ȘI STRANELE. PICTURA DIN SFÂNȚA BISERICĂ A FOST SPĂLATĂ ȘI RESTAURATĂ ÎN TOTALITATE. CLOPOTNIȚA A FOST VOPSITĂ ȘI STROPITĂ ÎN PRAF DE MARMURĂ. TOATE CHELTUIELILE AU FOST FĂCUTE CU AJUTORUL TUTUROR CREDINCIOȘILOR SUB ÎNDRUMAREA PREOTULUI PAROH RADU GHEORGHE ȘI SFÂRȘITE LA DATA DE 16 NOIEMBRIE 1994. S-A RESFINȚIT ACEASTĂ SFÂNȚĂ BISERICĂ ÎN TIMPUL ARHIPĂSTORIRII PEA SFINȚITULUI PĂRINTE NIFON, EPISCOPUL SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR, ÎN DUMINICA LĂSATULUI SEC DE CARNEDIN DATA DE 26 FEBRUARIE 1995 DE ÎNSUȘI PEA SFINȚIA SA, ÎNCONJURAT DE UN SOBOR DE PREOȚI ȘI DIACONI, PREOT PAROH FIIND RADU GHEORGHE IAR PROTOPOP DE URZICENI PREOT NEACȘU VASILE.

ADUCEM MULȚUMIRI LUI DUMNEZEU ȘI TUTUROR ENORIAȘILOR CARE NE-AU AJUTAT LA TERMINAREA ACESTOR LUCRĂRI.

BINECUVÂNTEAZĂ DOAMNE PE CEI CE IUBESC PODOABA CASEI TALE.

†NIFON
EPISCOPUL SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR

PR. PAROH
PROTOPOP URZICENI
SOBOR DE PREOȚI

DOCUMENT

CU VREREA TATĂLUI, CU AJUTORUL FIULUI ȘI PLINIREA SFÂNȚULUI DUH, S-A ZIDIT ACEASTĂ

BISERICĂ CU HRAMUL „SFÂNTUL NICOLAE“ DIN PAROHIA FIERBINȚI DE JOS, ORAȘUL FIERBINȚI-TÂRG, JUD(EȚUL). IALOMIȚA, ÎN ANUL 1854, PE PROPRIETATEA DOMNULUI ALEXANDRU SCARLAT GHICA, CU VOIA ȘI CU BLAGOSLOVENIA PREA SFÂNTULUI MITROPOLIT NIFON, PRIN OSTENEALA DOMNILOR PANAIT ȘI DUMITRACHE, PREOȚII SAVA ȘI NICOLAE ȘI RADU ȘI NEAGU ȘI CU AJUTORUL TUTUROR CREDINCIOȘILOR. TÂMPLA ESTE DIN LEMN. ÎNTRE 1913-1914 S-A REÎNOIT ACEST SFÂNT LĂCAȘ CU REPARAȚII ȘI PICTURĂ. ÎN ANUL 1928 S-A RESTAURAT PICTURA. ÎN 1936 A FOST ÎNVELITĂ DIN NOU CU TABLĂ ȘI ÎN 1937 S-A CONSTRUIT CLOPOTNIȚA. ÎN ANUL 1982 S-A RESTAURAT PICTURA. ÎN 1994 S-A REPARAT ACOPERIȘUL ȘI EXTERIORUL, IAR PICTURA A FOST RESTAURATĂ, SLUJBA DE RESFINȚIRE FĂCÂNDU-SE DE CĂTRE P(REA).S(FINȚITUL). NIFON, EPISCOPUL SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR LA DATA DE 26.02.1995. ÎN PERIOADA 2000-2004, SFÂNTA BISERICĂ A FOST ÎNVELITĂ CU TABLĂ, EXTERIORUL A FOST EXECUTAT CU VAR LAVABIL ȘI TÂMPLĂRIA ÎNLOCUITĂ CU ALTA NOUĂ. A FOST SCHIMBATĂ INSTALAȚIA ELECTRICĂ. S-AU CUMPĂRAT CANDELE, UN POLICANDRU ȘI MOCHETĂ. S-A VOPSIT MOBILIERUL ȘI STRANELE. PICTURA DIN SFÂNTA BISERICĂ A FOST RESTAURATĂ ÎN TOTALITATE DE CĂTRE PICTORUL GABRIEL TEODORESCU – FIERBINȚI DE JOS. CLOPOTNIȚA A FOST ÎNVELITĂ CU TABLĂ ȘI PEREȚII VOPSIȚI. TOATE CHELTUIELILE AU FOST FĂCUTE CU AJUTORUL TUTUROR CREDINCIOȘILOR SUB ÎNDRUMAREA PR(EOTULUI). PAROH RADU GHEORGHE. S-A RESFINȚIT ACEASTĂ SFÂNTĂ BISERICĂ ÎN TIMPUL ARHIPĂSTORIRII P(REA). S(FINȚITULUI). PĂRINTE DAMASCHIN, EPISCOPUL SLOBOZIEI ȘI

CĂLĂRAȘILOR ÎN ZIUA DE 12.09.2004, DE ÎNSUȘI PEA SFINȚIA SA, ÎNCONJURAT DE UN SOBOR DE PEOȚI ȘI DIACONI, PR(EOT). PAROH FIIND RADU GHEORGHE, IAR PROTOPOP DE URZICENI BĂDUCU STELIAN. ADUCEM MULȚUMIRI LUI DUMNEZEU ȘI TUTUROR ENORIAȘILOR CARE NE-AU AJUTAT LA TERMINAREA ACESTOR LUCRĂRI. BINECUVÂNTEAZĂ DOAMNE PE CEI CE IUBESC PODOABA CASEI TALE.

†DAMASCHIN
EPISCOPUL SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRAȘILOR

CONSILIERI EPARHIALI

PROTOPOP URZICENI

PR. PAROH

PEOȚI SLUJITORI

● Inscricție pe ghizdul fântâniei de la intrarea în cimitir: ÎN MEMORIA LUI ALEXANDRU DONA, PLECAT DINTRE NOI LA 20 APRILIE 1974.

● Inscricție pe o cruce de mormânt aflată în curtea bisericii, în stânga clopotniței: A(I)CI SE ODIHNEȘTE/ ... DOMNUL/ PEOȚUL C(ONSTAN)TIN GEORGESCU/ DECEDAT ÎN ANUL 1907 .../ ÎN ETATE DE 47 ANI.

● Inscricție pe o cruce, metalică cu postament: Donat de Iosif Anica cu fiii. 1908.

● Inscricție pe o cruce mare, metalică cu postament: FRAȚII BLOCK/ MET-ALB.

● Inscricție cu litere chirilice, pe o cruce mare, de lemn, care stă de obicei în fața Sfintei Mese și cu care se iese în Joia Mare, în transcriere: 1849/ ZUGRAVI/ DRAGOMIR.

● Inscricție pe o cruce mare, de lemn, care stă de obicei în fața Sfintei Mese și cu care se iese în Joia Mare: PLĂTITĂ DE/ TĂNASE PĂR-/VU ȘI SOȚIA/ SA IORDANA/ 15.08/ 1915.

● Inscricție pe un potir: Ștefan Joița Vasile cu fii(i) lor. 1889 Iulie 25./ REFĂCUT ÎN 1974 ÎN MEMORIA LUI ALEXANDRU DONA.

● Inscricție pe un cuier de lemn: VASILE COVRIG.

● Inscricție pe o cruce lângă Monumentul eroilor din Războiul I Mondial: EROILOR MARTIRI/ CĂZUȚI ÎN REVOLUȚIA/ DIN LUNA DECEMB(RIE). 1989/ DIN PARTEA LOCUITORII/ LORSATULUI FERBINȚII/ DE JOS JUD(ETUL) IALOMIȚA./ VEȘNICĂ POMENIRE./ DUMNEZEU SĂ-I/ IERTE!

● Inscricțiile pe cărți bisericești:

● Pe un Liturghier, București 1887:

Dobre Drăgan/ la leatu de la Hr(istos)/ 89 Popescu/ ...

Preotu Gheorghe Popescu.

N... și Florea Drăgan ...

Această carte care coprinde rânduiala serviciului Sf(intei). Liturghii, s-a legat din nou cu cheltuiala Sf(intei). Biserici de mai micul frate în Cristos/ preot Paroh Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1921 mai 1 st(il). v(echi).

Această Sfântă și Dumnezeiască Liturg(h)ie este cumpărată de locuitorul Dobre Drăgan Podgoreanu și dăruită biserici Fierbinți de Josu anul de la Cristos/ 1895 Februarie 25/ preotu(l) Paroh Constantin Georgescu.

Ion Gh. Popescu cântăreț.

Azi 20 Martie 1932/ Duminica I a postului mare/ Sunt în Sf(ânta). Liturghie. Afară ninge puternic, cu viscol, început din timpul nopții. Am scris ca să se știe./ Pr. Gheorghe Scărlătescu/ Duminică 20 Martie 1932/ ora 9½.

S'a legat această carte din nou cu piele și pânză cu cheltuiala lui Tănase Pârnu în București, în urma stăruinței mele cu 400 lei/ Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ Licențiat în Teologie./ 1926 Decembrie 17.

Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1928 Iulie 20/ Ziua Sf(ântului).
Ilie (Vineri)/ Zi fără ploa(i)e/ Căldură mare, se simte/ mare secetă,
porumburile/ deși frumoase totuși sunt/ în pericol de a se usca/ dacă
nu plouă. Grânele/ s'au secerat, dar sunt slabe/ la bob, mănate.

Rugăciunea Anaforei/ I. În numele Prea Sf(intei). Treimi, care
știe toate, se sfințește pâinea aceasta, spre sfințirea celor ce vor gusta
dintrânsa. Că tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm Tatălui
și Fiului și Sf(ântului). Duh ...

II. Doamne Iis(use). Cristoase, Dumnezeuul nostru, carele ai bine-
cuvântat cele 5 pâini în pustie și ai săturat 5000 de bărbați, însu-Ți
binecuvântează și pâinile acestea și pe credincioșii carii vor gusta
dintrânsele îi sfințește. Că tu ești sfințirea noastră și Ție ...

III. Binecuvântată este hrana sfinților Tăi totdeauna acum și
pururea și în veci vecilor. Amin./ Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1933
August.

Doamne Iisuse Cristoase, care binecuvintezi și sfințești toate
câte sunt, însu-Ți binecuvintează și sfințește și aceste prescuri cari se
aduc spre tă(i)erea sf(intei). Anafore și pe credincioșii carii vor gusta
dintrânsele îi sfințește, le iartă, Doamne, păcatele, le dăruiește sănătate
și viață veșnică. Amin.

Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1924 August 10 Sâmbătă.

Preot Paroh Constantin Georgescu/ 1896 August 25.

Ad memorandum/ Preot Paroh/ Gheorghe B. Scărlătescu/
Licențiat în Teologie/ 1927 Ianuarie 15 Sâmbătă.

Ion Gh. Popescu/ Cântăreț 1927.

1929 iunie 24/ Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu.

Azi 6 decembrie Joi 1934 Sf(ântul) Nicolae a început de dimineață
a început să vie zăpadă. Pe seară a nins puternic cu viscol. Am scris ca
să se știe./ Pr. Gheorghe Scărlătescu.

Preotu Paroh Constantin Georgescu/ 1896 Ianuarie 28.

Eternă amintire,/ Pr. Paroh Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1921 Luna
Mai 1 st(il). v(echi)./ Sâmbătă.

Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1929 Mai 9/ Înălțarea D lui.

În ziua de 6 Iulie (Sâmbăta) 1929, am adus Sf(inte). Moaște ale Sf(ântului). Dimitrie din București. La marginea satului (spre Maia) s'a făcut sfeștanie pentru ploa(i)e. De a(i)ci am pornit spre biserică în frunte cu clerul, sicriul cu Sf(intele). Moaște. Am intrat în biserică și a(i)ci am ținut Sf(intele). Moaște aproape o oră. Apoi am plecat spre Târg la București. Minune. A doua zi (Duminica) a plouat bine. Apoi Marți și mai bine. Ca să se știe, am scris a(i)ci./ Preotul Gh(eorghe). Scărlătescu/ Licențiat în Teologie/ 1929 August 16 (Sâmbăta).

Semnat Preot Paroh Constantin Georgescu/ 1896 Maiu 11.

Gh(eorghe). Scărlătescu/ Preot Paroh/ 1924 August 10 Sâmbăta/ Parastase.

Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1932 Iulie 27/ Sf(ântul). Pantelimon/ Miercuri.

Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu 1926 Iulie 27 Sf(ântul). Pantelimon.

● **Pe Mineiul luni lui Septemvrie, București, 1891:**

Slujitor al Bisericii din Fierbinții de Jos timp de 40 ani semnează pentru amintirea și pomenirea numelui lui/ Preot Gh(eorghe). Scărlătescu/ Licențiat în Teologie/ 1951.

● **Pe Mineiul Luni lui Octomvrie, București, 1892:**

Ion Gh. Popescu/ Marin Ionești/ An 1933.

Ionești M. D (umi)tru/ Paracriser anu 1950/ indescifrabil a citit/ A 1964.

● **Pe Mineiul Luni lui Noemvrie, București, 1892:**

Amintire/ Mitică Ionești/ Paracriser al/ Biserici Fierbinți de Jos/ din anu 1949.

● **Pe Mineiul Luni lui Aprilie, București, 1893:**

Donat Biserici de către locuitorul/ Pancea Marin în anul/ 1904.

● **Pe Mineiul Luni lui Maiu, București, 1893:**

Preot paroh Mincu Poppescu Mirodot.../ 1907 maiu 13 Duminica Slăbănogului.

● **Pe un Triod, București, 1897:**

Acest Triod a fost cumpărat de Alexandru Stan Sgâriușă, cu stăruința mea, în anul 1912 martie 16 iar în anul 1936 martie 13 a

fost din nou legat, cu pânză și piele, cu cheltuiala lui Drăgoi Tănase și soția lui Zamfira. Am scris aceasta ca să se știe și să nu se uite./ Preot Paroh Gheorghe Scărlătescu/ licențiat în teologie/ 1936 martie 15.

Acest Triod s-a cumpărat de mine/ Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1912 Martie 16/ cu cheltuiala lui/ Alexandru Stan/ Sgâriuță și/ Stana.

● **Pe un Penticostar, București, 1889:**

Preotu Gheorghe Ferbinți/ Preot Paroh Constantin Georgescu. Acestu Penticostaru este luat cu parale dela cutiea Biserici și legată totu dela cutie prin care face lei treizeci și cinci pentru trei cărți în cursu Anului 1891 Iulie 15 de Preotu Gheorghe Popescu.

La anul 1890 în ziua de sâmbăta morțiloru timpul este forte urātu/ Preutul Constantin Georgescu.

1966 luna Aprilie 15 Izvoru Tămăduirii/ Mircea Mihalcea.

La anul 1888 revoluți în to(a)tă țara/ Preotu Constantin.

Preutul Georgescu.

La anul 1893 luna Aprilie 25-26-27 a venit un potopu fo(a)rte mare și mîna care au scrisu va putrezi era cine o va citi o va pomeni/ Preotu Gheorghe Popescu.

Dob Pav/ Costache Vasile.

Mitică Ionești/ 1963.

● **Pe o Cazanie, București, 1898:**

Legată 15 August 1971/ Plătut de Nae Rotaru/ (zis Buga) din/ Fierbinții de Sus/ Pr. C(ristache). Mocanu.

Ion Gh. Popescu cântăreț 17 Februarie 1919.

Azi 6 IV 1934/ Vinerea cea mare/ Puiu.

Spre pomenirea semnez acest nume pentru că tot ce este scris rămâne, iar mâna putrezește, semnat de mine Azi, 29 martie 1900/ Preot Paroh Constantin Georgescu.

(La Cazania la 15 August) citită de mine A. Șt. Olteanu, 1967. vreme bună după ploae/ 15 VII a 1967./ Citită de Ion Tănase/ 1980.

(La Cazania a doua, iarăși la Duminica Rusaliilor) 2 Iunie 1947/ Citită de mine/ A. Șt. Olteanu. Secetă mare//19 iunie 2000/ Sf(ânta) Treime, la fel/ secetă mare ca în 1947/ au zis bătrânii/ Pr. G(heorghe)

*Radu.// 04 iunie 2001/ Se anunță an bun/ cu ploii la vreme/ aseară
A plouat/ Pr G(heorghe) Radu.*

● **Pe un Octoih Mare**, București, 1901:

*Atențiune/ Toți carii umblați cu această carte îngrijiți-o și/
păstrați-o cum se cuvine/ căci ea cuprinde cea mai/ frumoasă comoară
a imnelor/ de laudă adusă Prea Sf(intei). Treimi, Născătoarei/ de
Dumnezeu și tuturor sfinților/ mucenicilor, mucenițelor, cuvioșilor/
cuvioaselor și dreptilor/ Pr. Paroh Gh(eorghe). Scărlătescu/ Licențiat
în Teologie/ 1939 I...*

cusut bine

*Această carte a fost cumpărată de Nicolae D. Podgoreanu în
anul 1912 martie 20 și a fost legată din nou la Tipografia Cărților
Bisericești din București cu suma de 300 lei (în piele și pânză)
cu cheltuiala d(omni)lor Gheorghe N. D. Podgoreanu și Marin
D. Podgoreanu, fiind preot paroh Gheorghe Scărlătescu, în anul
mântuirii 1933 iunie 26.*

*Plătit legatul în 1972 de Costică și Jeana Drăgoi Tănase/ Costică
Drăgan.*

Spre amintire/ Gh(eorghe). Scărlătescu/ Paroh/ 1926 No(i)embrie.

*Fii atent! Nu lăsa cartea de pe strană să cadă ca să se rupă. Se
distruge și nu e creștinesc lucru.*

*Ad memorandum/ Pr. Gheorghe Scărlătescu/ Licențiat în teologie/
Parohul Bisericii/ 1926 Noembrie 5. Vineri.*

*Nu trânti cartea pe strană cu dispreț, ci cu evlavie, căci e o
necuviință din partea unui creștin și mai ales a unui cântăreț care
grăește în melodii frumoase imnele de laudă ce cuprinde/ Ah! Ce aluzie
răutăcioasă!/ Paroh Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1933 iunie.*

Ion Gh. Popescu cântăreț 1919

● **Pe un Orologiu (=Ceaslov)**, București, 1902:

*Acest Ceaslov s-a cumpărat pentru slujba Bisericii filiale Fierbinți
de Jos cu hramul Sf(ântul). Ierarh Nicolae, la 8 ianuarie 1908./ Preot
paroh Mincu Poppescu/ Mirodot.*

● **Pe o Evanghelie**, București, 1903:

Spre știință./ Ace(a)stă Sf(ântă). Evang(h)elie s'a dăruit Biserici Fierbinți de Jos cu hramul Sf(ântul). Ierarh Nicolae de Costandin Năstase cu soția Flo(a)rea și fi(i)ca Tudora locuitori în Căt(unul). Balamuci, Com(una). Greci-Mișunesti, spre veșnica lor pomenire. 1907 Decembrie 22./ Preot Paroh Mincu Poppescu Mirodot.

S-a reparat din nou această Sf(ântă). Evanghelia, la tipografia cărților Bisericești din București, cu cheltuiala lui Gheorghe Podgoreanu, în anul 1956 luna Aprilie./ Preot Paroh Gheorghe Scărlătescu/ 1956 Aprilie 10.

● Pe o Psaltire, București, 1904:

P. Vintilescu/ Căleasca Popești/ Argeș/ 1905/906/ 10 decembrie. Donată bisericii din Fierbinții de Jos, din cărțile Preot Prof. Univ. Petre Vintilescu./ Valeria și Prof. Ion Popescu/ 29 IV 1975.

● Pe un Catavasier, București, 1907:

S'a legat din nou, cu pânză și piele, acest Catavasier de către Gheorghe N. Podgoreanu, la Tipografia Cărților Bisericești și a costat 220 lei, în anul mântuirii 1933 Martie 16 fiind preot paroh Gh(eorghe). Scărlătescu.

Paroh Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1933 Martie 18.

● Pe un alt Catavasier, București, 1907:

Ion Gh. Popescu cântăreț al Parohiei Fierbinți de Jos/ 1913 Martie 31.

Ionești M Ion cl VI Anul ...

1938-1853=83.

Pr. Georgescu.

I(on) Gh. Popescu

Preda Georgescu/ Cântăreț bis. Fierbinți de Jos/ 1 Aprilie 1917.

V. Nicolae, Născut/ la 1897.

Marin Ionești 1926.

● Pe un Tipic bisericesc, București, 1907:

Această carte s'a dăruit Sf(intei). Biserici din Fierbinți de Jos spre pomenire de Gheorghe N. Podgoreanu și Ioana/ 1912 Aprilie 14.

Bucurâte Ierarhe/ Nicolae.

Preda Moldoveanu/ Petre Moloveanu/ Gh. Batali/ Marcu Neculai/ Vasi Pană.

Ion Gh. Popescu cântăreț.

● **Pe un Evhologiu (=Molitifelnic), București, 1910:**

Acest Evhologhiu s'a legat din nou în piele și pânză, în București și a costat 450 lei, de Gh(eorghe). N. Podgoreanu, prin stăruința mea. Azi 3 Februar 1927./ Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ Licențiat în Teologie/ Fierbinții de Jos./ Ilfov.

Amintire/ Din ziua de 18 IV 1930/ Eăse o zi specială/ Nicușor/ Traian/ Ionel/ Gică.

Această Sf(ântă). Carte s'a dăruit Sf(intei). Biserici din Fierbinții de Jos, spre pomenire eternă de Gheorghe N. Podgoreanu și Ioana, 1912 Aprilie 14.

Pr. Paroh Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1912 Septembrie 9.

Cântăreț I(on). Gh. Popescu.

Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ Licențiat în Teologie/ 1927 Februarie 10/ Joi (Sf(ântul). Haralambie)/ Fierbinții de Jos, Ilfov/ Timpul era frumos. Zăpada/ venea cu fulgi rari, pământul/ acoperit bine cu zăpadă.

Născătoare de D(umne)zeu Fecioară bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu Tine. Bindecuvântată ești Tu între femei și bindecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe M(ântui)torul sufletelor noastre.

Aceasta s'a procurat de G(heorghe) N Podgoreanu, prin stăruința Pr. Gh(eorghe) Scărlătescu.

● **Pe o Sfânta și dumnezeiasca Evanghelie, București, 1911:**

Această Sfântă Evanghelie a fost donată Bisericii Fierbinții de Jos prin cotizația Dumnealor: Preot Paroh Gheorghe Scărlătescu/ Preda Georgescu Învățător/ Marin Ștefănescu Grefier/ Christache Mușătescu funcționar/ în anul una mie nouă sute opt spre zece luna Ianuarie 20. spre pomenirea lor de către preotul care va fi în viață și slujitor la această Sf(ântă). Biserică. De câte ori va deschide Sf(ânta). Evanghelie și va citi din ea cuvântul lui Dumnezeu în auzul creștinilor să ridice

ruga și pentru ertarea păcatelor noastre./ În numele lor semnează dorința celor arătate a(i)ci ca să nu se uite./ Preotul Gheorghe Scărlătescu/ Paroh./ 1955 Ianuarie 14

S'a reparat din nou și cusut la Tipografia Cărților Bisericești din București, în luna Ianuarie 1955 cu cheltuiala Preotului Gheorghe Scărlătescu.

Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1919 Oct 14

Ad memorandum/ Pr. Gheorghe Scărlătescu/ Licențiat în Teologie/ 1929 Iunie 24.

La 6 Iulie (Sâmbăta) 1929 s'au adus Sf(intele). Moaște ale Sf(ântului). Dumitru din București (fiind secetă). De la cimitir până la biserică s'au adus cu solemnitate deosebită. A(i)ci s'au ținut Sf(intele). Moaște aproape o oră. Serviciul religios s'au făcut pe câmp – sfeștanie pentru ploae./ A doua zi – Duminica – pe seară a fost o ploae mare iar Marți tot asemenea. Am scris a(i)ci ca să se știe de acestea./ Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1929 August/ 24/ ...

Azi 5 Decembrie (Sâmbăta) 1931 am slujit parastase. Afară zăpadă mare, ger. A început cu viscol mare, de duminică 29 No(i)embrie. Am scris ca să se știe./ Preot Paroh Gheorghe Scărlătescu – Licențiat în Teologie.

Astăzi 23 Mai 1934 (Miercuri) seara am adus Sf(intele). Moaște ale Sf(ântului). Dumitru din București cu solemnitatea cuvenită și le-am depus în biserică unde am rămas peste noapte. Austat la priveghe-re, în tot cursul nopții, aproape toți creștinii din sat. A doua zi (24) Joi de dimineață s'a oficiat Sf(ânta). Liturghie de mine împreună cu Preoții: Eugeniu Bărbulescu din București Bis(erică). Silvestru) și cu Pr. Arhimandrit Nicodim Zamfirescu și Diacon Evghenie Arghidan de la Sf(ânta). Mitropolie. După terminare, cu lume foarte multă am pornit spre Târg unde ne-au întâmpinat un sobor de preoți cu care am mers în biserică Târgului Fierbinți, unde am depus Sf(intele). Moaște. A(i)ci se oficia Sf(ânta). Liturghie de mai mulți preoți împreună cu P(re)a. S(fin)țitul). Platon, vicarul Sf(intei). Mitropolii cu 2 diaconi. După sfârșitul slujbei am (i)eșit pe lunca Târgului unde era pregătit

locul pentru procesiune. A(i)ci în prezența Prefectului Județului I(on) Ghiață, consilierii Județului, Învățătorii și Preoții Plășii Fierbinți și toate autoritățile respective cu un popor ce nu s'a mai văzut, peste 6000 suflete, s'a oficiat slujba pentru ploa(i)e, după care s'au ținut cuvântările convenite de Pr. Bărbulescu, Protopop Rădulescu, Prefectul (Ion) Ghiață. Apoi am pornit iar spre biserică în Târg unde au stat până la orele 4 p.m., când au pornit spre Mănăstirea Căldărușani, când imediat a început o ploa(i)e mare, care a avut mult folos pentru pământul însetat de secetă. Am scris cele de mai sus ca să nu se uite și să fie pentru cei ce vor citi că: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi./ Ad memorandum/ Preot Paroh Gh(eorghe). Scărlătescu/ Licențiat în Teologie/ Fierbinții de Jos/ Jud(ețul). Ilfov/ 24 Mai 1934.

Astăzi 22 Iunie 1942 (Luni) am plecat împreună cu D(omnu)l Petrescu, proprietarul morii Fierbinți, spre Movilița, pentru a aduce Sf(intele). Moaște ale Sf(ântului). Dumitru Basarabov, venite acolo și aduse de Duminică de satele Chiroiu, Roșiori, Biținele, etc. Am luat parte la serviciul religios oficiat în marginea satului Biținele. De a(i)ci am pornit cu Sf(intele). Moaște spre Fierbinți, puse în mașina D(omnu)lui Petrescu. Am sosit la Fierbinți pe la ora 10 a.m. Le-am pus în Biserica noastră și după ce s'a adunat lumea, căci era vremea muncii, zi de lucru, am pornit în procesiune spre Târg cu preoții: Eu (Pr. Gheorghe), ... și de la Sf(ânta). Mitropolie P(rea). S(fințitul). Filaret Jocu și un Diacon. A(i)ci, pe lunca Târgului, am oficiat slujba rânduită pentru ploa(i)e. După ce toată lumea s'a închinat cu multă credință și evlavie, am vorbit eu poporului ce era de față, în număr mare, despre: Puterea Credinței și Venerarea Sfinților, mijlocitori la Dumnezeu pentru (i)ertare de păcate și revărsarea mii de a îndestula pământul cu ploa(i)e binefăcătoare ca să rodească pământul pentru hrana oamenilor și a dobitoacelor. Apoi din nou am adus Sf(intele). Moaște tot în Biserica noastră unde a(u) stat câteva ore când tot poporul din parohie a avut vreme să se închine și să sărute Sf(intele). Moaște. De a(i)ci am plecat spre Maia și Rădulești tot în această zi, unde și acolo poporul dreptcredincios a întâmpinat în număr foarte

mare Sf(intele). Moaște, slujindu-se de către preoți, după rânduială, rugăciuni pentru ploa(i)e. Peste noapte, Luni spre Marți, a început o ploa(i)e binefăcătoare, liniștită și a durat: Marți toată ziua și Miercuri toată ziua și a salvat toată semănătura de toamnă și primăvară. Mari sunt minunile lui Dumnezeu și Minunat e Dumnezeu întru Sfinții Săi./ Am scris ca să se știe și să nu se uite. Pentru a treia oară, Sf(intele). Moaște au fost băgate în Biserica noastră./ Preot Gheorghe Scărlătescu/ Licențiat în Teologie/ 1942/ iunie 22 (Luni)/ Fierbinții de Jos.

Astăzi 5 Iunie 1945 (Marți) am oficiat Sf(ânta). Liturghie având în Sf(ânta). noastră Biserică Sf(intele). Moaște ale Sf(ântului). Dumitru Basarabov, care stau în Sf(ânta). Mitropolie din București. A fost nevo(i)e de ploa(i)e și ne-am interesat și ostenit pentru a ne învrednici să mai ne învrednicim ca pentru a patra oară Sfintele Moaște să rămână Luni spre Marți în Sf(ânta). Biserică. În ziua de 4 Iunie, Luni, am pregătit cele de cuviință prin concursu(l) și bunavoință a enoriașilor mei, punându-ne la dispoziție mijloace de transport, am pornit de dimineață înspre satul Sudiți unde am găsit Sf(intele). Moaște purtate de enoriași prin satele Merii-Petchii și Sudiți. Duminecă noaptea spre Luni au rămas Sf(intele). Moaște în biserica satului Nuci. Peste noapte a fost o ploa(i)e îndestulătoare pentru pământul însetat și recolta care era în pericol de a fi pierdută. Luni după orele 3 p.m. am pornit spre Fierbinții de Jos, prin satele Netezești și Micșunești-Moară. A(i)ci între aceste sate, am făcut sfeștanie cu rugăciuni de ploa(i)e. În timpul slujbei a început o ploa(i)e din abundență, cuprinzând și satele Micșunești Moară și Fierbinții de Jos. La intrarea în satul nostru am fost întâmpinați de tot poporul, cu tot ce trebu(i)e în asemenea împrejurări. A doua zi, Marți, împreună cu Pr(eotul). Arhimandrit (Filaret, n.n.) Jocu, însoțit de un diacon, de la Sf(ânta). Mitropolie, cari însoțeau Sf(intele). Moaște, și cu un sobor de preoți din parohiile vecine, popor mult. Cu evlavie pe care nu o poți spune în cuvinte. De a(i)ci am pornit în procesiune pe lunca Târgului unde s'a oficiat rânduiala Slujbei pentru ploa(i)e. Apoi au fost duse în biserica T(âr)g(ului). Fierbinți Sf(intele). Moaște. De a(i)

ci la ora 3 p.m. au fost duse în parohiile Maia și Rădulești. Am scris să nu se uite. Mari sunt tainele lui Dumnezeu./ Pr. Paroh Gh(eorghe). Scărlătescu/ 5 Iunie 1945.

Astăzi 9 mai 1946 (Joi), fiind început de secetă, am adus Sf(intele). Moaște ale Sf(ântului). Dumitru din București Pe la ora 12 a.m. Am mers la câmp spre Maia. A(i)ci s'a făcut serviciul cuvenit pentru ploa(i)e. După aceea, cu fastul cuvenit, au fost aduse Sf(intele). Moaște în biserică unde tot poporul a stat de veghe până la ora 4 p.m. Când au fost pornite spre Fierbinții de Sus unde tot cu aceiași primire au fost însoțite de popor, la câmp. A(i)ci în timpul slujbei a început ploaia, cerul tot înorat. Ploa(i)a mare a înveselit câmpu, după care Sf(intele). Moaște au fost aduse în biserica din Fierbinții de Sus, unde lumea s'a închinat. De aici a plecat spre Dridu.

Mare este Dumnezeu întru Sfinții Săi și minunate sunt Tainele Lui. Noi nu putem înțelege desăvârșit puterea și mila Lui.

Am scris ca să se știe și să nu se uite. A cincia oară Biserica noastră s'a învrednicit ca să primească în sânul ei Sf(intele). Moaște ale lui Dumitru Basarabov.

Preot Paroh Gheorghe Scărlătescu/ 1946 Mai 9/ Fierbinții de Jos P.S. Însoțitorii Sf(intelor). Moaște au fost P(rea). S(fințitul). Filaret Jocu și un Diacon de la Sf(ânta). Patriarhie.

În ziua de 16 mai 1946 (Joi) seara am adus în biserica Sf(intele). Moaște ale Muceniței Filoteia de la Curtea de Argeș, însoțite de Pr. Vasile Trofim și Diaconul Vasile Boștinescu, venind dinspre Gruiu. Noaptea au rămas în biserică, în grija enoriașilor satului Fierbinții de Jos, stând de veghe, însoțind aceasta cu cântări și citirea vieții Sfintei Mucenițe. A doua zi de dimineață s'a oficiat Utrenia și însoțită Sf(ânta). Muceniță de tot poporul am mers în procesiune la câmp înspre M(iază). N(oapte). Spre Maia. A(i)ci s'a făcut slujba cuvenită pentru ploa(i)e. La sfârșit a vorbit Pr. Vasile Trofim, însoțitorul Sf(intelor). Moaște, de la Curtea de Argeș. Cuvântarea a fost foarte impresionantă. Poporul a ascultat cu multă atenție. După aceea ... în procesiune am pornit înspre Fierbinții de Sus. Pe tot parcursul, corul

fetelor din sat au cântat Christos a înviat, Sfintele Dumnezeule, etc. Țin să amintesc că Joi seara la intrarea în sat a început ploaia care a însoțit Sf(intele). Moaște până în biserică. Mari sunt Tainele Domnului și plăcuți sunt sfinții Lui, care se roagă pentru noi.

*Am scris ca să se știe./ Preot Paroh Gh(eorghe). Scărlătescu/ 1946
Mai 25 Sâmbătă*

*În ziua de 8 Iunie 1947, fiind secetă mare, grâu(l) a degerat, porumbul și celelalte semănături de primăvară n'au răsărit. În ziua amintită mai sus, am făcut procesiune pentru ploa(i)e pe lunca Târgului, împreună cu poporu(l) din Ferb(inții). de Sus, Stroești, T(âr)g. Au luat parte preoții respectivi și în prezența a 2 preoți călugări misionari pe întreaga țară. S'a slujit, s'a predicat, poporu(l) în număr foarte mare a arătat credința din inimile lor. Cu evlavie am udat pământul și am cerut mila Domnului pentru a da ploaie. Cuvinte nu sunt pentru a arăta puterea credinței manifestată în asemenea împrejurări. A vorbit cu convingere preotul misionar (monah) Ion Ursu fiind ascultat cu evlavie. / În urmă, pe marți, miercuri a plouat./
Am scris să nu se uite.*

Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ 24 Iunie 1947

În ziua de 21 Iunie 1947 Sâmbăta am adus Sfintele Moaște ale Sf(ântului). Dumitru din București, fiind în trecere dinspre Maia. La marginea satului dinspre Maia a (i)eșit într-o întâmpinare tot satul cu mic cu mare. S'a făcut sfințirea apei, s'a botezat tot poporul care a sărutat Sfintele Moaște. Fiind secetă mare, moaștele au fost cerute și-n Eparhia Buzăului. S(-)a datu de mai sus erau aduse dinspre Ciorani. Ploi au fost cu abundență. Bucuria e mare. Credem că recolta se va îndrepta. Minunat este Dumnezeu într-o Sfinții Săi.

Pr. Gh(eorghe). Scărlătescu/ 24 Iunie 1947/ Fierbinții de Jos

● *Pe un Apostol, București, 1914:*

Să se țină în seamă de cei ce se servesc de această carte care cuprinde învățăturile Sf(inților). Apostoli, a nu o arunca oriunde și în orice strană fără atenție, căci este necreștinesc lucru, cu grijă și păstrare se țin

*asemenea cărți de mare folos sufletesc. ... mai mic slujitor al Domnului
Preotul Gheorghe/ 1937 Martie 12.*

*S'a cumpărat această carte de către Nicolae D. Podgoreanu în
anul 1924 luna Septembrie și s'a legat în piele și pânză la Tipografia
Cărților Bisericești din București, cu cheltuiala fiului său Gheorghe
N. Podgoreanu în anul 1937 luna Martie 12.*

*Am scris a(i)ci ca să se știe și să nu se uite cei cari fac bine Bisericii./
Preot Paroh/ Gheorghe Scărlătescu/ Licențiat în Teologie/ 1937
martie 13.*

Costul legatului în piele și pânză 300 lei.

*Această carte este cumpărată de Nicola Dobre Podgoreanu și
daruitu bisericii ferbinți de Josu Pe Anulu 1924 Augustu sau septembrie
stilu Noa 7.*

Fiind cântăreț Ion Gh. Popescu.

*Preot Paroh/ Gheorghe Scărlătescu/ Licențiat în Teologie/ 1928
Octombrie Fierbinții de Jos*

*Aceasta Carte este legată de Mine Gh(eorghe). N. Podgoreanu/
Anulu 1937 luna Marte 14.*

*Această carte este cumpărata de Nicolae Dobre Podgoreanu și
dăruiată Bisericii Ferbinți de Josu Pe Anu 1924 Agustu sau septembrie
stilu noa 7.*

*Suvenire/ Las ca suvenire/ al meu nume/ al meu pronume/ căci
tot ce se scrie/ Rămâne pe hârtie/ Iar mâna putrezește/ Și nu se mai
găsește/ 21 II 932/ semnat indescifrabil.*

și sa întristat foarte/ toată bola și toată neputința.

● Pe un **Repertor Coral**, București, 1919, litografiată în
1929-1930:

Popescu I Ioan.

*Donat bisericii din Fierbinții de Jos din partea prof. Ion Popescu/
29 IV 1975.*

Ioan I Popescu.

● Pe un **Liturghier de strană**, București, 1925:

Donată bisericii din Fierbinții de Jos de Prof. Ion Popescu/ 29 IV 1975.

Ioan I. Popescu/ Fierbinți.

Cu adevărat mare este taina creștinătății. Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptat în Duhul, s'a vestit de ingeri, s'a propoveduit întru neamuri, s'a crezut în lume și s'a înălțat întru slavă.

● *Pe un Catavasier, București, 1927:*

Vlădulescu F. Mihaiu.

Amintire din/ ziua de 21 Martie 1934/ când învățam la Muzică/ Bisericească cu colegul meu/ Creoșteanu Stelian/ Vlădulescu Florian.

● *Pe un alt Catavasier, București, 1927:*

Donat bisericii din Fierbinții de Jos în memoria tatălui meu Ion Gh. Popescu, fost dascăl la această biserică./ I. Popescu/ 29 IV 1975.

Romulus Vasile Eliza/ Viorica C tin Ion.

Radu C. Gheorghe/ anul IV 1984. 20 februarie/ ora 10, 40 Lb. Engleză/ A:M:R: 54 days. Gheorghică C. Radu.

● *Pe o Panihidă, București, 1928:*

S'a cumpărat cartea aceasta de Gheorghe N. Podgoreanu și soția sa Ioana, dăruind-o Bisericii noastre. A costat 200 lei, legată în piele și pânză. 1941 Martie 30./ Preot Paroh Gh(eorghe). Scărlătescu.

Tot o carte ca aceasta a fost cumpărată de Gheorghe Podgoreanu în 1912 și dăruită Bisericii. Am scris ca să nu se uite cei cari iubesc Casa Domnului și o ajută în lipsurile ei cu darul lor, fruct al credinței./ Gh(eorghe). Scărlătescu.

● *Pe o Psaltire, București, 1931:*

Cumpărată această carte de Gheorghe Luca din satul Ferbinții de Jos./ 23 August 19..

Mitică Ionești 1954.

D(umitru) Ionești.

Gheorghe Luca/ 23 August 1934.

D(umitru) Ionești/ Paracriser 1956 Martie 30.

Anul 1965/ Al Balaban/ Am citită/ la mormânt/ Marian Barzoica.

D tru Ionești/ Anu 1950 Luna Mai 24.

Citită de mine în noaptea de 17-18 Sept. 1964 la moartea Anghelini T. Pancea din satul Stroești Com. Ferbinți. Savu I. Gradea pensionar. Fost cîntăreț bisericesc cu media de 8,76 din mînăstirea Cocos, Jud(eșul). Tulcea Dobrogea.

Mitică Ionești Anu 1954 Mai 10.

● Pe o **Panihidă**, București, 1948:

9 12 1975/ Cald cu soare/ ca Primăvara/ fără zăpadă/ cetită de mine/ P Stancu.

Și în anul 1988 tot cald pe 1 ianuarie/ G Ionești.

● Pe un **Molitfelnic**, București, 1950:

Această carte a fost dăruită Bisericii noastre de către Gheorghe Podgoreanu pentru trebuințele în Biserică la oficierea slujbelor ce cuprinde fiind de trebuință. Pentru evlavia donatorului cel Atotputernic să-i binecuvânteze evlavia și credința lui. Am scris ca să se știe./ Pr(eot). Gh(eorghe). Scărlătescu. Paroh al Bisericii Fierbinții de Jos/ 1956 Ianuarie 22.

● Pe un **Liturghier**, București, 1950:

Radu Gheorghe, AN II/ Seminarul Teologic Caransebeș.

Gheorghîță Radu/ marți 27 IX 1983.

9 Martie 1951/ S'a procurat această Sf(ântă). Carte cu cheltuiala smeriților întru Hristos frați Stana și Chiriță Stănescu din Parohia Sf(ântul). Ioan (-) Găești, ca să le fie lor de pomenire ori de câte ori slujitorii Altarului se vor folosi de ea./ Paroh Ec(onom). St. V. Popescu.

9 Martie 1982/ Amintire azi marți 9 III 1982 sînt în pauză. Am avut V(echiul). T(estament). Și acum N(oul). T(estament)./ Teolog Gheorghîță Radu.

● Pe un **Octoih Mare**, București, 1952:

Dăruitus-a această Sfântă carte Bisericii parohiale cu bramul Sf(ântul). Nicolae în anul 1964, de către evlaviosul enoriaș Vasile Barbu, văduv, și unul din cei mai vârst(n)ici din sat./ Preot Paroh, Cristache C. Mocanu.

● Pe un **Liturghier**, București, 1956:

Donat bisericii din Fierbinții de Jos de Valeria și Ion Popescu, în memoria tatălui și socrului. Preot Prof. Univ. Petre Vintilescu./ 29 IV 1975/ Prof. Ion Popescu.

● Pe o **Sfânta și dumnezeiasca Evanghelic**, București, București, 1964:

Dăruită Bisericii Sf(ântul). Nicolae din Fierbinții de Jos de Nicolina Barbu Petcu cu ginerele său Gheorghe ... și fiica ei Maria (a lui Nicolin)

● Pe o **Panihidă**, București, 1967:

Donată parohiei Fierbinții de Jos de evlaviosul enoriaș Marin Grigorie Răducanu cu soția sa Georgeta și micuța lor fiică Mariana. Dumnezeu să le poarte de grijă./ 20 Decembrie 1967/ Paroh Pr. Cristache Mocanu.

● Pe **Mineitul lunii Aprilie**, București, 1967:

Cumpărată și donată parohiei cu hramul Sf(ântul). Nicolae din Fierbinții de Jos, de către Alexandrina C. Oțel cu fiul său Traian și nora sa Petra./ Dumnezeu să ajute celor care iubesc bună podoaba Casei Sale.

● Pe un **Apostol**, București, 1974:

Prima zăpadă căzută 5 II 1983. Nu a fost Nici un fel de zăpadă. Până la 5 II 1983 15+22II 1983 a mia (corect mai, n.n.) dat zăpadă./ Stancu. Cumpărat și donat bisericii cu hramul Sf(ântul). Nicolae din Fierbinți Jos, Jud(ețul). Ilfov, după cutremurul catastrofal din 4 martie 1977, ora 22,20, de Ștefan V(asi)le Barbu și soția sa Ecaterina cu fii și nepoți(i) lor în amintirea tatălui socrului și prieten al preotului/ ... (Barbu) Vasile .../ 16 III 977/ Ștefan Vasile Barbu/ Ecaterina Șt. V. Barbu/ Pr. C(ristache). Mocanu

● Pe un **Octoih Mare**, București, 1975:

01 MAI 1983/ Duminica Floriilor.

Cumpărat și donat Bisericii cu Hramul Sf(ântul). Nicolae din Fierbinții de Jos, Jud(ețul). Ialomița, de către enoriașul Alexandru Ghe. Nițu (Bolboacă) în anul 1983 ziua 01 MAI, Preot fiind P(rea). C(ucernicul). Cristea Mocanu.

Nitu Alex Bolboacă.

6 Decembrie 1985/ Timpul Frumos Cald ca Primăvara cu soare și senin, de B(ă)zâiea Musca/ P Stancu.

● **Pe Mineiul pe Decembrie, București, 1975:**

Cumpărată și donată parohiei cu hramul Sf(ântul). Nicolae din Fierbinții de Jos, de către Mihai Marin Baboi și soția sa Elena. Dumnezeu să ajute celor care iubesc bună podoaba casei Sale.
1980.

25 decembre/ Plouă ca Vara 1982/ Stancu.

● **Pe Mineiul pe Februarie, București, 1976:**

CUMĂRAT ȘI DONAT PAROHIEI CU HRAMUL SF(ÂNTUL). NICOLAE DIN FIERBINȚI JOS JUD(EȚUL). ILFOV, DE CĂTRE ENORIAȘUL ALEXANDRU ȘT. DEDU CU SOȚIA NICOLINA CU FII ȘI FIICELE, GINERI, NURORI ȘI NEPOȚI ÎN ANUL 1978, 20 aprilie./ Dedu/ DUMNEZEU SĂ LE AJUTE.

Paroh C(ristache). Mocanu.

● **Pe Mineiul pe Martie, București, 1977:**

Cumpărat și donat Sfintei Biserici cu hramul Sf(ântul). Nicolae, din satul Fierbinți Jos, pe care am cercetat-o de multe ori, fiind prieten al Parohului, Preot Mocanu Cristache, care m'a îndemnat, ca și pe alții, la citirea Psalmilor, Apostolului și a Cazaniei. Mă simt f(oarte). bine când cercetez acest sfânt locaș al Domnului. A(m) spus și spun: „Plec acasă foarte ușurat de la Fierbinți“.

Această Sfântă Carte este donată în ziua de Sfintele Florii 18 Aprilie 1981. Aceste scrise va rămâne în veci vecilor Amin./ Ion Tănăsescu, 18 Aprilie 1981.

● **Pe alt Minei pe Martie, București, 1977:**

Cumpărat și donat Bisericii cu hramul Sf(ântul). Nicolae din Fierbinți de Jos, Jud(ețul). Ialomița de Alexandru Vasilică Olteanu împreună cu: 1) Constantina soție/ 2) Adrian fiu/ 3) Georgeta fiică/ 4) Radu ginere/ 5) Sorin nepot. A costat 200 lei. „Doamne

*binecuvântează pe cei cari iubesc bună podoaba Casei Tale“./ 1968
ianuarie 20/ Preot Mocanu C. Cristache./ Minea V Alexan Olteanu.*

● Pe o Sfinta și dumnezeiasca Evanghelie, București, 1983:

*ACEASTĂ SFÎNTĂ ȘI DUMNEZELASCA EVANGHELIE
A FOST CUMPĂRATĂ CU AJUTORU LUI DUMNEZEU DE
CĂTRE ENORLAȘUL ACESTEI BISERICI IONEȘTI N. GH(E)
ORGHE (GICĂ N. IONEȘTI) NĂSCUT 1920. FIII LOR AL(E)
XĂNDRINA 1945 și Mircea născut 1946. PENTRU ÎNTĂRIREA
ȘI MENȚINEREA CREDINȚEI ORTODOXE A PĂRINȚILOR
A MOȘILOR ȘI STRĂMOȘILOR NOȘTRII. ȘI A SEMENȚIEI
NOASTRE DIN VEACU VEACURIOR. AMIN. CUMPĂRATĂ
ÎN ANUL 1989.*

*26.02.1995/ Am slujit Sf(ânta). Liturghie cu prilejul resfințirii
bisericii parohiei Fierbinții de Jos. Am constatat vrednicia preotului
Radu Gheorghe, căruia i-am acordat distincția de „Iconom“./ †Nifon/
al Sloboziei și Călărașilor.*

*1996/ 14 aprilie, Sfintele paști, zi frumoasă, dar după amiază
a început să plouă, seara a început să ningă. Pe 15 apr(ilie). 1996
a nins toată ziua, în toată țara. Zi de iarnă. Astăzi 16 IV 1996
este un strat de zăpadă gros de aprox(imativ). 20cm. Este frig./ Pr.
G(heorghe) Radu.*

*2001/ 15 Aprilie Sf(intele). Paști/ Zi cu frig. După amiaza a
plouat. Era nevoie de ploaie p(en)tr(u) că era secetă.*

*Am săvârșit resfințirea bisericii cu hramul Sfântul Nicolae din
Fierbinții de Jos înconjurat de un numeros și ales sobor de preoți și
diaconi./ Binecuvântează Doamne pe cei ce iubesc podoaba casei Tale./
12 septembrie 2004/ †Damaschin/ Episcopul Sloboziei și Călărașilor.*

● Pe un Liturghier, București, 1987:

*Cumpărată și donată Bisericii din satul Fierbinți de Jos, com(una).
Fierbinți-Tîrg, Jud(ețul). Ialomița de către familia TICĂ LIMBOT,
soția ALEXANDRINA și fiii ION și PAUL cu familiile, astăzi 24
octombrie 1995 de la Episcopia Sloboziei și Călărașilor, cu prețul de
16.000 lei, preot paroh fiind P(rea). C(ucernicul). Pr. Iconom Radu*

Gheorghe./ Dumnezeu să-i aibă în pază, să le ajute și să-i mântuiască. Amin!

Joi 26 oct(ombrie). 1995 am oficiat prima slujbă cu acest liturghier./ Pr. G(heorghe) Radu.

Duminică, 23 august 1998, am oficiat slujba la vreme de secetă, cu sfeștanie, la marginea satului spre MALA, iar astăzi 29 august 1998 (sîmbătă) a plouat./ Pr. G(heorghe) Radu/ A plouat și în noaptea de 29 spre 30 august 98.

● **Pe un alt Liturghier, București, 1987:**

Donat parohiei Fierbinții de Jos, Jud(eșul). Ilfov de familia Gheorghe N. Ionești cu soția sa Maria și fiul lor Mircea./ Paroh Pr. Cristache Mocanu.

● **Pe o Sfînta și dumnezeiasca Evanghelie, București, București, 2001:**

S-a cumpărat această Sfîntă Evanghelie în anul 2007 septembrie cu suma de 1230 lei și donată Parohiei Fierbinții de Jos de către familia Constantin și Lucica Uleșteanu-Japu spre folosul, ajutorul și mîntuirea celor care i se vor închina și o vor săruta./ Pr. Paroh/ Gh(eorghe). Radu.

● **Pe cartea Prof. Florian Popescu, Comuna Fierbinți-Târg, Monografie, fără Editură, tipărită cu sprijinul UGIR, 2002: Familiei prof. dr. Alexandru Dobre, pentru a-și aminti mereu de locurile natale, ale copilăriei și adolescenței și de oamenii care i-au fost dragi./ Cu apreciere deosebită pentru performanțele profesionale și științifice de rezonanță națională și cu urări de sănătate și succese în viață și în activitate!/ Fierbinți/ 22 ian. 2005/ Autorul.**

● **Pe cartea Dona ROȘU, Scrisori către Mama de la fiica ei emigrantă, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 2008, ediție bilingvă: Preotului Radu Gheorghe și doamnei Preotese Elena, cum și pentru fiica Mihaela,/ Cu prețuire și prietenie,/ Dona Roșu/ (și Luciana Costea – ilustratoarea cărții)/ 3 Octombrie 2012.**

AUTORII

Preot Adrian Lucian SCĂRLĂTESCU

Preot Adrian Lucian Scărlătescu (născut la București, în 6 noiembrie 1971): absolvent al Școlii generale Nr. 136/cartier Ferentari - București, clasele I-IV, al Școlii generale Nr. 155/cartier Drumul Taberei - București, clasele V-VIII, al Colegiului Național Nicolae Bălcescu/Sfântul Sava - București, în 1990, cu media generală 7,83; licențiat al Facultății de Teologie Ortodoxă din București, în 1994, cu media examenului de licență 8,71; licențiat al Universității Titu Maiorescu, Facultatea de Contabilitate și Informatică de gestiune, în 2009, cu media examenului de licență 9,33.

Preot *Paroh* la Biserica Sfinții Ierarhi Nicolae și Calinic, din Buiești-Ialomița (ctitoria Sfântului Calinic de la Cernica), între 1994-2000; Preot la Biserica Sfânta Treime-Urziceni, între 2000-2002; Preot la Catedrala Sfinții Împărați Constantin și Elena-Urziceni, din anul 2002 până în prezent.

Diacon - 13 august 1994, hirotonit de către Preasfințitul †Nifon, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, în Biserica Mănăstirii Sfinții Voievozi - Slobozia, preot - 14 august 1994, hirotonit de către Preasfințitul †Nifon, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, în Biserica Mănăstirii Sfinții Voievozi - Slobozia, *duhovnic* - 14 august 1994, hirotesit de către Preasfințitul †Nifon, Episcopul Sloboziei și

Călărașilor, în Biserica Mănăstirii Sfinții Voievozi – Slobozia, *note administrative* 1995 – 2002: 10; *capacitate* – nota 8,57; *definitivare* în 2000: nota 9,00; *promovare* în 2001: nota 9,40; *gradul I* în 2011: nota 10; *sachelar* din 2002; *definitivare în învățământ/Religie* în 1999: nota 7,25.

Membru în Adunarea Eparhială a Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, între 2002-2006.

Autor al volumelor monografice: **Cartea de aur a Parohiei Buiești**, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte †Nifon, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, la Editura Ramida, 1998, cota la Biblioteca Academiei Române (=B.A.R.): II 773998, volum retipărit în 2011, la Editura Anca, cota la B.A.R.: II 912110, *prima monografie tipărită a localității Buiești-Ialomîța*; **Valori istorice și culturale buieștene**, Editura Star Tipp 1999, cota la B.A.R.: II 824805, *partea a doua a Cărții de aur*; **Biserica Sfântul Ierarh Nicolae, de la Buiești-Ialomîța, Ctitorie a Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, 1843**, Editura Asa, București, 2012, donată la B.A.R., tipărită cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte †Vicențiu, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, lucrarea de grad I în preoție.

Autor al culegerilor de eseuri: **Crede și cercetează!**, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Doctor †Damaschin Coravu, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, Editura Pod peste suflete, 2001, cota la B.A.R.: I 820043; **Scrieri**, Editura Arnina, 2001, semnată Adrian Lucian, cota la B.A.R.: I 804023; **Porți de suflet**, Editura Apollon, 2006, semnată Adrian Lucian; volum donat B.A.R.; **Pridvor cu icoane**, Editura Anca, 2008, semnată Adrian Lucian, cota la B.A.R.: I 912455; **Spovedanie în pridvorul cu icoane**, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte †Doctor Damaschin Coravu, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, Editura Anca, 2008, cota la B.A.R.: II 912157, retipărită la aceeași editură, în 2011.

Multiple *colaborări literar-istorice:* *Autor* (împreună cu fostul coleg de facultate, Pr. Corneliu Ion Stan, Preot Paroh la Manasia I-Ialomîța) al volumului **Manasia în manuscrisul părintelui Mihail**

Marinescu (1640-1972), Editura Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, Slobozia, 2003, tipărit cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Doctor †Damaschin Coravu, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, și retipărit, în ediția a doua, revizuită și adăugită, la Editura Anca, în 2011; volume donate la B.A.R.

Autor (împreună cu domnișoara Florentina Vasile, director al Căminului Cultural din Albești-Ialomița) al volumului monografic **Albești, în manuscrisul învățătorului Constantin Ștefan**, Editura Anca, 2008, cota la B.A.R.: II 912158.

Autor (împreună cu Pr. Andrei Viorel Toma, Preot Paroh la Movilița Veche-Ialomița) al volumului **File de cronică. Movilița-Ialomița**, Editura Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, Slobozia, 2012, tipărit cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte †Vincențiu, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, cota la B.A.R.: II 911278, *prima monografie tipărită a localității Movilița-Ialomița*.

Coautor (împreună cu fostul coleg de facultate, Pr. Corneliu Ion Stan, Preot Paroh la Manasia I-Ialomița) la volumul **Manasia (Ialomița)–Contribuții monografice**, Editura Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, Slobozia, 2003, coordonat de Profesor Doctor Sorin Geacu, tipărit cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Doctor †Damaschin Coravu, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, cota la B.A.R.: I 845885, *prima monografie tipărită a localității Manasia-Ialomița*.

Redactor de carte și sponsor al lucrărilor **Monografia Școlii Buești**, de Profesor Emilian Moldoveanu, Editura Starr Tipp, 1998, cota la B.A.R.: II 809631, *prima monografie tipărită a Școlii Buești-Ialomița*, **Însemnările mele**, de Soldat Constantin Petrescu, Editura Star Tipp, 1998, cota la B.A.R.: 824106 și Editura Anca, 2011, cota la B.A.R.: II 912661 și **Suflet de vânzare**, de Antal Mahler, Editura Star Tipp, 1999.

Consilier editorial al volumelor **Sfântul Antim Ivireanul. Învățător. Scriitor. Personaj literar**, de Mihai Rădulescu, Editura Anca, 2008, **Grupul celor șapte–pictură canadiană**, de Mihai

Rădulescu, 2008, *Maia Catargi-Ialomîța, Retrări istorice în veacul XXI*, Editura Anca, 2008.

Redactor extern la publicațiile periodice *Tribuna Ialomîței*, (iulie 2001–mai 2003) și *Ialomîța* (2004–2009).

Colaborator la revistele Tribuna literar-artistică și culturală (mai 2001–aprilie 2003) și *Helis* (2004–2005). Colaborări publicistice la publicațiile amintite mai sus precum și la *Vestitorul Ortodoxiei*, *Tribuna Învățământului*, *Lumina*, *Realitatea Ialomîțeană*, *Almanah bisericesc al Episcopiei Sloboziei și Călărașilor*, 1996 și 2013, *Magazin de Urziceni* și *Mesagerul de Urziceni* (peste 650 de articole).

Realizator al emisiunii Credința noastră la Radio Campus Urziceni (2000–2004). Participă la emisiuni religioase la radio și televiziune. Participă cu prelegeri la sesiunile de comunicări istorice anuale de la Maia Catargi – Ialomîța.

Membru al Asociației Socio-Culturale Matei Basarab, a Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, din 2011.

Membru al corului Protopopiatului Urziceni.

Întemeietor al Muzeului/Așezământului cultural-religios Sfântul Calinic, din Buiești-Ialomîța, inaugurat la 10 aprilie 1998.

Nu este rudă cu Părintele Gheorghe Scărlătescu, preotul care a slujit la Fierbinții de Jos.

Monografia satului Fierbinții de Jos este prima tipărită a acestei localități.

Preot Gheorghe RADU

S-a născut la 30 aprilie 1963, din părinții Constantin și Elena, din Fierbinții de Jos – Ialomîța. Absolvent al Școlii generale Fierbinții de Jos, clasele I-IV, al Școlii generale Fierbinți-Târg, clasele V-VIII, al Liceului Agroindustrial Republica Cuba – Fierbinți-Târg, clasele 9-11, al Seminarului Teologic – Caransebeș, în 1985, al Facultății de Teologie de la Pitești, în 2003.

Căsătorit în 1985 cu Elena RADU (fostă MARIN), născută la 19 martie 1966, în Fierbinții de Sus, absolventă a Liceului Agroindustrial Republica Cuba – Fierbinți-Târg

Hirotonit diacon la 7 aprilie 1986, de către Preasfințitul Părinte †Roman Ialomițeanul, la Catedrala Patriarhală din București. Hirotonit preot și hirotosit duhovnic la 13 aprilie 1986, de către Preasfințitul †Roman Ialomițeanul, la Catedrala Patriarhală din București, pe seama Parohiei Resimnicea, comuna Brazii – Ialomița. A slujit acolo până la 1 noiembrie 1989, când s-a transferat la Parohia Fierbinții de Jos.

Iconom – în anul 1995, în urma reparațiilor, restaurării picturii și botezării unei persoane mature, din capitală, adevistă, Preasfințitul Părinte †Nifon, pe atunci Episcopul Sloboziei și Călărașilor, a considerat că părintele trebuie să primească direct acest grad, trecând peste cel de sachelar. Iconom stavrofor – în anul 2004 și Crucea Sloboziei – în anul 2011.

Cursuri de definitivare în 1989, la Sibiu și de promovare în 1990, la București.

Membru în Adunarea Eparhială a Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, între 1998-2002.

Membru al Consistoriului Protopopes, din 2013.

Ctitor al unei Săli multifuncționale/ de festivități, pentru copii și al unui Muzeu, aflate în curtea bisericii.

Primul slujitor bisericesc al Parohiei Fierbinții de Jos care a avut inițiativa tipăririi unei monografii a localității sale natale, pe care o și păstrează azi.

Relații foarte bune cu enoriașii și autoritățile locale.

Sub îndrumarea sa s-au realizat mai multe la biserică. S-a amenajat pangarul și s-au instalat icoane praznicale pe balustrada cafasului, în 1995. S-a instalat un sistem de alarmă au fost cumpărate candelile și policandre noi, în 2004. S-a achiziționat centrală termică electrică, în 2007. În anul 2008 a fost construită Sala multifuncțională/de festivități. Tâmplăria din lemn a fost înlocuită cu tâmplărie PVC,

în 2009. S-au achiziționat mobilier, 28 de strane noi în 2009 și un scaun arhieresc, în naos, în 2011, toate din lemn de stejar. Biserica a fost împrejmuită cu alei din pavele de ciment, în 2009. S-au adus, de la Scorțoasa-Buzău, iconostas, axioniță (cu icoana Sfinților Împărați) și două axionițe duble (cu câte două icoane), în anul 2011. Acestea au fost așezate pe perete nu perpendicular, cum erau cele vechi, pentru a nu mai obtura vizibilitatea la Sfântul Altar. S-a amenajat Muzcul, lângă biserică, în prelungirea Sălii multifuncționale/ de festivități, în 2012. S-a achiziționat un scaun arhieresc și o cruce în Sfântul Altar, în fața Sfintei Mese, în 2012.

În anul 1994 s-au făcut reparații la acoperiș, exteriorul s-a stropit în praf de marmură, iar în interior s-a restaurat pictura de către pictorul Gheorghe Stăncescu, cu ajutorul tuturor enoriașilor.

În perioada 2000-2004, Sfânta Biserică a fost învelită cu tabla nouă, exteriorul renovat cu var lavabil, tâmplăria înlocuită cu altă nouă și schimbată instalația electrică.

Mihaela RADU, fata familiei RADU, s-a născut la 8 mai 1986. A absolvit Facultatea de Medicină – București. În prezent este medic la Slobozia.

BIBLIOGRAFIE GENERALĂ

BIBLIOGRAFIE

A. IZVOARE

Arhiva parohială a Bisericii Fierbinții de Jos.

BERGENHEIM I, Podpolcovnicul, *Harta Țării Românești, 1833*, Arhivele Naționale București, Fond Diplomatice, Inv. 77, Dosar 146. B(iroul). J(udețean al). A(rhivelor). N(aționale). ILFOV, Fond Prefectura Județului Ilfov, **Dosar 182/1910; Dosar 155/1929.**

Catalogul Documentelor Țării Românești din Arhivele Statului, vol II, București, 1973; vol. IV, 1633-1639, București, 1981; vol. VII, 1650-1653, București, 1999.

CAZACU, Pr. Nițșor, **CAZACU Matei, Hirotoniile săvârșite în Eparhia Mitropoliei Ungrovlahiei între anii 1834-1852**, în „Glasul Bisericii”, nr. 11-12, 1971, p. 1120-1141, nr. 5-6, 1972, p. 622-637.

CRISTACHE, Preot Mocanu, **Istoricul bisericii parohiale Fierbinți de Jos – Ilfov, 1970**, manuscris dactilografiat, arhiva parohială.

Documente privind marea răscoală a țaranilor din 1907, vol. I, Editura Academiei Române, București, 1977, vol. III, Editura Academiei Române, București, 1984.

Documente privind Istoria României (=D.I.R.), B. Țara Românească, Veacul XVII, vol. III, 1616-1620, București, 1951.

Harta lui Specht, 1791, Biblioteca Academiei Române.

Harta rusă de la 1835, Biblioteca Academiei Române.

- Harta rusă de la 1853**, Biblioteca Academiei Române.
- Harta maiorului D. Pappazoglu, 1866**, Biblioteca Academiei Române.
- Inscripții de pe cărți bisericești, obiecte, icoane.**
- NEGULESCU, Preot George I., Condica hirotoniilor de la 1823-1834**, în „Biserica Ortodoxă Română“, din 1934.
- ODOBESCU, Alexandru, Chestionarul arheologic**, în Ms. rom. 227, sec. XIX (1871-1874), *Răspunsul com. din jud. Ilfov, Ialomița, Iași și Mehedinți la Chestionarul arheologic alcătuit de Alexandru Odobescu*, Biblioteca Academiei Române.
- Pisaniile bisericii.**
- POPESCU, Învățătoare Elena Gh., Școala Primară Dridu Movila-Ilfov, Monografia Comunei Fierbinții de Sus-Stroești, Județul Ilfov**, manuscris, Arhivele Naționale București, Fond MCNC, Dosar 509/1946
- PROTOPOPIATUL URZICENI, Dosar Fișe Personale ale preoților din cuprinsul Protoieriei Urziceni, 1967**, manuscris dactilografiat.
- STAN, Învățător Alexandru T., Școala Primară Fierbinții de Sus-Ilfov, Monografia Comunei Fierbinții de Sus-Stroești, Județul Ilfov**, manuscris dactilografiat, Arhivele Naționale București, Fond MCNC, Dosar 2055/ 1945.
- Tezaur de documente ialomițene, 1392-1944, vol. I**, București, 1991.
- URECHIA, V.A., Liste de preoți din 1865**, în *Manuscrisul românesc* 324, Biblioteca Academiei Române.
- WEISS, Franz von, Carte der Europaeischen Turkey nebst einen theile von Kleinasien**, Viena, 1829.

B. LUCRĂRI AUXILIARE

- ACADEMIA ROMÂNĂ, Dicționarul general al Literaturii Române, C/D**, Editura Univers Enciclopedic, București, 2004;
- P/R**, Editura Univers Enciclopedic, București, 2006.
- ACADEMIA ROMÂNĂ, Institutul de Geografie, Buletin geografic. Geografie umană, nr. 1**, București, 1997.

ACADEMIA ROMÂNĂ, INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA”, **Documente privind Unirea principatelor**, Vol. V, Documente interne (1858-1859), Editura Academiei Române, București, 2007.

ADMINISTRAȚIUNEA CASSEI BISERICII, **Anuar 1909**, București, Tipografia Cărților Bisericești, 1909.

ARHIVELE NAȚIONALE, **Inventar nr. 1**, Mitropolia Țării Românești, Pachet 59; **Inventar nr. 4**, Mitropolia Țării Românești, Pachet 278; **Inventar nr. 25**, Mănăstirea Gruiu, Pachet 5; **Inventar nr. 34**, Mănăstirea Sărindar, Pachet 4.

BAUER, Friederich Wilhelm von, **Mémoires historiques et géographiques sur la Valachie**, Frankfurt–Leipzig, 1778.

BRĂTULESCU, V, ILIE, R., **Mănăstiri și biserici din Ilfov**, București, 1935.

CONSTANTIN, Cornelia, **Cântece de sărbătoare din Fierbinți de Jos**, în „Jurnalul de Joi”, 15 ianuarie 2009.

CONSTANTINESCU-MIRCEȘTI, C., **Păstoritul transhumant și implicațiile lui în Transilvania și Țara Românească în secolele XVIII-XIX**, Editura Academiei, București, 1976

Dicționarul limbii române moderne, Academia Română, Institutul de Lingvistică din București, Editura Academiei, 1958.

DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI DIN ROMÂNIA, **Indice cronologic nr. 1**, București, 1961; **Indice cronologic nr. 13**, București, 1958; **Indice cronologic nr. 19**, ;

DIRECȚIA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI DIN ROMÂNIA, **Îndrumător în Arhivele Statului. Județul Ilfov**, București, 1975.

DOBRE, Alexandru, **Academia Română, înalt și reprezentativ așezământ cultural-științific**, I, Editura Terra EM, București, 2009.

DONAT, Ion, PĂTROIU, Ion, CIOBOTEA, Dinică, **Catagrafia obștească a Țării Românești din 1831**, Editura Helios, Craiova, 1999.

FILIPESCU, Bogdan, **Stațiunea arheologică Malu Roșu-Fierbinți**, Jud. Ialomița, în **MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE AL ROMÂNIEI, Cercetări arheologice**, vol. VI, București, 1983.

FRUNZESCU, Dimitrie, **Dicționar topografic și statistic al României**, București, 1872.

GEACU, Sorin, **Dicționar geografic al Județului Ialomița**, Editura Enciclopedică, București, 1997.

GHINEA, Dan, **Enciclopedia geografică a României**, Editura Enciclopedică, București, 2000.

GIURESCU, Constantin C., **Harta Stolnicului Constantin Cantacuzino, Descriere a Munteniei de la 1700**, Imprimeria Națională. București 1943.

GIURESCU, Constantin C., **Principatele române la începutul secolului XIX**, Editura Științifică, București, 1957.

GRIGORESCU, Ștefan, **Așezări și monumente ialomițene**, Editura Helis, Slobozia, 2006.

INSTITUTUL CENTRAL DE STATISTICĂ, **Recensământul general al populației României din 29 decembrie 1930**, vol. II, București, 1938.

INSTITUTUL CENTRAL DE STATISTICĂ, **Recensământul agricol din 1941**, vol. I, București, 1949.

ISĂCESCU, Constantin, **Sondajul Arheologic de pe teritoriul Com. Fierbinți-Târg, Jud. Ialomița**, în **MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE AL ROMÂNIEI, Cercetări arheologice**, vol. VI, București, 1983.

LAHOVARI, George Ioan, BRĂȚIANU, General C.I., TOCILESCU, Grigore G., **Marele Dicționar Geografic al României**, vol. III, București, 1900.

MANOLACHE, Dumitru, **Nunta, ceasul de amiază și cel mai limpede din viața omului. Nea Romu, colăcerul din Fierbinții de Jos**, în „Ziarul Lumina“, Luni, 21 februarie 2011.

MANOLACHE, Dumitru, Când un preot de țară trudește la viitorul lumii din Cuvânt. Școala de duminică de la Fierbinții de jos, în „Ziarul Lumina“, Luni, 7 martie 2011.

Marea Răscoală a țăranilor din 1907, Editura Academiei, București, 1967.

MINESCU, Constantin N., Istoria Poștelor Române, București, Imprimeria Statului, 1916.

MATEI, Prof. Constantin D., BARBU, Ion D., BĂDUCU, Pr. Protoiereu Stelian, Protoieria Urziceni, de la început și până astăzi, Episcopia Sloboziei și Călărașilor, 2004.

METEȘ, Ștefan, Emigrări românești din Transilvania în secolele XIII-XX, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1977

MINISTERUL INSTRUCȚIUNII PUBLICE ȘI AL CULTELOR, SERVICIUL STATISTIC, Recensământul copiilor în vârstă de școală din comunele rurale și urbane, făcut în anul 1899, București, 1899.

OLTEANU, Preot Viorel, - Parohia Fierbinții de Sus, Sărbătoare la Fierbinți, 18 iulie 2010, în „Ialomița“, 30 iulie 2010, p. 7.

OLTEANU, Preot Viorel, - Parohia Fierbinții de Sus, Sfințire de troiță în Parohia Fierbinții de Jos, 12 septembrie 2010, în Bărăganul Ortodox, septembrie 2010, p. 19, Ialomița, 29 septembrie 2010, p. 7.

PĂCURARIU, Preot Prof. Dr. Mircea, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, vol. 3, Editura I.B.M.B.O.R., București, 1981.

POP, Mihai, Folclor românesc, vol. I, Teorie și metodă, Ediție îngrijită de Nicolae CONSTANTINESCU și Alexandru DOBRE, Editura GRAI ȘI SUFLET-CULTURA NAȚIONALĂ, București, 1998.

POPESCU, Prof. Florian, Comuna Fierbinți-Târg. Monografie, fără Editură, tipărită cu sprijinul UGIR, 2002; volum donat de domnul Alexandru Dobre și Pr. Adrian Lucian Scărlătescu Bibliotecii Academiei Române.

POPP, Mara N., **Drumuri și ocupațiuni vechi în Țările Românești**, Buletinul Societății Regale Române de Geografie, LVII, București, 1938.

PLATON, Academician Gheorghe, **Istoria Românilor**, vol. VII, Tom. II, de la Independență la Marea Unire (1878-1918), Editura Enciclopedică, București, 2003.

PREDA, Marin, **Întâlnirea din pământuri, Nuvele**, Editura Cartea Românească, București, 1948.

Recensământul copiilor în vârstă de școală, români și străini din comunele rurale, 1904-1905.

ROLLER, Mihail, **Răscoala țăranilor din 1888**, Editura Academiei Române, 1950.

ROȘU, Dona, **Cineva ne privește**, Editura Albatros, 1982.

ROȘU, Dona, **Clipe de viață pe alt continent**, Editura Albatros, București, 1985.

ROȘU, Dona, **Moartea morilor de apă**, Cartea Românească, 1986.

SIMION, Eugen, **Scriitori români de azi**, Editura Cartea Românească, București, 1974.

STOICESCU, Nicolae, **Bibliografia localităților și monumentelor feudale din România, I-Țara Românească**, Vol. I, A-L, Mitropolia Olteniei, 1970, p. 303-304.

ȘTEFAN, Marian, **Fierbinți-Târg. Orașul dintre răzoare**, Editura Oscar Print, București, 2007.

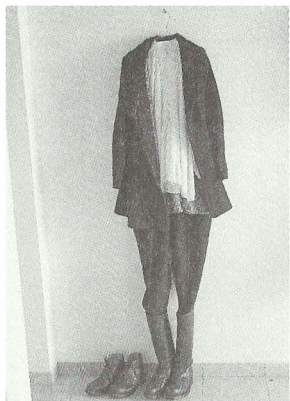
T(EODORESCU), D(aniel), **Nunta de aur**, în „Jurnalul de joi”, 13 noiembrie 2008.

TEODORESCU, Gabriel, **Școala de duminică**, în „Jurnalul de joi”, 18 septembrie 2008.

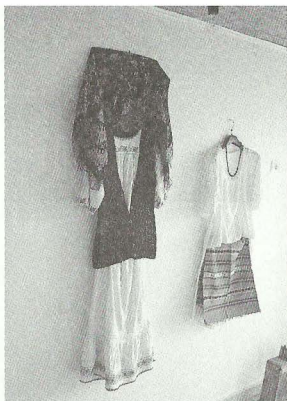
dexonline.ro

www.primariafierbinti.ro

CrestinOrtodox.ro, Dictionarul Teologilor Romani, Alexandru Constantinescu.

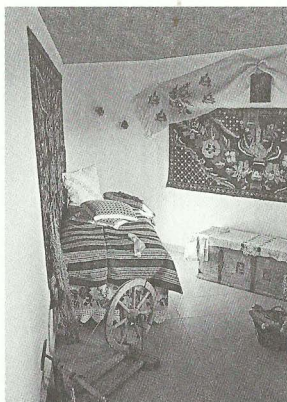
Muzeu

Muzeu

Muzeu

Muzeu

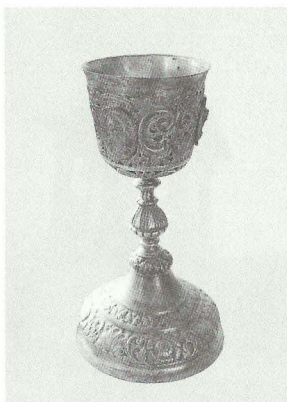
Muzeu

Sala multifuncțională

Sfânta Cruce

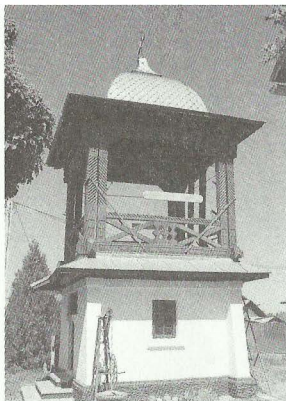
Sfânt Potir

Biserica la 1970

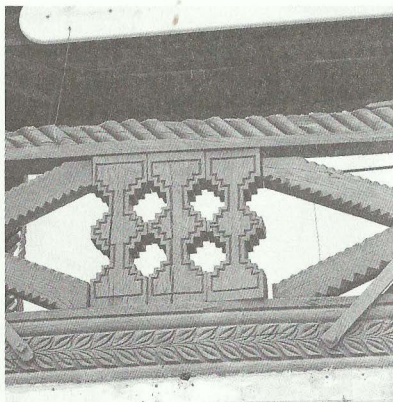
Clopotnița din curtea bisericii

Clopotnița din curtea bisericii

Clopotnița din cimitir

Clopotnița din curtea bisericii – detaliu

Casa Popa Mocanu – 1900

Școala

Icoană, 1855 – față

Icoană, 1855 – verso

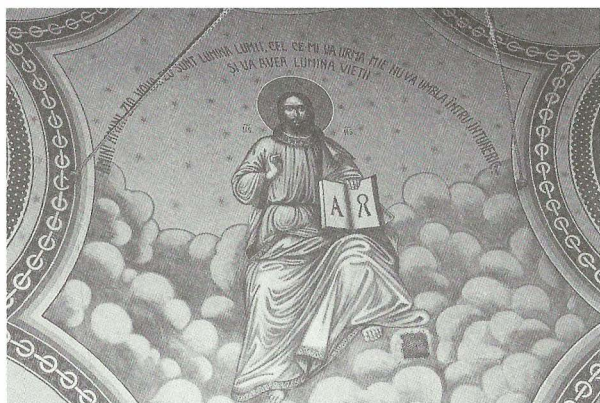
Ladă de zestre

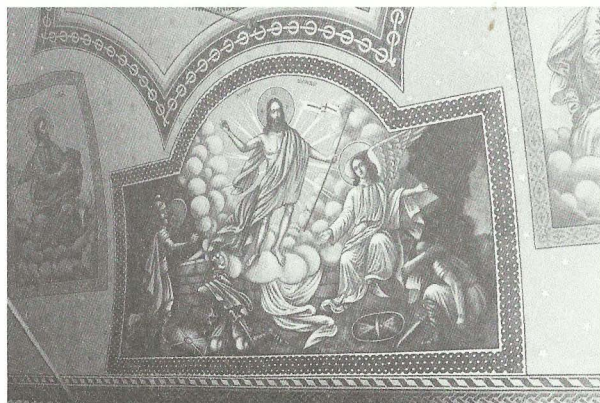
Bolta Sfântului Altar

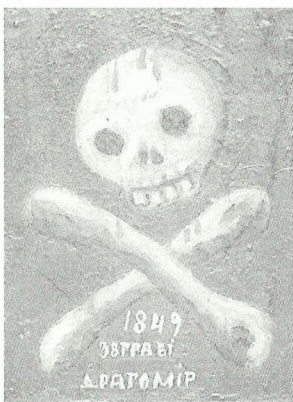
Nașterea Domnului

Iisus Pantocrator

Învierea Domnului

Cruce, 1849 – detaliu

ÎN NUMELE TĂTĂMII ȘI AL FRĂII ȘI AL SĂNTĂLĂMII CU MILĂ ȘI AJUTORUL LM. DOMINEZEU S-A REANOT ACEST SPĂNT ȘI ÎMINEZEȘCO LOCAS CU REPARAȚII ȘI PICTURĂ CU BINECĂVĂNTĂRELE LES MITROPOLIT PRIMAR CONON BRĂNEȘCU DOMNIC AL MEGROVLANIEI PROTOIEREU FIIND ICONOM ÎN POMPIAN CU BINEVOLTORUL CONCURS AL DOMNIEI SEVASTA GENERAL ARION ȘI AL PREOTULUI PAROH GHE. SCĂRLĂTESCU AL EPITROPILOR CONȘIERIER ȘI EMORIAȘILOR ÎN 1717 DE PICTORUL STELIAN D. HĂDESCU. ÎN 1777 S-AU FĂCUT REPARAȚII CAPITALE ÎN URMA CĂTĂRII. ÎN ANUL 1787 S-A RESTAURAT PICTURA DE PICTORUL STĂNGEȘCU GHE. PATRIARH FIIND P.P.S. IUSTIN MOISEȘCU PROTOIEREU FIIND CONSTĂNTIN VASILE. PREOT FIIND MOGAND CRISTACHE CU AJUTORUL ȘI CONCURSUL EPITROPILOR CONȘIERIER ȘI AL EMORIAȘILOR. ÎN ANUL 1794 S-AU FĂCUT REPARAȚII LA ÎNCOPERIS. EXTERIORUL S-A STROPIT ÎN PRĂF DE MĂRMURĂ IAR ÎN INTERIOR S-A RESTAURAT PICTURA DE CĂTRE PICTORUL STĂNGEȘCU GHE. CU AJUTORUL TUTUROR EMORIAȘILOR PROTOIEREU FIIND NEHOCȘU VASILE. PREOT PAROH FIIND RADU GHEORGHE. SPĂNTREA A FOST FĂCUTĂ DE CĂTRE Î.P.S. NIFON EPISCOPUL SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRĂȘILOR LA DATA DE 26 FEB. 1795. ÎN PERIOADA 2000-2004 SPĂNTA BISERICĂ A FOST ÎNVELITĂ CU TABLĂ NOUĂ, EXTERIORUL EXECUTAT CU VAR LAVABIL, TĂMPĂRIA

ÎNLOCUITĂ CU ALTĂ NOUĂ ȘI SCHIMBATĂ ÎNSTALAȚIA ELECTRICĂ. AU FOST CUMPARATE CANDELE, UN POLICANDRU, MOCHETĂ ȘI ALTE ODOARE. A FOST VOPSIT MOBILIERUL ȘI STRANELE. PICTURA A FOST RESTAURATĂ ÎN TOTALITATE DE PICTORUL GABRIEL TEODORESCU ÎN ANUL 2004.

S-A RESFINȚIT ACEASTĂ SPĂNTĂ BISERICĂ ÎN TIMPUL ARHIPĂSTORIEI P.S. DAMASCIN EPISCOPUL SLOBOZIEI ȘI CĂLĂRĂȘILOR ÎN ZIUA DE 12 SEPT. 2009 DE ÎNSUȘI PĂRĂ SPĂNTIA SA. ÎNCONJURAT DE UN SOBOR DE PREȚI ȘI DIACONI, PREOT PAROH FIIND RADU GHEORGHE IAR PROTOPOP DE URZICENI PREOT BĂDUCU STELIAN.

19.08.2009

Pisania din Pridvor

КЪ МИНА ШІ КЪ АЖЪТОРЪ КЪ ДЪМНЕЦЕЪ, СЪ ФЪКЪТЪ АЧЕСТЪ СЪТНТЪ ШІ
 ДЪМНЕЦЕЪ КЪКАШ ЧЕСЪ ПРЪЗНЪЩЕ СЪТНТЪ НИКОЛАЕ. ПЕ ПРОПІЕТАТЪ АНІ
 АЛЕКСАНАРЪ СКАРЪТЪ ГІКА. КЪ ВОЪ ШІ КЪ БЛАГОСЛОВЕНІЪ ПРЪ СФІНУИТЪ КЪ
 МИТРОПОИТЪ НИФОН ПРІН СІМІНЦА, ШІ ОСТЕНЪА ДЪМНЪОП ПАНАИТЪ ШІ АЪ
 МИТРАБЕ ШІ ПРЪОУІ СВАА; ШІ НИКОЛАЕ, ШІ РААЪ; ШІ НАГЪ. ШІ КЪ АЖЪТОРЪ, ТЪТЪ
 РОПЪ ФРАУИОП, ІА ІЪТЪ 1854. А. 27; —

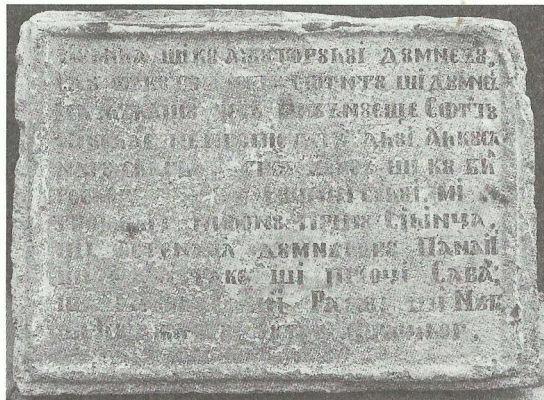
Am săvârșit rezoluția bisericii cu hramul
 „Sfântul Nicolae” din Fierbinți de Jos închinată
 de un număr de alți sobori de prești în divasi.
 Binecuvântați de Dumnezeu pe cei ce imber probala casei Tale
 + samaschiu
 12 septembrie 2004
 Episcopul Sălajiei în batrânitate

26.02.1995

Am slujit Sf. Liturghie cu
putejal respiratiilor bisericii postiei
"Festivitatii de Jos". Am constatat
vrednicia: guralui Radu George
cirnia i-am acordat distinctia de
"Iconom".

+ Liza
ae Iobojiei si Catavajlei

Evangelia - 1983

Vechea Pisanie

Astăzi 23 mai 1934 (Miercuri) - seare am abia
 sf. Moarte ale sf. Dumitru din Domoceni cu venerabilitate
 avută și de ieri după în lăscisă unde am
 rămas peste noapte. Am stat la priveghere în tot
 cursul nopții, aproape toți creștinii din sat. A doua
 zi s-a închinat și oficial sf. Titughie de
 mine împreună cu preoții: Dănuș Barăndaru
 din Domoceni (Bis. S. Căntăre) și de fr. Adamovici
 Nicodan Zamfirca și deacon Eugeniu Orghidan
 pe la sf. Mitropolie. După terminare, cu unele
 foarte multe am pornit spre Târg unde ne-am
 închinat un soțor de preot cu care am mers
 în lăscisă Târgului Fierului, unde am depus sf. moarte
 de la oficiu sf. Titughie de mai multe preoți împreună
 cu P. S. Platon Vicarul sf. Mitropolie și de la casa. După
 slăvitul slujbei am fost pe la casa Târgului unde
 era pregătit locul pentru procesiune. Aici în prezența
 Prefectului Județului S. Ghisău, cauză aeri Județului,
 uneltorii și preoți preoți fericiți și toate autoritățile
 respective cu un popor ce nu s-a mai văzut, peste
 6000 suflete, s-a oficiat slujba pentru pace, după
 care s-au făcut venerabile eucariști de fr. Barăndaru
 Preotop Răduleșu, Prefectul Ghisău, după ploaie am
 pornit iar spre lăscisă și Târg unde am stat până
 la ordo h. p. în cănt ac potuit spre închinare
 Căldărușani, când început a început.

Evanghelia - 1911

pace mare care se auit mult folos pentru
 păimântul răstăit de război. Am scris ale de
 mai sus ca să nu se uite și să fie pentru
 cei ce vor citi că: închinat este omul întru
 sf. tate săi Adamovici

Preot. Barbu Gh. Scărcătoaru
 Sămintă în Teologie -)

Fierului de Jos -

Jud. S. Jos

24 Mai 1934

Între zi 9 mai 1946. (Joi) fiind un început
de seară, am adus sf. Iovane al sf. Dumitru de la
București. Pe la ora 12 a.m. am mers la câmp
spre mănăstire. Aici s-a făcut serenade curvent
pentru ploaie, după aceea - au fost curvent
am fost aduse - sf. Iovane - în lăcașul unde tot
președintele a stat la rugă, până la ora 11 p.m.
Cântec au fost purtate spre Fierlăntii de Sus - unde tot
cu acciuni primare au fost vădită de popor, la
câmp. Aici - în timp ce s-a început ploaia
Cereul tot înorat - Ploaie mare, a început
câmpul - după aceea - sf. Iovane au fost aduse
în lăcașul. Din Fierlăntii de Sus unde lăcașul s-a
rechinat. De aici a plecat spre Dada.

Moare este dumnezeu într-o sfârșit de viață
născută sunt Tomule Sui. Mai au putem
atdelega înălțându-se puterea și mila Sui.

Au scris ca să se știe și să nu se
uite. A curia avaria București noastră
s-a învârtit ca să se primăria în satul
ei sf. Iovane al lui Dumitru Basarabov

Preot-Paroh Ghorghe Scarciotescu
1946. mai. 9

Fierlăntii-de-Jos

P.S. Înstruția sf. Iovane au fost ~~în~~ de
P.S. Fierlăntii de Jos și în satul. Al sf. Patriarhie

Azi 5 de curie (Sambata) 1946 - am avut o curie
cufara zapada mare si am avut un mare succes
de la Dumnezeu la curie. Am scris ca ma duc
Trecu la curie si am avut o curie mare.

Juinea de 16 Mai 1946 - (Sambata) curie cu abas in
lesoria si susora ale curiei si Teofania la Curtea de
Argeș, susora de la Vasile Trofim și Diaconea Vasile Postolicescu
venit în sprijin. Noaptea am rămas în lesoria în
grădina noastră satului Ferentii de Jos - stând în noaptea, susora
leasta în cămăra și câteva vechi sfaturi muncite.
A doua zi de dimineața s-a oprit vremea și susora și
curiea de tot poporul am mers în procesiune la câmp în
sprijinul sprijinului. Aici s-a făcut slujba curiei pentru
plăci. Am sfârșit a vorbi la Vasile Trofim susora și susora
la Curtea de Argeș. Curiea a fost foarte impresionantă
poporul a ascultat cu multă atenție. După aceea în
procesiune am pornit în direcția Ferentii de Jos. Pe tot parcursul
curiei s-au cântat cântecuri de închinare, sfaturi de închinare
etc. Am rămas amintire că Jai se cere la intrarea în sat a
măsurat plăci care s-au mers și susora până în lesoria.
Mare sunt fetele de dimineață și placuți sunt sfaturile
curiei totuși pentru noi.

Ade scris ca ră a stie.

Drept Darel Gh. Părcălaș
1946 mai - 25. Sămență

Evanghelia - 1911

In ziua de 8 Iunie 1947. ⁽²⁰⁾ fiind scutit mare.
 Grau a legat, promisiune de celelalte scurtoare
 de prima dacia vica, carei. In ziua curubita mare
 sis am facut poverime pe toata toata pe curubita
 Targului, in promisiune cu propozitie de Terce. de Dec. Stasch.
 Tg. de curubita pe toata respectivi in prezent
 a 2 pe toata calugarii misionarii pe toata toata toata
 dea slyot, dea publicat, propozitie de misionarii toata mare
 a sarat at credinta din misionarii lor. Cu la curubita am
 mbut poverime si am curubita mbut curubita pe toata
 a la pe curubita - Curubita nu sunt pe toata a curubita pe toata
 curubita manifestata in curubita misionarii.
 A vorbit de curubita pe toata misionarii (misionarii)
 In ziua fiind as curubita in curubita -
 In ziua pe toata misionarii - a pe curubita.

Ace scria sa nu de misionarii

F. GR. Scurtoare
 24 Iunie 1947

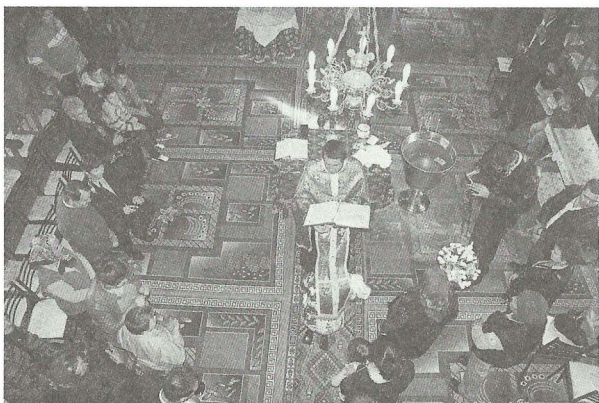
Evanghelia - 1911

In ziua de 21 Iunie 1947. Simulatura am adica
 spiritale misionarii de Sf. Misionarii de Bucuresti, fiind in
 Finca din spre misionarii. Sa misionarii sub misionarii din spre misionarii
 a curubita misionarii misionarii fat misionarii cu misionarii de misionarii. Sa
 fiind spiritale misionarii, Sa misionarii fat misionarii care a misionarii a misionarii
 spiritale misionarii, fiind scutit mare, misionarii am fat curubita
 de misionarii Bucuresti. Sa misionarii de misionarii misionarii misionarii
 spre misionarii, Plus am fat de misionarii. Misionarii a misionarii.
 curubita misionarii de misionarii. Misionarii este misionarii
 misionarii misionarii.

F. GR. Scurtoare

24 Iunie 1947

F. GR. Scurtoare

Botez

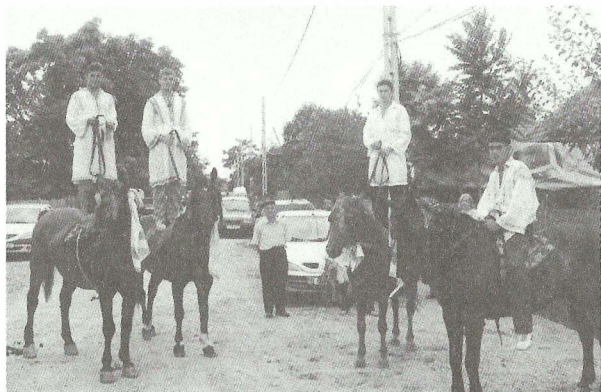
Botez

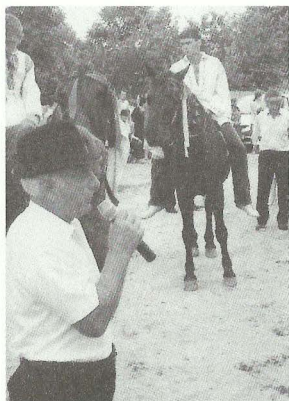
Botez

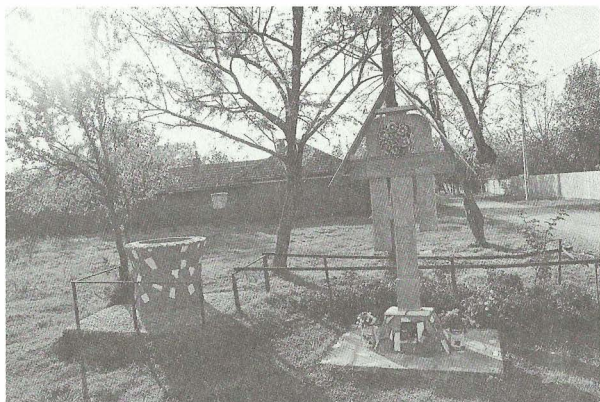
Colăceri – 1985

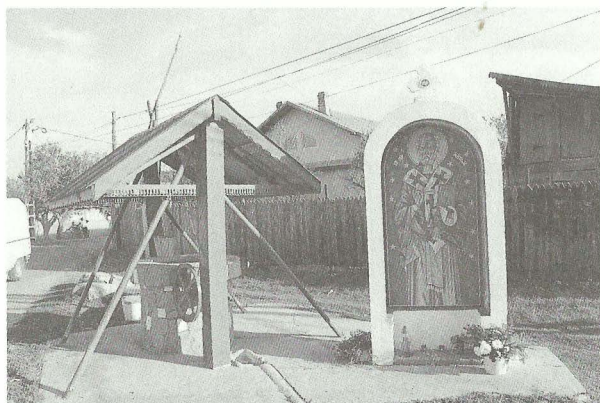
Colăceri – 2009

Orant și colăceri – 2009

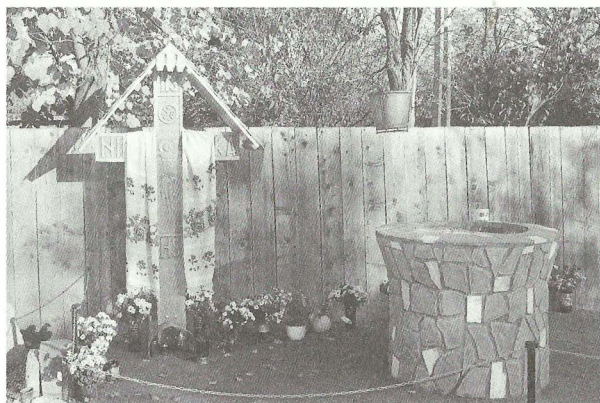
Troița din lemn – 2011

Troița Sfântul Nicolae – 2010

Troița Triptic – 2010

Troița din lemn – 2012

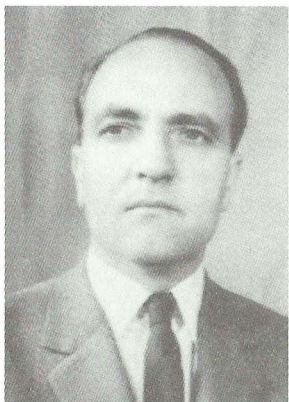
Troița și Monumentele Eroilor

Dobre Orbul cu fratele său Cristea

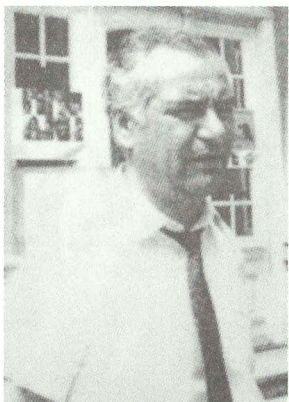
Dona Roșu

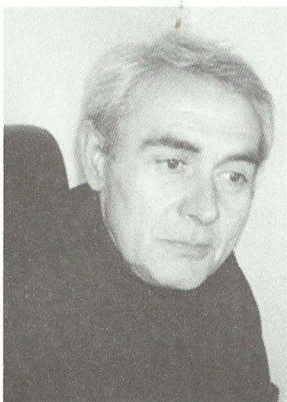
Profesor Florian Popescu

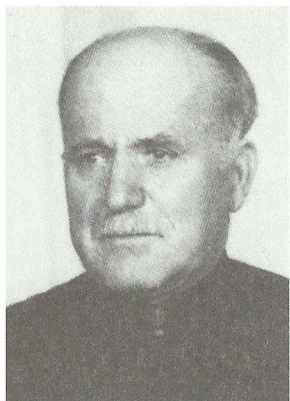
Profesor Mihai Pop

Alexandru Dobre

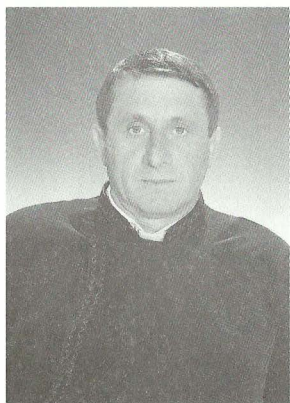
Dan Elias

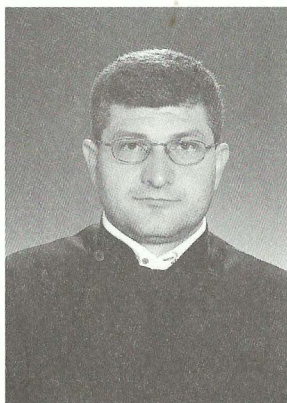
Pr. Cristea Mocanu

Preoteasa Maria Mocanu

Pr. Gheorghe Radu

Pr. Adrian Lucian Scărlătescu

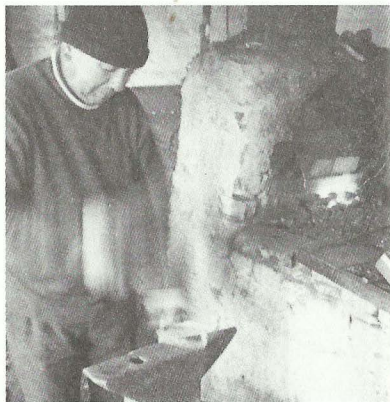
Pr. Arhimandrit Filaret Jocu

Romu Vasile Ionești

Eliza Grigore, țesătoare

Florian Anghel, fierar

Ana Tudor, țesătoare

Elena Ionești, rapsod popular

Șezătoare

Georgeta Andrei, țesătoare

Vasilica Dona, gazda șezătoarei

Radu Dona, meșter popular

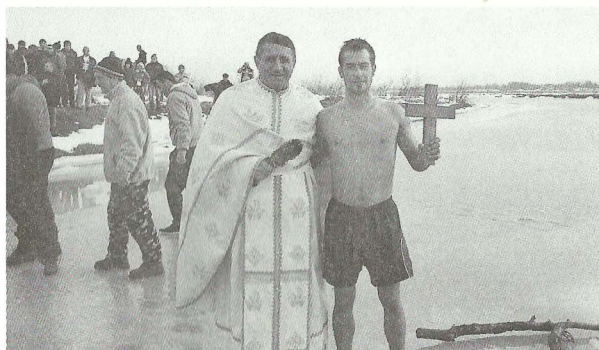
Cămașă bărbătească

Ștergar în 2 ițe

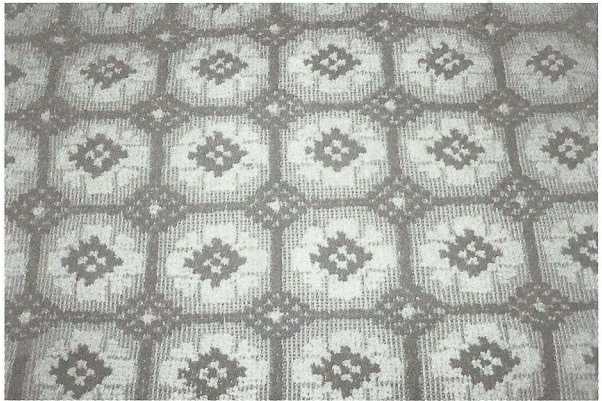
Boboteaza – 2013
Se vede crucea de gheață.

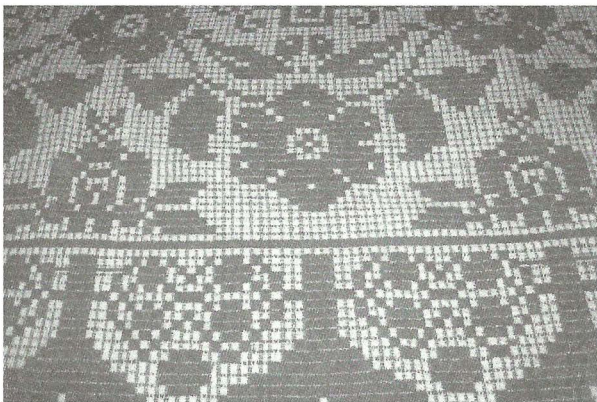
Boboteaza – 2013
Credinciosul care a scos crucea din apă.

Macat

Macat

Macat

Macat

ACEASTĂ CARTE
VEDE LUMINA TIPARULUI
LA INIȚIATIVA ȘI CU OSÂRDIA
PĂRINTELUI PAROH GHEORGHE RADU